

E-ISSN: 2583-0481

பாண்டியன் கல்வி அறக்கட்டளை
PANDIAN EDUCATIONAL TRUST

Registration Number: TN0220620191

தமிழ்மொழி மற்றும் இலக்கிய பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

International Journal of Tamil Language and Literary Studies (Ijtlts)

See Journal: <http://ijtlts.com/> UGC, MLA, DOAJ, Google Scholar, ROAD Indexed

Literary Druid

See Journal: <http://literarydruid.com/> MLA Google Scholar, ROAD Indexed

பாண்டியன் கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ்

Pandian Tamil Journal of Temple Studies

See Journal: <https://tinyurl.com/yc3sm4wn> Google Scholar, ROAD Indexed

செங்காந்தள் - Chenkaantal

See Journal: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html> Google Scholar,

ROAD Indexed

சிறப்பிதழ் மீத்தரவு விவரங்கள் / Special Issue Metadata Details

கௌசானல் கலை மற்றும்

அறிவியல் கல்லூரி

பன்முக பார்வையில் தமிழ் இலக்கியம்

மலர் 1, சிறப்பிதழ் 1 (1-5) தை 2053

Google Scholar, DRJI, Zenodo, ROAD, Mir@bel Indexed

Printed for Academic Purposes

செங்காந்தள்

அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்பட்ட தமிழ் ஆய்விதழ்

கௌசானல் கலை மற்றும்

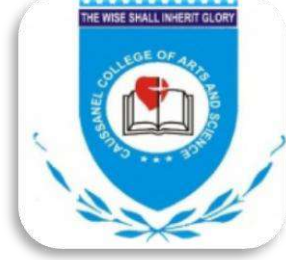
அறிவியல் கல்லூரி

முத்துப்பேட்டை, இராமநாதபுரம்.

பன்முகப் பார்வையில் தமிழ் இலக்கியம்

மலர் 1, சிறப்பிதழ் 1 (4), தை 2053

E-ISSN: 2583-0481

செங்காந்தள்

அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் தமிழ் ஆய்விதழ்

கௌசானல் கலை மற்றும்

அறிவியல் கல்லூரி

முத்துப்பேட்டை, இராமநாதபுரம்.

பன்முகப் பார்வையில் தமிழ் இலக்கியம்

மலர் 1, சிறப்பிதழ் 1 (4), தை 2053

செங்காந்தள்

அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் தமிழ் ஆய்விதழ்

முதன்மை ஆசிரியர்

முனைவர் ஜெ. கவிதா, எம்.ஏ., எம்.எட்., எம். பில்., பி.எச்.டி., நெட்., செட்., எம்.எஸ்.சி (யோகா).

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

பூசாகோ அர கிருஷ்ணம்மாள் மகளிர் கல்லூரி,

கோயம்புத்தூர் - 641004, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

மின்னஞ்சல்: jkavitha@psgrkcw.ac.in

பணியிட முகப்புப் பக்கம்: <https://psgrkcw.irins.org/profile/135958>

துணை ஆசிரியர்கள்

முனைவர் செ. சாந்தி எம்.ஏ., எம்ஃபில்., நெட்., செட்., பிஎச்.டி.,

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

அய்ய நாடார் ஜானகிஅம்மாள் கல்லூரி,

சிவகாசி - 626123,

தமிழ்நாடு, இந்தியா.

மின்னஞ்சல்: shanthi_sf607@anjaconline.org

பணியிட முகப்புப் பக்கம்:

<https://anjaconline.org/Departments/Page/BATamil>

முனைவர் அ. பரணிராணி எம்.ஏ., எம்ஃபில்., பிஎச்.டி.,

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

நா. ம. ச. சுவெள்ளைச்சாமி நாடார் கல்லூரி,

நாகமலை, மதுரை- 625019.

தமிழ்நாடு, இந்தியா.

மின்னஞ்சல்: mahesparani@gmail.com

பணியிட முகப்புப்

பக்கம்: <https://nmssvnc.edu.in/academics/departments/departments-of-tamilaided/>

ஆசிரியர் குழு

டாக்டர் (திருமதி) எஸ். கேசவன் பி.ஏ., எம்ஃபில்., பிஎச்.டி.,

மேனாள் தலைவர், இந்து நாகரிகத்துறை,

சிரேஷ்டவிரிவுரையாளர், கலைத்துறை,

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

மின்னஞ்சல்: kesavans@esn.ac.lk

பணியிட முகப்புப் பக்கம்:

<https://www.fac.esn.ac.lk/hindu-civilization/academic-staff/s-kesavan>

முனைவர் மு. சுதா எம்.ஏ., பிஎச்.டி.,

இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்,

காரைக்குடி - 630003,

தமிழ்நாடு, இந்தியா.

மின்னஞ்சல்: sutham@alagappauniversity.ac.in

பணியிட முகப்புப் பக்கம்:

<https://alagappauniversity.ac.in/modules/Academics/faculty-of-arts/school-of-languages/Department-of-Tamil.php#tabs-1>

முனைவர் ஹெப்சி ரோஸ் மேரி எம்.ஏ., பிஎச்.டி.,

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

கேரளப் பல்கலைக்கழகம், திருவனந்தபுரம் - 695034,

கேரளா, இந்தியா.

மின்னஞ்சல்: hepsy@keralauniversity.ac.in

பணியிட முகப்புப் பக்கம்:

<https://www.keralauniversity.ac.in/dept/staff-Details>

முனைவர் பா. ஆனந்தகிருஷ்ணன் பி.ஏ., பிஎட்., எம்.ஏ., எம்ஃபில்., பிஎச்.டி.,

உதவிப்பேராசிரியர், ஆசிரியவியல் துறை,

டெக்ஸாஸ் பல்கலைக்கழகம், ஆஸ்டின்,

டெக்ஸாஸ், அமெரிக்கா.

மின்னஞ்சல்: akanand01@austin.utexas.edu

பணியிட முகப்புப் பக்கம்:

<https://liberalarts.utexas.edu/asianstudies/faculty/ab72555>

முனைவர் மம்தா எம்.ஏ., எம்ஃபில்., பிஎச்.டி.

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

டெல்லி பல்கலைக்கழகம்,

டெல்லி - 110007, இந்தியா.

மின்னஞ்சல்: jnu.mamta@gmail.com

பணியிட முகப்புப் பக்கம்:

http://www.du.ac.in/uploads/du/Faculty%20CV/Linguistics/Linguistics_Mamta.pdf

முனைவர் த. மகேஸ்வரி எம்.ஏ (தமிழ்), எம்.ஏ (ஆங்கிலம்), எம்ஃபில்.,

செட்., பி.லிட்., டி.ஜி.டி. பிஎச்.டி.

பாண்டியன் கல்வி அறக்கட்டளை,

விருதுநகர் – 626001.

தமிழ்நாடு, இந்தியா.

மின்னஞ்சல்: president@pandianeducationaltrust.com

பணியிட முகப்புப் பக்கம்:

<http://pandianeducationaltrust.com/trustees.html>

பதிப்பகத்தார்:

பாண்டியன் கல்வி அறக்கட்டளை (TN-32-0003213)

மகேஸ்வரி பப்ளிசர்ஸ், (பாண்டியன் கல்வி அறக்கட்டளையின் வெளியீட்டுப் பிரிவு)

3-350, கால்நடை மருத்துவமனை பின்புறம்,

விருதுநகர் – 626001.

Mobile: +91 8526769556

E-mail id: chenkaantal@pandianeducationaltrust.com

காப்புரிமை © 2022 – கட்டுரையாளருக்கே

செங்காந்தள் சிசி பில்டிங் கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0 இன்டர்நேசனல் உரிம <http://Creativecommons.org//license/by/4.0/>. பயன் கொண்டுள்ளது. இது உண்மையான படைப்புக்களை தகுந்த முறைகளுடன் பயன்படுத்த, விநியோகிக்க மற்றும் மீட்டு உருவாக்கம் செய்ய அனுமதிக்கிறது.

சிறப்பிதழ் குழு

செங்காந்தள்

அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் தமிழ் ஆய்விதழ்

மலர் 1, சிறப்பிதழ் 1 (4), தை 2053

முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் ஜெ. கவிதா,
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
பூசாகோ அர கிருஷ்ணம்மாள் மகளிர் கல்லூரி,
கோயம்புத்தூர் - 641004, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

சிறப்பிதழ்ப் பதிப்பாசிரியர்கள்

முனைவர் மு. இராஜலெட்சுமி,
தலைவர் & உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
கௌசானல் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
முத்துப்பேட்டை, இராமநாதபுரம்,
தமிழ்நாடு, இந்தியா.
முனைவர் பா. ராஜபாண்டி,
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
கௌசானல் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
முத்துப்பேட்டை, இராமநாதபுரம்,
தமிழ்நாடு, இந்தியா.
முனைவர் அ.ரேவதி,
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
கௌசானல் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
முத்துப்பேட்டை, இராமநாதபுரம்,
தமிழ்நாடு, இந்தியா.

சிறப்பிதழ் இணைப் பதிப்பாசிரியர்கள்

முனைவர் ஞா. அந்தோணி சுரேஷ்,
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
சதக்அப்துல்லா அப்பா கல்லூரி, திருநெல்வேலி .
செங்காந்தள், மதிப்பீட்டு ஆசிரியர் குழு,
விருதுநகர், தமிழ்நாடு, இந்தியா.
முனைவர் ஜெ. மணிச்செல்வம்
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
வி.:இ.நா.செந்திக்குமார நாடார் கல்லூரி, விருதுநகர்.
செங்காந்தள், மதிப்பீட்டு ஆசிரியர் குழு,
விருதுநகர், தமிழ்நாடு, இந்தியா.
முனைவர் தி. பரிமளா
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
மன்னர் திருமலை நாயக்கர் கல்லூரி, மதுரை .
செங்காந்தள், மதிப்பீட்டு ஆசிரியர் குழு,
விருதுநகர், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

சிறப்பிதழ் குழு உறுப்பினர்கள்

மு.ஜான்சி, உதவிப்பேராசிரியர்
கு.கோபிநாத், உதவிப்பேராசிரியர்
இ.முனியசாமி, உதவிப்பேராசிரியர்
இரா.சத்தியபாமா, உதவிப்பேராசிரியர்
மு.முருகேசன், உதவிப்பேராசிரியர்
முனைவர் ம.செய்யத் காசிம், உதவிப்பேராசிரியர்
க.காளிஸ்பிரபு, உதவிப்பேராசிரியர்

வெளியீட்டாளர் செய்தி

குறிக்கோள்

செங்காந்தள் (E-ISSN: 2583-0481) அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் தமிழ் ஆய்விதழ். இவ்விதழ் வருடத்திற்கு இரண்டு முறை கார்த்திகை (நவம்பர்) மற்றும் வைகாசி (மே) மாதங்களில் மகேஸ்வரி பதிப்பகத்தால் (பாண்டியன் கல்வி அறக்கட்டளை) வெளியிடப்படுகிறது. மேலும், ஆராய்ச்சியை வளர்ப்பதற்காக ஆங்கில ஆய்வுகள் மற்றும் கோவில் ஆய்வுகளுக்கான இதழ்களை வெளியிடும் பணியைச் செய்து வருகிறது. இவ்விதழ் கல்வியாளர்கள் மற்றும் அறிஞர்கள் ஆராய்ச்சியை மின் வெளியீடு மூலம் ஊக்குவித்து வருகிறது. உலகமயமாக்கப்பட்ட ஆராய்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொள்வது, அறிஞர் சமூகத்திற்கு ஆய்வு வெளியீடுகளின் மூலம் ஆராய்ச்சியில் அறிவார்ந்த நிலையை வளர்க்க உதவுகிறது. இணையத்தில் கல்வி ஆராய்ச்சியில், திறந்த நிலை அணுகல், உலகின் மேம்பாட்டிற்கு சாதகமான விளைவுகளை உருவாக்கும் என ஊக்குவித்தும் வருகிறது.

பொறுப்புத்துறப்பு அறிக்கை

செங்காந்தள் ஆராய்ச்சி நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்வதில் உறுதியாக உள்ளது. கருத்துத் திருட்டை ஒரு குற்றமாகக் கருதுகிறது. ஆய்வாளர்கள் மற்ற படைப்புகளிலிருந்து மேற்கோள்களை எவ்வாறு பயன்படுத்துவது தொடர்பாக சிறந்த கல்வி நெறிமுறைகளைக் கடைபிடிக்க அறிவுறுத்தப்படுகிறார்கள். தங்கள் படைப்பில் கருத்துத் திருட்டு தொடர்பான எந்தவித பிழைகளுக்கும் வெளியீட்டாளர் மற்றும் பதிப்பாசிரியர்கள் பொறுப்பேற்க மாட்டார்கள். உங்கள் ஆய்வுக்கட்டுரையை ஆராய்ச்சி நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றி முறையான படைப்பாகச் சமர்ப்பிக்கும் பொழுது ஒப்புக்கொள்ளும் படிவம் இணைந்து இருக்க வேண்டும். மேலும், வேறு எந்த ஆராய்ச்சி நோக்கத்துக்காகவும் வெளியிடப்படவில்லை என்று உறுதி அளிக்க வேண்டும். எந்தவொரு சட்ட சிக்கல்கள் மற்றும் குறைபாடுகளுக்குக் கட்டுரையாளர் மட்டுமே பொறுப்பு. சமர்ப்பிப்பு மற்றும் பிற தகவல்களுக்கு chenkaantal@pandianeducationaltrust.com ஐ தொடர்பு கொள்ளவும். வழிகாட்டுதல்களுக்கு <http://pandianeducationaltrust.com/journals.html> ஐப் பார்க்கவும்.

பதிப்பகத்தார்

தலைமையாசிரியர் செய்தி

செங்காந்தள் என்பது தமிழ் சார்ந்த ஆராய்ச்சிகளை மேம்படுத்த உருவாக்கப்பட்ட மின்ஆய்விதழாகும். உலகெங்கிலும் உள்ள அறிஞர்கள் மற்றும் மாணவர்களிடம் இருந்து அவர்களின் அறிவார்ந்த கருத்துக்களால் கல்வி நிலை மற்றும் சமுதாயத்தின் நிலையை முன்னேற்ற நல்ல ஆய்வுப்படைப்புகள் வரவேற்கப்படுகின்றன. கல்வி உலகில் ஒரு பெரிய களத்தை உருவாக்க ஆராய்ச்சி தீவிரமாக இருக்க வேண்டும். ஆராய்ச்சி என்பது உண்மைகளை நிலைநிறுத்துவது, ஆதாரங்களை உறுதிப்படுத்துவது, முந்தைய படைப்புகளை மறுசீரமைப்பது மற்றும் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பது ஆகும். கல்வி ஆராய்ச்சி மூலம் கல்விச் சீர்திருத்தங்களுக்கான நெறிமுறைகளை ஏற்படுத்தி வழங்குவதும் முறையான அணுகுமுறையை ஏற்படுத்துவதும் இவ்விதழின் மைய நோக்கமாக மாறியுள்ளது.

முனைவர் ஜெ. கவிதா.

வாழ்த்துரை

அருட்சகோ. ச. மரியசூசை அடைக்கலம் தி.இ.ச,
செயலர்,
கௌசானல் கலை மற்றும் அறிவியல்கல்லூரி,
முத்துப்பேட்டை, இராமநாதபுரம்.

"முன்னைப் பழம் பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே"

என்ற மாணிக்கவாசகரின் திருவெம்பாவை மொழி நம் தமிழ்ப் பாவைக்கும் அணி செய்யும் ஏறத்தாழ ஈராயிரமாண்டுத் தொன்மையில் வேருன்றி, கணினிப் புதுமையிலும் கிளை பரப்பி செம்மாந்து நிற்கும் செம்மொழித் தமிழே எம்மொழி என்பதில் தமிழர் அனைவரும் பெருமிதம் கொள்ளலாம். தொல்காப்பியர் காலந்தொட்டு தற்காலம் வரையிலான நீண்ட நெடிய தமிழிலக்கிய இலக்கணப் பரப்பினுள் பொதிந்து கிடக்கும் ஆய்வுப் புதையலைத் தோண்டி எடுத்து, கருத்துக்களை நிரல்பட வடித்து ஒருபுறம் சாயாது, இருபுறம் கருத்தாங்கி அறிவூன்றி, அகழ்ந்து, தோய்ந்து, ஆய்ந்து மணிபோல் தொகுத்தெடுத்து தமிழ் மொழியால் வெளிப்படுத்தும் ஆய்வாளர்களையும், தமிழ் அறிஞர் பெருமக்களையும் வாழ்த்திப் பாராட்டுகின்றேன்.

கற்றோரின் சிந்தனைகள் இவ்வாய்வு கருவூலத்தில் சிதறிக்கிடக்கின்றன. அவையனைத்தும் மதிப்புடைய நவரத்தினங்கள் தாம். இமயம் ஏறி கொடி பொறித்த சேர்த்தமிழும், கடல் கடந்து வணிகம் செய்த சோழத் தமிழும், தமிழாய்ந்த பாண்டித் தமிழும், கொங்குத் தமிழும், நெல்லைத் தமிழும், தொண்டைத் தமிழும் இவ்வாய்வுக் கோவையின் பொருளமைந்த ஆய்வுக்களங்களாகக் கொண்ட கட்டுரைகளாக வரிசைக் கட்டி நிற்கின்றன. அகமும், புறமும், பக்தியும், புரட்சியும், புதுமையும், அறிவியலும், மருத்துவமும், புதுமை இயல்களும் கொண்ட கட்டுரையாளர்களை வாழ்த்துவதில் பெருமிதம் கொள்கின்றேன். இத்தமிழ்த்துறை மேலும் பல கருத்தரங்குகளை நடத்தி வெற்றி நடை போட எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

நன்றி,

என்றும் வாழ்த்துக்களுடன்
அருட்சகோ.ச.மரியசூசை அடைக்கலம் தி.இ.ச

அணிந்துரை

முனைவர் கு.ஹேமலதா,
முதல்வர்,
கௌசானல் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
முத்துப்பேட்டை, இராமநாதபுரம்.

மாணுட வாழ்க்கையும் மனிதனால் படைக்கப்படுகின்ற இலக்கியமும் சேர்ந்தே இயங்கக்கூடிய இரு சக்கரங்களைப் போன்றவை ஆகும். இன்றைக்கு மூவாயிரம் ஆண்டுகாலத் தொன்மையும் நிலைபேற்றுத் தன்மையும் பெற்றுத் திகழும் தமிழ் இலக்கியம் புதியன புகுதலும் பழையன கழிதலும் என்னும் வாக்கியத்திற்கேற்ப புதியவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளுதலையும் பழையவற்றை கழிதலையும் கட்டாயமெனக் கருதுகின்றது. மாறிவரும் பண்பாட்டுச் சூழலுக்கு ஏற்ப தனிமனித வாழ்வியல் சிக்கல்கள், பாசப்பிணைப்பு குறைந்து வரும் இல்லறச் சூழல்கள், சமூகச் சிக்கல்கள், போன்றவற்றிற்கிடையே சற்றும் தொய்வின்றி தமிழ் இலக்கியங்கள் தன் பணியையும் பங்களிப்பையும் செவ்வனே ஆற்றி வருகின்றன. இவ்வாறு ஆணித்தனமாக மதிப்பீடு செய்து தகுதியையும், தரத்தையும், பல புதிய சிந்தனைகளையும், கருத்துக்களையும் வெளிக்கொணர்வதே ஆராய்ச்சியாகும்.

தமிழ் இலக்கியங்களின் பல்வேறு தன்மைகளாக வெளிவரும் இலக்கிய வகைகள் அனைத்தும் வாசிப்பதற்கு மட்டுமின்றி வாழ்வதற்குத் தேவையான அனைத்து முறைகளையும் வகுத்துத் தந்துள்ளன. காலத்திற்கு ஏற்றவாறு சமூகத்தின் ஏற்றங்களும், ஏமாற்றங்களும், மேன்மைகளும், கீழ்மைகளும் எந்தவித மறைப்புமின்றி தமிழ் இலக்கியங்கள் எடுத்துரைக்க வேண்டும். இவ்வாறாக எடுத்துரைக்க தமிழ் இலக்கியங்களை பல்வேறு கோணத்தில் ஆராய்ச்சி செய்தல் வேண்டும். இத்தகு பணியினை எம் கல்லூரித் தமிழ்த்துறை மிகுந்த முனைப்புடனும் ஈடுபாட்டுடனும் செயலாற்றி வருகின்றது. இந்த கல்வியாண்டில் எமது கல்லூரித் தமிழ்த்துறையும் செங்காந்தள் இதழும் இணைந்து **பன்முகப் பார்வையில் தமிழிலக்கியம்** என்னும் தலைப்பில் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கை இணைய வழியில் நிகழ்த்தி தரமான ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் **செங்காந்தள்** இதழ் இணைய வழியில் பிரசுரம் செய்கின்றமைப் பாராட்டுக்குரியது. இந்நூல்களில் அடங்கியுள்ள கட்டுரைகளை நோக்கும்போது பல்வேறு கட்டுரைகள் இலக்கியங்களின் பாடுபொருள், நிகழ்காலச் சமூகம் சந்திக்கக்கூடிய உண்மையான, யதார்த்தமான வாழ்வியலைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன. இவை பல்வேறு பார்வையில் தமிழ் இலக்கியங்களை ஆராய்ச்சி செய்து பல கோணங்களில் பார்வைக்கு உட்படுத்தியுள்ளன. இவை எதிர்காலத்திற்கு ஏற்ற வகையில் இலக்கியங்களைப் புதிய பார்வையில் கொண்டு சேர்க்கும் நதிகளாகச் செயலாற்றும் என்பதில் ஐயமில்லை.

காலத்தின் தேவைக்கேற்ப இலக்கியங்களை பல்வேறு பார்வையில் ஆய்வுக்குட்படுத்துவது வாழ்வினை உயர்த்துவதற்கான வாயில்களாக அமையும் எனலாம்.

எம் கல்லூரித் தமிழ்த்துறையுடன் இணைந்து கருத்தரங்கம் நிகழ்த்த ஒப்புதல் அளித்து செயலாற்றிய செங்காந்தள் இதழ் நிறுவனர் மற்றும் பதிப்பாசிரியர்கள் அனைவருக்கும் எனது வாழ்த்துக்களையும் நன்றியினையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இக்கருத்தரங்கப் பணியினை முன்னெடுத்துச் சென்ற கருத்தரங்க ஒருங்கிணைப்பாளர்கள், துறைத்தலைவர், பேராசிரியர்ப் பெருமக்கள் அனைவருக்கும் எனது பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் இதுபோன்ற பல கருத்தரங்குகளை நடத்தி தமிழ்த்துறை தமிழ் உயராய்வு மையமாக மாறி முன்னேற்றப்பாதையில் சென்றிட வாழ்த்திப் பாராட்டுகின்றேன்.

நன்றி,

என்றும் அன்புடன்
முனைவர் கு.ஹேமலதா

என்னுரை

முனைவர் மு. இராஜலெட்சுமி,
துறைத்தலைவர், தமிழ் உயராய்வு மையம்,
கௌசானல் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
முத்துப்பேட்டை, இராமநாதபுரம்.

தமிழ் மொழியாம் செம்மொழி தொன்மை வாய்ந்தது, வளம் உடையது, உயர்வானது, உணர்வைத் தரக்கூடியது, சிந்தனைக்கு அடித்தளமாக அமைவது, செயலுக்கு ஊக்கத்தைக் கொடுப்பது மற்றும் வளமான வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டியாகத் திகழ்வது ஆகும். பிறமொழிகளின் தாக்கத்தைத் தாங்கிக்கொண்டு தலை நிமிர்ந்து நிற்கும் உன்னத மொழி. கலைகளாலும் கருத்துக்களாலும் தமிழர்களின் வாழ்வியலைப் படம்பிடித்துக் காட்டும் தமிழ்மொழி மற்ற மொழிகளைக் காட்டிலும் சிறந்து விளங்குகிறது. சங்ககாலம் தொட்டு இன்றுவரை ஆயிரக்கணக்கான புலவர்களும், கவிஞர்களும், எழுத்தாளர்களும் தோன்றி தமிழ்மொழியின் ஆற்றலை இலக்கண இலக்கியங்களாகப் பதிவு செய்து வரலாறு நமக்கு காட்டுகிறது. இலக்கண, இலக்கியங்கள் நம் சிந்தனைக்கு வித்துக்களாக அமைகிறது. இன்றைய மனித வாழ்வியல் தேவைகளுக்கு ஆய்வுகள் முக்கிய களங்களாக திகழ்கிறது. தமிழ் ஆய்வுகளை ஒரு நோக்குப் பார்வையில் அணுகாமல் பன்முக நோக்கில் ஆய்வு பொருண்மையாக எடுத்துக் கொண்டு தன் சிந்தனைகளை வித்துக்களாக விரித்து, பரந்த எண்ணத்தில் கருத்துக்களை எடுத்துரைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கில் "பன்முகப் பார்வையில் தமிழ் இலக்கியம்" என்ற தலைப்பில் ஆய்வுக்கட்டுரை தலைப்பு அமையப் பெற்றுள்ளது.

கௌசானல் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரியின் தமிழ் உயராய்வு மையமும் செங்காந்தள் இதழும் இணைந்து தலைப்புக்கேற்ற தரமான நூறு ஆய்வுக்கட்டுரைகளை வெளியிடுவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். தரமான ஆய்வுக்கட்டுரைகளை வழங்கிய பேராசிரியர்களுக்கும், ஆய்வாளர்களுக்கும், மற்றும் ஆர்வலர்களுக்கும் நன்றியைக் கூறிக் கொள்கின்றேன். இக்கட்டுரைகளை வெளியிடுவதற்கு எங்களுடன் ஒருங்கிணைந்து பயணித்த, செங்காந்தள் ஆய்விதழின் முதன்மை ஆசிரியர் முனைவர் ஜெ. கவிதா அவர்களுக்கும், என்னுடன் இணைந்து இக்கட்டுரைகளை வெளியிடுவதற்கு உதவி செய்த ஒருங்கிணைப்பாளர்களுக்கும் மற்றும் கௌசானல் தமிழ் உயராய்வு மையம் பேராசிரியர்களுக்கும் என் நன்றியை கூறிக் கொள்வதில் பெருமகிழ்வு அடைகின்றேன்.

நன்றி.

முனைவர் மு. இராஜலெட்சுமி

வாழ்த்துரை

முனைவர் பா.ராஜபாண்டி,
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
கௌசானல் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
முத்துப்பேட்டை, இராமநாதபுரம்.

கற்பனைத் திறமும் கருத்தியல் வளமும் கொண்டு காலங்கடந்து சீரிளமைத் தன்மையுடன் வாழ்ந்தும் வளர்ந்தும் வருவது கன்னித் தமிழ்மொழியாகும். காதலையும் வீரத்தையும் அகம் புறம் என பாடப்பட்ட சங்க இலக்கியங்கள், மனித இனம் வையத்துள் வாழ்வதற்குத் தேவையான அறநெறிகளைக்கூறும் அற இலக்கியங்கள், நீண்ட கதைகளின் ஊடாகக்கலைகளின் மேன்மையைப் புலப்படுத்தும் தொடர்நிலைச் செய்யுட்களான காப்பியங்கள், சிந்தனைக்கு எட்டாத செம்பொருளாகிய இறைவனின் பெருமைகளை எடுத்துரைத்து வீடுபேறு அடைவதற்கு வழிகாட்டும் பக்தி இலக்கியங்கள், பலவாகப்பெருகித் தமிழுக்கு வளம் சேர்க்கும் சிற்றிலக்கியங்கள், காலத்திற்கு ஏற்றவாறு வடிவத்தையும் பாடுபொருளையும் கொண்ட தற்கால இலக்கியங்கள் எனத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பு எல்லையற்ற வானவெளியாக விரிந்து தமிழன்னைக்கு வனப்பு சேர்ப்பதுடன் மனிதனின் வாழ்க்கைப் பாதையைச் செம்மைப்படுத்திக் கொள்வதற்கான கருத்துக்களை அள்ளி வழங்கும் கருவூலமாகத் திகழ்கின்றன. ஆய்வு என்பது உள்ளதன் நுணுக்கம் என்று உரைத்த தொல்காப்பியரின் விதிப்படி தமிழின் துறைதோறும் இன்று ஆய்வுகள் பெருக தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களின் தரத்தை உலகறியச் செய்ய கல்லூரித் தமிழ்த்துறையும் செங்காந்தள் இதழும் இணைந்து பன்முகப் பார்வையில் தமிழிலக்கியம் என்னும் தலைப்பில் கருத்தரங்கை நிகழ்த்தியிருப்பதை எண்ணிப் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். தமிழ் இலக்கியப்பரப்பு முழுவதையும் ஆய்வுக் கண் கொண்டு நோக்கி அதன்வழி வெளிப்பட்ட சீரிய சிந்தனைகளைச் செம்மைப்படுத்தி செந்தமிழில் வடித்தெடுத்துக் கட்டுரைகளாக்கித் தந்த கட்டுரையாளர்களுக்கும் ஆய்வாளர்க்கும் பேராளர்களுக்கும் என் நெஞ்சம் நிறைந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். கருத்தரங்கம் சிறப்பாக நடைபெறுவதற்கு உழைத்த தமிழ்த்துறைத் தலைவர் அவர்களுக்கும் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர்களுக்கும் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். தமிழின் வளர்ச்சிப் பாதையில் முக்கியப் பங்காற்றி வரும் செங்காந்தள் இதழ் முதன்மை ஆசிரியர் அவர்களுக்கும் மற்றும் இதழ் ஒருங்கிணைப்பாளர்களுக்கும் வாழ்த்துகளையும் பாராட்டுகளையும் உரித்தாக்கிக் கொள்கின்றேன்.

வாழ்த்துக்களுடன்
முனைவர் பா.ராஜபாண்டி

பதிப்புரை

முனைவர் ஜெ. கவிதா,

இதழ் முதன்மை ஆசிரியர்,
செங்காந்தள் (Chenkaantal),
விருதுநகர்.

செங்காந்தள் ஆய்விதழ் (Chenkaantal) தமிழ்மொழிக்காகவும், இலக்கண இலக்கியத்திற்காகவும் பல்வேறு பணிகளைச் செம்மையுடனும், சீர்மையுடனும் செய்து வருகின்றது. தமிழ்மொழி இலக்கியத்தில் உள்ள விழுமியங்களை ஆராய்ச்சி நோக்கில் வெளிக்கொணரும் பொருட்டு “பன்முகப் பார்வையில் தமிழ் இலக்கியம்” என்ற பொருண்மையில் சிறப்பிதழ் நடத்தி பல்வேறு தரமான ஆய்வுக்கட்டுரைகளைப் பெற்று செங்காந்தள் ஆய்விதழ் (Chenkaantal) பிரசுரம் செய்வதில் அகமகிழ்வடைகின்றேன்.

“பன்முகப் பார்வையில் தமிழ் இலக்கியம்” என்ற பொருண்மையில் தமிழ் இலக்கியங்களின் பண்பாடு, கலாச்சாரம், வாழ்வியல் தத்துவங்கள், கல்வி, வீரம், காதல், இயற்கை, சுற்றுப்புறச்சூழல், அறம், அறிவியல், இலக்கியம், பக்தி இலக்கியம், அயலக தமிழ் இலக்கியம் போன்ற சிறப்புமிக்க ஆராய்ச்சி அறிவு நுட்பத்துடன் கட்டுரைகளை வழங்கிய தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர்கள், ஆய்வு மாணவர்கள் எழுத்தாளர்கள், ஆய்வாளர்கள் ஆகியோருக்குப் பாராட்டுகளைக் கூறிக்கொள்கிறேன். மேலும் “பன்முகப் பார்வையில் தமிழ் இலக்கியம்” என்ற பொருண்மையில் இச்சிறப்பிதழ் பணியில் ஈடுபட அனுமதி அளித்த கௌசானல் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, முத்துப்பேட்டை, இராமநாதபுரம் நிர்வாகத்தினர் அனைவருக்கும் எமது இதழ் சார்பாக நன்றியினை உரிதாக்குகின்றேன். மேலும், கல்லூரி தமிழ்த்துறைத் தலைவர் மற்றும் துறைப் பேராசிரியர்கள் அனைவருக்கும் மீண்டும் நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

செங்காந்தள் ஆய்விதழ் (Chenkaantal) செம்மையுடன் செயல்பட்டு ஆய்வுக்கட்டுரைகளை இணையத்தில் பதிப்பு செய்து வருகின்றது. எதிர்வரும் காலங்களில் தரம் வாய்ந்த ஆராய்ச்சி அணுகுமுறையுடன் எழுதி பெறப்படும் ஆய்வுக்கட்டுரைகளை உலக அரங்கத்திற்கு எடுத்துச்செல்ல ஓர் ஆய்வுக்களமாக செங்காந்தள் ஆய்விதழ் (chenkaantal) செயல்பட்டு வருகின்றது. அதற்கு உறுதுணை அளித்த நல்லுள்ளங்கள் கொண்ட அனைவருக்கும் நன்றி.

முனைவர் ஜெ. கவிதா
இதழ் முதன்மை ஆசிரியர்

பொருளடக்கம் / Contents

வ.எண் S.No	தலைப்பு / பெயர் Title / Author Name	பக்க எண் Page No
61	குறிஞ்சிக்கலியில் இலக்கிய மரபுகள் Literary Tradition in <i>Kurinjikali</i> திரு.கோ.பாக்கியராஜு / Mr. G. Bakkiyaraju	372-376
62	இறைவனின் வழிபாட்டில் இயற்கைச்சூழல் Natural Environment in the Worship of the Lord மு.பாலமுருகன் / M. Balamurugan முனைவர் க. அமுதா / Dr K. Amudha	377-381
63	திருமங்கையாழ்வார் பாசுரங்களில் அகப்பொருள் மரபுகள் Intrinsic Traditions in Thirumangaiyalwar Poems சீ.பால ஜனனி /S. Bala Janani	382-386
64	மருதத்திணைப் பாடல்களில் வெளிப்படும் கருப்பொருள்களின் அமைப்பும் எழிலும் The Structure and Themes in Marutha Thinai Poems முனைவர் ரா.பிரபா / Dr R. Prabha	387-396
65	ஆடுமகளிர் நிலை உணர்த்தும் பதிற்றுப்பத்து The State of Dancing Women in <i>Pathitruupattu</i> முனைவர்.த. புவனேஸ்வரி / Dr T. Buvanewari	397-402
66	உணவெனப்படுவது நிலத்தொடு நீரே The Food Combines Land and Water முனைவர் மு.புஷ்பகவல்லி / Dr. M. Pushpakavalli	403-408
67	வைரமுத்துவின் திரையிசைப் பாடல்களில் வெளிப்படும் தன்மையணி Characterization (Thanmai Ani) in Vairamuthu's Songs க. பூர்ணயோகராணி / C. Purnayokarani	409-413
68	அப்துல் ரகுமானின் நேயர் விருப்பத்தில் ஆடவர் Men in Abdul Rahman <i>Neyar Viruppam</i> முனைவர் லீ.பெலிண்டா / Dr. L. Felinda	414-420
69	அருள்தரும் உலகம்மன் உடனுறை அருள்மிகு பாபநாசசுவாமி திருக்கோவில் Arulmigu Papanasa Swamy – Arultharum Ulagammal Temple	421-425

வ.எண் S.No	தலைப்பு / பெயர் Title / Author Name	பக்க எண் Page No
	முனைவர் சு.செ.பொன்சக்திகலா / Dr S.S.Ponsakthikala	
70	சங்ககால மகளிரின் வாழ்வியல் The Lifestyle of Sangam Women	426-432
	க. மணிகண்டன் / K. Manikandan	
71	பெண்பாற் புலவர்களின் ஆளுமை Personality of Feminist Poets	433-437
	முனைவர். சு. மாரித்தங்கம் / Dr.S.Marithangam	
72	உமா மகேஸ்வரியின் சிறுகதைகளில் படைப்பு உலகம் Plot in the Short Stories of Uma Maheshwari	438-443
	முனைவர் வ. மாலிக் / Dr.V. Malik	
73	அறிவியல் தந்த ஆக்கமும் தாக்கமும் (கவிஞர் வைரமுத்து கவிதைகளை முன்வைத்து) Creation and Impact of Science (With Reference to Kavizhnar Vairamuthu's Poems)	444-450
	முனைவர் செ. முருகநாதன் / Dr. J. Muruganathan	
74	தமிழ் இலக்கியத்தின் தொழில்கள் Occupation in Tamil Literature	451-455
	இரா. முருகன் / R. Murgan	
75	நற்றிணை காட்டும் பழந்தமிழ் மக்களின் வாழ்வியல் Life of Ancient Tamil People in <i>Nattrinai</i>	456-460
	மு.முருகேசன் / M. Murugesan	
76	பதினெண்கீழ்க்கணக்கு அகநூல்களில் திணை மரபும் யாப்பும் Thinai Marabu and Yappu in the Agam texts of <i>Pathinenkeelkanakku</i>	461-465
	ச.முருகேஸ்வரி / S.Murugeswari	
	முனைவர் ர. அதிசயம் / Dr. R. Athisayam	
77	திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரையும் மு.வ.வின் திருவள்ளுவர் அல்லது வாழ்க்கை விளக்கம் உரை நூலும் - ஓர் மதிப்பீடு An Estimation of Parimelazhagar's <i>Thirukkural</i> Urai and M.Varatharasanar's <i>Thiruvalluvar or Vazhkkai Vilakkam</i> Urainoolum	466-471
	இ. முனியசாமி / I. Muniasamy	

வ.எண் S.No	தலைப்பு / பெயர் Title / Author Name	பக்க எண் Page No
78	தமிழர் பண்பாட்டில் பிரமலைக்கள்ளர் வழிபாட்டு மரபுகள் Worship Traditions of the Piramalai Kallars in Tamil Culture அ. மூர்த்திராஜா / A. Moorthiraja	472-476
79	குறுந்தொகையில் வாழ்வியல் Life in <i>Kurunthokai</i> ஜெ.மெரின் ஜெலின்டா / J. Merin Jelinda	477-481
80	நாலடியார் நவிலும் நீர் வளங்கள் Water Resources as Portrayed in Naladiyar கி.மோனிஷா / K. Monisha முனைவர் இரா. சொர்ணபமிலா / I. Dr R.Sorna Bamila	482--486

Literary Tradition in *Kurinjikali*

Mr. G. Bakkiyaraju, Research Scholar, Thiruvalluvar Government Arts College, Rasipuram.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1841-5920>

DOI: 10.5281/zenodo.6622253

Abstract

Before language evolved man spoke only the form of sound. Linguistics is the foremost art form among the man-made language. Language greatly helps to exchange ideas. Language is used by many to live together as a community. The leader (thalaivan) who falsely despises the leader can also be seen in Kurinjikali. The leader naturally says that the leader will marry soon. If a leader can't find the woman he loves, he can make a palm-legged horse and ride on it. It is noteworthy that Kapilar has also handled in this field the concept of grandeur, in which the leader praises the leader's excellence. Clarity means that the leader accepts what the leader says and is well aware and clear. Kapilar has handled this field from a psychological point of view where the leader clarifies in the speech. After the leader (thalaivan) and the beloved (Thalaivi) meet each other and pay their love, the way the two part ways, the leader is happy to see the beloved.

Keywords: Language, Literature, *Kurinjikali*.

References

- [1] M. Varatharasan. *Language History*. p-27
- [2] *Kurinjikali* P-40
- [3] *Tholkapiyam Porul* – No – 99
- [4] *Kurunthokai* – P - 58

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

குறிஞ்சிக்கலியில் இலக்கிய மரபுகள்

திரு.கோ.பாக்கியராஜலி, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், திருவள்ளூர் அரசுகலைக் கல்லூரி, இராசிபுரம்.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-1841-5920>

DOI: 10.5281/zenodo.6622253

ஆய்வுச்சுருக்கம்

மொழி உருவாகுவதற்கு முன் மனிதன் பேசியது ஒலியின் வடிவத்தை மட்டும் தான். படைப்பாற்றல் மிக்க மனிதன் படைத்த அருங்கலைகளுள் தலைமை சான்ற கலைமொழிக்கலையே. மொழியானது கருத்துக்களை பரிமாறிக்கொள்ள பெரிதும் உதவுகிறது. பலரும் சேர்ந்து ஒரு சமுதாயமாய் இணைந்து வாழ்வதற்கு மொழி பயன்படுகிறது. தலைவனைப் பொய்யாக இகழ்ந்துப் பேசும் தலைவி இயற்பழித்தல் குறிஞ்சிக்கலியிலும் காணமுடிகின்றது. தலைவன் விரைவில் நம்மை மணந்துகொள்வான் என்று தலைவனால் இயற்கையாகவே முடிந்ததைக் கூறல் தலைவன் விரைவில் நம்மை மணந்துகொள்வான் என்று தலைவனால் இயற்கையாகவே முடிந்ததைக் கூறல். ஒரு தலைவன் தான் காதலித்த பெண்கிடைக்காமல் போனால் பணைமட்டை சருக்கால் குதிரை செய்து அதில் ஏறுதல். தலைவியின் சிறப்பினைப் பெரிதாக தலைவன் புகழ்வதாகிய பெரு நயப்பு உணர்தல் என்ற இந்த துறையையும் கபிலர் தன்னுடைய குறிஞ்சிக்கலியில் கையாண்டுள்ளார் என்பது கூர்ந்து நோக்கத்தக்கது. தெளிவு என்பது தலைவன் கூறுவதைத் தலைவி இனிது ஏற்று நன்கு அறிந்து தெளிவு கொள்வதைக் குறிக்கும். தலைவனின் பேச்சில் தலைவி தெளிவுகொள்ளும் இந்தத் துறையை உளவியல் நோக்கில் கையாண்டுள்ளார் கபிலர். தலைவனும் தலைவியும் ஒருவரையொருவர் சந்தித்து அன்பினை செலுத்திய பின்பு இருவரும் பிரியும் வழிதலை வனைக் கண்டு தலைவி மகிழ்வதே பிரியு மகிழ்ச்சி.

திறவுச்சொற்கள்: மொழி, இலக்கியம், மடலேறுதல்.

முன்னுரை

மொழி உருவாகுவதற்கு முன் மனிதன் பேசியது ஒலியின் வடிவத்தை மட்டும் தான். ஒருவன் மற்றொருவனிடம் பேசுவதற்கும் கருத்துக்களை பரிமாறிக் கொள்வதற்கும் அந்த ஒலியானது பயன்பட்டது எனலாம். மொழி என்பது மக்கள் படைத்துக்காக்கும் அரியதொரு கலை. மொழியே மக்களின் அறிவை வளர்த்து உயர்த்தும் அரிய கருவியாக உள்ளது. மக்கள் அனைவரும் மொழிக்கு ஆசிரியராகவும், மாணவராகவும் உள்ளனர். “மொழியை வளர்ப்ப வரும் மக்களே மொழியால் வளர்பவரும் மக்களே” படைப்பாற்றல் மிக்க மனிதன் படைத்த அருங்கலைகளுள் தலைமை சான்ற கலைமொழிக் கலையே. எண்ணத்தின் வடிவாகவும், நாகரீகத்தின் சின்னமாகவும் பண்பாட்டின் பிரதிபலிப்பாகவும் திகழும் இக்கருத்து மனிதசமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்கு உதவுகிறது. மொழியானது கருத்துக்களை பரிமாறிக்கொள்ள பெரிதும் உதவுகிறது. பலரும் சேர்ந்து ஒரு சமுதாயமாய் இணைந்து வாழ்வதற்கு மொழி பயன்படுகிறது.

இலக்கணங்கள்

இலக்கணம் என்பது இலக்கு + அணம் = இலக்கணம் என்றானது. இலக்கணங்கள் எழுத்துப்பிழை இன்றி எழுதுவதற்கு உதவுகிறது. அது மட்டுமல்லாமல், மற்றமொழி பேசுபவர்கள் எழுதில் புரிந்துகொள்வதற்கும் இலக்கணங்கள் உதவி புரிகிறது.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

“எள்ளிலிருந்து எண்ணெய் எடுப்பது போல

இலக்கியத்திலிருந்து எடுபடுவது இலக்கணம்”

என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. முதலில் தோன்றிய இலக்கணநூல் ‘தொல்காப்பியம்’ எனலாம். தொல்காப்பியர் இலக்கணத்தை மூன்றாக பிரித்துள்ளார். அவைஎழுத்து, சொல், பொருள் ஆகும். இவர் எழுதியநூல் தெளிவாகவும் எளிய நடையிலும் உள்ளது எனலாம். தொல்காப்பியத்திற்கு பின்வந்த நூல் ‘நன்னூல்’ ஆகும். இதனை எழுதியவர் பவணந்திமுனிவர் ஆவார். இவர் இலக்கணத்திற்கு எழுத்து, சொல் மட்டுமே உருவாக்கினார். இவருடைய நூலும் தெளிவாகவும், புரியும் வகையிலும் அமைந்து உள்ளது. இலக்கணங்கள் ஐந்து வகைப்படும். அவை எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு ஆகும்.

இலக்கியங்கள்

இலக்கியம் என்பது இலக்கு + இயம் = இலக்கியம் என்றானது. இலக்கு - நோக்கம், இயம் - இயம்புவது. அதாவது ஒருமொழியை பேசுகின்ற மக்களது கொள்கைகளையும் குறிக்கோளையும் எடுத்தியம்புவது இலக்கியம் எனலாம். மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளை, அவர்களின் இலக்கு குறிக்கோள் மற்றும் அவர்களது போக்கினை அப்படியே இலக்கியங்கள் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன. அதாவது அம்மக்களின் வாழ்க்கை முறையானது குடும்பம், தொழில், காதல் போன்ற வாழ்க்கையினை எடுத்துக்காட்டுவது ஆகும். இத்தகைய இலக்கியம் சார்ந்த மரபு வழிவாழ்வியலை குறிஞ்சிக்கலிகொண்டு விளக்குவதாக இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

1. தலைவி இயற்பழித்தல்

விரைவில் திருமணம் செய்து கொள்ளாமல் களவுக்காதல் மட்டுமே செய்து கொண்டிருக்கும் தலைவனைப் பொய்யாக தலைவி இகழ்ந்துப் பேசுதலே இயற்பழித்தல் என்பதாகும். தலைவனைப் பொய்யாக இகழ்ந்துப் பேசும் இத்தகைய மரபினை குறிஞ்சிக்கலியிலும் காணமுடிகின்றது. குளிர்ந்த மலைச்சாரலில் தோனை உண்ணும் வண்டு, அதைத் துறப்பதுபோல மங்கையரின் அழகை நுகர்ந்து அம்மங்கையரைத் துறப்பவரின் மலையாய் இருந்த போதும், வாளை அளவும் மலையில் தெய்வமங்கையர் பந்தாடிய இயல்பு நீங்கக் குளிர்ந்த அம்மலை அருவியில் நீராடுவர் என்று தலைவி இயற்பழித்தலை,

“விண்தோய் வரைபந்து எறிந்த அயாவீட

தன்தாழ் அருவி, அரமகளிர் ஆடுபவே

பெண்டிர் நலம்வெளவி தன்சாரல் தாதுஉண்ணும்

வண்டின் துறப்பான் மலை”

என்ற குறிஞ்சிக்கலிப்பாடல் வரிகளில் சுட்டுகின்றார் ஆசிரியர்.

2. தலைவி இயற்படக்கூறுதல்

தலைவன் விரைவில் நம்மை மணந்துகொள்வான் என்று தலைவனால் இயற்கையாகவே முடிந்ததைக் கூறல் இது. இத்துறையையும் குறிஞ்சிக்கலியில் கபிலர் கையாண்டுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தன்னிடம் கொடையை விரும்பி வருபவர்களுக்கு தன்னுடைய தேரையே கொடையாக அளிக்கும் கைகளை உடையவன் தலைவன். ஏதேனும் ஒரு பக்கம் சாயாமல் நிற்கும் துலாக்கோளைப் போல் ஆராய்ந்து, அதில் அறத்தை மட்டுமே விரும்பும் நெஞ்சத்தை உடையவன் தலைவன். இத்தகைய தன்மை வாய்ந்த நம் தலைவன் தன்னை விரும்புகின்றவரின் நெஞ்சம் அழியுமாறுவிடுவாரா? நிச்சயம் விடமாட்டார் என்று தலைவி இயற்படக் கூறுவதை,

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை2053

இ - ஐஎஸ்எஸ்என்:2583-0481

“ஆர்வுற்றார் நெஞ்சம் அழியவிடுவானோ
ஓர்வுஉற்று ஒருதிறம் ஏர்காத நெர்கோல்
அறம்புரி நெஞ்சத்தவன்”

என்றக் குறிஞ்சிக்கலிபாடல் வரிகள் சுட்டுகின்றன.

3. மடலேறுதல்

மடலேறுதல் என்பது தலைவனுக்கு மட்டுமே உரியதாகும். ஒரு தலைவன் தான் காதலித்த பெண் கிடைக்காமல் போனால் பனைமட்டை சருக்கால் குதிரை செய்து அதில் ஏறுதல். அந்தப்பனைமட்டை சருக்கால் அவன் காதலும், அவன் காதலித்த பெண்ணும் ஊர்மக்களால் அறியப்படுவர். மடலேறிய பிறகு இருவரின் பெற்றோர்களும் ஊரின் அலருக்குப் பயந்து திருமணம் செய்துவைப்பதும் உண்டு. மடலேறிய பிறகும் காதலித்த பெண் கிடைக்கவில்லை என்றால் தலைவன் இறந்து விடுதலும் உண்டு. இந்தமடலேறுதலைத் தொல்காப்பியரும், “மடல்மாசூறும் இடனுமாருண்டே” என்று குறிப்பிடுகின்றார். மடலேறும் போது குதிரைக்கு ஆவிரம்பூ மாலையும் மணியும் அணிவித்து, தலைவனுடைய மார்பில் எழும்பு மாலையும், தலையில் எருக்கமாலையும் கொண்டு மடல் மேல் ஏறி தெருவில் வரும் மரபும் உண்டு என்பதை குறுந்தொகை,

“மாவென மடலும் ஊர்ப பூவென
குவிமுகிழ் எருக்கங் கண்ணியும் குடுப
மறுகின் ஆர்க்கவும் படுப
பிறிதும் ஆகுபகாமங் காழ்க்கொளினே”

என்ற பாடல் வரிகளில் சுட்டுகின்றது. தலைவன் தன்னைக் காதலிக்க மறுத்த தலைவியைப் பார்த்து உன்னுடைய பெற்றோர்கள் உன்னை அலங்கரித்து வீட்டை விட்டு வெளியே வரும்படி செய்ததால் அவர்களைக் கோபமாகப் பேசுவேன். உன்னால் எனக்கு ஏற்பட்ட இந்த காமநோய் அதிகமானால் நான் வருந்தும் மடல் ஏறி, நீ அடையக் கூடிய ஒரு பழியை உனக்கு ஏற்படுத்துவேன் என்று தலைவன் தான் மடலேறுதல் பற்றி தலைவிக்குக் கூறுவதை,

“ஒருப்பின்யான் ஒருப்பதுநுமரை: யான்மற்று இந்நோய்
பொறுக்கலாம் வரைத்து அன்றிப்பெரிதாயின் பொலங்குழாய்
மறுத்து இவ்வூர் மன்றத்து மடல்ஏறி
நிறுக்கு வென்போல் வல்யான், நீபடுபழியே”

என்ற குறிஞ்சிக்கலிபாடல் வரிகளில் குறிப்பிடுகின்றார்.

4. பெருநயப்பு உணர்தல்

தலைவியின் சிறப்பினைப் பெரிதாக தலைவன் புகழ்வதாகிய பெருநயப்பு உணர்தல் என்ற இந்த துறையையும் கபிலர் தன்னுடைய குறிஞ்சிக்கலியில் கையாண்டுள்ளார் என்பது கூர்ந்து நோக்கத்தக்கது. தலைவியின் அழகிய சிலம்புகள் மிகுதியாய் ஆரவாரம் செய்யச் சில அடியிட்டு நடக்கும் உன்னுடைய இளமை நீங்குவதால் பின்னி விடப்பட்ட உன் கூந்தலைக் கண்டு என்னிடம் உண்டான அறிவு முதலியவை என்னை விட்டுப் போகுமாறு செய்தவளே என்று தலைவியைப் புகழ்வதை,

“ஆய்சிலம்பு எழுந்து ஆர்ப்ப, அம்சில இயலும்நின்
பின்னுவிட்டு இருளிய ஐம்பால் கண்டுஎன்பால
என்னைவிட்டு இகத்தர இறந்தீவாய்”

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை2053

இ - ஐஎஸ்எஸ்என்:2583-0481

என்ற பாடல் வரிகளின் வழி உணர்த்துகின்றார்.

5. தெளிவு

தெளிவு என்பது தலைவன் கூறுவதைத் தலைவி இனிது ஏற்று நன்கு அறிந்து தெளிவு கொள்வதைக் குறிக்கும். தலைவனின் பேச்சில் தலைவி தெளிவு கொள்ளும் இந்தத் துறையை உளவியல் நோக்கில் கையாண்டுள்ளார் கபிலர். தலைவன் கூறிய நல்வழியில் தாளாமல் செல்வது தான் நன்மை தரும். தலைவன் மிகவும் துன்பப்படுகின்றான். தலைவனும் நானும் முற்பிறவியில் வேறில்லை. இருஉடல் ஒருயிர் என்றான் அவன் கூறியதை அப்படியே ஏற்க வேண்டும் நெஞ்சமே என்று தலைவி தன் நெஞ்சுக்குக் கூறியதை,

“அறனும் அதுகண்டற் றாயின்திறன் இன்றி
கூறும்சொல் கேளான்நலி தரும்பண்டு நாம்
வேறு அல்லம் என்பதுஒன்று உண்டால் அவனொடு
மாறுஉண்டோ, நெஞ்சே நமக்கு”

என்ற வரிகளில் படம் பிடித்துக் கூறுகின்றார்.

6. பிரிவுழி மகிழ்ச்சி

தலைவனும் தலைவியும் ஒருவரையொருவர் சந்தித்து அன்பினை செலுத்திய பின்பு, இருவரும் பிரியும்வழி, தலைவனைக் கண்டு தலைவி மகிழ்வதே பிரிவுழி மகிழ்ச்சி. தலைவன் பேசிய ஆசைவார்த்தைகளைத் தலைவிகேட்டு, ஒன்றும் கூறாமல் கவிழ்ந்து நிலத்தைப் பார்த்துப் பின்பு, தோழியைப் பார்த்தவளாய் அவள் தலைவனுடைய அறிவைத் தன்னிடத்தே கைக்கொண்டு தன் வீட்டுக்கு மீண்டு சென்றாள் என்ற இத்தகைய பிரிவுழி மகிழ்ச்சியைக் கபிலரும்,

“இணையன கூறஇறைஞ்சுபு நிலம்நோக்கி
நினையுவுநெடிது ஒன்றுநினைப்பாள் போல்மற்று ஆங்கே
துணை அமைதோழியர்க்கு அமர்த்த கண்ணள்
மனைஆங்குப் பெயர்ந்தோள்என் அறிவு அகப்படுத்தே”

என்ற குறிஞ்சிக்கலி பாடல் வரிகளில் குறிப்பிடுகின்றார்.

துணைநின்ற நூல்கள்

- [1] மு.வரதராசன் - மொழிவரலாறு.
- [2] குறிஞ்சிக்கலி- பத்துப்பாட்டு.
- [3] தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம்-தமிழண்ணல்.
- [4] குறுந்தொகை - கழகவெளியீடு.

நிதிசார்கட்டுரையாளர்உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர்நன்றியுரை:இல்லை.

கட்டுரையாளர்உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில்எவ்விதமுரண்பாடும்இல்லை.

இக்கட்டுரைகிரியேட்டிவ்காமன்சுஆட்ரிபியூசன்

4.0வின் <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ்பன்னாட்டுஉரிமம்பெற்றுள்ளது.

Natural Environment in the Worship of the Lord

M. Balamurugan, Research Scholar, Tamil Research Centre,
Alagappa Government Arts College, Karaikudi-3, Tamil Nadu, India.

Dr K. Amudha, Assistant Professor, Tamil Research Centre,
Alagappa Government Arts College, Karaikudi-3, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3024-4957>

DOI: [10.5281/zenodo.6622263](https://doi.org/10.5281/zenodo.6622263)

Abstract

Maraithiru Thani Nayaga Adigal is the one who aptly said that Tamil is a devotional language. The Shaiva and Vaishnava worshipers worshiped the Gods as in the form of nature. The omniscient God is in the form of nature is a part of worship in the Shaiva and Vaishnava sects. Many Tamil poets sang hymns to Lord Shiva and Lord Vishnu in an enthralling manner. They see the Lord in all natural forms and glorify in their hymns. The purpose of this article is to delineate the nature of such worshipers in the worship of the Lord through the literary sources.

Keywords: Devotional Literature, Worship, Worshipers, Landscapes, Songs, Devotees.

References

- [1] Sarangapani.R, *Paripadal*. Kovilur Monastery, Kovilur, 2003.
- [2] Subramanian S.W. *Tolkappiyam Thelivurai*. Manivasakkar Publishing House, Chennai, 2006.
- [3] Tamilannal. *Tolkappiyam*. Sellappa Publishing, Madurai, 2021.
- [4] Murali J.C, *Panniruthirumarai Moolamum Uraiyum*. Chatura Publishing, Chennai.
- [5] www.tamilvedham.org

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

இறைவனின் வழிபாட்டில் இயற்கைச்சூழல்

மு.பாலமுருகன், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ் உயராய்வு மையம், அழகப்பா அரசு கலைக் கல்லூரி,
காரைக்குடி-3, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

முனைவர் க. அமுதா, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ் உயராய்வு மையம், அழகப்பா அரசு கலைக் கல்லூரி,
காரைக்குடி-3, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3024-4957>

DOI: 10.5281/zenodo.6622263

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தமிழைப் பக்திமொழி என்று பெரிதும் பொருத்தமாக கூறியவர் மறைத்திரு தனிநாயக அடிகள். சைவ வைணவ அடியார்கள் இறையணர்வை இயற்கையின் வடிவமாகக் கொண்டு வழிபட்டனர். இறைவழிபாட்டில் இயற்கை ஒரு பகுதியாகும். அனைத்துமான இறைவன் இயற்கையின் வடிவில் உயிர் வாழ்கின்றான். இயற்கை வளங்களில் இறைவனைக் கண்டு நாளும் இன்னிசையால் பாடல்கள் பல புனைந்தவர்கள் இறையடியார்கள். இத்தகைய இறையடியார்கள் இறைவனின் வழிபாட்டில் இயற்கைச்சூழலைப் பதிபித்தமையை காண்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

திறவுச்சொற்கள்: பக்தி இலக்கியம், வழிபாடுகள், இறையடியார்கள், இயற்கைச்சூழல்கள், பாடல்கள், பக்தர்கள்

முன்னுரை

இறைவனின் படைப்பில் அழகானதும் அரியதொன்றாகவும் விளங்குவது இயற்கையாகும். இயற்கையானது அனைத்து உயிரினங்களையும் கட்டுப்படுத்தும் ஒரு கட்டுப்பாடற்ற மிகவும் சக்திவாய்ந்த அமைப்புகளாகும். இவ்வமைப்பு உயிரினச் சூழலை உருவாக்குகிறது. சுற்றுச்சூழலையும் அதன் மண்டலங்களையும் பல்வேறு வகைகளாக பிரித்தறிந்தாலும் அவை யாவும் இயற்கையின் கட்டுப்பாட்டிலேயே அமைகின்றன. இத்தகைய இயற்கையே உலகம். உலகமே இறைவன். இவ்வாறு இந்த உலகத்தை இறைவனாகக் கருதி உலகை நானிலம் எனப் பகுத்து அவற்றோடு தொடர்புடைய தாவரம், விலங்கு, பறவை மற்றும் இயற்கை காரணிகள் ஆகியவற்றை ஒன்றாக சேர்த்து நான்கு வகையான நிலவியல் பாகுபாட்டினை வகுத்தனர். நிலவியல் அமைப்பு கருக்கொண்ட இயற்கையே இறைவனாகத் திகழ்கின்றான் என்பதை ஆராயும் நோக்கில் இப்பொருண்மை அமையப் பெறுகின்றது.

இறை வழிபாட்டில் இயற்கை

இறைவழிபாட்டினை உருவ வழிபாடு, அருவுருவ வழிபாடு, அருவ வழிபாடு, ஆலய வழிபாடு, கேட்டல் வழிபாடு, பாடுதல் வழிபாடு, நினைத்தல் வழிபாடு, அடி தொழுதல் வழிபாடு, பூசித்தல் வழிபாடு, அன்பு வழிபாடு, ஒப்படைத்தல் வழிபாடு, வணங்குதல் வழிபாடு, தொண்டு வழிபாடு எனவழிபாட்டின் முறையினைக் கூறிக்கொண்டே செல்லலாம். இறைவன் படைப்பில் ஆற்றல் பெற்றதும், மனதைஅதன்பால் ஈர்க்கும் சக்தி படைத்ததும் இயற்கையாகும். இயற்கை இயல்பாக அமைவது, இயல்பாகச் செயற்படுவதாகும். பொதுவாக ஐம்பூதங்களும், அவற்றின் சேர்க்கையான உலகமும் இயற்கை எனலாம். இவற்றின் ஆக்கத்தினை சங்ககாலப் புலவர்கள் மிகுதியாக வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். சங்க இலக்கியங்களைப் போன்றே பக்தி இலக்கியங்களிலும் இயற்கை

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

புனைவுகள் மிகுதியாக காணப்படுகின்றன. திருக்கற்குடி மலையின் உயர்ந்த தோற்றத்தையும், அங்கு வாழும் குறிஞ்சி நில மக்களாகிய குறமாதர்கள் கையில் வளரும் இளஞ்சிறார்களின் குழந்தையுள்ளத்தையும் கண்டு மகிழ்ந்த திருஞானசம்பந்தர் தாம் கண்ட காட்சியை,

சங்கம தார்குற மாதர் தங்கையின் மைந்தர்கள் தாவிக்க

மாமதி பற்றுங் கற்குடி மாமலை யாரே (திருஞானசம்பந்தர், 1:43:2)

என்ற பாடல் வழி எடுத்துரைக்கின்றார்.

அனைத்துமானவன் இறைவன்

இயற்கையே இறைவன் என்பதைப் பல இடங்களில் திருஞானசம்பந்தர் புலப்படுத்துகின்றார். பொருள் அணிகளால் ஒன்றான எண்ணணியை இறைவனுடன் பொருத்திக்காட்டும் மாண்பு போற்றுதற்குரியது. இதனை,

ஈறாய்முத லொன்றாயிரு பெண்ணான் குணமூன்றாய்

மாறாமறை நான்காய்வரும் பூதம் மனாவயைந்தாய்

ஆறார்கவை யேழோசையொடெட்டுத்திசை தானாய்

வேறாயுட னானானிடம் வீழிம் மிழலையே (திருவீழிமிழலை- 1:11:2)

என வரும் பாடல் அனைத்தையும் ஒடுக்குவோனாய், ஒடுங்கிய உடலைத் தானொருவனே முதற்பொருளாய் நின்று தோற்றுவிப்பவனாய், முக்குணவடிவினனாய், எக்காலத்தும் மாறுபடாத நான்மறை வடிவினனாய் ஐம்பெரும் பூதங்கள், அறுசுவை, எழுஒசை, எண்திசை ஆகியவற்றில் நிறைந்தவனாய், உயிரோடு ஒன்றாகியும், வேறாகியும், உடனாகியும் விளங்குபவன் இறைவன் என்று குறிப்பிடுகின்றார். 'மக்கள் தாமே ஆற்றிவுயிரே'என்னும் தொல்காப்பியத்திற்கு இணங்க மக்கள் எனப்படுவோர் நலம் தீங்கினைப் பகுத்தறியும் பேராற்றல் படைத்தவர்களாவர். அவர்கள் வாழ்வில் பட்டுணர்ந்தனவற்றை இலக்கியமெனக் கொண்டனர்.

நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற் கிளந்த

மறைமொழி தானே மந்திரம் என்ப (தொல்- பொருள்-செய்யுள். நூ1434)

என்கிறது தொல்காப்பியம். மறைமொழி எனக் கொண்ட மந்திரங்கள் சமயங்கள் தோறும் நிலவலாயின. இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வியல் கூறுகளை இலக்கியங்கள் இயம்பிச் சென்றன.சமய வேதங்களும் இயற்கையை விட்டு வைக்கவில்லை என்றே கூறலாம்.

இயற்கை வளங்கள்

சேக்கிழார், 63 நாயன்மார் புராணங்களில் சில பாடல்களில் அவ்வூரின் இயற்கை வளத்தை வடித்துக் காட்டுகிறார். உதாரணமாக திருநீலநக்கரின் - சாத்தியங்களை, காரைக்காலம்மையாரின் - காரைக்கால், திருநாவுக்கரசரின் - திருமுனைப்பாடி நாடு, மூர்த்தி நாயனாரின் - பாண்டிநாட்டு வளம் எனப் பெரும்பாலும் ஊர்வளத்தை இயற்கை வளம் பொருந்த, அந்தந்த அடியார்களின் குணம், குலம் பிறப்பை ஒட்டி கூறுவது மரபாகும். கழமல மூதூரில் அவ்வாறே அந்தணர் பிறப்பையொட்டி ஆகம அளவைக்கேற்ப தரப்பட்டுள்ளது. கீழ்வரும் பாடலும் இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

காமர்திருப் பதியதன்கண் வேதியர்போற் கடிமமும்

தாமரையும் புல்லிதழும் தயங்கியநூலுந்தாங்கி (பெரியபுராணம்- திருஞானசம்பந்தர்-28:1:9)

வண்டுகள் மகரந்தமாகிய நீற்றை அணிந்து சாமகீதம் இசைக்கின்றனவாம்.மரம், வண்டு, மக்கள் மூவரும் இந்நிலை பெற்று வாழ்ந்தமையை கூறப்படுகிறது. தாமரையின் நீரும் அந்தணர்கள் பக்தியில்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

கண்ணீரும் கொண்டு விளங்குவதனை நான்மறையினர் செயலினைத் தாமரையில் வைத்து தருகின்றார் என்பதை உணரமுடிகிறது.

மேகமானது கடல் நீரைச் சுமந்து கொண்டு கருமை வண்ணத்துடன் காட்சியளிப்பதை, "காரிடந் தில்லை தன்னுட் கருதுசிற றம்பலத்தே" (திருநாவுக்கரசர்- திருவதிகைவீரட்டானம் 4:22:6) என்கிறார். தூய மாமலை நின்ற- நிரையோடும் என்றும் கூறுகிறார் திருஞானசம்பந்தர்.

விழா நிகழ்ச்சிகளை முன்னதாக அறிவித்தெழும் முழவின் ஓசை இடையறாது கேட்பதும், பழமையான மலைப்பாறைகளுக்கு இடையே அந்தக்காலத்துப்பிறை வந்து அணைவதுமாகிய திருவண்ணாமலையில் விளங்கும் இறைவன். அடியவர்களின் வினைகளைப் போக்குவதோடு அவர்களைப் பற்றியுள்ள பாவங்களையும் தீர்க்கின்ற உறைவிடமாக உள்ளது என்கிறார். இதனை,

வந்தித்து இருக்கும் அடியார் தங்கள் வருமேல் வினையோடு

பந்தித்து இருந்த பாவந்தீர்க்கும் பரமன் உறைகோயில்

முந்திஎழுந்த முழவின்ஓசை முதுகல் வரைகள்மேல்

அந்திப் பிறைவந்து அணையும்சாரல் அண்ணாமலையாரே (திருஞானசம்பந்தர் - திரு 1:69:7)

என வரும் திருஞானசம்பந்தர் பெருமான் இயற்றிய திருவண்ணாமலை பதிகப்பாடல் விளக்குகிறது.

இலக்கியங்களில் இயற்கை

இறைவன் படைப்புகளில் இயற்கையை எவ்வாறு கூற வேண்டும் என்று தொல்காப்பியர் உரைக்கின்றார். இதனை, "இயற்கைப் பொருளை இன்று எனக்கிளத்தல்" -தொல்-சொல்-நூ.502.ப-192. நூற்பா வழி அறியலாம். ஐம்பூதங்கள், தாவரங்கள், பறவைகள், விலங்கினங்கள் மற்றும் ஆறு, மலை, கடல், அருவி, நிலம், பொழுது போன்றன இயற்கைப் பொருட்களாகும். பழந்தமிழர் வாழ்விற்கு இலக்கணம் வகுத்துள்ளார் தொல்காப்பியர். இதனை,

முதல் கரு உரிப்பொருள் என்ற மூன்றே

நுவலுங்காலை முறைசிறந் தனவே

பாடலுள் பயின்றவை நாடும் காலை (தொல்-பொருள்- நூ-949.ப-354)

நூற்பா வழி கண்டுணரலாம். தமிழ் இலக்கியங்களில் இயற்கைதலைமையிடம் பெற்றுத் திகழ்கிறது. இயற்கையையே இறைவனாகக் கண்ட தமிழன் இறைமை உணர்வுடன் தம் படைப்புகளைப் படைத்துள்ளான். உத்திகளைப் பின்புலமாகக் கொண்டு உருவாக்கியுள்ளான். இயற்கை எழிலை பாடுபொருளாகவே வைத்து படைப்பாளர்கள் அமைத்துள்ளார்கள். இயற்கை வாயிலாக பலச் செய்திகள் அறிவியல் உலகிற்கும், கலை உலகிற்கும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு வழிகாட்டிகளாக, செய்தி நிறுவனங்களாக இயற்கை, இலக்கியங்களில் இடம்பெற்றுள்ளது.

இயற்கையினுள் இறைவன் இயைந்து இருப்பதை பரிபாடல் நூல் சான்று பகர்கின்றது.

தீயினுள் தெறல் நீ! பூவினுள் நாற்றம் நீ!

கல்லினுள் மணியும் நீ! சொல்லினுள் வாய்மை நீ!

அறத்தினுள் அன்பு நீ! மறத்தினுள் மைந்தன் நீ!

வேதத்து மறை நீ! பூதத்து முதலும் நீ!

வெஞ்சுடர் ஒளியும் நீ! திங்களுள் அளியும் நீ!

அனைத்தும் நீ! அனைத்தினுள்பொருளும் நீ (பரிபாடல் 3:63-68)

...நின், வெம்மையும் விளக்கமும் ஞாயிற்றுள்

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

நின், தண்மையும் சாயலும் திங்களூள

நின், சுரத்தலும் வெண்மையும் மாரியும் (பரிபாடல் 4:25-27)

எல்லாப் பொருளும் இறைவனே என்று எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. பக்தி நெறியில் ஒன்றிய திருநாவுக்கரசரும், பெரியாழ்வாரும் எப்பொழுதும் இறைவனைப் பற்றிய சிந்தனையுடையவராய் விளங்கியமையால் தாங்கள் காணும் இயற்கைப் பொருள்களையும் இறைவனது திருவுருவாகவும், அவனது திருச்செயலாகவும் எண்ணிப் பாடியுள்ளனர்.

மாசில் வீணையும் மாலை மதியழும்

வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்

மூசு வண்டறைப் பொய்கையும் போன்றதே

ஈசன் எந்தை இணையடி நீழலே (திருநாவுக்கரசர் 5:90:1)

என்று திருநாவுக்கரசர் பக்தி பரவசத்துடன் இறைவனடி நிழலாக மதி, தென்றல், வேனில், பொய்கை போன்ற இயற்கைப் பொருளாகப் பாவித்துப் பாடியுள்ளார்.

திருமுகமாய்ச் செங்கல்கள்

திருநிறமாய்க் கருங்குவளை

பொருமுகமாய் நின்றலரும்

புனலரங்கம் என்பதுவே (பெரியாழ்வார் - நான்காம்பத்து- திருமொழி 8.பா.3)

என்பது பெரியாழ்வார் பாடல். இயற்கையில் இறைவனைக் காண்பதன் வாயிலாக பக்தி அனுபவத்தில் ஒன்றுபட்டுள்ளனர்.

முடிவுரை

மனித வாழ்க்கை என்பது இயற்கையோடு தொடர்புடையது. எனவே மனிதன் தன்னைச் சூழ்ந்துள்ள இயற்கைப் பொருள்களைப் பற்றி சிந்திக்கிறான். இச்சிந்தனையின் விளைவாக இலக்கியங்கள் வெளிப்படுகின்றன. இலக்கண இலக்கியங்களில் இயற்கைப் பொருள்கள் இறைவனுக்கு உவமைகளாகவும், இறைவனை இயற்கைக்கு உவமையாகவும் கூறும் போக்குக் காணப்படுகின்றது. பக்திக்காலத்தில் நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் இயற்கை முழுவதையுமே இறைவனாக கண்டனர். இறைவழிபாட்டில் இயற்கைச்சூழலே அமைகின்றது என்பதை இக்கட்டுரை வாயிலாக அறிய முடிகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

- [1] சாரங்கபாணி. இரா, பரிபாடல். கோவிலூர் மடாலயம், கோவிலூர், 2003.
- [2] சுப்பிரமணியன் ச.வே, தொல்காப்பியம் தெளிவுரை. மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 2006.
- [3] தமிழண்ணல், தொல்காப்பியம். செல்லப்பா பதிப்பகம், மதுரை, 2021.
- [4] முரளி ஜி.ச. பன்னிரு திருமுறை மூலமும் உரையும். சதுரா பதிப்பகம், சென்னை.
- [5] www.tamilvedham.org

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

Intrinsic Traditions in Thirumangaiyalwar Poems

S. Bala Janani, Ph.D Scholar (Full Time), Tamil Department, Government Arts College, Udumalpet -642126.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2065-0222>

DOI: 10.5281/zenodo.6622267

Abstract

The most beautiful feeling in human life is love (Romance). This feeling of love has been a spoken word in all eras. In Tamil devotional literary times, people sang love songs in the way of devotional hymns with love on God have human love. When any woman refuses to accept love, the lover (Thalaivan) says, “madaleruven” but there is no evidence of such act of leader in Tamil literature. This article sets out to explore what the Tamil devotee Thirumangiyalwar, who fell in love with the Lord Vishnu says, “madaleruven” to reach Lord Vishnu.

Keywords: Madaloorthal, Nayagan Nayagi Bhavanai.

References

- [1] Elambooranar Urai- *Tholkappiyam*.
- [2] Sundhara Aavudaiyappan - *Sangachevvi*.
- [3] Dhasan.M - *Thirukkural Kalangiyam*.
- [4] Thiruvengada Ramanujathan - *Siriya Thirumadal*.
- [5] Thiruvengada Ramanujathan - *Periya Thirumadal*.
- [6] Nagarajan.M - *Kurunthogai*.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

திருமங்கையாழ்வார் பாசுரங்களில் அகப்பொருள் மரபுகள்

சீ.பால ஜனனி, முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, உடுமலை அரசு கலைக்கல்லூரி, உடுமலைப்பேட்டை..

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2065-0222>

DOI: 10.5281/zenodo.6622267

ஆய்வுச்சுருக்கம்

மனித வாழ்வில் மிகவும் அழகான உணர்வு அன்பு (காதல்). எல்லாக் காலகட்டத்திலுமே இக்காதல் உணர்வு பேசப்படும் ஒரு பொருளாகவே இருந்து வருகிறது. பக்தி இலக்கியக் காலங்களில் மனிதக் காதலைப் போலவே கடவுள்மீது கைக்கிணைத் திணையாகக் காதல் கொண்டு பக்திப் பாசுரங்களின் வழி தத்தம் காதல் உணர்வுகளை பாடினர். தன் காதலை ஏற்க மறுக்கும் பொழுது, 'மடலேறுவேன்' என்று தலைவன் கூறுவானே தவிர மடலூர்ந்த தலைவனை இலக்கியங்களில் காணமுடிவதில்லை. ஆனால், இறைவன் மீது காதல் கொண்ட பராங்குச நாயகியாகிய திருமங்கையாழ்வார் எம்பெருமானை அடைய 'மடலூர்வேன்' என்று கூறியதை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

திறவுச்சொற்கள் : மடலூர்தல், நாயகி நாயகன் பாவனை

முன்னுரை

பக்தி இலக்கியத்தில் திருமாலை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடுபவர்கள் ஆழ்வார்கள் ஆவார். திருமாலின் மேல் கொண்ட பக்தியின் வெளிப்பாடே நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தமாக வெளிப்பட்டன. ஆழ்வார்கள் திருமாலை சரண் அடைய நாயகன் - நாயகி பாவனையை கையாண்டனர். அவ்வகையில் திருமங்கையாழ்வார் திருமாலை தலைவனாகக் கொண்டு அவனை அடைய முடியாத ஏக்கத்தை தான் மடலேறியாவது உன்னை அடைவேன் என்று கூறியதை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

மடல்

தன் காதலை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக ஆடவர் செய்யும் உபாயங்களில் ஒரு வழி மடலூர்வேன் என்பதாகும். சங்க காலத்தில் தலைவிடம் தன் காதலை ஏற்கும்படிச் சொல்லி தோழி, பாணன், பாங்கள் எனப் பல வாயில்கள் அனுப்புவான் தலைவன். எதையுமே ஏற்காத தலையிடம் இறுதியாக தான் ஊரார் முன்னிலையில் 'மடலூர்வேன்' என்று கூறுவான்.

இதனை,

”காமம் உழந்து வருந்தினார்க்கு ஏமம்

மடல்அல்லது இல்லை வலி” (குறள்-1131)

என்று காதல் மிகுந்து வருந்தும் ஆடவருக்குத் தன் காதலைத் தலைவி ஏற்றுக்கொள்ளும் படி வலியுறுத்தச் சிறந்த வழி மடலேறுவதைத் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை என்பதை திருவள்ளுவர் குறள் மூலம் வலியுறுத்துவதை அறியமுடிகிறது.

மடலேறுதல் - விளக்கம்

பனை மரத்தின் மட்டை என்று கூறப்படும் பனங்கருக்கினால் குதிரை ஒன்றைச் செய்து, அதன்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

மேல் ஏறிக்கொள்வான் தலைவன். தான் விரும்பும் பெண்ணின் ஓவியம் தீட்டிய கொடியைக் கையில் தெருத்தெருவாக இழுத்துச் செல்வர். நேரம் ஆக ஆக அவன் அமர்ந்திருக்கும் பனங்கருக்கினால் அறுப்பட்டு அவன் உடம்பில் குருதி வடியும். இதைக் காணும் ஊராரும் பெண்ணின் பெற்றோரும் அவளை அவனுக்கே மணமுடித்து வைப்பார். (சங்கச் செவ்வி,செம்மொழிப் பெட்டகம், பக்.எண்-40,41) தொல்காப்பியத்தில்,

”தோழி நீக்கலி னாகிய நிலைமையும் நோக்கி
மடல்மா கூறும் இடனுமா ருண்டே” (தொல்.பொருள்.களவியல்-11)

என்று தலைவன் கூற்றாக அமைந்த பகுதியில் தோழி தலைவனுடைய வேண்டுகோளை ஏற்க மறுத்தால் ”மடலூர்வேன்” என கூறுவதை காணலாம்.

”மா என மடலும் ஊர்பு; பூ எனக்
குவிமுகிழ் எருக்கங் கண்ணியும் சூடுப
மறுகின் ஆர்க்கவும் படுப
பிறிதின் ஆகுபு; காமம் காழ்க் கொளினே! (குறுந்தொகை-17)

தோழியிடம் தலைவன் கூறுவதாக அமைந்த குறுந்தொகைப் பாடலில் காமம் விதையூன்றி விட்டால், குதிரை என மடலும் ஏறுவேன், பூ என எருக்கம் பூவையும் சூடுவேன், தெருவில் ஆராவாரத்திற்கிடையே செல்வேன், இறந்தாலும் இறப்பேன் என்று கூறுவதிலிருந்து தலைவிமேல் தலைவன் கொண்ட காதலை வெளிப்படுத்தும் விதத்தை அறியமுடிகிறது.

பராங்குச நாயகி

இறைவன் மீது கொண்ட காதலால் அகவுணர்வைச் சிறப்பாக வெளிப்படுத்துவதற்கு ஒரு பெண்ணாலேயே இயலும் என்று எண்ணித் தன்னைப் பராங்குச நாயகியாகவும், இறைவனைத் தலைவனாகவும் கொண்டு அகப்பொருள் மரபுப்படி பாடல்களைப் பாடியுள்ளார் திருமங்கையாழ்வார். இவர் பெரிய திருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல், திருவெழுகூற்றிருக்கை என இவை ஆறும் இறைவனை நினைத்து பாடிய பிரபந்தங்கள் ஆகும்.

தமிழ் – வட மொழி மரபு

ஆண் மடலேறுவதாக கூறும் மரபு தமிழ் மரபு. பெண் மடலேறுவதாக கூறும் மரபு வடமொழி மரபு. அதன் அடிப்படையில் தான் திருமங்கையாழ்வார் தன்னை பெண்ணாக பாவித்து (நாயகியாக) இறைவனை (நாயகான) பாவித்து ‘மடலூர்வேன்’ என பாடியிருக்கிறார்.

”அன்ன நடையார் அலர்ஏச ஆடவர்மேல்
மன்னும் மடலூரார் என்பதோர் வாசகமும்
தென்னுரையில் கேட்டறிவண்டு அதனையாம் தெளியோம்
மன்னும் வடநெறியே வேண்டினோம்” (பெரிய திருமடல்-20)

என்னும் தொடர்வழி விளக்குகிறார்.

தலைவனைக் கண்ட தலைவியின் நிலை

பராங்குச நாயகியாகிய திருமங்கையாழ்வார் இறைவனைக் கண்ட உடனே,
”ஏரார் இளமுலையார் என்னையரு மெல்லாரும்
‘வாராயே?’ என்றார்க்குச் சென்றேனென் வல்வினையால்,

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

காரார் மணிநிறமும் கைவளையும் காணேன் நான்” (சிறிய திருமடல்-11,14)

என தன்னுடலில் நிகழும் மாற்றத்தைப் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

குறிகேட்டல்

தலைவியின் நிலையைக் கண்ட தாய் மகளுக்குற்ற நோயைத் தீர்க்கும் பொருட்டு கட்டுவச்சியை அமைத்து குறிகேட்டும் விதமாக,

”அதுகேட்டுக்

காரார் குழல்கொண்ட கட்டுவச்சி கட்டேறி” (சிறிய திருமடல்-20)

கட்டுவச்சி கூறியதாவது, ஆயிரம் திருநாமங்கள் கொண்ட எம்பெருமான் வெண்ணையினை திருடி உண்பவன், வாமனனாக அவதாரம் எடுத்து மாபலியிடம் மூன்றடி மண் கேட்டவன், இரணியன் என்ற அசுரனைக் கொன்றவன், திருமகள் உறையும் திருமார்பினை உடையவன், திருத்துழாய் மாழலையினை அணிந்த எம்பெருமான் தான் உன்னுடைய மகளுக்கு உண்டான காதல் நோய்க்கு காரணமாவான் என்று குறி சொல்வதைக் கேட்ட தாய் தனக்குண்டான கவலைகளைப் போக்கிக் கொள்கிறாள்.

தலைவியின் கவலை

தலைவனை நினைத்து தலைவியானவள் பலவாறு கவலைக் கொள்கின்றாள்.

”பேராப் பிதற்றாத் திரிதருவன், பின்னையும்

ஈராப் புகுதலும் இவ்வுடலைத் தண்வாடை” (சிறிய திருமடல்-55,56)

எம்பெருமானின் நினைவானது பித்து பிடித்த நிலைபோலும், வாடைக் காற்றானது உடலை துளைத்து காயப்படுத்துவதாகவும் இருக்கிறது என்பதை வெளிப்படுத்துகிறாள்.மேலும்,

”மதியுருந்த, இன்னிலா வின்கதிரும் என்றனக்கே வெய்தாகும்” (பெரிய திருமடல்-82,83)

குளிர்ச்சியைத் தரக்கூடிய நிலாவின் கதிரானது வெம்மையைத் தருகிறது என்றும்,

”இன்னிளம்பூந் தென்றலும் வீசும் எரியெனக்கே” (பெரிய திருமடல்-84)

அனைவருக்கும் இனிதாக வீசக் கூடிய தென்றல் காற்றானது எனக்கு மட்டும் நெருப்பை அள்ளி வீசக்கூடிய அனல் காற்றாக வீசுகிறது என்றும் இவ்வாறாக பராங்குச நாயகியாக மாறி எம்பெருமானின் மீது கொண்ட காதலை தலைவியின் மனநிலையில் இருந்து எடுத்துரைப்பதை அறியமுடிகிறது.

தூது விடுத்தல்

காதல் கொண்ட தலைவன் தான் காதல் வயப்பட்ட தலைவிக்குத் தூது அனுப்புதல் முறையாகும். இங்கு தலைவி தலைவனாகிய பெருமானிடம் மனதைத் தூதாக அனுப்புகிறாள்.

”வாராய் மடநெஞ்சே! வந்து மணிவண்ணன்

சீரார் திருத்துழாய் மாலை நமக்கருளி

தாரான் தருமென் றிரண்டத்தி லொன்றதனை....” (சிறிய திருமடல்-58,59)

மடநெஞ்சே! பெருமானிடம் சென்று திருமார்ப்பின் அணிந்திருக்கும் நறுமணமிக்க மாலையை தருவானா? அல்லது தரமாட்டானா? என்பதனை அறிந்து கொண்டு அங்கேயே தங்கிவிடாமல் விரைந்து என்னிடம் வந்தது பதிலைக் கூறுவாயாக! என்று மனதைத் தூதாக அனுப்புகிறாள் தலைவியான பராங்குச நாயகி.

மடலூர்வேன் என்று தலைவி கூறுதல்

மடலூர்தல் என்பது ஆண்களுக்கே என்ற நிலையை மாற்றி நாயகி, நாயகன் மீது கொண்ட

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

காதலை ஊரார் அறிந்து பழி தூற்றும் நிலைக்கு வரும் முன்னரே நான் உன்னை வந்து அடைந்தே தீர்வேன் என்றும், இல்லையேல் நான் மடலூர்வேன் என்றும் ஆணித்தரமாக எடுத்துரைக்கிறாள்.

”...பெருந்தெருவே

ஊரார் இகழினும் ஊராதொழியேன் நான்

வாரார் பூம் பெண்ணை மடல்” (சிறிய திருமடல்-75)

”உண்ணி யுலவா வுலகறிய வூர்வன்றநான்

முன்னி முளைந்தெழுந் தோங்கி யொளி பரந்த

மன்னியபூம் பெண்ணை மடல்” (பெரிய திருமடல்-148)

என, பெரிய வீதிகளின் வழியே பெரிய அழகிய பனைமடல்களைக் கொண்டு நான் மடலூர்வேன் இதன் பொருட்டு ஊரார் என்னைப்பற்றிப் பழித்துப் பேசினாலும் நான் மடலூர்வதை நிறுத்த மாட்டேன் என்று உறுதியாகக் கூறுவதை அறியமுடிகிறது.

தொகுப்புரை

ஆண், பெண்ணாக பாவித்து காதல் உணர்வை வெளிப்படுத்த முடியும் என்பதனை பராங்குச நாயகியாக தன்னை பாவித்துக் கொண்டு திருமங்கை ஆழ்வார் தன் பாசுரங்கள் மூலம் வெளிப்படுத்தியுள்ளதையும், மடலேறுதல் என்பது ஆணிற்கு மட்டுமல்ல பெண்ணிற்கும் உரியது என்பதையும், இறைவனை அடைவதற்காக ஆழ்வார் மடலேறிய திறத்தையும் இக்கட்டுரையின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது.

துணை நூற்பட்டியல்

- [1] இளம்பூரணனார் உரை – தொல்காப்பியம் (பொருளதிராகம்). சாரதா பதிப்பகம், சென்னை – 600 014.
- [2] சுந்தர ஆவுடையப்பன் - சங்கச் செவ்வி. செம்மொழிப் பெட்டகம்.
- [3] தாசன்.மு - திருக்குறள் களஞ்சியம் (காமத்துப்பால்). அபிலா பதிப்பகம், மேலப்பொட்டக்குழி, தெருவுக்கடை, அஞ்சல்-629 157.
- [4] திருவேங்கட இராமானுஜதாசன்- சிறிய திருமடல். உமா பதிப்பகம், 18/171, பவளக்காரத் தெரு, மண்ணடி, சென்னை – 01.
- [5] நாகராசன்.மு – குறுந்தொகை (மூலமும் உரையும்). நியூ செஞ்சரி புக்ஹலுஸ் (பி)லிட், 41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை – 600 098.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை

கிரியேட்டிவ்

காமன்சு

ஆட்ரிபியூசன்

4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

The Structure and Themes in Marutha Thinai Poems

Dr R. Prabha, Assistant Professor of Tamil,
Quince College of Arts and Science for Women, Pudukottai, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3290-5221>

DOI: [10.5281/zenodo.6622283](https://doi.org/10.5281/zenodo.6622283)

Abstract

The article delineates the life of love and the rise of love, which is rooted in the Sangam literature that separates the inner and the outer life. In the external life work of men, war qualities, and virtues are pointed out as vital for life. In the naduvan Ainthinai, the fourth one is the Maruthathinai. Agri fields and the people of that area and the lifestyle of the people are delineated here. In this Marutha Thinai, many poets have written verses based on it. Among them Maruthan Ilanakanar and Orambokiyaar are both good at singing Maruthan. Therefore, Tolukkappiyar's theme, which helps to reveal the structure of the inner life located in the songs, is set to explain the messages about Marutham Land.

Keywords: Structure, Themes, Marutha Thinai, Poems.

References

- [1] Kurunathan, Rama., *Kurinjikkattum Samuthayam* , Tamil Road No.138, Sainagar 3rd Street, Virumbakkam, Chennai, 2007.
- [2] Shankar, Ir., *Maruthanilathu People*, International Tamil Journal, 2020.
- [3] S.W., *Sangam Literature* (E Volume-1), Manivasakhar Publishing House, Chennai, 2010.
- [4] Ibid, Volume - 2, 2010.
- [5] Manikkam, VSP, *Tamil Love*, Meyyappan Publishing, Chidambaram, 2007.
- [6] Mu. Va . *Nature in Ancient Tamil Literature*, Pari Munai, Chennai, 2011.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

மருதத்திணைப் பாடல்களில் வெளிப்படும் கருப்பொருள்களின் அமைப்பும் எழிலும்

முனைவர் ரா.பிரபா, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த் துறை, குயின்ஸ் கலை மற்றும் அறிவியல் மகளிர் கல்லூரி,

புதுக்கோட்டை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3290-5221>

DOI: 10.5281/zenodo.6622283

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சங்க இலக்கியத்தில் அடிநாதமாக விளங்கும் அகமும், புறமும் இரண்டினையும் பிரித்து அகத்தில் தன் வாழ்வில் எழும் காதலன்பு, அன்பின் எழுச்சி முறையோடு சார்ந்த வாழ்வியல் நெறிகள் ஆகியவற்றை இப்பகுதியில் பேசுகின்றனர். புறத்தில் மேற்கொள்ளவேண்டிய முறைகள் ஆடவன் சார்ந்த பணிகள், போரியல் மரபுகள், தன்னகத்தே கொள்ளவேண்டிய அறநெறிகள் ஆகியவை கூறப்படுவதைக் காண்கிறோம். நடுவண் ஐந்திணையில் நான்காவதாக கூறப்படுகது மருதம் ஆகும். வயலும் வயல் சார்ந்த பகுதியில் வாழ்கின்ற மக்களின் வாழ்வியல் அறங்களைப் பற்றிக் கூறுவது மருதமாகும். இம்மருத திணையில் பல புலவர்கள் பாடல்களைப் படைத்துள்ளனர். அவர்களுள் மருதன் இளநாகனார், ஓரம்போகியார் ஆகிய இருவரும் மருதம் பாடுவதில் வல்லவர்கள். ஆகவே அப்பாடல்களில் அமைந்துள்ள அகவாழ்வின் அமைப்பினை வெளிப்படுத்த உதவும், தொல்காப்பியரின் கருப்பொருள் மருதத்திணை பற்றிய செய்திகள் பேசப்படுகின்றது.

திறவுச்சொற்கள்: அமைப்பு, கருப்பொருள், மருதத் திணை, பாடல்கள்

முன்னுரை

சங்க இலக்கியத்தில் அடிநாதமாக விளங்கும் அகமும், புறமும் இரண்டினையும் பிரித்து அகத்தில் தன் வாழ்வில் எழும் காதலன்பு, அன்பின் எழுச்சி முறையோடு சார்ந்த வாழ்வியல் நெறிகள் ஆகியவற்றை இப்பகுதியில் பேசுகின்றனர். புறத்தில் மேற்கொள்ள வேண்டிய முறைகள் ஆடவன் சார்ந்த பணிகள், போரியல் மரபுகள், தன்னகத்தே கொள்ளவேண்டிய அறநெறிகள் ஆகியவை கூறப்படுவதைக் காண்கிறோம். நடுவண் ஐந்திணையில் நான்காவதாக கூறப்படுவது மருதம் ஆகும். வயலும் வயல் சார்ந்த பகுதியில் வாழ்கின்ற மக்களின் வாழ்வியல் அறங்களைப் பற்றிக் கூறுவது மருதமாகும். இம்மருதத்திணையில் பல புலவர்கள் பாடல்களைப் படைத்துள்ளனர். அவர்களுள் மருதன் இளநாகனார், ஓரம்போகியார் ஆகிய இருவரும் மருதம் பாடுவதில் வல்லவர்கள். ஆகவே அப்பாடல்களில் அமைந்துள்ள அகவாழ்வின் அமைப்பினை வெளிப்படுத்த உதவும் கருப்பொருளை ஆராய்வதே இங்கு நோக்கமாக அமைகிறது.

தொல்காப்பியத்தில் கருப்பொருள்

பண்டைய தமிழ் ஆள்வோர்களும், சான்றோர்களும் தனது வாழ்வியல் கோட்பாட்டினை வகுத்த முறையினை முதன்மை இலக்கணமான தொல்காப்பியம் நுவலும். பெரியோரின் செய்யுளை

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

ஆராய்ந்தால் முதற்பொருள் எனவும் கருப்பொருள் எனவும், உரிப்பொருள் எனவும் கூறப்பட்ட மூன்று பொருள்களுமே காணப்பெறும் என்று தொல்காப்பியச் சூத்திரம் கூறும்.

முதல் கரு உரிப்பொருள் என்ற மூன்றே

நுவலுங் காலை முறைசிறந் தனவே

பாடலுட் பயின்றவை நாடுங் காலை (தொல்.பொருள்.3)

முதற்பொருள் என்பது நிலமும், பொழுதும் ஆகிய இரண்டும் ஐவகை நிலத்தை சார்ந்துள்ளோரின் காமஉணர்வினை கிளர்ந்து எழச்செய்யும். பெரும்பொழுது சிறுபொழுது ஆகிய இரண்டுமாம். கருப்பொருள் என்பது அவ்வத்திணைக்குரியவனவாய் அவற்றின்சார் உள்ளனவாய் விளங்கும் தெய்வம் முதல் தொழில் வரை பதினான்கு (14) என்று காட்டுகிறது தொல்காப்பியச் சூத்திரம்.

தெய்வம் உணாவே மாமரம் புட்பறை

செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ

அவ்வகை பிறவும் கருவென மொழிப (தொல்.பொருள்.20)

உரிப்பொருளில் ஐவகை ஒழுக்கங்களாகிய ஊடலும் ஊடல் நிமித்தமும் உடையதாய் விளங்குவது மருதநிலமாகும். ஊடல் என்பது புலவி என்று பொருள். இவ்வொழுக்கத்தினை கைக்கொண்டு தலைவன், தலைவியின் வாழ்வியல் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் சூழலில் கருப்பொருட்கள் முதன்மையான இடத்தை வகிக்கின்றன.

மருதம் என்பதன் பொருள்

மதுரை என்ற பெயர் 'மருதை' என்பதன் மருபுச் சொல் என பலர் கருதுகின்றனர். ஆதலால்தான் மருது சகோதரர்கள் என்று நம் முன்னோர் நிலத்தோரால் பெயரிட்டுக் கொண்டனர் என்றக் கருத்து பொருந்தி பார்க்க வேண்டிய ஒன்றாக இருக்கிறது.

தமிழ் இலக்கியங்களில் ஒவ்வொன்று காரணப் பெயராகவோ அல்லது இருகுறிப் பெயராகவோ இடம்பெறும். காரணப் பெயர்கள் பொருள் பொதிந்த நிலையிலும், இருகுறிப்பெயர்கள் வழக்கத்தில் உள்ள பெயர்களில் காணப்படுவது சிறப்பான ஒன்றாகும். அந்தவகையில் திணைக்குரிய பெயர்களும் காரணப்பெயராகவே வழங்கப்பட்டுள்ளன என்பதைச் சான்றாக,

குறுகுதல் குறிஞ்சி எனவும், மருவுதல்

மருதம் எனவும், முல்லுதல் முல்லை

எனவும், பற்றுதல் பாலை எனவும்

நெய்வது நெய்தல் எனவும் கூறுவர் (இராம.குருநாதன், குறிஞ்சிக் காட்டும் சமுதாயம். ப.10)

மருவுதல் என்பது ஒன்றாதல், இரண்டறக் கலத்தல், தழுவுதல் என்ற பொருளைக் கொண்டு உற்றுநோக்கினால் தலைவன் தலைவியின் ஊடலைக் களைத்து தழுவிக்கொள்ளும் கற்புநெறியாக கொள்ளப்படும். அகராதிகள் மருதம் என்பது குறிஞ்சிப்பாட்டில் கூறப்பட்டுள்ள நீர்மருது, குலமருது, மருதமரம், வெள்ளை மருது, அர்ச்சுனம் என்று போன்ற மலர்களின் பெயராகவும் கொண்டுள்ளது. இப்பழம்பெருமைகளைக் கொண்டு தனது வாழ்வியல் அன்றாட சிந்தனைகளின் அடிப்படையில் சிறப்பானதொரு பதிவினை உலகத்தில் எம்மொழியும் சொல்லிற்க இயலாது.

மருதப் புலவர்கள்

மருதத்திணையில் பல புலவர்கள் பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர். ஐங்குறுநூறு, குறுந்தொகை, நற்றிணை, அகநானூறு, கலித்தொகை ஆகிய நூல்களில் பல பாடல்கள் மருதத் திணையில்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

பாடப்பெற்றுள்ளன. இவற்றில் இருநூல்களும் இரு புலவர்களும் சிறந்து விளங்குகின்றன. ஐங்குறுநூற்றில் மருதப்பாடல்களை ஓரம்போகியாரும் கலித்தொகையில் மருதக்கலிப் பாடல்களை மருதன் இளநாகனாரும் பாடியுள்ளார். ஐங்குறுநூறு 100 பாடல்களும், கலித்தொகையில் 35 பாடல்களும், அகநானூற்றில் 40 பாடல்களும் மருதத் திணைப்பாடல்களாகும்.

அகன் ஐந்திணைகளுள் நடுநிலையானது மருதத்திணை 'இதை உழுதும் உழுவித்தும், உண்டும் உண்பித்தும் வாழும் உழவர்களின் ஒழுக்கத்தை உலகம் உவப்பப் பாடிய புலவரே ஓரம்போகியாரே, இவர் ஓரேர் போகியார் ஒன்னார் உழவர்' என்று அழைக்கப்பெற்றவர். இல்லறம் அறத்தோடு நிற்பதால் விருப்பத்தை வேட்கை எனவும், வேழக்கரும்பான கொறுக்கத்த வேழம் எனவும், எப்போதும் வளைக்குள் மறைந்து வாழும் நண்டைக் கள்வன் எனவும், சிறுசினத்தை புலவி எனவும், தலைமகளைக் கிழத்தி எனவும், தலைவனை மகிழ்நன் எனவும் குறித்து காட்டும் உழவர் புலவர் ஓரம்போகியார் என்பதை அவர்தம் மருதத்திணைப் பாடல்கள் தெளிவாகக் காட்டும். ஓரம்போகியார் காட்டும் தலைவன் பரத்தையர் ஒழுக்கத்திற்கு பெரிதும் உள்ளம் போகியாக விளங்குகின்றார். (வ.சு.ப.மாணிக்கம், தமிழ்க் காதல், ப.298).

மருதநிலம் நீர்வளமிக்க தீம்புனல் சூழ்ந்த ஊர். ஆதலால் அங்கே நீர்த்துறையில் உள்ள தெய்வம். அங்கே வினையாடி ஒளிந்து கொள்ளும் நண்டு ஆகியனவற்றை கொண்டே தோழி, தன் தலைவியின் களவொழுக்கத்தை வெளிப்படுத்தி களவு வாழ்வைக் கற்பு வாழ்க்கையாக மாற்ற வழி காண்கிறாள் என்பதனை கள்வனை கற்பாக மாற்றியமைத்து ஐங்குறுநூற்றின்வழி பாடியது சிறப்பிற்குரியது.

உண்டுறை அணங்கிவள் உறைநோய் ஆயின்

தன்சேறு கள்வன் வரிக்கும் ஊரற்கு

ஒண்தொடி நெகிழ்ச் சாஅய்

மென்தோள் பசப்பது எவன்கொல் அன்னாய் (ஐங்.மருதம் 117-28)

கலித்தொகையிலுள்ள மருதத்திணைப் பாடல்களை இவர் பாடி 'மருதன்' என்னும் அடைமொழியைப் பெற்றுள்ளார்.

மருதத்திணையின் கருப்பொருள்கள்

வயலும் வயல் சார்ந்த நிலமாகிய மருதத் திணையில் அந்நிலம் சார்ந்த சூழல்களுக்கு ஏற்பவே உயிரின வாழ்வியல் அமைந்துள்ளன. வயலும் சார்ந்த உணவும், நீரும், மரமும் பிறவும் சேர்ந்து இலக்கணம் வகுத்தோர் நிலம் சார்ந்த உயிருள்ள உயிரற்ற பொருட்களைக் கருப்பொருளாகக் குறிப்பிட்டனர். அவ்வகையில் மருதத்திணை கருப்பொருளும் அமைகின்றன. அவை தெய்வம் தொடங்கி தொழில் வரைக்கும் அமைகின்றன.

1. தெய்வம் - இந்திரன்
2. மக்கள் - உயர்ந்தோர் / தாழ்ந்தோர்
3. பறவை - அன்னம், அன்றில், வண்டாளம், நாரை, கம்புள்
4. விலங்கு - எருமை, நீர்நாய்
5. ஊர் - பேரூர், மூதூர்
6. நீர் - ஆற்று நீர், பொய்கை நீர், கிணற்றுநீர்
7. பூ - தாமரைப்பூ, கழுநீர் பூ
8. மரம் - காஞ்சி, வஞ்சி, மருதம்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

9. உணவு	-	நெல்
10. பறை	-	நெல்லறி பறை, மணமுழவு
11. யாழ்	-	மருதயாழ்
12. பண்	-	மருதப்பண்
13. தொழில்	-	உழவு, விழாச்செய்தல், நீராடல், நெல் அரிதல், குளம் குடைதல்

தெய்வம்

தமிழ்ச் சமூகத்தில் முதன்மையான பல செயல்பாடுகளில் தெய்வச் சிந்தனைகள் மேலோங்கியவண்ணம் இருந்து வருகிறது.

தொல்காப்பியம் மருதநில கடவுளாக வேந்தனைக் கூறுகிறது. 'வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்' என்கிறது. ஆனால் பிற்கால நூல்கள் இந்திரனை மருதநிலக் கடவுளாக கூறுகிறது. வேந்தனே ஆரிய கலப்பினால் இந்திரனாக மாறியிருப்பதாகத் தமிழ் ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். திராவிட ஆரிய கலப்பினால் இவ்வகையான நிகழ்வுகள் நடைபெற்றன என்றும் தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு மிகவும் பிற்காலத்தவரான உரையாசிரியர்கள் வேந்தன் என்பதற்கு இந்திரன் என்று கூறினார்கள். ஆனால் ஐங்குறுநூற்று பாடல்கள் மருதத்தின் தெய்வமாக இந்திரனைக் குறிப்பிடுகிறது.

இந்திரவிழாவில் பூவின் அன்ன

புன்தலைப் பேடை வரிநிழல் அகவும்

இவ்வூர் மங்கையர்த் தொடுத்துஇனி

எவ்வூர் நின்றன்று மகிழ்நின் தேரே? (ஐங்.62)

என்ற சங்கப்பாடலின்வழி மருத நிலத் தலைவனைப் பார்த்து தலைவி பூவைப்போன்ற மென்மையான உச்சிக் கொண்டையை உடைய தலையையுடைய பெண்மயில் ஆண் மயிலை அழைக்க அத்தகைய வளமான ஊர். அவ்வளவு வளம் பொருந்திய ஊரில் வாழ்கின்ற மங்கையரைத் தொடுத்து இந்திரவிழா நடத்துவதற்கு உன்னுடைய தேரானது ஊரெங்கும் சென்றது. இனி உன்னுடைய தேர் எங்கு சென்று மங்கையரைத் தொடுக்குமோ என்று தலைவனிடம் தலைவி கேட்கிறாள். ஆகவே அக்காலத்திலும் தேர், திருவிழா நடைபெற்றது என்றும் இன்றைய கால தமிழர் திருநாள் என்று சொல்லக்கூடிய பொங்கல்தான் அக்காலத்தில் இந்திரவிழாவாகக் கொண்டாடப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பது பொருத்திப்பார்க்க வேண்டிய ஒன்றாகும்.

மக்கள்

அரசன், மக்கள் என்பதனைப் போன்று சங்க வாழ்வான சமூக வாழ்விலும் தலைவன், ஊரன், உழவர் போன்ற பெயர்களில் வாழ்ந்து வந்திருக்கிறார்கள்.

மகிழ்நன்

மருதநிலத்தின் தலைவனாக இருக்கும் அரசனை 'மகிழ்நன்' என்ற பெயரால் உயர்ந்தோரை குறிப்பிடுவதாக ஐங்குறுநூற்று பாடல்வரிகள் சான்று பகர்கின்றது.

பகலில் தோன்றும் பல்கதிர்த் தீயின்

ஆம்பல்அம் செறுவின் தேனூர் அன்ன

இவ்நலம் புலம்பப் பிரிய

அனைநலம் உடையனோ மகிழ்நன் பெண்டே- (ஐங்.57)

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

தலைவனிடம் புறத்தொழுக்கம் உள்ளது என்பதனை அறிந்த தோழி அவனிடம் பரத்தமைப் பற்றி வினாவியது. தலைவனை அனைவரும் 'மகிழ்நன்' என்ற பெயராலேயே அழைக்கின்றனர். ஞாயிற்றைப் போலத் தோன்றும் பல கதிர்களை உடைய ஒலியினையும் ஆம்பல் நிறைந்த வயல்களையும் உடைய வளம்மிக்க தேனூர் போன்ற இவளது பெண்மை நலம் நீ பிரிந்ததால் துன்பமுற்றது. நீ விரும்பிய பரத்தை தலைவியைப் போன்ற பேரழகியோ? என்று கேட்கிறாள்.

ஊரன்

நெடுநாள் பரத்தையரிடம் சென்று மனைவியிற் திரும்பிய தலைவனிடம் தோழிக் கூறியது.

கூதிர் ஆயின் தன்கலிழ் தந்து,

வேனில் ஆயின் மணிநிறம் கொள்ளும்

யாறுஅணிந் தன்றுநின் ஊரே

பசப்புஅணிந் தளவால் மகிழ்ந என் கண்ணே (ஐங்.45)

“ஊரே – ஊரன்” என்று தலைவனைக் குறிப்பிடுவதாக இப்பாடல் உணர்த்துகிறது.

உழவர்

மருத நிலத்தில் வாழக்வடிய விவசாயம் செய்யக்கூடிய மக்களை 'உழவர்' என்ற பெயரால் அழைத்தனர்.

வித்திய உழவர் நெல்லொடு பெயரும்

பூக்களுள் ஊரன் தன்மனை

வாழ்க்கை பொலிது எனவேட் டேமே (ஐங்.3, மு-7)

(உழவர் – மக்கள்)

தோழி தலைவனின் நாட்டின் சிறப்போடு, அவனை வாழ்த்தியும் இடம்பெற்ற பாடலில் நாட்டு மக்களை உழவர் என்ற பெயரால் குறிப்பிட்டனர். நாங்கள் நெல்லுடன் உழவர்கள் வீட்டிற்குத் திரும்புவர். மருதநிலத்தின் மலர்கள் மிகுதியாகப் பூக்கின்றன. எங்கள் தலைவன் இல்லற வாழ்க்கை சிறப்பாகப் பொருட்டு என நாங்கள் விரும்பினோம் என்றாள் தோழி.

பறவை

'மாவும் புள்ளும் ஓரறிவினவே' என்று கூறும் தொல்காப்பியர் 'புள்' என்பதை 'பறவை' என்று குறித்து பொருள் கொள்கிறார். சங்க இலக்கியத்தில் அந்தந்த நிலத்துக்குரிய புள்ளினம் தனக்கென ஓர் இடத்தைப் பிடிக்கின்றது. அந்த வகையில் மருத நிலத்தின் பறவைகளாக 'நாரை, நீர்க்கோழி' ஆகியவை அமைகின்றன. சமூக வாழ்வியலில் தலைவன், தலைவியைக் கொண்டு அகத்திணை இலக்கியமாகப் பதிவிடும் பொழுதுகளும் பொருட்கள் முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகின்றன.

நாரை

கயல்ஆர் நாரை போர்வில் சேக்கும்

தண்துறை ஊரன் கேண்மை

அம்பல் ஆகற்க எனவேட் டேமே- (ஐங்.9 (3-6)

உளைப்பூ மருதத்துக்கு கிளைகுருகு இருக்கும் (ஐங்.7)

நாரை – நாரை, குருகு – நாரை. மன்னனின் சிறப்பைக் குறிப்பிட்டுவிட்டு கயல்முன் உண்டு வைக்கோல் போரில் தங்கும் நாரையை உடைய மருதநிலத் தலைவனின் நட்பு பிற பழிச்சொல் கூறாத வகையில் அமையட்டும் என்று தோழி உரைக்கிறாள்.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

விலங்கு

மருதத் திணைக்கு உரிய விலங்கான எருமையை மையமாக்கி எருமைப்பத்து என்ற பகுதி இடம்பெற்றுள்ளது.

கருங்கோட்டு எருமைச் செங்கண் புனிற்றுஆ

காதல் குழவிக்கு ஊறுமுலை மடுக்கும்

நந்தை நம்மூர் வருதும்

ஒண்தொடி மடந்தை முன்னையாம் பெறினே (ஐங்.92)

தலைவன் தலைவியின் வரைவின் பொருட்டு அவள் நாட்டு சிறப்பினையும் உணர்வினையும் உவமையாகக்கூறி பெண் கேட்பேன் என்று கூறும்போது கரிய கொம்புகளையும், சிவந்தகண்களையும் உடைய அண்மையில் ஈன்ற தாய் எருமை தன் அன்புக் கன்றுக்குப் பால் சுரந்து கொடுக்கும் தன்மையுடையது நின் தந்தை வாழும் ஊர். வளையல் அணிந்த உன்னை எனக்கு வரையின் பொருட்டு தருவது உறுதியானான் நானே உன் ஊருக்கு வந்து பெண் கேட்பேன் என்று தலைவன் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது.

ஊர்

விலங்கிலிருந்து மனிதன் தோன்றினான் என்கிறது அறிவியல். தனித்தனியாக வாழ்ந்து காடு, மலை, வயல் வெளிகளில் தனது வாழ்க்கை வாழ்ந்துவந்த மனிதன் பின்னர் குழுவாகச் செயல்பட முனைந்தான். குழுவாக இருந்த மனித கூட்டம் அந்த கூட்டத்திற்கென்று ஓர் பெயரிட்டு அழைத்தது.

பல கூட்டங்கள் தங்க வாழ்கின்ற இடங்களுக்கு ஊர் என்று பெயரிட்டு அழைத்து பின்னர் அவ்வூர் ஒவ்வொரு திணைக்கும் வெவ்வேறு பெயர்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. அச்சாயலில் மருதநிலத்திற்குரிய பெயர் 'மூதூர்' என்பதாகும். இதனை சங்க இலக்கிய பாடல் உணர்த்துகிறது.

மணல்ஆடு மலிர்நிறை விரும்பிய, ஒண்தழைப்

புனல்ஆடு மகளிர்க்கப் புணர்துணை உதவும்

வேழம் மூதூர் ஊரன்

ஊரன் ஆயினும் ஊரன் அல் லன்னே (ஐங்.15)

என்ற செய்யுளின்வழி தழை ஆடை உடுத்திய மகளிர்க்கு மிக்க வெள்ளத்தில் நீராடுவதற்கு வேழத்தால் செய்யப்பெற்ற தெப்பம் உதவுகின்றது. அத்தகைய வேழங்களுடைய பழையமையான ஊரைச் சார்ந்த தலைவன் ஊரிலிருந்தாலும் பரத்தையரோடு உறைவதால் ஊரனாகக் கொள்ளமாட்டான். வேழம் மகளிர்க்கு உதவுவது போல தலைவனும் பரத்தையர்க்கு உதவுவான் என்பது உவமையாக கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

நீர்நிலை

ஐம்பூதங்களில் ஒன்றானது நீர். இது உயிருள்ள அனைத்திற்கும் இன்றியமையாதது. நீர் இல்லாவிடில் பிற செயல்பாடுகளும் நடைபெறாது. அப்படி இன்றியமையாதவற்றில் மருதநிலத்தில் 'பொய்கை' என்று அம்மக்கள் பெயரிட்டு அழைத்தனர்.

அம்மா வாழி, தோழி, நம்உர்

பொய்கை ஆம்பல் நார்உரி மென்கால்

நிறத்தினும் நிழற்றுப் மளள்ளே

இனிப் பகத்தன்றன மாமைக் கவினே (ஐங்.35)

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

என்ற பாடல் தலைவிக் கூற்றாக அமைகிறது. தோழியிடம் எனது மேனியழகு நம் ஊர்க் குளத்தில் வளர்ந்த ஆம்பல் தண்டு நார் உரிக்கப்பட்ட தோற்றத்தினைவிட ஒளியுடையதாக இருந்தது. அப்போது தலைவன் பிரிவால் மேனி பசலையுற்றது என்கிறாள். இதில் பொய்கை என்பதுகருப்பொருளாகக் கொண்டுள்ளது.

பு

மருதநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய பொய்கைகளில் தாமரையும், ஆம்பலும் தான் வளரக்கூடிய சூழலில் உருவாகும். இம்மலரை வைத்துதான் அந்நிலத்து மக்கள் இறைவழிபாட்டில் வன்முறை வழிபாடும், மென்முறை வழிபாடும் மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே மருதநிலத்திற்குரிய மலராக தாமரையும், ஆம்பலும் இலக்கியத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது. **பொய்கை பூத்த, புழைக்கால் ஆம்பல் (ஐங்.34)** என்று தலைவி, தோழியிடம் தலைவனின் கண்கள் நம் ஊர்க்குளத்தில் வளர்ந்த அல்லி மலரின் தாதுபோன்ற வண்ணத்தைக் கொண்டனவோ என்று கேட்கிறாள். அதேபோன்று,

தாமரை போல மலரும் ஊர

பேணா ளோருள் பெண்டே (ஐங்.68)

ஆம்பல் மொட்டுகள் தாமரை போன்று மலர்கின்ற வளநாட்டு தலைவனேநீ காதலிக்கும்பரத்தை பெண் வேண்டிய குணங்களைப் பேணாதிருக்கிறாள். நான் அவளை அடக்கவும் அவள் அடங்குகின்றாளில்லை என்று தலைவியின் கூற்றாக அமைகிறது.

மரம்

பழந்தமிழ் சமூகம் தாவரங்களை தனது வாழ்வின் ஓர் அங்கமாக வைத்திருந்தனர். மருத நிலத்தில் வாழக்கூடிய மரங்களாக வஞ்சி, காஞ்சி, மருதம் போன்றவற்றை குறிப்பிடுகின்றனர்.

காஞ்சிநீழல் தமர்வளம் பாடி (அகம்.286-4)

முடம் முதிர் மருதத்துப் பெருந்துறை (ஐங்.31)

துணையோர் செல்வமும் யாமும் வருத்துதும்

வஞ்சி ஓங்கிய பாணர் ஊர (ஐங்.50)

என்ற பாடல்களின் வழி மருதநிலக் கருப்பொருளான காஞ்சி, மருதம், வஞ்சி ஆகிய மரங்கள் இந்நிலத்தில் இருந்தது என்பதற்கு சான்றாக அமைகின்றது.

உணவு

இவ்வுலகில் வாழக்கூடிய அனைத்து உயிர்களுக்கு இன்றியமையாத ஒன்று உணவு. அவ்வுணவினை மருத நிலத்து மக்கள் தம்வயல் சார்ந்த நிலத்தில் நெல்லைப் பயிரிட்டு உணவாக உட்கொண்டனர். அதனை, ஐங்குறுநூற்றுப்பாடல் ஒன்று தோழிக்கூற்றாக அமைந்துள்ளது.

செந்நெல் அம்செறுவிற் கதிர்கொண்டு களவன்

தண்ணக மண்அளைச் செல்லும் ஊரற்கு (ஐங்.27)

நண்டு செந்நெல் விளையும் வயலில் புகுந்து முற்றிய கதிர்களைக் கொண்டு தன் குளிர்ச்சி பொருந்திய வளைக்குள் செல்கின்ற ஊரனுக்காக நாம் மெலிந்து நம் வளைகள் கழன்று, உடல் மெலிந்து துன்புற்று வருந்துவது ஏன் என்று கேட்கிறாள் தோழி.

பறை

மருதநிலத்தில் நெல்லரி பறை, மணமுழவு போன்றவை அக்காலத்தில் பயன்பாட்டில் இருந்திருக்கிறது. பேரூர், மூதூர் போன்ற ஊர்களில் பறையடித்துதான் கூட்டம் நிகழ்த்தி அவ்வூருக்கு

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

தேவையான அனைத்தையும் செயல்படுத்தி இருக்கின்றனர். அப்பழக்கம் இன்றும் சில சிற்றூர்களில் நிகழ்ந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது. ஆனால் சங்க இலக்கியத்தில் ஓரம்போகியார் பாடல்களில் அந்த ஒலியானது நாரையின் குஞ்சுகளின் குதலுக்கு, உவமையாக கூறப்பட்டுள்ளது.

மென்தலை குருகன் மென்பறை விளிக்குதல்

நீள்வயல் நண்ணி இமிழும் ஊர (ஐங்.186)

மென்பறை என்ற சொல்லில் 'பறை' என்ற பொருள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

யாழ்

தொன்மைக்குடியில் வாழ்ந்த தமிழன் ஒவ்வொரு நிலத்துக்கும், ஒவ்வொரு யாழினைப் பெயரிட்டு அழைத்து வந்தான். அந்த வகையில் மருதநிலத்தின் கருப்பொருளாக 'மருதயாழ்' கூறப்பட்டுள்ளது. மருதநிலத்து பாடல் ஒன்று இதனை விளக்குகிறது. அது தோழி தலைவி நாட்டின் பெருமையைக் கூறி அவளுடைய சொற்கள் யாழிசை நரம்பை விட இனிமையானவை என்று எடுத்துரைக்கிறாள். வயல்வெளிகளில் வாழ்ந்துதிரிந்த மனிதர்களுக்கும் செல்வச் செழிப்பான வாழ்வு இருந்திருக்கிறது என்பதனை இப்பாடல் நமக்கு வெளிக்காட்டுகிறது.

பண்

மருதநிலமக்களால் பாடப்படும் ஒரு வகையான இரண்டாம் தரமான பண் 'காமரம்' என்ற செய்தி சிறுபாணாற்றுப்படையில் உள்ளது.

காமரு தும்பி காமரஞ் செப்பும்

தண்பணை தழீஇய தளரா விருக்கை (சிறுபா.77-78)

என்பதில் 'காமரம் செய்யும்' என கூறப்பட்டுள்ளதை நச்சினார்க்கினியர் கோமரம் என்னம் பண்ணைப்பாடுகிற தும்பி என விளக்குகிறார்.

தொழில்

உழவுத் தொழில் செய்தவர்களைத் தனி இனமாக உழவன் என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உழவன் என்ற மருத நிலத்தின், வயல்சார்ந்த சூழலில் வளமான விளைச்சலை விளைவித்துக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்தனர். மருதநிலத்து மக்களை மள்ளர் என்றும், இன்னும் பிற பெயராலும் அழைத்தனர். மருத நிலத்தில் வாழ்ந்த மக்களாக உழவர், களமர், தொழுவர், மள்ளர், கம்பளர் போன்றோர் உழவு, களம், அறுவடை, களைப்பறிதல் போன்ற தொழிலை முதன்மைத் தொழிலாகவும், கடைநர், கிளைஞர், மகிழ்நர் போன்றோர் மருதநிலத்தில் உள்ள உயர் பண்ணையோர்களிடம் பணி மேற்கொண்டவர்களாக இருக்கக்கூடுமென எண்ணத் தோன்றுகிறது.

நிறைவுரை

சங்கப் பாடல்கள் அனபனி ஐந்திணையின் முதல், கரு, உரி என்ற முப்பகுப்போடு இயல்புச் செறிந்த வாழ்வியலை அக்காலத் தமிழர்கள் வாழ்ந்தனர் என்பதை நமக்கு அறிவுறுத்துகிறது. இக்கருப்பொருட்களின் பகுப்பு முறையில் இயல்போடு, இயற்கையோடும் தனிமனிதனின் அல்லது கூட்டத்தின் காதல், வீரம், கொடை, அன்பு, வளம், திறமை ஆகியவற்றை உவமையாகக் கொண்டும், எடுத்துக்காட்டியும் பரிந்துணர்ந்த நெறி என்று சால சிறந்த ஒன்றாகும். முப்பொருளில் முதலும், உரியும் காலத்தையும், இடத்தையும் குறிப்பிட கருப்பொருள் மட்டும் அந்நில மக்களின் வாழ்வியல் சிந்தனைகளையும் இயற்கையையும் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. ஐவகை நிலத்திற்கும் சிறப்பனதொரு நிலமாக மருதநிலம் அமைகிறது. ஏனென்றால் அடிப்படைத் தேவைகளில் ஒன்றான 'உணவு' என்பதை

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

உருவாக்கக்கூடிய தொழிலை தலையான தொழிலாகக் கொண்டவன் மருதநிலத்தில் வாழக்கூடியது 'உழவன்'. உழவுத் தொழில் என்பதே இயற்கையானது அதிலும் அதனை இயற்கையோடு இயைந்துக் கொண்டு வாழ்ந்து வந்தவர்கள் மருதநில மக்கள் என்பது புலப்படுகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

- [1] குருநாதன், இராம., குறிஞ்சிக்காட்டும் சமுதாயம், தமிழ்ச்சாலை, சென்னை, 2007.
- [2] சங்கர், இரா., திணைநில வாழ்வியலில் மருதநிலத்து மக்கள், சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ், 2020.
- [3] சுப்பிரமணியன், ச.வே., சங்க இலக்கியம் (எட்டுத்தொகை, தொகுதி-1), மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 2010.
- [4] சுப்பிரமணியன், ச.வே., சங்க இலக்கியம் (எட்டுத்தொகை, தொகுதி-2), மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 2010.
- [5] மாணிக்கம், வ.சு.ப., தமிழ்க் காதல், மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம், 2007.
- [6] வரதராசன், மு., பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை, பாரி நிலையம், சென்னை, 2011.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

The State of Dancing Women in *Pathitrapatthu*

Dr T. Buvaneswari, Assistant Professor, Department of Tamil,
Wavoo Wajeeha Women's College, Kayalpatnam - 628204, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3961-0845>

DOI: 10.5281/zenodo.6622287

Abstract

In Sangam literature, Women belonging to the Koothar, panan and porunar traditions are called 'adumakalir' (dancing women). They get the material by expressing their artistic talent under the names of 'virali' and 'padini'. The standard of living morality and morality of women are expressed in the songs. It is also done to soothe other panmarapinars without slipping. This article explores the dancing women who have lived the life combined with art life.

Keywords: Women Artist, Virali, Padini, Self Discipline, Art Life.

References

- [1] Ilampooranar (Text Editor), *Tholkapiyam Porulathigaram*.
- [2] Dr B. Kannadasn. *Tamil Ilakiyathil Vazhviyal Nerikal*.
- [3] Dr V. Nagarasan (Text Editor), *MalaiPadukadam*.
- [4] Dr V. Bala Subramiyan (Text Editor), *Paripadal*.
- [5] Dr Rama Subramaniyan (Text Editor), *Purananooru*.
- [6] Dr R. Mohan (Text Editor), *Porunaratra Padai*.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

ஆடுமகளிர் நிலை உணர்த்தும் பதிற்றுப்பத்து

முனைவர்.த. புவனேஸ்வரி, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, வாவு வஜீஹா வனிதையர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, காயல்பட்டினம் 628204, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6323-4494>

DOI: 10.5281/zenodo.6622287

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சங்க இலக்கியத்தில் கூத்தர், பாணர், பொருநர் மரபைச் சார்ந்த பெண்கள் ஆடுமகளிர் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். இவர்கள் விறலி, பாடினி என்ற பெயரமைப்புடன் தங்கள் கலைத்திறனை வெளிப்படுத்தி பொருள் பெறுகின்றனர். ஆடுமகளிரின் வாழ்வியல் நிலை ஒழுக்கப்பண்பு கொண்டுள்ளதாகவும் நீதி நெறி வழுவாமல் பிற பாண் மரபினரை ஆற்றுப்படுத்துவதாகவும் அமைந்துள்ளது. கலை வாழ்க்கையுடன் இணைந்த பரிசில் வாழ்க்கையை வாழ்ந்து வந்திருக்கின்றனர் ஆடுமகளிர் என்பதை இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

திறவுச்சொற்கள்: ஆடுமகளிர், விறலியின் தன்னொழுக்கம், கலை வாழ்க்கை,

முன்னுரை

வரலாறு பெண்மையை பெருமை அடையச் செய்திருக்கின்றது என்ற போதிலும் சங்க இலக்கிய புணர்வுகள் விசித்திரமானவை. உலக இலக்கியங்களில் தனித்துவமான தன்னிகரற்ற இலக்கியங்கள் தமிழ்ச்சங்க இலக்கியங்களாகும். சங்க காலம் பொற்காலம். சங்க காலத்தில் பெண்களின் நிலை இழிவாகப் பேசப்படவில்லை என்ற ஆய்வாளர்களின் கூற்றில் பல்வேறு மறுக்க முடியாத உண்மைகள் இருந்தாலும், சில பெண்களின் நிலை பல சூழ்நிலையையும் சமூகப் பின்னனிகளையும் கொண்டுள்ளதாக அமைந்திருக்கின்றது. அந்நோக்கில் சங்க தொகை நூல்களில் புறநூலான பதிற்றுப்பத்து ஆடுமகளிரான விறலியரைக் குறித்து 'விறலியாற்றுப்படை' என்ற துறையில் விவரித்திருக்கின்றது. அத்தகையவிறலியரின் நிலையைப் பற்றி இக்கட்டுரை ஆய்வு செய்கிறது.

ஆற்றுப்படை அமைப்பில் ஆடுமகளிர்

ஆடுமகளிர் என்பவள் பாண்மரபைச் சேர்ந்த பெண்ணாவாள். பாண்மரபைச் சார்ந்தவள் என்று குறிப்பிடும் போது பாடினி, விறலி என்னும் பெயர்களால் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றன. பதிற்றுப்பத்தில் 'விறலி' என்ற பாணர்குல மரபுப் பெண் ஆற்றுப்படுத்துவதால் விறலியாற்றுப்படை என்னும் துறை வாயிலாக 5 பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. கலைஞர்களின் வாழ்வை சித்தரிப்பதில் ஆற்றுப்படையின் பங்கு முக்கியமானது. ஆற்றுப்படுத்துவதற்கு உரியோர் கூத்தர், பாணர், பொருநர், விறலியர் ஆகியோர் ஆவர். இதனை,

கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும்

ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றிய

பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க்கு அறிவுநீஇச்

சென்று பயன்எதிரச் சொன்ன பக்கமும் (இளம்பூரணனார், தொல்காப்பியம் பொரு., நூ.எ.36)

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

என்று தொல்காப்பிய அடிகள் கூறுகின்றன. ஆற்றுப்படை இலக்கியம் அமைப்புச் சார்ந்ததன்று. அது கலைஞர்களின் வாழ்க்கையையும் அதன் பின்னணியில் பொருள் சார்ந்ததாகும்.

மனிதனின் மனதில் உள்ள அருளுணர்வின் அடிப்படையில் உருவான ஒரு மானுட இலக்கியமே ஆற்றுப்படை இலக்கியமாகும். (முனைவர் பெ.கண்ணதாஸ், தமிழ் இலக்கியத்தில் வாழ்வியல் நெறி, ப.12)

என்று ஆற்றுப்படை நூலுக்கு முனைவர் பெ. கண்ணதாஸ் அழகான முறையில் விளக்கம் கொடுக்கின்றார்.

ஆடுமகளிரின் நிலை

ஆற்றுப்படை இலக்கியத் தோற்றத்திற்கு அடிப்படைக் காரணம் கலைஞர்களின் பரிசில் வாழ்க்கை. பெண்மையைப் போற்றுகின்ற இயல்பு தமிழிலக்கியத்திற்கு உரித்தானது. பெண்கள் இல்லை என்றால் கவிதை என்ற ஒன்றிற்கு வேலை இருந்திருக்காது. பொருளாதார முறையில் வளர்ச்சி அடைய பெண்களின் பங்கு மிக முக்கியமானதாகின்றது. பாணர்களுடன் விறலியர் சென்று அவர்களும் தங்கள் பங்கிற்கு அவரது உழைப்பினை வெளிப்படுத்தி பரிசு பெற்றிருக்கின்றனர்.

விறல்பட ஆடும் விறலியர், செய்யத்தகுந்த தொழிலை அறிந்தவர்களாகவும் பழமையில் மரபு முறைபிறழாமல் போற்றுதற்குடைய வலிமை பொருந்திய கடவுளை வாழ்த்திப் பாடக்கூடியவர்களாக இருந்திருக்கின்றனர்.

கடவது அறிந்த இன்குரல் விறலியா;

தோன்று ஒழுகு மரபின் தம் இயல்பு வழாஅது

அருந் திறந் கடவுட் பழிச்சிய பிள்ளை. (முனைவர்.வி.நாகராசன் (உ.ஆ) மலைபடு பா. 536 -538)

என்ற அடிகள் பெண்கள் தங்கள் தொழில்முறையில் கைதர்ந்தவர்கள் அனைத்தும் ஒழுங்குபட அறிந்தவர்கள் என்று கூறுகின்றன. விறலி என்னும் பாணர்குலப் பெண் விறல்பட பாடுவதாலும், விறல்பட ஆடுவதாலும் இப்பெயரினை பெற்றிருக்க வேண்டும். 'விறல்பட' என்றால் தன் உள்ளக்குறிப்பு புறத்தே தோன்றும்படி ஆடுவது. பாண்மகள் பாலைப்பண்ணை அழகிய மிடற்றுப் பாடலின் வழி இசை இலக்கணத்துடன் பாடுகின்ற பொழுது பாடலில் வல்ல ஆடல் மகளிரான விறலி அசைந்து ஆடுவாள் என்பதை, **ஒருதிறம் பாடல் நல் விறலியா; ஒல்குடி நூடங்க (முனைவர்.வெ.பாலசுப்பிரமணியன் (உ.ஆ), பரிபாடல் பா.எ.17)** என்று பரிபாடல் குறிப்பிடுகின்றது. விறலி என்பவள் ஆடும் திறத்தை உடையவள் அதனால் ஆடுமகள் என்று சித்தரிக்கப்படுகிறாள். மேலும் விறலி மெல்லியல் விறலி, சில்வளை விறலி வளக்கை விறலி எனவும் அழைக்கப்படுகின்றாள். **வளைக்கை விறலியா; படப்பைக் கொய்த (முனைவர் இராமசுப்பிரமணியன் (உ.ஆ), புறநானூறு, பா.எ.152:1 – 3)** என்று அடிகள் வளையலணிந்த கைகளையுடைய விறலியர் என்பதை எடுத்துரைக்கின்றது.

சில்வளை விறலியும் யானும் எல்விரைந்து (மேலது, பா. 60:5)

மெல்லியல் விறலி! நீ நல் இசை செவியின் (மேலது, பா. 133:1)

என்று விறலியை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கின்றனர்.

விறலி 16 வயது மதிக்கத்தக்க பெண். அவள் கலைஞர்களின் குடியில் உருவானவள். ஆதலால் இயல்பாகவே அவளிடம் மென்மைத்தன்மையும் கலைநயமும் கட்டாயம் அமைந்திருக்கும். இந்நிலையை புறநானூற்றில் கூறியிருப்பதோடு மட்டுமின்றி பதிற்றுப்பத்திலும் அவளின் மென்மைத் தன்மை பறைசாற்றப்படுகின்றது.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

செல்லா யொதில் சில்வளை விறலி

மலர்ந்த வேங்கையின் வயங்கிழை அணிந்து

மெல்லியல் மகளிர் எழில்நலம் சிறப்பப்

பாணர் பைம்பூ மலைய இளையர்

இன்களி வழாஅ மென்சொல் அமர்ந்து

நெஞ்சுமலி உவகையர் வியன்களம் வாழ்த்த (பதிற்றுப்பத்து - 40 : 21-26)

மெல்லிய வகுந்தில் சீறடி ஒதுங்கிச்

செல்லா மோதில்? சில்வளை விறலி! (பதிற்றுப்பத்து - 57 : 5-6)

சிலவாகிய வளையல்களை அணிந்தவளான விறலியே!

மென்மையான நிலத்திடத்தே அமைந்த வழியில், உன் சிறிய காலடியில் நடந்து செல்லலாம் என்று ஒரு விறலி மற்றொரு விறலியிடம் ஆற்றுப்படுத்தும் விதமாக இப்பாடல் அமைகின்றது. பொதுவாக பலவாகிய வளையல்களை கையில் அணிந்திருப்பது பெரும்பை பருவப் பெண்கள் ஆவர். 'சில்வளை' என்று குறிப்பிடும் போது சிலவாகிய வளையல்களை மட்டும் கையில் அணிந்திருக்கும் இளமைப்பருவத்துப் பெண்கள் ஆடல் முதலிய கலைகளுக்கு சிறந்தவர்கள். இதனால்தான் ஆடுமகளிர் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். மேலும் ஆடுமகளிரின் அழகு நிலையில் கூந்தல் பற்றி பேசப்படுகின்றது. பெண்கள் ஆண்கள் என இருபாலருக்கும் அழகு கொடுப்பது தலைமுடி. அத்தகைய தலைமுடியை அலங்கரித்து அதை பராமரிப்பதில் பெண்களின் பங்கு முதன்மையானது. சங்க இலக்கியத்தில் கூந்தலின் சிறப்புக் குறித்து பல இடங்களில் பேசப்பட்டு இருக்கின்றது.

அறப்போல் கூந்தல் பிறைபோல் திருநுதல் (முனைவர் இரா.மோகன் (உ.ஆ),

பொருநராற்றுப்படை, பா.எ.25) ஆற்றுமணல் போன்ற கூந்தலையும் எட்டடாம்பிறை போல்

நெற்றியையும் கொண்டவள் என்கின்றது பொருநராற்றுப்படை.

ஆற்றுமணல் போன்ற கருமை நிறம் கொண்ட நீண்ட கூந்தலை ஆடுமகளிர் தொங்கவிட்டு இருக்கின்றனர். அந்தக் கூந்தல் அவர்கள் நடக்கின்ற வேளையில் அசைந்தபடி ஆடுகின்றது. இதனை பதிற்றுப்பத்தில் துயலும் கோதைத் துளங்கியல் விறலியர் (பதிற்றுப்பத்து - 49: 2) என்ற பாடல் அடிகள் உணர்த்துகின்றன. சங்க காலத்தில் பெண்களின் கூந்தலை ஐந்து வகையாகப் பிரித்து இருக்கின்றனர். விறலியர்கள் தங்களின் ஆடல் கலையை பிறரிடம் வெளிப்படுத்தும் போது கூந்தல் அலங்காரம் அவசியம். அத்தகைய நோக்கில் கூந்தலைப்பராமரிக்க நெய்பூசி, அகிற்புகை ஊட்டி அடர்த்தியாக வளர்ந்திருப்பதை சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் பல பதிவு செய்திருக்கின்றன.

விறலியரின் தன்னொழுக்கம்

விறலி நாடோடி வாழ்க்கை வாழக்கூடிய இசைக்கலைஞர்களுடன் இணைந்து மன்னனிடம் பரிசில் பெறச் செல்கின்றவள். இருப்பினும் விறலி தன்னிலை உணர்ந்தவள். எல்லை மீறாதவள் சுயமரியாதை மிக்க தன்னொழுக்கம் கொண்டவள். தம் குடும்ப வறுமைத்தீர அரசர்களை, வள்ளல்களை நாடிச் செல்லும் போது தன் இசையின் திறன் அறிந்து, வரிசையறிந்து பரிசு பெறுபவளாகத் திகழ்கின்றாள். விறலியரின் கற்புநெறி அக இலக்கியத்தில் பெருமை கொள்ளும் விதத்தில் அறிவுறுத்தப்படுகின்றது. விறலியரின் கற்பு முல்லை பூவிற்கு ஒப்பாக பேசப்படுகின்றது என்பதனை, முல்லை சான்ற கற்பின் மெல்லியல்

முடமா னோக்கின் வாணுதல் விறலியா (முனைவர் இரா. மோகன் (உ.ஆ),

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

சிறுபாணாற்றுப்படை, பா.எ.30 - 31) என சிறுபாணாற்றுப்படை பாடல் அடிகள் உணர்த்தியிருக்கின்றன. பாலை நெடுவழியில் முல்லை சான்ற கற்பினளாகிய பாணனின் மனைவியும் செல்கிறாள். முல்லை என்னும் காத்திருக்கும் கற்புநெறி கொண்டவள் பாணன் மனைவியாகிய விறலி. மாரிக் காலத்தின் மழைத்துளிக்கு மட்டுமே பூக்கும் முல்லை போன்று அவளது கற்புநெறி தவறான பாதைக்கு செல்லாதது. பதிற்றுப்பத்தில் சேரன் செங்குட்டுவனிடம் பரிசில் பெற்ற விறலியர் பரிசில் பெற இருக்கும் மற்றொரு விறலியரை ஆற்றுப்படுத்தும் போது கொளைவல் வாழ்க்கையும் கிளையினிது உண்கியர் (பதிற்றுப்பத்து - 49 : 3) என்கின்றனர். விறலி ஒருத்தி மற்றொரு விறலியர் கூட்டத்திடம் நாங்கள் சேரன் செங்குட்டுவனிடம் செல்கின்றோம் நீங்களும் அவனிடம் வாருங்கள். பாடலின் வலிமையாலே வாழும் வாழ்க்கை நெறியினையுடைய நும் கூட்டத்தவர் இனிதாக உண்டு களிப்பாராக என்று கூறுகின்றாள். விறலியர் தங்களுடைய பாடல் திறத்தால் மட்டும் வாழ்க்கையை வாழக் கூடியவர்கள். வாழ்க்கையை வாழ்வதற்கும் உணவு, உடை உறைவிடம் என அடிப்படைத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்துக் கொள்வதற்கும் அவர்கள் தவறான ஒழுக்கக் குறைவான வழியை நாடிச் செல்வதில்லை. மழைக்காக காத்திருக்கும் முல்லைப்பூ போன்று பாடல் வலிமையால் கிடைக்கக்கூடிய பரிசிற்கு காத்திருக்கும் கற்புடைய பெண்களாக விறலியர் விளங்கியிருக்கின்றனர்.

ஆடுமகளிர்க்கு உதவிய மன்னர்கள்

‘மன்னன் உயிர்த்தலை மலர்தலை உலகம்’ என்பது வழக்கு மன்னன் சிறந்தவனாக, உயர்சிறந்தனை உடையவனாக நடுநிலை ஆட்சி நடத்துபவனாக குடிகள் மீது அன்புடையவனாக சிறந்த ஆண்மை உடையவனாக இருந்தால் அந்த ஆட்சி சிறப்பாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் அமையும் மக்களும் நல்ல பலனை அடைவர். ‘திருவுடை மன்னனைக் காணின் திருமாலைக் கண்டேன்’ என்று சொல்லும் அளவிற்கு மன்னர்கள் மக்கள் மத்தியில் பெயர் பெற்றனர். மக்களுக்காக மன்னர் என்னும் கோட்பாட்டில் அவர்கள் செயல்பட்டனர். அறனொடு புணர்ந்த திறனறி செங்கோல் (முனைவர் இரா.மோகன் (உ.ஆ), பொருநராற்றுப்படை, பா.எ.230) என மன்னன் சிறப்பு பொருநராற்றுப்படையில் பேசப்படுகின்றது. மன்னன் மக்களுக்காகவே தனது செங்கோல் ஆட்சியை செலுத்தியிருக்கின்றான். மன்னன் இல்லை என்று கூறி தன்னை நாடி வருபவர்களுக்கு பரிசினை பாரபட்சம் பார்க்காமல் வழங்கியிருக்கின்றான்.

விறலியர் பரிசு பெறச் செல்லும்போது சாதாரணமாக தங்களது வறுமை நிலையைக் கூறி பரிசு பெறவில்லை. வறுமை என்னும் பகை ஒழிய தங்களது கலைத்திறமையை வெளிப்படுத்தி பரிசு பெறுகின்றனர். அதற்காக பாணர்களின் யாழை எடுத்துச் செல்கின்றனர். பதிற்றுப்பத்து குறிப்பிடும் விறலியாற்றுப்படையில் விறலியர் தனிப்பட்ட முறையில் சேர மன்னனிடம் பரிசில் பெறச் செல்கின்றனர். இத்தகைய நிகழ்வு மன்னன் மீது பெண்கள் கொண்ட மதிப்புணர்வை வெளிப்படுத்துகின்றது.

விறலியர், பாணரது கையிடத்தாகிய தாழக்கட்டிய நரம்பினைக் கைவிரலாலே மீட்டி வாசித்தலை விரும்பும் பேர்யாழினிடத்தே, பாலைப் பண்ணை எழுப்பியவாறு, குரல் என்னும் நரம்போடு ஒன்றுபட்ட இனிய இசைப் பகுதியிலேயே தமிழ்ச்சியென்னும் துறை பொருளாக அமைந்த பாட்டினைக் குரவெடுத்து பாடியபடி சென்று, ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதனை கண்டு பரிசு பெற்று வர எண்ணுகின்றனர். போர்க்களத்தில் புறங்கொடுத்து ஓடாத மன்னனிடம், அதாவது தனக்கு நிகரான பலம் வாய்ந்த மன்னருடன் போர் செய்து பாசறைக்கண் இருக்கின்ற அம்மன்னனிடம் சென்றால்

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

அப்பகைவரை அழித்துப் பெற்ற செல்வங்களை அவன் நமக்கு வழங்குவான். என்று விறலியர்கள் மற்றொரு விறலிக் கூட்டத்தினருடன் உரைக்கின்றனர்.

முடிவுரை

சமூகத்தில் இன்றும் ஆடல்மகளிர் காணப்படுகின்றனர். இவர்கள் தோற்றமுறையில் வேறுபட்டவர்களாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு வரை இக்கலைஞர்கள் பெரும்பாலும் தமிழ்ச் சமூகத்தில் தங்கள் கலைகளை நிகழ்த்தி வாழ்ந்து இருக்கின்றனர். பின்னர் மன்னன், வள்ளல் என பலரும் தானம் வழங்க முன்வராத நிலையில் இவர்கள் ஓரிடத்தில் நிலையாக வாழத் தொடங்கிவிட்டனர். தங்கள் கலைகளை முழுவதுமாக கையாளத் தொடங்கவில்லை. வறுமையைப் போக்கிக் கொள்ளக் கிடைத்த வேலையைச் செய்து வந்தனர். பின் ஓரிடத்தில் கூத்து நடத்தி தங்கள் பசியைப் போக்கிக் கொண்டனர். ஆயர் வருகைக்குப் பின்னர் பெருமாற்றமும், கலாச்சார மாற்றம் ஏற்பட்டதால் இவர்கள் நிலை பெருமளவிற்கு பின்தள்ளப்பட்டு கலைகள் மழுங்கடிக்கப்பட்டது. கலைகள் மறைய வேண்டும் என்பது மக்களின் விருப்பம் அல்ல. கலைகள் நம் விருப்பத்திற்கும் இரசிக்கும் திறனுக்கும் ஏற்ப இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் இன்றைய சமுதாய சூழ்நிலை. அந்த வகையில் பதிற்றுப்பத்து குறிப்பிடும் ஆடுமகளிர் நிலையிலிருந்து இன்றைய நடன கலைஞர்களில் ஆடுமகளிர் நிலை வேறுபட்டு நிற்கின்றது.

துணை நூற்பட்டியல்

- [1] இளம்பூரணனார்(உ.ஆ), தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்.
- [2] முனைவர் பெ.கண்ணதாஸ், தமிழ் இலக்கியத்தில் வாழ்வியல் நெறி.
- [3] முனைவர் வி. நாகராசன் (உ.ஆ), மலைபடுகடாம்.
- [4] முனைவர் வெ. பாலசுப்பிரமணியன் (உ.ஆ), பரிபாடல்.
- [5] முனைவர் இராமசுப்பிரமணியன் (உ.ஆ), புறநானூறு.
- [6] முனைவர் இரா.மோகன் (உ.ஆ), பொருநராற்றுப்படை.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Food is a Combination of Land and Water

Dr. M. Pushpakavalli, Assistant Professor, APC Mahalakshmi Women's College, Thoothukudi, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5061-6255>

DOI: 10.5281/zenodo.6622293

Abstract

Ecosystems are important for the survival of organisms. This situation is defined by the balance of the five elements. Good land is still the mainstay of life. The first search for life is the food search. Four lands of the Tamils show that food is a combination of land and water. The land of Kurinji, Mullai, Marutham, Neithal and Palai meets the food needs of the people living there. For the people of Kurinji, Mullai and Marutham lands, the food culture is the product of land and water. The yield of mangrove fields with water bodies and reservoirs reflects the food civilization of those people. The Neithal and Palai lands are fed by the materials available from the area. The food available in the living environment is the best and contributes to the preservation and restoration of heritage by cultivating life and consciousness that also leads to lasting life. The purpose of this article is to highlight the fulfilment of the need for life by the way of the land. Food is very important for human survival. Food is supposed to nourish the senses of life. It is a biological principle that living things depend on each other from knowledge to enlightenment.

Keywords: Food, Land, Water, Ecosystem.

References

- [1] Dr. Gnanasambandar. S. *Nannool Ealuthu*. Kathir Publications, Thiruvaiyaru.
- [2] Pera.Sarathampal. Che. (Vol.), *Thoughts*. New Century Book House, Tirunelveli.
- [3] Seyapal.ira. *Akananuru*, New Century Book House, Chennai, 2004.
- [4] Thirugnanasambandar, Thevaram. 2005, Kasith Thirumadam Thiruppanandal.
- [5] Thirumoolar. Thirumandiram. 1991, Kasimadam Thiruppanandal.
- [6] Balasubramaniam KV. (UA), *Purananuru*, New Century Book House, Chennai, 2004.
- [7] Balasubramaniam K.W. (U.A.), *Nursery*, New Century Book House, Chennai, 2004.
- [8] Puliur Kesigan. Text. *Tolkappiyam*. Sharda Publishing, Chennai, 2012.
- [9] Manikkanar.A. Part I, Vardhamanan Publishing, Chennai-17, 1999.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

உணவெனப்படுவது நிலத்தொடு நீரே

முனைவர் மு.புஷ்பகவல்லி, உதவிப்பேராசிரியர், ஏ.பி.சி. மகாலட்சுமி மகளிர் கல்லூரி, தூத்துக்குடி.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5061-6255>

DOI: 10.5281/zenodo.6622293

ஆய்வுச்சுருக்கம்

உயிரினங்கள் வாழ்வதற்கேற்ப உயிர்ச்சூழல் மிகமுக்கியமானதாகும். இச்சூழல் பஞ்சபூதங்கள் கொண்டு வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. நிலமும் பொழுதும் வாழ்வின் முதற்பொருளாக விளங்குகிறது. உயிர் களின் முதல் தேடல் உணவுத் தேடலாகும். நிலமும் நீரும் இணைந்ததே உணவு என்பதை புறநானூற்றுப் பாடல் வழி அறியலாம். குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்ற நானிலம் அங்கு வாழும் மக்களுக்கு உணவுத் தேவையை நிறைவு செய்கிறது. குறிஞ்சி நிலவாழ் மக்களுக்கு அந்நிலமும் அருவிநீரும் சேர்ந்து விளைகின்ற விளைபொருட்கள் உணவுப்பண்பாடாகிறது. முல்லை நிலத்தில் காட்டாறு கலந்து உருவாகின்ற உற்பத்திப் பொருட்கள் அம்மக்களுக்கு உயிர்த்தேவையை நிறைவு செய்கிறது. நீர்நிலைகளும் நீர்த்தேக்கங்களும் கொண்ட மருதநில வயல்வெளிகளின் விளைச்சல் அம் மக்களின் உணவு நாகரிகத்தை எடுத்துரைக்கிறது. நெய்தல் நிலமக்களுக்கு கடலில் இருந்து கிடைக்கின்ற பொருட்கள் உணவாகிறது. வாழும் சூழலில் கிடைக்கின்ற உணவு சிறந்த உணவாகவும் உயிரையும் உணர்வையும் வளர்த்து மரபை பேணிக் காப்பதற்கும் மீட்டெடுப்பதற்கும் உறுதுணையாக உள்ளது. நிலைத்த வாழ்விற்கும் வழிவகுக்கிறது. நிலத்தின் வழி உயிர்த்தேவை நிறைவு பெறுவதை எடுத்துரைப்பது இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகிறது. மனிதன் உயிர் வாழ்வதற்கு உணவு மிக முக்கியமானதாகும். உணவானது உயிரை உணர்வை உடம்பை வளர்ப்பதாக அமைய வேண்டும் ஒரு நிலத்தில் வாழும் மக்கள் அந்நிலத்தில் விளைகின்ற விளைபொருட்களை உண்டு வாழ்வது இயற்கையின் நியதியாக உள்ளது. உயிர்கள் ஓர் அறிவு முதல் ஆற்றிவு உயிர் வரை ஒன்றையொன்று சார்ந்து வாழ்வது உயிரியியல் கொள்கையாகும்.. சார்ந்து வாழ்தல் என்பது உயிர்த்தேவை மட்டுமன்றி உற்றறிதல் முதல் மனதால் அறியும் சிந்திக்கின்ற ஆற்றிவு வரை அறிவைத்தீர்மானிக்கிறது.

திறவுச்சொற்கள்: உணவு, நிலம், நீர், சூழ்நிலை மண்டலம்.

முன்னுரை

உயிர்க்கோளத்தில் எண்ணற்ற உயிர்கள் பல்கிப் பெருகி வாழ்ந்து வருகின்றன. தமிழ் இலக்கியங்கள் வாழ்வதற்கான உயிர்ச்சூழல் மிகமுக்கியமானது என்பதை எடுத்துரைக்கின்றன. இச்சூழலை தொல்காப்பியர் பஞ்சபூதங்கள் தம்முள் தாம் கலந்து இருக்கும் தன்மை கொண்டு வரையறுத்துக் கூறுகிறார். இவ்வரையறையைப் பேணிக்காத்து வாழ்வது வளமான வாழ்வியலுக்கு அடித்தளமாகிறது. நீர், நெருப்பு, காற்று, வானம் போன்றவை நிலமாகிய முதற்பொருளுக்கும் முறைப்படுத்தப்பட்டு இருப்பதை அறியமுடிகிறது. வாழ்வின் முதற்பொருள் நிலமும் பொழுதும் என்பதை வலியுறுத்தி தொல்காப்பியரும், சங்க இலக்கியப் பாடல்களும் கருத்தாக்கங்களாகவும், கோட்பாடுகளாகவும் சான்று பகர்கின்றன. தொல்காப்பியரின் திணைக்கோட்பாட்டில் முதல் கரு உரிப்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

பொருளுக்கு முக்கியமானதாகத் திகழ்வது நிலமும் பொழுதுமாகும். உணவுத் தேடலே உயிர்களின் முதல்தேடலாகும். மனித இனப்பண்பாட்டில் பல்வேறு நிலையைக் கடந்து வளர்ச்சி நிலையை அடைந்தாலும் உணவுத் தேடலின் முக்கியத்துவத்தையும் மானிடத்தின் வாழ்வியலையும் அறிவது நோக்கமாகும். அறிவுத் தேடலில் மரபுசார் உணவுத்தேடலின் நிலையை ஆராய்வது இக்கட்டுரையின் கருப்பொருளாகும்.

திணை நிலம், ஒழுக்கம்

திணை என்பது நிலம் நிலைத்தத் தன்மையுடையது. நிலையான வாழ்க்கைக்கும், உயிர்களின் பெருக்கத்திற்கும் காரணமாகிறது. உயிர்கள் தன்னுடைய மரபை வழிவழியாக பேணுவதற்கு மிக முக்கிய காரணியாகவும் அமைகிறது. நிலம் என்பது முதற்பொருளாகவும், அந்நிலத்தின் வழி வாழ்கின்ற மக்களின் உரிப்பொருளாகவும் (ஒழுக்கம்) திகழ்கிறது. ஐம்பூதங்கள் கலந்த மயக்க நிலையில் நிலத்துக்குள் ஒவ்வொரு காலநிலையிலும் ஏற்படுகின்ற பருவ மாற்றங்கள் பொழுதாகின்றன. நிலமாகிய முதற்பொருளின் உயிர்ப்புத் திறன் கருப்பொருளாகிறது உணர்வுத்திறன் உரிப்பொருளாகிறது.

“நிலம் தீ நீர் வளி விசும்போடைந்தும்

கலந்த மயக்கம் உலகம் ஆதலின்” (தொல், பொருளதிகாரம் - 635, ப.830)

என்ற தொல்காப்பியரின் இயற்கை கட்டமைப்பு முறை வாழ்வதற்கான நெறியாகிறது. மேலும்

மண் திணிந்த நிலனும்

நிலனேந்திய விசும்பும்

விசும்பு தைவரு வளியும்

வளித் தலைஇய தீயும்

தீ முரணிய நீரும் என்றாங்கு

ஐம்பெரும் பூதத்து இயற்கை. (புறநானூறு 2: 1-6)

என்று புறமும் சான்று பகர்கிறது. நிலத்தின் அமைப்பு, தன்மை இவற்றின் அடிப்படையில் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்ற பகுப்பு முறை நானிலமாகக் காட்சியளிக்கிறது. பாலை என்ற நிலம் இம்முறைமையில் திரிந்த வடிவமாகிறது. நிலங்களின் வழிமக்களின் வாழ்க்கை முறையும் அதன்வழி உயிர்ப்புத் திறனும், உணர்வுத்திறனும் அமைவதைக் காணமுடிகிறது. ஒருதிணையில் உள்ள மண்ணும் மனிதனும், உடம்பும் உயிரும் போன்று பிரிக்கமுடியாதத் தன்மையுடன் வாழ்வது முறையான வாழ்வியல் முறையாகும்.

“மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்

சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்

வேந்தன் மேய தீம் புனல் உலகமும்

வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்

முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் எனச்

சொல்லிய முறையான் சொல்லவும் படுமே” (தொல் பொருள் அகத்திணையியல் -5, ப.9)

என்ற நிலப்பகுப்பு முறைமையை தொல்காப்பியத்திலிருந்து அறியலாம்.

உணவெனப்படுவது நிலத்தொடு நீரே

மனிதன் உயிர் வாழ்வதற்கு உணவு மிக முக்கியமானதாகும். உணவானது உயிரை உணர்வை உடம்பை வளர்ப்பதாக அமைய வேண்டும் ஒரு நிலத்தில் வாழும் மக்கள் அந்நிலத்தில் விளைகின்ற

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

விளைபொருட்களை உண்டு வாழ்வது இயற்கையின் நியதியாக உள்ளது. உயிர்கள் ஓர் அறிவு முதல் ஆற்றிவு உயிர் வரை ஒன்றையொன்று சார்ந்து வாழ்வது உயிரியியல் கொள்கையாகும். சார்ந்து வாழ்தல் என்பது உயிர்த்தேவை மட்டுமன்றி உற்றறிதல் முதல் மனதால் அறியும் சிந்திக்கின்ற ஆற்றிவு வரை அறிவைத்தீர்மானிக்கிறது. இதனையே தொல்காப்பிய மரபியல் நூற்பா சான்று பகர்கிறது.

ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் வாழும் உயிர்களின் உணவுத் தேவையை அப்பகுதியில் உள்ள நிலவளமும் நீர்வளமும் உறுதி செய்கிறது இவையே உணவுத் தேவைக்கு நிரந்தரத் தீர்வாகிறது. இதனையே,

“நீர்இன்று அமையா யாக்கைக்கு எல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே
உண்டி முதற்றே உணவின் பிண்டம்
உணவு எனப்படுவது நிலத்தோடு நீரே
நீரும் நிலமும் புணரியோர் ஈண்டு
உடம்பும் உயிரும் படைத்திசினோரே” (புறம் 18:18-23)

என்ற புறநானூற்றுப் பாடலின் மூலம்சமூகம் குறித்த உயரிய சிந்தனையையும் உயிர்களின் உணவுத் தேவைக்கு ஏற்ப உற்பத்தித் திறனின் அவசியத்தையும், நிலநீர்க் கொள்கையும் எடுத்தியம்புகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பகுதியில் வாழும் உயிர்களுக்கு அப்பகுதியில் அதே சூழலில் விளைகின்ற விளைபொருள்கள் வளம் சேர்ப்பனவாக அமைகிறது. வேறொரு சூழலில் விளைகின்ற விளைபொருள்கள் அவ் உயிர்களுக்கு உணவுத்தேவையை, உயிர்த்திறனை நிறைவு செய்வதில் முழுமையடைவதில்லை.

“தெரிவரும் பெருமையும் தின்;மையும் பொறையும்
பருவ முயற்சி அளவிற் பயத்தலும்
மருவிய நன்னில மாண்பாகும்மே” (நன்னூல், எழுத்து -27, ப.22)

என்று நன்னிலத்தின் பருவ விளைச்சல் உயிர்களின் உண்மை வாழ்க்கைக்கு சான்றாகிறது.

நாணிலமும் உணவும்

குறிஞ்சி நிலத்தில் மலையும் மலை சார்ந்த பகுதியில் வாழ்கின்ற மக்கள் அருவி நீரில் விளைகின்ற உணவுப் பொருட்களை உண்டு வாழ்கின்றனர். என்பதை புறநானூறு எடுத்தியம்புகிறது.

“செம்புற்று ஈயரின் இன் அளைப் புளித்து
மென் தினை யாணர்த்து நந்தும் கொல்லோ” (புறம் 119: 3-4)
இதனையே மலைபடுகடாமும் சான்று பகர்கிறது.
“மணஇல் கமலும் மாமலைச் சாரல்
தேனினர் கிழங்கினர் ஊன் ஆர் வட்டியர்
சிறுகட் பன்றிப் பழுதுளி போக்கி
பொருது தொலை யாணைக்கோடு சீர்; ஆக
தூவொடு மலிந்த காய கானவர்” (மலைபடுகடாம் 151-155)

இவற்றிலிருந்து குறிஞ்சி நிலஉணவு அம்மக்களின் உணவுப் பண்பாடாகிறது. முல்லை நிலமானது காடும் காடு சார்ந்து வாழும் மக்களின் உணவுத் தேவையை நிறைவு செய்வதில் அந்நிலமும் காட்டாறும் ஆதாரமாகிறது.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

“நறுங்காடி கூட்டுவேம் யாங்கும்

புன்காழ் நெல்லிப் பைங்காய் தின்றவர்”(அகம் பா.எ 148)

“இதைப்புன வரகின் அவைப்பு மாண் அரிசியோடு” (பா.எ 214 குறுந்தொகை)

என்பதிலிருந்து முல்லை நில மரபு சார் உணவு முறை முல்லை நிலமக்களின் உணவு நாகரிகத்தை சுட்டிக்காட்டுகிறது. மருதநில மக்கள் மனித இனப் பண்பாட்டில் வளர்ச்சி நிலை அடைந்தவர்கள் உற்பத்தித் திறன் கொண்டவர்கள் நிலத்தை பண்படுத்தி நீர்நிலைகளைப் பெருக்கி மழை நீரைத் தேக்கி வைத்து உணவுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்து வாழ்ந்து வந்தனர் என்பதை நற்றிணை சான்று பகர்கிறது.

“கருங்கண் வராஅல் பெருந்தடி மிளிர்வையொடு

புகர்வை அரிசிப் பொம்மற் பெருஞ்சோறு

நீர் உறு செறிவின் நாறுமுடி அழுத்த நின்

நடுநொடு சேறி ஆயின்” (நற்றிணை 60: 3-6)

நிலநீரின் வழியது உயிர்களின் உணவு என்பதை உணரமுடிகிறது.

உற்பத்தித் திறனும் உயிர்த்திறனும்

உயிருக்கு வளம் சேர்க்கும் உணவு உற்பத்தி மிக முக்கியமானதாகும். விதையிலிருந்து விருட்சங்கள் மரபு வழியில் உருவாவது மேன்மையானதாகும். உயிர்களின் உயிர்ப்புத் திறனை முனைப்புத் திறன் கொண்ட விதைகளே நிர்ணயிக்கிறது. மரபுவழியில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட காய்கள், கனிகள், விதைகள் போன்ற இயற்கை உணவில் வாழ்வதற்கான உயிர் ஆதாரங்கள் உள்ளன. உற்பத்தியின் அளவை அதிகரிக்கும் பொருட்டு உருவாக்கப்பட்ட கலப்பின விதைவகைகள், விதையில்லா விளைபொருள்கள், வீரியமூட்டப்பட்ட விதைகள் இவற்றால் உயிர்ப்பை உணர்வை உருவாக்குவதில் சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. கலப்பின வகைகள் தன் வகையை, மரபை, உயிரை, மீட்டெடுப்பதில்லை. மீட்டெடுப்புத்திறன் இல்லாத உணவுப் பொருள்களை உண்டு வாழும் மனிதனுக்கும் உயிர்ப்புத்திறன் குறைகிறது. பிறஉயிர்களுக்கும் தன்மரபை மீட்டெடுக்க முடியவில்லை. அக்கருத்தையே இராமலிங்க அடிகளார் உயிர்களின் வகை மாறாமல் வாழையடி வாழையாக இருந்து வருவதை திருவருட்பாவில் கூறியதாக

“வாழையடி வாழையென

வந்ததிருக் கூட்டம்

மரபினில்யான் ஒருவனன்றோ” (சிந்தனைச் சரங்கள் ப.59)

என்றும், உயிரின மரபு பற்றி கபிலர் என்றொரு முனிவர் கபிலர் அகவல் என்ற நூலில்

“பெற்றமும் எருமையும் பிறப்பினில் வேறே

அவ்விரு சாதியல் ஆண்பெண்மாறிக்

கலந்து கருப்பெறல் கண்டதுண்டோ?” (சிந்தனைச் சரங்கள் ப.59)

என்கிறார் ஒருகுதிரையும் கழுதையும் கலவி புரிவதால் கோவேறு கழுதை உண்டாகின்றது. ஆனால் கோவேறு கழுதைகள். தன் இனத்தை உயிர்ப்பிக்கும் திறனின்றி; மலடாகவே இருக்கும். பெற்றோர்களின் மரபு பிள்ளைகளிடம் இருப்பது நியதி. அம்மரபுத்தன்மை பெற்றோர்கள் வாழ்ந்த நிலச்சூழலிலும் அம்மரபு உருவான உணவிலும் பேணப்படுகிறது. நிலம் சார்ந்த, நிலத்தோடு இயைந்த

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

வாழ்வு நிறைவான முழுமையான நோயற்ற வாழ்வாகிறது. உற்பத்தித்திறன் கொண்ட விளைபொருள்கள் உயிரையும் மரபையும் பாதுகாக்கிறது என்பதை

“மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம் வைகலும்

எண்ணில் நல்லகதிக்கு யாதுமோர் குறைவிலை” (மூன்றாம் திருமுறை, ப.எ-138, பா.எண்: 1)

என்ற திருஞானசம்பந்தரின் திருமுறைப் பாடலும் நிலத்தின் மேன்மையையும் நிலைத்தத் தன்மையையும் நிலத்தோடு இயைந்து வாழ்வதையும் வலியுறுத்துகிறது.

“உடம்பார் அழியில் உயிரார் அழிவர்

திடம்பட மெய்ஞ்ஞானம் சேரவு மாட்டார்

உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே

உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே” (திருமந்திரம் - ப.எ, 98, பா.எ., 724)

என்ற திருமந்திரம் கூறும் கருத்திலிருந்து உண்ணும் உணவு உடம்பை மட்டுமன்றி உயிர்ப்புத் திறன் கொண்ட உயிரை வளர்க்கும் என்பதன் நுணுக்கத்தினை எடுத்தியம்புகிறது. முளைப்புத் திறன் கொண்ட உணவில் உள்ள உயிர்ப்புத் திறன் உயிர் உறையும் உடம்பை வளர்க்கும் உபாயமாக உள்ளது.

முடிவுரை

உயிர்களின் உணவுத்தேடல் நிலம் மற்றும் நீரைச் சார்ந்து இருப்பதை அறியமுடிகிறது. ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னுடைய உணவை உற்பத்தி செய்து உண்டு வாழ்ந்ததை நிலம் சார்ந்து வாழும் வாழ்க்கை முறை உணர்த்துகிறது. இவ் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வானது பருவங்களுக்கு ஏற்ப இயற்கையின் கொடையை கற்பகத்தருவாக உயிர்கள் உட்கிரகித்துக் கொள்கின்றன.

துணைநூற் பட்டியல்

- [1] முனைவர் ஞானசம்பந்தர். ச. நன்னூல் எழுத்ததிகாரம். கதிர்பதிப்பகம், திருவையாறு, 2009.
- [2] பேரா.சாரதாம்பாள். செ. சிந்தனைச்சரங்கள், நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், திருநெல்வேலி, 2005.
- [3] செயபால்.இரா, (உ.ஆ). அகநானூறு. நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2004.
- [4] திருஞானசம்பந்தர். தேவாரம். காசித் திருமடம், திருப்பனந்தாள், 2005.
- [5] திருமூலர், திருமந்திரம். காசித் திருமடம், திருப்பனந்தாள், 1991.
- [6] பாலசுப்பிரமணியம் கு.வே. (உ.ஆ), புறநானூறு. நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2004.
- [7] பாலசுப்பிரமணியம் கு.வே. (உ.ஆ), நற்றிணை. நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2004.
- [8] புலியூர்க்கேசிகள். உரை (உ.ஆ), தொல்காப்பியம். சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, 2012.
- [9] மாணிக்கனார்.அ, (உ.ஆ), பத்துப்பாட்டு முதல்பாகம். வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை, 1999.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Characterization (Thanmai Ani) in Vairamuthu's Songs

C. Purnayokarani, Research Student, Tamil Research Center, Sethupathi Government College of Arts, Ramanathapuram.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0700-2020>

DOI: 10.5281/zenodo.6622302

Abstract

Film is one of the devices that has become intertwined with people's lives nowadays and it is easily accessible to people. Technology is one of the main reasons for the popularity of movie songs. At that time, there were only facilities for writing and voice. The purpose of this article is to establish how characterization has been employed in the songs of Vairamuthu in film songs.

Keywords: Vairamuthu, Film, Thanmaiyan, Songs, Grammar.

References

- [1] *Tandiyalangaram* - Thirugnanasmbanthar
- [2] *Veerasooryam* - Yappu
- [3] N. Pichchamoorthy - *Padaippilakiyam*

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

வைரமுத்துவின் திரையிசைப் பாடல்களில் வெளிப்படும் தன்மையணி

க. பூர்ணயோகராணி, ஆய்வு மாணவர், தமிழ் உயராய்வு மையம், சேதுபதி அரசு கலைக் கல்லூரி, இராமநாதபுரம்.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0700-2020>

DOI: 10.5281/zenodo.6622302

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தற்காலத்தில் மக்களின் வாழ்வோடு பின்னிப் பிணைந்து விட்ட சாதனங்களில் ஒன்று திரைப்படம் இவை மக்களிடம் எளிதாக சென்றடைகின்றன. மக்களால் அதிகமாகவும் விரும்பப்படுகின்றன.. திரைப்படப் பாடல்களின் இத்தகைய செல்வாக்கிற்கு தொழில்நுட்பம் மிக முக்கியக்காரணமாகும். அக்காலத்தில் ஏடு, குரல் என்ற வசதிகளே இருந்தன. திரைப்படப் பாடல்களில் இலக்கண ஆசிரியர்கள் விவரித்துள்ள அணிகளுக்குச் சான்றுகாட்ட முடியும் என்று நிறுவுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம் வைரமுத்துவின் திரையிசைப் பாடலில் தன்மையணியின் வகைகளான பொருள் தன்மை, குணத்தன்மை, சாதித்தன்மை, தொழில்தன்மை போன்றவை காணக்கிடைப்பதையும் இதனை ஆராய்ந்து விளக்குவதற்கு ஆய்வின் அணுகு முறையான பகுப்பாய்வு முறையும் பின்பற்றப்படுகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: வைரமுத்து, படம், தன்மையணி, தொழிற்நுட்பம், பாடல், இலக்கணம்

முன்னுரை

காலந்தோறும் தனது வடிவத்தையும் உள்ளடக்கத்தையும் மாற்றிக்கொண்டே இருக்கிறது இலக்கியம். ஒரு படைப்பின் மூலம் படைப்புலகில் புதிய புரட்சியை மாற்றத்தை ஏற்படுத்தல் வேண்டும் என்னும் நோக்கம் படைப்பாளர்கள் வரையரையை வகுத்துக் கொண்டு அதனுள் தம் படைப்பினை நிலை நிறுத்தி கட்டமைத்துக் கொள்வர் ஒரு படைப்பாளன் தம் படைப்பினில் பல்வேறு கூறுகளைப் பிணைத்து கற்போர், படைப்பின் சுவையை முழுமையாக உள்வாங்கி அனுபவிக்கு பொருட்டு உருவாக்குவான். வைரமுத்துவின் திரையிசைப் பாடல்களில் தன்மையணி பயின்று வருவதை இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகிறது.

தன்மையணி

உணர்ச்சியின் வெளிப்பாடே கவிதையாகும். மேலும் கற்பனையின் வெளிப்பாடே கவிதை என்று கூறுவர். உள்ளதை உள்ளப்படியே வருணித்து இயல்பாகக் கூறுவது தன்மையணி ஆகும். இதனை, தண்டியாசிரியர் "தன்மை நவீர்சி அணி" எனவும் கூறுவர். "எவ்வகைப் பொருளும் மெய்வகை விளக்கும் சொன்முறை கொடுப்பது தன்மையாகும்"¹

என்கிறார். கவிதைக்கு பொய் அழகுதான் என்றாலும் அனைத்தையும் பொய்யாகவும் கற்பனையாகவும் படைத்தளித்தால் சுவை நிலைத்து நிற்கும் என்று கூற இயலாது. இதனால் கவிதை மீது சலிப்பும் வெறுப்பும் ஏற்படக் கூடிய வாய்ப்பும் உண்டு. ஆகையால் தான் கவிஞர்கள் இயல்பாக உள்ளதை உள்ளவாறு அதன் இயற்கைத் தன்மை கெடாமல் அழகுறக் கூறுதலும் உண்டு. வீரசோழியம் தன்மையணியைத் தன்மை இயல்பு எனக் குறிப்பிடுவதோடு அதனை நான்காக வகைப்படுத்துகிறது. இதனை, "தீர்ப்பியஞ்சாதி தொழில் குணமார் தன்மை பிறப்பி வொப்பா முருவமாவது அன்றி உருவு"²

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

எனக் கூறுகிறார்.

தண்டியலங்காரத்தில் குறிப்பிடும் தன்மை அணிகளின் வகைமைகள்

ஒரு பொருளின் பண்பு தொழில் முதலியவற்றை கற்பனை கலவாது உள்ளவாறு கூறும் அணி தன்மை நவீற்சியாம் இதனைச் “சுவபாவோகத்தி அலங்காரம்” என வடநூலார் கூறுகின்றனர். இதன் வகையை தண்டியாசிரியர். “அதுவே பொருள் குணம் சாதி தொழிலொடு புலனாம்”³ எனக் கூறுகிறார். இது,

1. பொருள்தன்மையணி,
2. குணத்தன்மையணி,
3. சாதித்தன்மையணி
4. தொழில் தன்மையணி என நான்கு வகைப்படும்.

வைரமுத்துவின் திரையிசைப் பாடல்களில் பொருள் தன்மையணி

வைரமுத்துவின் திரையிசைப் பாடல்களில் சமுதாயச் செய்திகளைக் கூறும் பொழுது காதல் நிகழ்வை எடுத்துரைக்கும் பொழுது பொருள்பான்மையாகத் தன்மையணியே பயின்று வருவதைக் காண முடிகிறது. “இலக்கியத்தில் கவிஞரின் புதிய பார்வை என்பது ஒரு படைப்பாளி தான் வாழ்ங்காலத்திற்கேற்ற கருத்துகளைக் கூறுவது ஆகும்”⁴ என்னும் நா.பிச்சமுர்த்தியின் கூற்று இக்கால மாணவர்களின் வாழ்வில் காணப்படும் இயல்பு நிலையைக் கவிஞர் உள்ளவாறு வெளிப்படுவதை,

“கிண்டல் என்ன கேலி என்ன
நானும் ஒரு மாணவன் தான்
கல்லூரி வாழ்க்கையிலேயே
உங்களைப் போல ஆனவன்தான்
வகுப்பில் வெடியைக் கொளுத்திப் போட்டு
வம்பு வளத்தவன் தான் – அட
கடைசி பெஞ்சியில் ஒளிஞ்சு – காகித
அம்பு தொடுத்தவன் நான்” (வை.ஆ.பா.107)

என்ற இப்பாடலில் கவிஞர் பயிலும் மாணவன் செய்யும் செயல்களை கற்பனையின்றி இயல்பாக விவரிக்கின்றார். இளம் வயதில் பயமறியாமல் கல்லூரிக்கு வரும் மாணவர்கள் ஆசிரியர்களைக் கேலி செய்வது, கோபத்தில் சண்டையிட்டுக் கொள்வது தான் செய்யும் தவற்றை ஒத்துக் கொள்ளாமல் பிறர்மீது பழிபோடுவது இவை எல்லாமே இயல்பு பொருந்திய காட்சிகள் இதனால் இப்பாடல் பொருள் தன்மையணி ஆயிற்று.

வைரமுத்துப் பாடல்களில் குணத்தன்மையணி

தொல்காப்பியர் குணத்தன்மை என்பது மெய்ப்பாடுகளின் மூலமே வெளிப்பட்டு நிற்கும் என்று கூறியுள்ளார். ஆனால் பல இடங்களில் குணத்தன்மை மெய்ப்பாட்டின் தன்மையின்றி தோற்றம் பெறும் என்பதை புத்தமித்திரனார். “மனிதன் வாய்மையிற் றொழிலின் வருமெனக் குணத்தினைக் கிளப்பது குணத்தின் தன்மை”⁵ என்ற நூற்பாவின் வழி ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். இவ்வுலகில் வாழும் மனிதர்கள் பல குணங்களைக் கொண்டவர்கள். அவர்களைச் சூழ்நிலையில் மட்டுமே அடையாலம் கண்டு கொள்ள இயலும் என்பதனை,

“நண்பர்களைத் துயத்தில்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

கண்டு கொள்ளலாம்
 நல்லவரை வறுமையிலே
 கண்டு கொள்ளலாம்
 வஞ்சகரை வார்த்தையிலே
 கண்டுகொள்ளலாம்
 மனைவியரை நோயினிலே
 கண்டுகொள்ளலாம்” (வை.ஆ.பா.313)

இப்பாடலில் கவிஞர் நமக்கு நன்மைகளையும், தீமைகளையும் எடுத்துக் கூறி நட்புடன் பழகும் நண்பர்களின் உண்மையான குணத்தினை நமக்கு துன்பம் வரும் காலத்தில் அறிந்து கொள்ளலாம். நல்லவரிடம் குணத்தையும், வஞ்சகரின் குணத்தையும் தெரிந்து கொள்வதற்கும் சாரியான சூழல் வேண்டும். உடலால் இணைந்து இன்புற்று வாழும் மனைவியின் குணம் எத்தகையது என்பதனை நாம் நோயுற்ற துன்புறும் காலத்தில் புரிந்து கொள்ளமுடியும் என ஓவ்வொருவரின் குணத்தையும் சுட்டுவதால் இது குணத்தன்மை ஆயிற்று.

கவிஞர் வைரமுத்துப் பாடல்களில் சாதித்தன்மை

ஒரே தன்மையால் ஒத்திருக்கும் இனத்தின் பண்புகளை வெளிப்படுத்துவது சாதித்தன்மையணிஆகும். இதனை, “இன்மை யிகழா தினத்திற் கொத்ததன்மையிட்டுரைப்பது சாதித்தன்மை”⁶ என்ற நூற்பாவின் தன்மையினால் ஒத்திருக்கும் பண்புகளைக் கூறுவதே சாதித்தன்மையணி என்கிறது வீரசோழியம்,

“மூடிவைத்த காதல் இன்று
 மோசம் போகுமா
 மூடிவைத்த தாழம்பூவில்
 வாசம் போகுமா” (வை.ஆ.பா.61)

என்று தாழம் பூவின் மணத்தினையும் கூறுகிறார். தாழம் பூவை மூடிவைத்தாலும் அதன் வாசத்தை மறைக்கமுடியாது அதைப்போலத் தான் பெண்ணின் காதலும் என்ற கருத்தினை இப்பாடலில் விளக்குகிறார். இங்கு தாழம்பூவின் தன்மையை உள்ளவாறு எடுத்துரைப்பதால் இது சாதித்தன்மையாயிற்று அதே போல,

“பூ நாகம் பூநாகம் படமெடுக்கும் சாமி
 பாத்துப் பறிக்கவே ஞானமிருக்கா
 பூவும் உண்டு அதில் நாகம் உண்டு
 போராடி வெல்கின்ற வீரம் உண்டு” (வை.ஆ.பா.482)

என்ற பாடலில் பூக்களைப் பற்றி கூறினாலும் ஆப்புவினுள் புநாகம் இருக்கும் சூட்சமத்தை அறிந்து பூக்களைப் பறிக்க வேண்டும் அதற்கு மனிதனுக்கு அறிவுத்தன்மை வேண்டும் எனவும் கவிஞர் பாடுகிறார். இப்பாடலில் பூவின் தன்மையும், மனிதனின் தன்மையும் எடுத்துரைப்பதால் இது சாதித்தன்மையாயிற்று.

வைரமுத்துப் பாடல்களில் தொழில் தன்மையணி

தொழில் தன்மை அணி பற்றி வீரசோழியம்
 “பழுதில் செய்வினை பதந்தெறும் வருவது

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

தொழிலின் தன்மை என்பனார் புலவர்”7

எனக்குறிப்பிடுகின்றது. கண்ணன் திருமாலின் அவதாரமாகப் போற்றப்படுபவன் காதல் பாடல்களில் கண்ணனைப் படிமமாக, உள்ளூரையாக பயன்படுத்தி உள்ளனர் கவிஞர்கள் காதலர்களின் பரிபாஷையாகவும் இப்பாத்திரம் கையாளப்படுகின்றது.

“மண்ணைத் தின்று வளர்ந்தாயே

துள்ளிக் கொண்டு திரிந்தாயே

அனையின்றித் அலைந்தாயே

மோகனங்கள் பாடிக்கொண்டு

மோக வலை விரித்தாயே

சேலைகளைத் திருடி அன்று

செய்த லீலை பலகோடி

பொன்னான காவியங்கள்

போற்றிப் பாடும் காதல் கண்ணா” (வை.ஆ.பா.90)

புராண இதிகாசங்கள் கண்ணனை அழியாதத் தொன்மாக படைத்துக்காட்டுகின்றன. கண்ணன் கருமேகத்தின் நிறத்தை ஒத்தவன், கன்னியர்களிடம் களவு நிகழ்த்துபவன், மண்ணைத் தின்றவன், பெண்களை வம்பு செய்து சினம்கொள்ளச் செய்பவன், ஆடைகளை திருடியவன், தங்கை திரௌபதிக்கு ஆடை கொடுத்து உதவிய உன்னதன், கீதை என்னும் புனித நூலைத் தந்தவன் என்றெல்லாம் கவிஞர் இப்பாடலில் விவரிப்பதையும் கண்ணனின் இயல்புகளை எடுத்துக்கூறியிருப்பதையும் தொழில் தன்மையணி பயின்று வந்துள்ளதை அறிந்துக் கொள்ளலாம் அதனால் இது தொழில் தன்மையணியாயிற்று.

முடிவுரை

கவிஞர் வைரமுத்துவின் திரையிசைப்பாடல்களில் பல்வேறு கருத்தியல் சிந்தனைகள் காணப்படுகின்றன. மாணவர்களுக்கு இலக்கண அறிவை ஊட்டவும், திரைப்படப்பாடல்கள் குறித்த தாழ்வெண்ணத்தைக் கல்விப் புலங்களிலிருந்து போக்கவும் இது போன்ற கட்டுரைகள் அவசியமாகின்றன.

துணைநூற்பட்டியல்

[1] தண்டியலங்காரம் – திருஞானசம்பந்தர்.

[2] வீரசோழியம் - யாப்பு.

[3] ந.பிச்சமுர்த்தி - படைப்பிலக்கியம்.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன்

4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Men in Abdul Rahman *Neyar Viruppam*

Dr. L. Felinda, Assistant Professor of Tamil, Perumalpuram, Tirunelveli, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1953-5764>

DOI: 10.5281/zenodo.6622308

Abstract

It is essential for both men and women to live together in a society. But men are highly valued in society. Women are seen fragile and of no importance. Masculinity is praised for energy, valor and brutal strength. In every family in Tamil Society there will be a head. He is the head of the family. Abdul Rahman has shown men in his novel 'Neyar Viruppam' in a keen manner. The ups and downs of the family depend on him. The article focuses on the delination of men in the chosen novel.

Keywords: Abdul Rahman, *Neyar Viruppam*, Men.

References

- [1] Abdul Rahman. *Neyar Viruppam*. National Publications, Chennai, 1978.
- [2] Raman M.K. *Ullakathin Parvai Indiavai Nokuthal Kalai*. Illakia Perumantram, Pondicherry, 2009.
- [3] Rama Ilangovan. *Ithaya Verkal*. Mookani pathipagam, Bangalore – 560047, 2001.
- [4] Ampal Raja. *Agni Kunjukal*. Annai Pathipagam, Pudukottai, 2002.
- [5] Kavirajan. *Thee Pilampukal*. Saratha Pathipagam, Kanchipuram, 2001.
- [6] Shanmugam Pillai. M. *Kurunthogai*, Tamil University, Tanjur, 1985.
- [7] Sivasubramanian. *Thirukurral*. Kamarcial Offset Printers, Sivakasi – 626130, 2014.
- [8] Durgadevi. *MImmai Mudi ooru Nodi P*. Digest Publication, Nagercoil, 2013.
- [9] Thennarasan. *Suthanthiram Virpanaikku*. Chennai – 600 014, 2013.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

அப்துல் ரகுமானின் நேயர் விருப்பத்தில் ஆடவர்

முனைவர் லீ.பெலிண்டா, தமிழ் ஆர்வலர், பெருமாள்புரம், திருநெல்வேலி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1953-5764>

DOI: 10.5281/zenodo.6622308

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சமுதாயம் என்ற அமைப்பில் ஆண், பெண் இருவரும் சேர்ந்து வாழ்வது இன்றியமையாத ஒன்றாகும். இருவரும் சமூகத்தில் உயர்ந்த மதிப்புடையவராக ஆண்கள் விளங்குகின்றனர். ஆண்மை என்பதற்கு ஆற்றல், வீரம், கோபம் என்றெல்லாம் பொருள் கொள்ள இயலும். ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் அடிப்படையாய் விளங்குபவர் குடும்பத் தலைவர் ஆவார். குடும்பத்தின் உயர்வும், தாழ்வும் இவரைச் சார்ந்தே அமைகின்றன.

திறவுச்சொற்கள்: அப்துல் ரகுமான், நேயர் விருப்பம், ஆடவர்.

முன்னுரை

பண்டைக்காலச் சமூகத்தில் ஆண்கள் மிகுதியாக உழைப்பவர்களாகக் கருதப்பட்டனர். ஆகையினால் அவர்களே முதன்மையானவர்களாக விளங்குகின்றனர். இவ் ஆடவர்கள் உழைக்கும் வர்க்கத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருக்கின்றனர். அன்று முதல் இன்று வரை இலக்கியங்களும், ஆண்களுக்குரிய செயல்களையும், இலக்கணங்களையும் உயர்ந்தனவாகவே மதிப்பிடுகின்றன. அப்துல் ரகுமானின் நேயர் விருப்பத்தில் இடம் பெறும், ஆடவர் குறித்த செய்திகளை ஆராய்வதாக இவ்வியல் அமைகின்றது.

ஆடவரின் பண்புகள்

சமுதாயத்தில் ஆடவர்கள் உழைக்கும் வர்க்கத்தைச் சார்ந்தவர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர். இவர்கள் குடும்பத்தை நிர்வகிக்கும் தலைமைப் பொறுப்பில் இருக்கின்றனர். ஆகையினால் அக்குடும்பத்தைப் பாதுகாத்துச் செல்லும் பொறுப்பு ஆடவர்களுக்கு உரியதாகி விடுகின்றது. சங்க காலங்களில் பல குறுநில மன்னர்கள் போரிட்டுக் கொண்டே இருந்தனர். அப்போரில் ஈடுபட்ட ஆண்களே நாட்டின் அரசாட்சி நிர்வாகத்தைத் தீர்மானிப்பவர்களாக விளங்கினர். இதனால், 'ஆணின் வழிப்பட்டதே உலகம்' என்ற கருத்துத் தோன்றியது. எனவே நாட்டினையும், குடும்பத்தையும் நிர்வகிக்கும் பொறுப்பு ஆண்களுக்கு உரியதாகவே கருதப்படுகின்றது.

வினையே ஆடவர்க்கு உயிரே வாள்நுதல்

மனை உறை மகளிர்க்கு ஆடவர் உயிர் (சண்முகம்பிள்ளை (உ.ஆ.) குறுந்தொகை, பா.எ. 135)

என்று தொழில் செய்வது ஆடவர்க்கு உரிய கடமை ஆகும் என்பதை குறுந்தொகை வலியுறுத்துகின்றது. ஆடவர்க்குரிய பண்புகளாக 'வானமே எல்லை' என்ற கவிதை நூலில் சு.வேதா இராமன் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

அறிவை அறிந்திடும்

அன்பு செய்து வாழ்ந்திடும்

இல்லத்தில் இனிமை தரும்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

கற்பு நெறி போற்றிடும்
பெண்மை மதித்திடும்
உழைப்பை உயர்த்திடும்
உண்மை ஒளிவிடும்
வீரம் விளைந்திடும்
விவேகம் வழி நடந்திடும்

தியானம் பழகிடும் ஆண்மை (சு.வேதா இராமன், வானமே எல்லை ப.9)

இக்கவிதை, ஆடவர்க்குரிய குணங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது. இப்பண்புகளை பெற்றிருப்பது மட்டுமின்றி பெண்களைப் பாதுகாப்பதும் ஆண்களுக்குரிய கடமையாகும் என்று 'கவிக் கோ அப்துல் ரகுமான்' சுட்டுகின்றார்.

திரவப் பெண்மைக்குத்

திடப்பொருள் கிண்ணமாய்

ஆண்மை இருக்குமங்கே (நே.வி.ப. 64)

என்கிறார். பூசலார் நாயனார், சிவபெருமான் மீது அன்பு கொண்டு, தனது மனதுள் அவருக்கு ஒரு கோவிலைக் கட்டியதால், 'கற்பனை' என்ற தலைப்பிலே, "பூசலார் நாயனார்" (நே.வி.ப. 93) என்ற பெயரை மட்டும் எழுதி கவிதையாக்கி விடுகிறார் அப்துல் ரகுமான். ஆடவர் பண்பினைச் சிறப்பிக்கும் முகமாக 'வடலூரும் வார்தாவும்' என்ற தலைப்பிலே, கருத்தாழமிக்க ஒரு கவிதையைப் புனைந்திருக்கிறார் கவிஞர் அப்துல் ரகுமான்.

“அரசியல் இருட்டை

அகற்ற ஓர் 'காந்தி'

சமுதாய இருட்டைச்

சாய்க்க ஓர் 'சோதி'

...மூவாசை வெற்றிலையை

எப்போதும் மெல்லுவதால்

காவிக் கறைப்பட்ட

பல்லல்ல எனக் காட்டக்

காவி கட்டிக் கொள்ளாமல்

களவெற்றிச் சின்னமாய்த்

தூயவெள;ளை அணிந்து வந்த

துறவியார்” (நே.வி. பக். 44, 45)

இக்கவிதையிலே, வடலூர் வள்ளலார் மற்றும் தேசப்பிதா காந்தியடிகளின் பண்புநலன்களையே பட்டியலிடுகின்றார் ஆசிரியர். ஒரு ஆடவனுக்குரிய பண்புகளாக உழைப்பு, வீரம், கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு, அன்பு என்று பலவற்றைக் கூறலாம். சிறந்த ஆடவர்கள் இப்பண்புகளைக் கொண்டு திகழ வேண்டும்.

வீரம்

ஆடவரின் பண்புகளில் வீரமும் ஒன்று. ஆண்கள் வீரத்தின் அடையாளமாகக் கருதப்பட்டனர். முற்காலங்களில் ஆண்கள் தங்களது வீரத்தினை காண்பிப்பதற்காகவே போருக்குச் செல்வார்கள்.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

வாளினை உறையில் பாதுகாப்பாக வைத்திருந்தாலும் அவை துருப்பிடிக்கவில்லை என்பதை, போர்க்களங்களே நிரூபிக்கும். அதுபோலவே, ஆண்களும் தங்களது வீரத்தினைப் போர்க்களங்களில் நிரூபிப்பார்கள் என்பதனை,

உறையில் கிடந்தாலும்

துருப்பிடிக்காத வாட்கள் நாம்

என்பதைப்

போர்க்களங்கள் நிரூபித்தன (நே.வி.ப. 50)

என்கிறார் அப்துல் ரகுமான். போர்க்களங்களில் ஆயுதம் ஏந்திப் போர் செய்யும் ஆடவர்களிடையே, ஆயுதத்தை நிராகரித்து, தன்னுடைய அன்பான சொல்லினால் அல்லது இசையினால் கூட, பகைவர்களைப் பணிய வைத்து விடலாம். போர் என்றால் ஆயுதம் ஏந்தி, போர் புரிய வேண்டும் என்பதில்லை. அகிம்சை வழியில் கூட, போர்களை முற்றிலுமாக நீக்கி எதிரிகளைப் பணிய வைக்க முடியும் என்று கவி பாடி, மகாபாரத குருச்சேத்திரப் போரினை, நம் நாட்டு சுதந்திரப் போரோடு ஒப்பிடுகின்றார். ஆயுதம் ஏந்தத் துடித்த அர்ச்சுனர்கள் என்ற கருத்தினால் தீவிரவாதத்தையும், ஆயுதங்களை நிராகரித்தவன் கண்ணன் என்ற கருத்தினால் மிதவாதத்தையும் குறிப்பிடுகின்றார்.

அது ஒரு

முரண்பட்ட குருவேத்திரம்

அங்கே -

அர்ச்சுனர்கள்

ஆயுதம் ஏந்தத் துடித்தார்கள்

ஆனால் கண்ணனோ

ஆயுதங்களை நிராகரித்தான்

அவன் புல்லாங்குழலே

எதிரிகளைப் பணிய வைத்து விட்டது (நே.வி. ப.51)

வாளெடுத்துப் போர் செய்யும் ஆடவர்கள், உண்மையான கரங்களில் வாளினை எடுக்காமல் மலர்களைக் கொண்டு சமாதானம் பேசி, வன்முறையினை அழிக்கின்ற அத்தன்மை கூட வீரத்தையே குறிக்கும். அவ்வீரத் தன்மையானது, தன் வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்தும் தன்மையுடையது ஆகும் என்பதை,

வாளெடுக்கும் வன்கரத்தில் வண்ணமலர்ப் பூவளித்து

வன்முறையை கொன்றழிக்கும் வீரத்தன்மை நம்

வாழ்நிலையை வானுயர்த்தும் வைரத்தன்மை (ஆரூர் புதியவன், சிறகு முளைத்த விரல்கள் ப.44)

என்று 'ஆரூர் புதியவன்', தனது கவிதை நூலான சிறகு முளைத்த விரல்கள் என்பதில் கூறுகின்றனர். வீரம் என்பது எதிரிகளுடன் போர் புரிந்து, அவர்களை வெல்வது மட்டும் இல்லை. அவர்களுடன் சமாதானமாகப் பேசி வன்முறைகளை முற்றிலுமாக நீக்குவதையும் வீரம் என்று கூறலாம். பகைவரை அழிப்பது மட்டுமே குறிக்கோளாகக் கொள்ளாமல் அன்பு வழியில் மக்களைக் காப்பதையும் வீரமாகக் கருதலாம்.

தொழிலாளர்களின் நிலை

உழைத்து வாழும் மனித வர்க்கத்தைத் தொழிலாளர்கள் என்று கூறலாம். ஒவ்வொரு தொழிலாளனும் தன்னை ஒரு பகுத்தறிவாளனாக மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். தொழிலாளர்கள் தன்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

நிலையினை உணர்ந்து விழிப்புணர்வுடன் செயல்பட்டு, தங்களது போராட்டப் பாதையில் வெற்றி கண்ட நாளே, 'மே முதல் நாள்' ஆகும். இந்த நாளே, உலகில் இன்று தொழிலாளர் வர்க்கத்தால் தொழிலாளர் தினமாகப் பெரிதும் போற்றி மகிழப்படும் திருநாளாக விளங்குகின்றது. மாலைப் பொழுதினை முதலாளியாகவும், நிலத்தின் மேல் காணப்படுகின்ற பனித்துளிகளைத் தொழிலாளிகளின் வியர்வை நீராகவும் சுட்டுகின்றார் ஆசிரியர்.

சோலையிலே பாளையிலே
துளிகளிலே தளிகளிலே
கோலமலர் இதழ்களிலே
குலவும் பனித்துளிகளெல்லாம்
மாலையெனும் தொழிலாளி
வடித்துவிட்ட வியர்வை நீர்
காலையெனும் முதலாளி
கணக்கெடுக்கும் முத்துக்கள் (நே.வி.ப.34)

சோலை, பாளை, துளிகள், தளிகள், மலர் இதழ்களில் காணப்படும் பனித்துளிகளை, தொழிலாளர்களின் வியர்வை நீராகவும், அவர்கள் உழைப்பை உறிஞ்சி, ஓய்மாரமாக வாழும் முதலாளிகளின் முத்தாகவும் காட்டுகின்றார் கவிஞர் அப்துல் ரகுமான். உழைக்கும்போது வருகின்ற வியர்வை நீரானது, கங்கை நீரைவிட புனிதமானது, கண்ணீரை விட வலிமையானது. அவ்வியர்வை நீரினைச் சிந்தி உழைத்தால் மட்டுமே, நாம் வேண்டுகின்ற வரம் கிடைக்கும் என்றும், அவ்வாறு உழைப்பவர்களுக்கு மட்டுமே இவ்வுலகை ஆள்கின்ற உரிமை உண்டு என்பதையும் உலக மக்கள் அனைவரும் உணர வேண்டும் என்பதற்காக,

வெறும் பூவை அர்ச்சித்து
வீணாகும் பக்தனே!
வியர்வைப் பூஅர்ச்சிப்பாய்
வேண்டுகின்ற வரம் கிடைக்கும்
உழைப்பவர்க்கே ஆள்கின்ற
உரிமையுண்டு என்பதொரு
உண்மையை உலகமெல்லாம்
உணரட்டும் (நே.வி.ப. 40)

என்றும் விளக்கிக் கூறுகின்றார்.

உழவுத் தொழிலும் உழவர்களின் சிறப்பும்

உழைப்பின் காரணமாக உலக மக்களைப் பட்டினியிலிருந்து விடுதலை பெறச் செய்வோர் உழவர்கள். உழவனின் உழைப்பில் உள்ள கடுமையை உலகோர் புரிந்து கொள்ளாதவர்களாக இருக்கின்றனர். பணம் கொடுத்தால் விரும்புகின்ற அரிசி கிடைக்கும் என்று எளிதாகவே எண்ணுகின்றனர். ஆனால் அவ்வுழவர்கள் நெல்லை உற்பத்தி செய்வதற்கு வடிக்கின்ற வியர்வை நீரோ விலை மதிப்பற்றது.

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

உழவர்களை, கையில் ஏரினை ஏந்தியிருக்கும் இக்கால பலராமர் என்றும், போராயுதமேந்தும் கண்ணனுக்கு அண்ணன்மார் என்றும் கூறி அவர்களை உயர்வுபடுத்துகின்றார் 'கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான்'

இவரோ

எராயுதமேந்தும்

இக்காலப் பலராமர்;

போராயுதமேந்தும்

கண்ணனுக்கு அண்ணன்மார் (நே.வி.ப.26)

ஏரினைக் கொண்டு, உழவுத் தொழில் செய்து, கிடைக்கின்ற விளைச்சல்களின் சுகப்பயனை தான் அனுபவித்தது மட்டுமின்றி, மற்றவர்களுக்கும் பகிர்ந்து கொடுக்கும் 'நிலமகளின் மணவாளர்' என்று கூறி உழவர்களைப் பெருமைப்படுத்துகிறார்.

பொன்னேர்ப் புணர்ச்சி செய்து

போகத்தின் சுகப்பயனை

மற்றவர்க்கும் பகிர்ந்து தரும்

மணமகளின் மணவாளர் (நே.வி.ப. 27)

அனைவருக்கும் உணவினைக் கொடுக்கின்ற உழவர்கள் உழவுத் தொழில் செய்யவில்லையென்றால், ஒவ்வொரு வீட்டிலும் உலை என்பது கிடையாது. இவ்வாறு உயிர்களைக் காக்கின்ற உழவுத் தொழில் அழிந்தால், உலக இனமே அழிய நோரிடும் என்பதனை,

உழவன் இல்லையெனில்

அடுப்பில்

உலையில்லை!

உழவு அழிந்தால்

உலக இனம் அழியும் (க.கி.முருகானந்தம், சிகரத்தைத் தொட சிறகை விரி - பக்.15-16)

என்று க.கி. முருகானந்தம் உலகத்தவர்க்கு உணர்த்துகின்றார். இவ்வுலக மக்கள் உயிர் வாழ்வதற்கு உழவர்கள் தங்கள் உயிரையும் பொருட்படுத்தாது, உழைப்பையும் அதிகமாகவே கொடுத்து உழைக்கின்றனர். இதனை,

உலகமே உயிர் வாழ

தன்னுயிர்

உறக்கத்தையும் சுகத்தையும்

நாடு கடத்துகிறான்

உழவன் (தென்னரசன், சுதந்திரம் விற்பனைக்கு - ப.25)

என்று கவிஞர் 'தென்னரசன்' கூறுகின்றார். உழவர்களைப் போற்றிப் பாடவேண்டும். ஏன் எனில், அவ்உழவர்களே உலகத்தின் 'சுவாசப் பைகள்' அவர்களே இவ்வுலகின் கௌரவமான 'காவியநாயகர்கள்' என்கிறார் கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான். இதனை

உலகத்தின் சுவாசப்

பைகளாய் உழைக்கும்

உழவர்களைப் பாடுவோம்" (நே.வி.ப.26)

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

“உழவர்களைப் பாடுவோம்
ஏனென்றால் இவர்களே
கௌரவமான
காவியத்;தின் நாயகர்கள் (நே.வி.ப. 28)

என்ற கவிதை வரிகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. உழவுத் தொழில் செய்கின்ற உழவர்களுக்கு, ஒரு வேளை கஞ்சிக்குக் கூட வழியில்லை என்றாலும் எவர் மீதும் கோபம் கொள்ளாது, எவரையும் வெறுக்காது, நேர்மையான உள்ளங்களைக் கொண்டவர்களாக இருக்கின்றனர் என்பதனை,

ஒரு வேளை
கஞ்சிக்கு வழியில்லை
என்றாலும் யாரையும்
வஞ்சிக்கும் குணமில்லை (கவிராஜன், தீ பிழம்புகள் - ப.52)

என்று ‘கவிராஜன்’ குறிப்பிட்டு உழவர்களின் வெள;ளை உள்ளத்தினை வெளிச்சப்படுத்துகிறார்.

முடிவுரை

ஆடவரின் பண்புகளான உழைப்பு, வீரம், அன்பு, தியாகம் குறித்துப் பாடிய கவிஞர், உழைப்பின் உயர்வையும், உழைப்போர் வறுமையினையும், உழைப்பினைப் பெறுபவர் செல்வச் செழிப்பினையும் சிறந்த முறையில் எடுத்து மொழிகின்றார். சமூகத்தில் புரையோடிக் கிடக்கின்ற வரதட்சணைப் பிரச்சினையையும், நாட்டுப்பற்று என்ற பெயரிலே, பதவி வகிக்கும் பணப்பற்றாளர்களாகிய அரசியல்வாதிகளையும் சாடுகின்றார்.

துணைநூற்பட்டியல்

- [1] அப்துல் ரகுமான். *நேயர் விருப்பம்*, நேஷனல் பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை – 600017, 1978.
- [2] இராமன் மு.கு. *உலகத்தின் பார்வை இந்தியாவை நோக்குதல்*. கலை இலக்கிய பெருமன்றம், புதுச்சேரி, 2009.
- [3] இராம இளங்கோவன். *இதய வேர்கள்*. முக்கனி பதிப்பகம், பெங்களூர் – 560 047, 2001.
- [4] ஏம்பல் ராஜா. *அக்னிக் குஞ்சுகள்*. அன்னை பதிப்பகம், புதுக்கோட்டை, 2002.
- [5] கவிராஜன். *தீ பிழம்புகள்*, சாரதா பதிப்பகம், காஞ்சி மாவட்டம் - 603 209, 2001.
- [6] சண்முகம் பிள்ளை. மு. *குறுந்தொகை*, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1985.
- [7] சிவசுப்பிரமணியன், *திருக்குறள்*, கமர்சியல் ஆப்செட் பிரிண்டர்ஸ், சிவகாசி – 626130, 2014.
- [8] துர்காதேவி. மு. *இமை மூடி ஒரு நொடிபி* – டைஜஸ்ட் பப்ளிகேஷன்ஸ், நாகர்கோவில், 2013.
- [9] தென்னசரன். *சுதந்திரம் விற்பனைக்கு*. சென்னை – 600 014, 2013.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Arulmigu Papanasa Swamy – Arultharum Ulagammal Temple

Dr S.S.Ponsakthikala, Assistant Professor of Tamil,
Sadakatullah Appa College, Tirunelveli, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6975-7691>

DOI: 10.5281/zenodo.6622311

Abstract

The human race has a long history. The man who initially lived with animals has undergone various changes in life over time. His cultures and habits were constantly changing. Nature appears as various forces and makes man live. humans have no life without the accompaniment of the beliefs in God. Therefore, the man worshipped them for his well-being. He gave various names and images to the Gods and built temples to worship them. Not only that, he worshipped as gods the noble men, knights, and sacrificial men who sacrificed their lives for the good sake of humanity. It was the nature of the Tamil people to worship such deities in the temples. They are widely seen in the temples of the villages in Tamil Nadu. Kings and people built temples to the Gods as best they could to glorify them. The purpose of this article is to explore the Arulmigu Papanasa Swamy Temple, one of the most ancient temples built on the banks of the Tanpurunai River.

Keywords: Ulagamman, Papanasa Swami, Temple.

References

- [1] Gandhi. K. *Tamilar Palakavallengalum Nambikkaigalums*. International Institute of Tamil Studies, Chennai, 2002.
- [2] Somale. *Tamil Nattu Makkalin Marapum Panpatum*. National Book Trust, India, 1975.
- [3] Paramasivanandam. A.M. *Tamil Nattu Vilakkal*. Tamilkalai Pathipagam, Chennai, 1962.
- [4] Thavaththiru Kunrakkudi Adigalar. *Alayangal samuthaya mayangal*. Kalaivani Puthagalayam, Chennai - 1987.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

அருள்தரும் உலகம்மன் உடனுறை அருள்மிகு பாபநாசசுவாமி திருக்கோவில்

முனைவர் சு.செ.பொன்சக்திகலா, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
சதக்கத்துல்லாஹ் அப்பா கல்லூரி, திருநெல்வேலி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6975-7691>
DOI: 10.5281/zenodo.6622311

ஆய்வுச்சுருக்கம்

மானிட இனம் நீண்டகால வரலாற்றைக் கொண்டது. தொடக்கத்தில் விலங்குகளோடு விலங்காக வாழ்ந்த மனிதன் காலங்கள் செல்லச் செல்ல, வாழ்வில் பல்வேறு மாற்றங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டான். அவனது பண்பாடுகளும், பழக்கவழக்கங்களும் மாறிக் கொண்டே வந்தன. இயற்கை பல்வேறு சக்திகளாகத் தோன்றி மனிதனை வாழ வைக்கின்றது. ஐம்பெரும் பூதங்களும், பரிதியும், நிலவும் இல்லையேல் உயிரினங்களுக்கு வாழ்வு இல்லை. எனவே, தனக்கு நல்வாழ்வு மலர வேண்டி மனிதன் அவற்றை வணங்கினான். அச்சக்திகளுக்குப் பல்வேறு பெயர்களும், உருவங்களும் தந்து அவற்றிற்குக் கோவில் எழுப்பி வழிபட்டு வந்தான். அது மட்டுமின்றி, பல குடிகளிலும் தோன்றிய உயர்ந்த மனிதர்களையும், மாவீரர்களையும், தியாக சீலர்களையும் தெய்வங்களாக வணங்கினான். அத் தெய்வங்களை உள்ளக் கோவிலில் அமர வைத்துப் பின்னர் ஊர்க் கோவில்களிலும் கண்டு வணங்கி மகிழும் இயல்பு தமிழ் மக்களிடத்தில் நிறைந்திருந்தது. எப்பொருளுக்கும் இறைத்தன்மையை ஏற்றி, நிலமகளாக, திருமகளாக, கலைமகளாக, வெற்றிமகளாக வணங்கி வாழ்த்தும் தன்மையும் அவர்களிடத்தில் உண்டு. மன்னர்களும், மக்களும் தம்மால் இயன்ற நிலைகளில் தத்தம் தெய்வங்களுக்குக் கோவில்களைத் தோற்றுவித்தனர். அவ்விதம் தண்பொருளை ஆற்றங்கரையில் உருவாக்கப்பட்ட தொன்மை வாய்ந்த கோவில்களில் ஒன்றான அருள்மிகு பாபநாச சுவாமி கோவிலை ஆய்வு செய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

திறவுச்சொற்கள்: உலகம்மன், பாபநாசசுவாமி, கோவில்.

முன்னுரை

மானிட இனம் நீண்டகால வரலாற்றைக் கொண்டது. தொடக்கத்தில் விலங்குகளோடு விலங்காக வாழ்ந்த மனிதன் காலங்கள் செல்லச் செல்ல, வாழ்வில் பல்வேறு மாற்றங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டான். அவனது பண்பாடுகளும், பழக்கவழக்கங்களும் மாறிக் கொண்டே வந்தன. இயற்கை பல்வேறு சக்திகளாகத் தோன்றி மனிதனை வாழ வைக்கின்றது. ஐம்பெரும் பூதங்களும், பரிதியும், நிலவும் இல்லையேல் உயிரினங்களுக்கு வாழ்வு இல்லை. எனவே, தனக்கு நல்வாழ்வு மலர வேண்டி மனிதன் அவற்றை வணங்கினான். அச்சக்திகளுக்குப் பல்வேறு பெயர்களும், உருவங்களும் தந்து அவற்றிற்குக் கோவில் எழுப்பி வழிபட்டு வந்தான். அது மட்டுமின்றி, பல குடிகளிலும் தோன்றிய உயர்ந்த மனிதர்களையும், மாவீரர்களையும், தியாக சீலர்களையும் தெய்வங்களாக வணங்கினான். அத் தெய்வங்களை உள்ளக் கோவிலில் அமர வைத்துப் பின்னர் ஊர்க் கோவில்களிலும் கண்டு வணங்கி மகிழும் இயல்பு தமிழ் மக்களிடத்தில் நிறைந்திருந்தது. எப்பொருளுக்கும் இறைத்தன்மையை ஏற்றி,

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

நிலமகளாக, திருமகளாக, கலைமகளாக, வெற்றிமகளாக வணங்கி வாழ்த்தும் தன்மையும் அவர்களிடத்தில் உண்டு. மன்னர்களும், மக்களும் தம்மால் இயன்ற நிலைகளில் தத்தம் தெய்வங்களுக்குக் கோவில்களைத் தோற்றுவித்தனர். அவ்விதம் தண்பொருளை ஆற்றங்கரையில் உருவாக்கப்பட்ட தொன்மை வாய்ந்த கோவில்களில் ஒன்றான அருள்மிகு பாபநாச சுவாமி கோவிலை ஆய்வு செய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தலபுராணம்

முக்களாலிங்க முனிவர் பாபநாசத்தலபுராணம் பாடியுள்ளார். வடமொழியில் சூத முனிவர் பாடியதை முக்களாலிங்க முனிவர் தீந்தமிழ் இயற்றினார். இது 35 சருக்கங்களைக் கொண்டது. சையமலையைச் சேரனுக்கும், தருக்க மலை சோழனுக்கும், பொதிகை மலை பாண்டியனுக்கும் எல்லை வரையறுத்துக் கொடுத்து மகுடம் சூட்டியவர் பாபநாசர், விக்கிரமபாண்டியன் சிறந்த சிவ பக்தன். சிவபூத கணங்களே அவனுக்குப் படை. இப் படை பாபநாசப் பெருமான் கொடுத்தது. பொதிகை முதல் இமயம் வரை சென்று வென்றான் என்று கூறப்படுகிறது. தேவேந்திரன், அகத்தியர், காசியபர், விராட்டு, மறைகள், சந்திரபாண்டியன், கருணாகரபாண்டியன், இராச இராச பாண்டியன், சுந்திரன், அரிகுத்தன் ஆகியோருக்கும் பாவநாசர் அருள்பாலித்திருக்கிறார்.

ரிக், யசூர், சாமம் என்னும் மூன்று வேதங்கள் முக்களாவாகி (மரமாகி) வழிபட்டன. இராச இராச பாண்டியன் தவம் செய்திருக்கும் போது கண்ட அகத்தியர் அவன் தம்மை மதியாது இருந்தான் என எண்ணி அவர் கொடுத்த சாபத்தால் மன்னன் காட்டானையாகி, நாரதர் சாபத்தால் முதலையான வித்தியாதரனால் விழுங்கப்பெற்ற போது திருமால் முதலையைக் கொல்ல பாவநாசர் அருளால் முதலையும், யானையும் நன்னிலையடைந்தன. சுந்தரன் என்னும் பிராமணன் தன் கூடா ஒழுக்கத்திற்குப் பொருள் தராத தாய் தந்தையரைக் கொன்ற பாவத்தை இங்கு வந்து தீர்த்தான். ஊழ்வினைப் பயத்தால் பிரிந்து சென்ற அரிகுத்தனும், அவன் சகோதரியும் காசியிலே ஒன்று கூடி ஒருவரை ஒருவர் அறியாது காதல் கொண்டு மணந்து பின் உண்மை அறிந்து வருந்தி அப்பாவம் தீர கருப்பு உடை உடுத்தி திரிந்து இங்கே வந்து வணங்கி வெள்ளுடையாகப் பெற்று பாவம் தீர்த்தனர்.

இறைவன் / இறைவி பெயர்

உலகம்மன் உடனுறை பாபவிநாசர்

ஆகமம்

காமிக ஆகமம்

நடை திறப்பு

காலை 6.00 மணி முதல் 12.00 மணி வரை

மாலை 5.00 மணி முதல் 8.00 மணி வரை

அமைவிடம்

அம்பாசமுத்திரத்திரத்திலிருந்து மேற்கே 9 கி.மீ தொலைவில் தாமிரபரணி ஆற்றின் இடப்புறத்திலுள்ளது.

கோவில் அமைப்பு

கிழக்கு நோக்கிய ஏழுநிலை இராஜகோபுரம், திண்ணை மண்டபம், குடவாயில் மண்டபம், சபாபதி மண்டபம், நந்தி மண்டபம், கொடியேற்று மண்டபம், அபிஷேக மண்டபம், ஸ்நபந மண்டபம், மகா மண்டபம், அர்த்த மண்டபம்.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

சுவாமி சன்னதியின் இடப்புறத்தில் அம்பாள் சன்னதி தனியே கிழக்கு நோக்கி அமைந்துள்ளது. கோவிலில் வெளியே வசந்த மண்டபமும், ஆற்றின் கரையில் தீர்த்தவாரிமண்டபமும் உள்ளது. இரண்டு திருச்சுற்றுக்கள் உள்ளன.

திருவிழா சிறப்புகள்

பிரம்மோற்சவம் சித்திரை விசுவினை ஒட்டி 11 நாட்கள் கொண்டாடப்படுகிறது. பிரம்மோற்சவச்சிறப்பாக தெப்பம், தேரோட்டம், அகத்தியருக்குத் திருமணக்கோலம் காட்டும் நிகழ்ச்சி காணப்படுகின்றன. மார்கழி மாதம் 10 நாட்கள் திருவாதிரை உற்சவம் கொண்டாடப்படுகின்றது. புரட்டாசி நவராத்திரியில் பரிவேட்டைத் திருவிழா கொண்டாடப்படுகின்றது.

உள்ளூர் மரபுகள்

உரலில் மஞ்சளை இட்டு, அதை இடித்து, திருமணமானவர்கள் தாலியிலும், திருமணம் ஆகாதவர்கள் நெற்றியிலும் பூசும் மாங்கல்ய தீர்க்கம் எனப்படும் நிகழ்வு இத்தலத்திற்கே உரியதாகும்.

தலவிருட்சம்

முக்களா மரம்

அரிய சிற்பங்கள் / ஓவியங்கள்

கல்யாண சுந்தரர் சன்னதியில் மூலவலாகக் காட்சியளிக்கும் கல்யாண சுந்தரர் ஒரே கல்லில் விடை வாகனத்துடன் காணப்படுவதும், சுவாமி கருவறை வெளிப்புறச் சுவரில் ஏகபாத மூர்த்தி, ரிஷிகள், இறைவனுடைய திருக்கோலங்கள், புடைப்புச் சிற்பங்களாகக் காணப்படுவதும், நடராசர் சன்னதியில் உள்ள சபாபதி “புனுகு சபாபதி” என்ற பெயருடன் காணப்படுவதும் அரிய சிற்பங்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

கல்வெட்டுகள்

சுவாமி சன்னதி முன்புறம், தூண்கள், அம்மன் சன்னதி பின்புறத்தில் கல்வெட்டுகள் உள்ளன.

இலக்கியங்கள்

நமச்சிவாயக் கவிராயரால் இயற்றப்பட்ட பாவநாசத் தலபுராணம், உலகம்மைப் பிள்ளைத்தமிழ், உலகம்மை வெண்பா ஆகிய இலக்கியங்கள் உள்ளன.

முடிவுரை

தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் ஆலயம் என்பது இன்றியமையாத ஒரு கூறாகும். சமுதாயத்தின் வெகுவான செயல்பாடுகள் கோவில்களில் வைத்தும், கோவில்களை மையப்படுத்தியுமே அமைகின்றன. “குடிகளைத் தழுவிய கோவில்கள், கோவிலைத் தழுவிய குடிகள்” என்று தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் உரைப்பார். அதற்கேற்பக் கோவில்கள் இன்றியமையாத தன்மையுடன் விளங்கின. அரசன் முதல் ஆண்டி வரை கோவில்களை மதித்துப் போற்றி வணங்கினர். அறச்சாலைகளாகவும் அறங்கூற வையங்களாகவும், கலை வளர்க்கும் இடங்களாகவும் கோவில்கள் திகழ்ந்தன. எனவே மக்கள் வாழுமிடங்களெல்லாம் கோவில்கள் உருவாகின. மக்களின் பங்கேற்புக்கு ஏற்ப அவை வளர்ச்சி பெற்றன. ஆற்றங்கரை நாகரிகம் உருவாகி வளர்ந்ததால், பொருளைக் கரையெங்கும் பெருங்கோவில்கள் தோன்றிச் சிறப்புப் பெற்றன. இப்பெருங்கோவில்கள் வழிபடும் தலங்களாக மட்டுமின்றி, மக்களின் பண்பாடு, கலையுணர்வு, சமூக ஒருங்கிணைப்பு போன்றவற்றைப் பிரதிபலிக்கும் சமூகக் கண்ணாடிகளாகவும் உள்ளன. பொருளைக் கரையில் தோன்றிய சிவாலயங்கள் மூர்த்தி, தலச்சிறப்பு, தீர்த்தம், தலபுராணம் போன்றவைகளால் தனிச் சிறப்புப் பெற்றவையாகும்.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

துணை நூற்பட்டியல்

- [1] காந்தி.க. தமிழர் பழக்கவழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும். உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 2002.
- [2] சோமலே, தமிழ் நாட்டு மக்களின் மரபும் பண்பாடும். நேஷனல் புக் டிரஸ்ட், இந்தியா, 1975.
- [3] பரமசிவானந்தம். அ.மு. தமிழ் நாட்டு விழாக்கள். தமிழ்க்கலை பதிப்பகம், சென்னை, 1962.
- [4] தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார். ஆலயங்கள் சமுதாய மையங்கள். கலைவாணி புத்தகாலயம், சென்னை - 1987.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை

கிரியேட்டிவ்

காமன்சு

ஆட்ரிபியூசன்

4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

The Lifestyle of Sangam Women

K. Manikandan, Guest Lecturer, Tamil Research Center, Government Arts College, Paramakudi, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1836-2969>

DOI: 10.5281/zenodo.6622315

Abstract

Women are revered as virtues that bring good to the country, beacons of honour to mankind, and golden lamps that illuminate the home. It is undeniable that they were well versed in education, valiance, eloquence, patriotism, well versed in the fine arts, religion, devotion, and enthusiasm. The Tamil mothers of the Sangam period nurtured children and also nurture heroism and sacrifice in men. The theory of the world is that while people acquire knowledge, energy and heroism; new inclusions will constantly occur to them. The disadvantages of these radical ideas are small. It describes the living conditions of women living in ancient Tamil Nadu, often called Sangakala women, who had regard for their husbands as deities, chastity, parental virtue and fasting for the sake of their family. This article portrays such values of life in the Sangam women with ample evidence.

Keywords: Sangam Literature, Sangakalam, Women, Life.

Reference

- [1] Subramanian. *Paripadal*. New Century Book House, Chennai, first edition 2004.
- [2] Jayapal. *Akananuru*. New Century Book House, Chennai, 2004.
- [3] Somasundaranar. *Aingurunooru*. Tirunelveli South Indian Saiva Siddhanta Nurupathippuk Kazhagam, Chennai 2008.
- [4] Somasundaranar. *Kurunthogai*. Tirunelveli South Indian Saiva Siddhanta Nurupathippuk Kazhagam, Chennai 2008.
- [5] Balasubramanian. *Purananuru*. New Century Book House, Chennai 2004.
- [6] Balasubramanian. *Nattrinai*. New Century Book House, Chennai 2004.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

சங்ககால மகளிரின் வாழ்வியல்

க. மணிகண்டன், கௌரவ விரிவுரையாளர், தமிழ் உயராய்வு மையம்,

அரசு கலைக் கல்லூரி, பரமக்குடி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1836-2969>

DOI: 10.5281/zenodo.6622315

ஆய்வுச் சுருக்கம்

மகளிர் நாட்டுக்கு நலம் தரும் நற்செல்வங்களாக, மனித குலத்தை மாண்புறச் செய்யும் மணிகளாக, வீட்டிற்கு ஒளிதரும் பொன்விளக்குகளாக தமக்கெனவாழாத் தியாகச் செம்மல்களாக மேன்மை பொருந்திய மெய்னராயினும், கல்லினும் திண்மை வாய்ந்த நெஞ்சம் படைத்தவர்களாக, கோயிலில் வைத்து கும்பிடத்தகும் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்தவர்களாகப் போற்றப்பட்டு இன்ப வாழ்வு வாழ்ந்திருக்கின்றனர். அவர்கள் கல்விக் கேள்விகளில் வல்லவர்களாகவும், வீரம் மிக்கவர்களாகவும், கற்பென்னும் திண்மை பெற்றவர்களாகவும், நாட்டாட்சியில் நாட்டம் கொண்டவர்களாகவும், நுண்கலைகளில் தேர்ந்தவர்களாகவும், சமயத்துறையில் சார்புடையவராகவும், பக்தி நெறியைப் பரப்புகின்றவர்களாகவும், உரிமை வேட்கை மிகுந்தவர்களாகவும் இருந்தனர் என்பதை மறுக்கவோ, மறக்கவோ இயலாது. தான் ஈன்ற செல்வங்களுக்குப் பாலூட்டி வளர்த்த அன்னையர் வீரத்தையும், தியாகத்தையும் குழைத்து ஊட்டினர். தாம் பெற்ற மக்கள் அறிவிலோ, ஆற்றலிலோ, வீரத்திலோ முன்னளியில் நின்று போழ்து அவர்களை புதியன புகுதலும் இடைவிடாமல் நிகழ்ந்துகொண்டிருத்தல் உலக தியற்கை. பழமை, புதுமை ஆகிய இரண்டினையும் ஒப்பிட்டு நோக்கும் போதுதான் இரண்டிற்கும் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வு அல்லது நன்மை தீமைகள் நன்கு புலப்படும். பாரத நாட்டில் பண்டைக் காலத்தில் வாழ்ந்த மகளிர் வாழ்வியல் நிலைகள், சங்ககால மகளிரின் பணிகள், மகளிர்கான இலக்கணம், கணவனை தெய்வமாக எண்ணுதல், சொல் தவறாமை, கற்பு, பெற்றோர் சொல்வம் மதியாமை, கணவன் பெயரை சொல்லாமை, கைம்மை நோன்பு பற்றி விளக்குவதாக அமைகின்றது.

திறவுச்சொற்கள்: சங்க இலக்கியம், சங்க காலம், பெண், வாழ்வியல், இலக்கணம்.

முன்னுரை

மகளிர் நாட்டுக்கு நலம் தரும் நற்செல்வங்களாக, மனிதகுலத்தை மாண்புறச் செய்யும் மணிகளாக, வீட்டிற்கு ஒளிதரும் பொன்விளக்குகளாக தமக்கெனவாழாத் தியாகச் செம்மல்களாக மேன்மை பொருந்திய மெய்னராயினும், கல்லினும் திண்மை வாய்ந்த நெஞ்சம் படைத்தவர்களாக, கோயிலில் வைத்து கும்பிடத்தகும் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்தவர்களாகப் போற்றப்பட்டு இன்ப வாழ்வு வாழ்ந்திருக்கின்றனர். அவர்கள் கல்விக் கேள்விகளில் வல்லவர்களாகவும், வீரம் மிக்கவர்களாகவும், கற்பென்னும் திண்மை பெற்றவர்களாகவும், நாட்டாட்சியில் நாட்டம் கொண்டவர்களாகவும், நுண்கலைகளில் தேர்ந்தவர்களாகவும், சமயத்துறையில் சார்புடையவராகவும், பக்திநெறியைப் பரப்புகின்றவர்களாகவும், உரிமை வேட்கை மிகுந்தவர்களாகவும் இருந்தனர் என்பதை மறுக்கவோ, மறக்கவோ இயலாது. தான் ஈன்ற செல்வங்களுக்குப் பாலூட்டி வளர்த்த அன்னையர் வீரத்தையும், தியாகத்தையும் குழைத்து ஊட்டினர். தாம் பெற்ற மக்கள் அறிவிலோ, ஆற்றலிலோ, வீரத்திலோ

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

முன்னனியில் நின்ற போழ்து அவர்களை புதியன புகுதலும் இடைவிடாமல் நிகழ்ந்துகொண்டிருத்தல் உலக தியற்கை. பழமை, புதுமை ஆகிய இரண்டினையும் ஒப்பிட்டு நோக்கும் போதுதான் இரண்டிற்கும் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வு அல்லது நன்மை தீமைகள் நன்கு புலப்படும். பாரத நாட்டில் பண்டைக் காலத்தில் வாழ்ந்த மகளிர் வாழ்வியல் நிலைகளை பற்றி விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

சங்க கால மகளிர்

பிணா, பெண், பெண்டிர், பெண்டு, பெண்மகள், மகள், இவையாவும் பெண்ணைச் சுட்டும். காதலி, காமக்கிழத்தி, கிழவி, கீழ்வோள், தாய், செவிலி, தோழி பொண்டாட்டி, மனையோள், மனைவி என்பன உறவுநிலைப் பெண் பெயர்களாகும். பெண் சமூகத்தில் பொருளீட்டத் தொழில் முனைதல், குடும்பப்பொறுப்பு, கணவன், தாய், தந்தை, நற்றாய், செவிலி, தோழி, பாங்கன் போன்றோருடன் தலைவி கொண்ட உறவுநிலை, பெண்ணின் பழக்கவழக்கம், கலை, கல்வி, பொழுதுபோக்கு, சடங்குகள் போன்றவை பெண்ணுக்கு நிலையாக அமைவது அவளுக்கு நிலைப்பேற்றை அளிக்கின்றனர். மேலும் பேடை, பெட, பெட்டை, பெண், மூடு, நாகு, கடமை, அளகு, மந்தி, பாட்டி, பிணை, பிணவு, பிடி என்பன பெண்ணை பற்றிய மரபுபெயர்கள் ஆகும். இந்த பதிமூன்று பெயர்களும்,

"பேடையும் பெடையும் பெட்டையும் பெண்ணும்

மூடும் நாகுங் கடமையும் அளகும்

மந்தியும் பாட்டியும் பிணையும் பிணவும்

அந்தஞ் சான்ற பிடியொடு பெண்ணே" (மரபியல் 3)

என்ற தொல்காப்பிய மரபியல் நூற்பாவினால் உணர்த்தப்பெறுகின்றன. பெண் என்றாலே குடும்பப் பொறுப்பு உடையவளாகிறாள். காலை எழுந்தது முதல் இரவு படுக்கும் வரை தொடர்ந்து வேலைப்பளு இருந்துகொண்டுதான் இருக்கும். இதனடிப்படையில் சங்க இலக்கிய மகளிர் என்ன மாதிரியான பணிகளைத் தொடர்ந்து செய்து வந்தார்கள் என்பதைப் பின்வருமாறு பட்டியலிடுகிறார் தாயம்மாள் அறவாணன். அவை, வீட்டுத்தோட்டம் உருவாக்கல், நீர் கொணர்தல், உணவு உற்பத்தி செய்தல், திணைப்புணம் காத்தல், திணையைக் காத்தல், ஊனைப் பக்குவம் செய்தல், மோர் நெய் விற்றல், ஆடு மேய்த்தல், தயிர் கடைதல், மீன் விற்றல், மீன் பிடித்தல், உப்பிற்கு நெல் பெறுதல், வயல்களில் களை எடுத்தல், கதிர் அறுத்தல், பூவிற்றல், ஆடைகளைத்தாய்மை செய்யும் புலைத்தி போன்றவை மகளிர் செய்யும் பணிகளாக சங்க காலத்தில் இருந்ததை அறிய முடிகின்றது.

சங்க இலக்கியத்தில் புன்னைகொட்டை ஒன்றை மணலில் இட்டு சென்ற ஒருவிளையாட்டுப் பெண் அவை முளைத்து வளர்வதைக்கண்டு அவற்றிற்கு நெய்யும் பாலும் ஊற்றி தன் பிள்ளையாக வளர்க்கிறார். தன் பிள்ளை வளர்ந்து பருவமடைந்து காதலனோடு இருக்கும்பொழுது, அப்புன்னை மரத்தை சகோதரியாக நினைத்து மரத்தடியில் நிற்காமல் நாணத்தோடு விலகி சென்றதை, "விளையாட்டாமொடு வெண்மயல் அழுத்தி மறந்தனம் துறந்த காழ்முறை அகைய...நும்மொடு நகையே" (நற். 172) என்ற வரிகள் எடுத்துக்காட்டுகிறது. மேலும், மகளிரின் கண் பெரியதாக இருத்தலை மகளிருக்கான இலக்கணமாக விளக்குகின்றனர்.

"பூஒத்து அலமரும் தகையஏ ஒத்து

எல்லாரும் அறிய நோய் செய்தனவே

தேமொழித் திரண்ட மென்தோள் மாமலைப்

பரீஇ வித்திய ஏலை

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

குரீஇ ஒப்புவான் பெருமழைக் கண்ணே!" (குறுந். 72)

என்னும் குறுந்தொகைப் பாடலில் பெருமழைக்கண்ணே என்பதற்குத் தலைவியின் கண்கள் அம்புகள்போல் நோய் செய்வதால் தலைவியின் மேல் தலைவனுக்கு இயற்கைப்புணர்ச்சி ஏற்படுகிறது. அவற்றை தலைவன் பாங்கனிடம் புலம்புவதாக மள்ளனார் பாடிய பாடலுக்கு விளக்கம் தெரிவித்துள்ளார். இதனால் தலைவிக்கும் தலைவனுக்கும் களவு ஏற்படுகிறது. கற்பு வாழ்வில் பொருளின் முக்கியத்துவத்தை அறிந்த தலைவன் பிரியநேரிடுவான். அப்பொழுது தலைவிக்கு ஏற்படும் துன்பங்களும் தலைவியின் பண்புநலன்கள் என்று தொல்காப்பியர் விளக்குகிறார். கணவனைத் தெய்வமாக எண்ணுதல் சமுதாயத்தில் திருமணமாகிய பெண்கள் கணவருடன் இணைந்து குடும்பத்தைச் சிறந்தமுறையில் நடத்துவதில் முக்கியப்பங்கு வகிக்கின்றனர். கணவரிடம் அவரது தாய்க்கு நிகராக அன்பு காட்டுதல், வீட்டுவேலை செய்தல், தவறுகளைப் பொறுத்துக் கொள்ளுதல், தக்க சமயத்தில் அறிவுரை வழங்குதல் ஆகியயாவும் சிறந்த மகளிருக்கான குணங்கள் ஆகும்.

சொல் தவறாமை

கணவனின் சொல்லைத் தெய்வவாக்காக எண்ணுதல் வேண்டும். கணவனை எதிர்த்து பேசக்கூடாது. அவன் எண்ணங்களுக்கு உறுதுணையாக இருத்தல் வேண்டும். தலைவன் கற்புக்காலத்தில் பொருள்ஈட்டுவதற்காக தலைவியைப் பிரிந்து செல்கிறான். ஒருவனின் சொல்கேட்டு தலைவி ஆற்றியிருத்தலை, "முல்லைசான்றகற்பின் மெல்லியற்குறுமகள்உறைவின்ஊரே" (நற். 142) என்ற நற்றிணை பாடல் உணர்த்துகிறது. திருவள்ளுவரின் மனைவி மார்க்கசகாயன் என்பவனுடைய புதல்வி வாசுகியம்மாள். இவள் இறக்கும்பொழுது திருவள்ளுவரின் முகத்தைபார்த்து ஒவ்வொரு நாளும் உணவு பரிமாறும் பொழுது பக்கத்தில் ஊசியும் தண்ணீரும் வைக்க சொன்னதற்குக் காரணம் கேட்க திருவள்ளுவர் நீ படைத்த உணவு ஏதாவது இலையை விட்டுப்பக்கத்தில் சிதறி விழுந்தால் அன்னங்களை ஊசியால் குத்தி எடுத்து கழுவி இலையில் போட்டுக்கொள்வதற்காக ஆனால் இதுவரை அப்படி சிந்தும் படிபடைக்கவில்லை என்று துன்பம் ஆற்றாதவராய் எனக்கு குறைபாடின்றியும், குற்றம் இன்றியும் பணிவிடை செய்தவளே! பதிபக்தி நினைத்துத் தட்டாமல் நடந்தவளே! நான் உறங்கும் பொழுதும் என் கால்களை பிடித்து நன்றாக உறங்கியதற்குப் பின்னால் சென்று உறங்குபவளே! நான் எழுந்திருக்கும் முன் எழுந்து பணிந்து செல்லப்பட்டவளே! நீ இப்பொழுது என்னை வருந்தவிட்டுப் பிரிந்து விடப்போகிறாயா, இனிமேல் எனது கண் இரவில் எப்படி உறங்கும் என்றார். மனைவி தன்னுடைய சொல்தவறாமல் கடமைகளைச் செய்தாள் என்பதை பின்வரும் பாடல்வரிகள் மூலம் எடுத்துரைக்கிறார்.

**"அடிசிற கினியாளே அன்புடை யாளே
படிசொல் தவறாத பாவாயடி வருடிப்
பின்றுங்கி முன்னெழுந்த பேதையே போதியோ
யென் தூங்கு மென் கண்ணீரா" (தனிப்பாடல் திருவள்ளுவர் நாயனார் சரிதம்)**

என்ற பாடல்வரி மூலம் அறியமுடிகிறது.

கற்பு

கற்புடைய பெண் தமது கணவர் யாதேனும் ஒரு காரணத்தினால் சினம் கொண்டால், வெறுப்படைந்த மனத்துடன் எதிர்நின்று பதில்வார்த்தை சொல்லமாட்டார்கள். கணவர் எறிந்து பேசினாலும், அடித்தல், உதைத்தல், குத்துதல், வெட்டுதல் போன்ற செயல்களை செய்தாலும்

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

அவர்களிடத்தில் ஆசையோடு மனம் இரங்கவேண்டும் என்பதையும் கற்புடைய பெண்ணிற்கு இலக்கணம் என்கிறார். தலைவன் பொருள் ஈட்டுவதற்காக தலைவியை தனிமையில் விட்டு செல்கிறான் தலைவன் பிரிந்த காலத்தில் சீறாரின் கண் தனிமையில் ஆற்றியிருத்தல் கற்புடை மகளிரின் கடமையாகும். காமம் சென்றநெறியென்பது பெருமைக்குரிய பண்பாகும். இதை முன்னோர்களும் ஆற்றியுள்ளனர். இனியும் தொடர்ந்து ஆற்றுவோம் என்பதை,

**"அகலுள் ஆங்கண் சீறாரேமே
அதுவேசாலும் காமம் அன்றியும்
எம்விட்டு அகறிர் கொள் ஒன்று
கூறுவல் வாழியர் ஐய!" (நற்.266)**

என்ற நற்றிணைப் பாடல் விளக்குகிறது. ஒருநாள் நகர்வலம் வந்த மன்னன் ஒரு கற்புடையவளைக் கண்டு காமமுற்றான் இரவினில் அவள் கணவன் இல்லாத சமயத்தில் கதவை தட்டினான். அந்த பெண்மணி கணவன் தான் வந்திருக்கிறார் என்று எண்ணி கதவை திறந்தாள். அவளைக் கண்டு தன் விருப்பத்தை வெளியிட்டான். அவள் நடுங்கி எத்தனையோ நியாயம் சொல்லியும் அவன் கேட்காமல் தன்னுடைய வாளை உருவினான் ஆசை கொண்ட உனக்கு ரோசம் இல்லை என்பதால் கற்புடையவள் தன்னை காத்துக்கொள்ள தன்னுயிரை துரும்பாய் எண்ணி நீராஜாவாக இருந்தாலும் என் கணவன்கால் தூசுக்கு வரமாட்டாய். உன் விருப்பத்திற்கு ஏற்றவாறு நடக்கவில்லை என்பதற்காக வெட்ட துணிந்தாய் இதற்கெல்லாம் பயப்படமாட்டேன் என்று அவன் முன்தலை குனிந்து நின்றான். இவள் மனஉறுதியை எண்ணி மன்னன் திரும்பி சென்றான். இக்கதையில் அப்பெண் கற்பை மதித்தாளே தவிர இணங்கினால் அரசியாக வாழலாம் என்று நினைக்கவில்லை. இவளே கற்புடைய பெண் என்பதை

**"நரபதி நீயானாலும் நண்பரின் பாசத்துகட்குள்
சிரமகுட நிகராமோ சேர்கிலையேற் கொல்வானெனக்
கரவானையுருவி நின்றாய் கற்பினுக்கோர் குறையின்றித்
தரமா நீயெனைக கொல்லிற் நந்தைதாய் குருநீயே" (நீதி நூல்-11)**

என்ற நீதிநூல் வரிகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

பெற்றோர் செல்வம் மதியாமை

பெண்களின் பிறந்தவீடு பெரும் செல்வச் செழிப்பில் இருப்பினும் திருமணத்திற்குப் பிறகு கணவன்வீடு வறுமையில் இருந்தாலும் பெண் தன் பிறந்த வீட்டிற்கு செல்லுதலும் பெருமையாக பேசுதலும் தவறாகும். இதனை,

**"அன்னாய் வாழிவேண்டு அன்னை நம்படப்பைத்
தேன் மயங்கு பாலினும் இனிய அவர்நாட்டு
உவலைக் கூவற் கீழ
மான்உண்டு எஞ்சிய கலிழிநீரே" (ஐங். 203)**

என்ற ஐங்குறுநூறு பாடல் பின்வருமாறு விளக்குகிறது. வறுமையுற்ற ஒரு உத்தமி தாய்வீடு சென்று விருப்பம்போல உணவு உண்டு வந்து அவள் உடல் படிப்படியாக மெலிந்து வருகிறதை பற்றித்தோழி வினவியதற்குப் பதில் கூறுகிறாள். இரவுபெய்த மழைப்பதத்தில் அரசன் உழவனாய் யானையை ஏர் பூட்டிப் பணையைக் கலப்பையாக்கி உழுது வெள்ளி விதைக்க அது பொன்னாக எண்ணினேன். நான் பிறந்த வீட்டில் வாழ்வை நினைப்பதில்லை. விளைந்து முற்றாதவர கைக்குலையரிந்து கன்று காத்துப்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

பாறையில் காய்ந்துப் பதரைப் போக்கி கிடைத்ததில் முன் கடன்கொடுத்தவர்களுக்கு கொடுத்துவிட்டு மிகுதியுள்ளதை காய்ச்சக் காட்டில்சென்று பட்டவிறகுகள் எடுத்து வந்து கூழ் காய்ச்சி குப்பைக்கீரையை நன்கு வேகவைத்து உண்டு வாழ்ந்தாலும் என் கணவன் வாழ்வே பெரிது என்றே எண்ணுகிறேன் என்று தன் தோழிக்கு விடை கூறுகிறார். இதுவே ஒரு பெண்ணிற்குரிய சிறந்த குணம் என்று கூறுவதை அறியமுடிகின்றது.

கணவன் பிரிவு தலைமை

கணவனைப் பிரிந்திருக்கும் காலத்தில் மகளிர் அணிகலன்களை அணிதலையும், ஒப்பனை செய்து கொள்வதிலும் விரும்புதல் இல்லை. தலைவனின் பிரிவால் தலைவி துன்புற்று வருந்தினால் என்பதும் அவ்வருத்தத்தால் அவளது தோள்கள் மெலிந்து வளையல்கள் கழலப் பெற்றன என்பதையும், பூச்குடுதல் போன்ற ஒப்பனைகள் அவள் செய்து கொள்ளவில்லை என்பதை, "தொடிதோள் இவர்க! எவ்வழும் தீர்க! நெறி இருங்கதுப்பின் கோதையும் புனைக!" (அகம்.269) என்ற அகநானூற்றுப் பாடல்வரி விளக்குகின்றது. கோவலன் மாதவியின் பால்மயக்கம் கொண்டிருந்த காலத்தில் கண்ணகி ஒப்பனை செய்து கொண்டாளில்லை. அழகிய சீரடிகளில் சிலம்பினை அணிந்தாலில்லை இடையில் மேகலையைப் பூட்டினாளில்லை. காதில் கொலையினை அணிந்தால் இல்லை கயல்கண்களில் அஞ்சனம் தீட்டினாளில்லை பிறை நுதலில் திலகம் வைத்தால் இல்லை கூந்தலில் புழுகு நெய்பூசினாளில்லை. மங்கல அணியைத் தவிர வேறு அணியை விரும்பாதவளாய் செயலற்ற நெஞ்சை உடையவளானாள்.

புறங்கூறாமை

பெண் என்பவள் ஒரு வீட்டின் குத்து விளக்கு விளக்கு எப்படி எரிந்து இருளடைந்த இடத்திற்கு வெளிச்சம் தருகின்றதோ அதேபோல ஒரு குடும்பத்தை நல்வழியில் செலுத்து பவர்கள் ஆகையால் தன் வீட்டில் நடந்தவற்றை பிறர் இடத்திலும் வெளியில் உள்ள தன் வீட்டில் உள்ளவர்களிடமும் குறை கூறுதல் புறங்கூறுதல் எனப்படும். தன் கணவன் என்ன தவறு செய்தாலும் அதை வெளியில் சொல்லாமல் கட்டி காப்பவள் சிறந்த மகளிர் என பரிபாடல் எடுத்தியம்புவதை,

"சேர்க்கை இனியார் பால் சொல்வான் மனையாளால்

காக்கை கடிந்தொழுகல் கூடுமோ கூடா

தகவுடை மங்கையர் சான்றாண்மை சான்றார்

இகழினும் கேள்வரை யேத்தி இறைஞ்சவர்" (பரி. 20)

என்ற பாடல் வரிகளில் காணமுடிகின்றது.

கணவன் பெயரை சொல்லாமை

பெண்கள் கணவனை தெய்வமாக எண்ணுவதால் கணவன் பெயரைச் சொல்லுதல் கடவுள் பெயரைச் சொல்வதற்கு சமம் என்கிறார்கள். குறிஞ்சி முல்லை நிலம் உடைய தலைவன் நாடன் என பெறுவான். மருத நிலத் தலைவன் ஊரன் எனப்பெறுவான். நெய்தல் நிலத் தலைவன் என பெறுவான் இதில் தலைவன் இத்தகையோரின் எனத் தெரிந்தும் தலைவன் சேர்ப்பன் எனப்பெயர் பெறுவான். இதில் தலைவன் இத்தகைய ஊரினன் எனத்தெரிந்தும், தலைவன் பெயர் தெரிந்தும் அதனை கூறி அழைத்தல் மகளிருக்கு இலக்கணம் ஆகாது என்பதனை,

"நாடன் என்கோ? ஊரன் என்கோ?

பாடு இமிழ் பனிக் கடற் சேர்ப்பன் என்கோ?

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

யாங்கணும் மொழிகோலங்குவாட் கோதையை?" (புறம். 49)

என்ற புறநானூற்று வரிகள்மூலம் அறிய முடிகின்றது.

கைம்மை நோன்பு

கைம்மை என்பதற்குக் கணவனை இழந்த பெண் என்று பொருள். கணவனை இழந்த பிறகு தனக்குரிய அலங்காரம் எதுவும் செய்து கொள்ளாமல் இருந்தார்கள். தன் கணவன் போரில் மாய்ந்து விட்டதால் கைம்மை நோன்பு நோற்பதன் பொருட்டுத் தன் கூந்தலைக் கொய்து நீக்கினார்கள். இதனை,

"மெய்ம் மறந்து பட்ட வரையாப் பூசல்

ஒள் நுதல் மகளிர் கைம்மை கூர

அவிர் அறல் கடுக்கும் அம் மென்

குவை இருங் கூந்தல் கொய்தல் கண்டே" (புறம். 25)

என்ற புறநானூற்றுப் பாடல் விளக்குகிறது. மேலும் தன் குழந்தைகளுக்காகவே உயிருடன் இருப்பாள். மணமுடித்த கணவர் இறந்து விடின் பகலில் ஒருவேளை மட்டும் தான் உணவு உண்ண வேண்டும். வெற்றிலைப் பாக்கு போடக்கூடாது. மெத்தை முதலியவற்றில் படுத்து உறங்குதல் கூடாது. அரிய விரதங்களை கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என் நேரமும் கடவுளை தியானித்து கொண்டே இருக்க வேண்டும் இப்படி உள்ளவர்களை மட்டும் சமுதாயம் உத்தமிகள் என்று பாராட்டுகின்றது.

முடிவுரை

சங்ககால மகளிர் தன் வாழ்வில் மகளிர்க்கான இலக்கணங்களாக கணவனை தெய்வமாக எண்ணுதல், சொல் தவறாமை, கற்பு, பெற்றோர் செல்வம் மதியாமை, கணவன் பிரிவு தாளாமை, புறங்கூறாமை, கணவன் பெயரை சொல்லாமை, கைம்மைநோன்பு போன்ற இலக்கண முறைப்படி சங்க காலப் பெண்கள் வாழ்ந்து வந்ததை சங்க இலக்கியங்கள் மூலம் அறிய முடிகின்றது. இது இக்கால பெண்கள் எவ்வாறெல்லாம் வாழலாம் என்பதற்கு ஒரு இலக்கணமாக சங்க இலக்கியம் அமைவதைக் காண முடிகின்றது.

பார்வை நூல்கள்

- [1] சுப்பிரமணியன். பரிபாடல். நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, முதற்பதிப்பு 2004.
- [2] ஜெயபால். அகநானூறு. நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2004.
- [3] சோமசுந்தரனார். ஐங்குருநூறு. திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை 2008.
- [4] சோமசுந்தரனார். குறுந்தொகை. கழக வெளியீடு, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை 2008.
- [5] பாலசுப்பிரமணியன். புறநானூறு. நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை 2004.
- [6] பாலசுப்பிரமணியன். நற்றிணை. நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை 2004.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

Personality of Feminist Poets

Dr.S.Marithangam, Assistant Professor of Tamil, Wavoo Wajeetha Women's College, Kayalpatnam, Thoothukudi.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4018-584X>

DOI: 10.5281/zenodo.6622366

Abstract

Literature is the mirror of time. Feminist poets expressed their personalities through literature. Tamil literature has lots of glimpses on it. They are efficient and are still manifesting today. They can be heroic, virtuous, or intellectual. This article sets out to explore how feminist poets in Sangam literature have expressed their personalities.

Keywords: Feminist, Poets, Personality, Literature.

References

[1] Nagarajan, V. *Kurunthogai*. Pavai Printers, Chennai.

[2] Avvai Duraisaami Pillai. *Purananooru*. Saiva Siththantha Nool Pathippu Kazhakam, Chennai.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

பெண்பாற் புலவர்களின் ஆளுமை

முனைவர். சு. மாரித்தங்கம், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
வாவு வஜீஹா வனிதையா, கல்லூரி, காயல்பட்டணம், தூத்துக்குடி.
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4018-584X>
DOI: 10.5281/zenodo.6622366

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இலக்கியம் காலம் காட்டும் கண்ணாடி ஆகும். அவ்விலக்கியங்களில் காலத்திற்கு ஏற்றாற் போல் பல பெண்பாற் புலவர்கள் தங்களது ஆளுமையை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள். தற்காலத்திலும் வெளிப்படுத்தி வருகிறார்கள். அவை வீரமாகவோ பண்பாகவோ அறிவாற்றலாகவோ எது வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். இங்கு சங்க இலக்கியங்களில் உள்ள பெண்பாற் புலவர்கள் தங்களது ஆளுமையை எவ்வாறு வெளிப்படுத்தினர் என்பதை இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

கருச் சொற்கள்: இலக்கியம், பெண்பாற் புலவர்கள், ஆளுமை.

முன்னுரை

எதேனும் இலக்கை எடுத்துரைப்பது இலக்கியம் ஆகும். மனித உள்ளத்தின் தன்மைகளை எடுத்துரைப்பது உளவியல் எனப்படும். ஆளுமை என்பதை ஆங்கிலத்தில் 'பர்சனாலிட்டி' என்ற கூறுவர். இது தனி மனிதனது உடல் தோற்றம், அறிவாற்றல், கணங்கள், பண்புகள் முதலியவற்றின் அடிப்படையில் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. சங்க இலக்கியங்களை உளவியல் இலக்கியம் என்கிறார் தமிழண்ணல். புலவர்களின் படைப்பாளுமை, தனிமனித ஆளுமை வளர்ச்சி, சமூக மேம்பாட்டிற்கான ஆளுமை வளர்ச்சி, பொருளாதார ஆளுமை வளர்ச்சி முதலியவற்றை சான்றாகக் கொண்டு அனைத்துக்கும் தமிழ் இலக்கியமே முன்னோடி என்பதை நினைவில் கொண்டு இக்கட்டுரையை ஆய்வு செய்வோம்.

பெண்பாற் புலவர்கள்

பண்டைத் தமிழக மகளிர் சமுதாயத்தில் உயர்ந்த நிலையில் இருந்துள்ளனரா என்பதைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறியலாம். சங்க இலக்கியங்களில் 42 பெண்பாற் புலவர்கள் பாடிய பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. அக்கால மகளிர் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்து விளங்கினர். பெண் கல்வியில் சிறந்த நாடாக சங்ககாலத் தமிழகம் விளங்கியது. ஒளவையார், பொன்முடியார், ஆதிமந்தியார், காக்கைப்பாடினியார், வெள்ளி வீதியார் முதலானோர் புலவர்களாக இருந்து இலக்கியத் தொண்டாற்றியுள்ளனர்.

ஒளவையார்

பாணர் குடியில் பிறந்த ஒளவையார் அரசியல் ஆலோசகராகவும் தூது செல்பவராகவும் இருந்திருக்கிறார். ஆண்-பெண் நட்பிற்கு ஒரு முன்னோடியாக இருந்ததையும் காண முடிகிறது. ஒரு சமயம் தகடூர் மன்னன் அதியமானுக்கும் காஞ்சி மன்னன் தொண்டமானுக்கும் இடையே கருத்து வேறுபாடு காரணமாகத் தொண்டமான் அதியனின் மீது போர் தொடுக்க விழைந்தான். ஒயாது

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

போரில் ஈடுபட்டால் மக்கள் துன்புறுவர். இதனால் உள்நாட்டுக் குழப்பம் வறுமை ஏற்படும். இதனைத் தவிர்க்க அதியமான் ஓளவையைத் தொண்டைமானிடம் தூது அனுப்பினான். தொண்டைமான் ஓளவையை அன்புடன் வரவேற்று உபசரித்துத் தன் படைக்கலன்களைக் காண அழைத்துச் செல்கிறான். அவனது ஆணவத்தையும் அகங்காரத்தையும் உணர்ந்து கொண்ட ஓளவை,

“இல்லாயின் உடன் உண்ணும்

இல்லோர் ஒக்கல் தலைவன்

அண்ணல் எங்கோமான் வைந்நுதி வேலே” (புறம்: 95)

என்கிறார். அரசே! உன்னுடைய படைக்கருவிகள் புத்தம் புதிதாக சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கின்றன. ஆனால் அதியனின் வேற்படைகள் பழைய கருவிகளாகக் காட்சியளிக்கின்றன. அதியனது படைக்கருவிகள் பாதிநேரம் கொல்லன் பட்டறையில் பழுது பார்க்கச் சென்று விடுகின்றன என்று அவ்வரசனைப் புகழ்வது போலப் பழிக்கின்றார். இதைக்கேட்ட தொண்டைமான் தன் முடிவை மாற்றிக் கொள்கிறான். இரு மன்னர்;களுக்கிடையே போர் மூளக்கூடிய நேரத்தில் தூது சென்று போரைத் தடுப்பது என்பது எளிதான செயல் அன்று. அச்செயலைத் திறம்படச் செய்து முடித்த பெண்பாற் புலவரான ஓளவை போற்றுதற்குரிய பெண்மணி ஆவார். வீரத்தில் தமது சிறப்புகளை வெளிப்படுத்திய ஓளவை அகத்தில் ஆண்பாற்புலவா;கள் கூட ஒப்பிட முடியாத உணர்வுகளைக் காட்டியவர். தலைவன் பிரிவால் இரவு கண் அயராது விழித்திருக்கும் தலைவி தன் காதல் நோய் அறியாது உறங்கும் இவ்வரையும் ஊராரையும் பார்த்துக் கூறும் வார்த்தைகள் ஓளவையின் சொல்லாற்றலுக்கே உரியது.

“முட்டு வேன்கொல் தாக்கு வேன் கொல்

ஓரேன் யானும் ஓர் பெற்றி மேலிட்டு

ஆஅ ஒல் எனக்கூவு வேன்கொல்

அலமரல் அசைவளி அலைப்ப என்

உயவு நோய் அறியாத துஞ்சம் ஊர்க்கே” (குறுந்.28)

எனத் தலைவியின் மனநிலையை மிக அழகாகப் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார். எனவே அகத்திலும் புறத்திலும் ஓளவையின் வாடகைகள் தனியங்கம் பிடித்துள்ளதை உணர முடிகிறது.

பொன்முடியார்

“பால் கொண்டு மடப்பாவும் உண்ணா னாகலிற்

செறாஅ தோச்சிய சிறுகோ லஞ்சியோடு

...உன்னில னென்னும் புண்ணொன் றம்பு

மானுளை யன்ன குடுமித்

தோன்மிசைக் கிடந்த புல்லண லோனே” (புறம்: 310)

என்ற பாடலில் போர் நடக்கிறது. போரில் எதிரி ஒருவனால் தன் படைக்கருவிகளை இழந்த நிலையில் ஒருவன் காணப்படுகிறான். நிராயுதபாணியாய் நிற்கும் அவன் தன் எதிரிகளை வீழ்த்தத் துடிக்கிறான். இறக்கும் தருவாயில் இருக்கும் அவ்வீரன் நான் இறப்பதற்கு முன் இவ்வேல்களைப் பார்த்திருக்கக்கூடாதா? அவற்றைக் கொண்டு எதிரிகளை வதைத்திருப்பேனே! என எண்ணி மருகுகிறான். இவ்வீரன் தனது இளம்பருவத்தில் எப்படியிருந்தான் என்றால் அவனுடைய தாயார் கிண்ணத்தில் பாலூற்றி எடுத்து வரும் போது அதை உண்ணாமல் அடம்பிடித்து நிற்கும் போது தாயார் அவனை அடிப்பதற்கு கொம்பை ஒங்கும் போது அஞ்சி நடுங்கியவனாம். ஆனால் இப்போது

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

போர்களத்தில் நின்று தன் உயிரை விடும் போதும் எதிர்த்துப் போரிடத் துணிகிறான். இவ்வாறு நாட்டுப்பற்றுடைய வீரம் செறிந்த கருத்தக்களைப் பாடியுள்ளார் பொன்முடியார்.

ஆதி மந்தியார்

சங்க காலத்துப் புகழ்பெற்ற பெண்பாற்புலவர்களுள் இவரும் ஒருவர் ஆவார் .சோழமன்னன் கரிகால்வளவனின் செல்வமகள் இவரை மணந்து கொண்டவன் சேரநாட்டு வஞ்சியின் மன்னன் ஆட்டனத்தி ஆவான். இவர் கற்பில் சிறந்தவர். ஆற்றில் அடித்துச் செல்லப்பட்ட தன் கணவனை தம் கற்புத்திறத்தால் உயிருடன் பெற்றவர். நொதுமலர் வரைவுழித் தோழிக்குத் தலைமகன் அறத்தொடு நின்றதைக் கூறுகிறார்.

“மள்ளர் குழீஇய விழவி னானும்
மகளிர் தழீஇய துணங்கை யானும்
யாண்டுங் காணேன் மாண்தக் கோனை
யானும் ஓர் ஆடுகள மகளே என்கைக்
கோடுநர் இலங்குவளை நெகிழ்த்
பீடுகெழு குரிசிலும் ஓர் ஆடுகள மகளே” (குறுந்: 31)

எனத் தலைவியின் மனநிலையை அழகுற எடுத்துரைத்துள்ளார்.

வெள்ளி வீதியார்

பெண்பாற் புலவர் படைப்பில் இவரது படைப்புக்கு தனி இயல்பு உண்டு. தலைவனை அதாவது ஆடவனை மிகக் கடுமையாகச் சாடி உரைப்பது பெண் புலவரின் தனி இயல்பாகத் தொரிய வருகிறது. ஆணைக் காட்டிலும் பெண்ணுக்கு நேர்முகமாகவோ மறைமுகமாகவோ முன்னிடம் கொடுப்பது பெண் கவிஞர்களிடம் இயல்பாக இருக்கும். அதிலும் இவர் பாடல்களில் நிறையவே இருக்கும். அவ்வகையில் இவரது அகப்பாடல்கள் பெரும்பாலானவை தலைவி தோழி செவிலி எனப் பெண்பால் கூற்றுக்களாகவே அமைந்திருக்கும். அதிலும் தலைவனைப் பிரிந்து வாடும் பெண்ணைப் பற்றிக்கொள்ளும் பசலை நோயை செழிப்புடன் காட்டியுள்ளார்.

“ஞாயிறு காயும் வெவ்வறை மருங்கின்
கையில் ஊமன் கண்ணில் காக்கும்
வெண்ணெய் உணங்கல் போலப்
பரந்தன்று இந்நோய் நோன்று கொளற்கு அரிதே” (குறுந். 202)

எனத் தலைவி கொண்ட காதல் நோய் வேதனையை சிறப்புடன் கூறியுள்ளார் காக்கைப்பாடினியார்.

நச்செள்ளையார்

நச்செள்ளையார் பெயரை ஆராயும் போது நச்செள்ளையார் என்பது இயற்பெயராகத் தோன்றுகிறது. செள்ளை என்ற இவர் தம் இயற்பெயருடன் நகரம் சேர்ந்து நச்செள்ளை ஆயிற்று. இவர் குறுந்தொகையில் காக்கை பற்றிப் பாடியதை ஒட்டி இவர் காக்கைப்பாடினி எனும் பெயர்; பெற்றார். பதிற்றுப்பத்தில் ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதனை இவர் பாடியதால் சேர நாட்டுப் புலவராகக் கருத்த தோன்றுகிறது. பொருள்வயின் பிரிந்துசென்ற தலைவனின் வருகைக்காக காத்திருந்த தலைவிக்கு காக்கை கரைதல் மூலம் குறிப்புணர்த்தி சிறப்பிடம் பெற்றவர்.

“திண்தேர் நள்ளி கானத் தண்டா
பல்ஆ பயந்த நெய்யின் தொண்டி

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

முழுதுடன் விளைந்த வெண்ணெய் வெண்சோறு

எழுகலத்து ஏந்தினும் சிறிது என் தொழி

பெருந்தோள் நெகிழ்த்த செல்லற்கு

விரைந்துவரக் கரைந்த காக்கையது பலியே” (குறுந். 210)

எனத் தலைவியின் மன ஒட்டத்தைத் தெளிவுடன் தம் பாடல் மூலம் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார்.

பெருங்கோப்பெண்டு

இவர் சங்ககாலப்புலவர்களில் ஒருவர் இவர் பூதப்பாண்டியனின் தேவியாவார். இவரது ஒரே ஒரு பாடல் புறநானூற்றில் இடம் பெற்றுள்ளது. ஒல்லையுர் தந்த பூதப்பாண்டியனும் ஒரு புலவராவர். பெருங்கோப்பெண்டு கணவனை இழந்து தீப்பாயச் சென்ற போது நேரில் கண்ட புலவர்; பேராலவாயார் இவர் பெருங்கோப்பெண்டு இளமையுடன் இருந்ததை புறம் 247 ஆம் பாடலில் கூறியுள்ளார். பகைவரை வெல்வேன் வெல்லாவிட்டால் இன்னது நிகழட்டும் என்று பூதப்பாண்டியன் பாடிய பாடல் ஒன்று புறநானூற்றில் உள்ளது. இந்தப் போரில் அவன் வெற்றி கண்டான் எனினும் அவன் பின்னர் மாண்டான். அப்போது தான் அவன் மனைவி பெருங்கோப்பெண்டு அவனது உடல் எரியும் தீயில் தானும் விழுந்து உயிர் துறந்தான். தீயில் விழப்போகும் போது பாடிய பாட்டுதான் இது.

“...பெருந்தோள் கணவன் மாய்ந்தென அரும்பு அற

வள் இதழ் அவிழ்ந்த தாமரை

நன்இரும் பொய்கையும் தீயும் ஓர்ந்றே” (புறம். 246)

இப்பாடலில் இவர் சொல்லும் செய்திகள் அக்காலத்தில் நிலவிய பெண்ணடிமைத்தனத்தை அறியச் செய்கிறது. மன்னனின் மனைவிக் கே கைம்மை நோன்பு இத்தனை கொடுமை தரும் எனில் பிற பெண்கள் எத்தகைய துன்பங்களை அனுபவித்திருப்பார்கள் என்ற ஒரு பெண்ணியக் கருத்தினை இவர் பதிவு செய்தள்ளார்.

முடிவுரை

சங்ககாலப் பெண்பாற் புலவர்கள் அக்காலச் சமுதாயத்தைத் தங்கள் பாடல்களில் படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளனர். அரசனுக்கு ஆலோசனைகள் கூறும் மந்திரியாகவும் தூது சென்று வெற்றியுடன் திரும்பும் மதிநுட்பம் கொண்ட தூதுவராகவும் புலமையுடன் சமுதாயத்தைத் திருத்தும் ஆளுமைத்திறன் கொண்டவராகவும் இருந்துள்ளனர் என்பதைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றன.

துணை நூற்பட்டியல்

[1] நாகராஜன், வீ. (உ.ஆ). குறுந்தொகை. பாவை பிரிண்டர்ஸ், சென்னை -14.

[2] ஓளவை துரைசாமி பிள்ளை. புறநானூறு. சைவ சித்தாந்த கழகம், சென்னை -18.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை

கிரியேட்டிவ்

காமன்சு

ஆட்ரிபியூசன்

4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Plot in the Short Stories of Uma Maheshwari

Dr.V. Malik, Assistant Professor of Tamil, Sadakathulla Appa College, Tirunelveli, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7586-4100>

DOI: 10.5281/zenodo.6622375

Abstract

The plot of the short story is mainly about four stages in the basis of the story. They are the origin, development, zenith and summation. In Tamil literature, many successful stories exhibit the similar stages in the plot construction of the stories; that marks its ultimate success. The focus of this article is to explore Uma Mahesvi's position that how she has handled the techniques to weave her stories.

Keywords: Short Story, Uma Maheshwari, Plot, Art.

References

- [1] Ku.ve. Balalsubramaniyan. *Ilakkiya Sinthanai*. M. Sethuraman, Publisher, Kumbakonam, 1993.
- [2] R.Prema. *Feminist Approaches*. Tamil Book Temple, Pandi Bazaar, Thiyagarajanagar, Chennai-17.
- [3] Road Ilanthiraiyan. *Sirukathai Selvam*. Tamil Book Temple, Chennai.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

உமா மகேஸ்வரியின் சிறுகதைகளில் படைப்பு உலகம்

முனைவர் வ. மாலிக், உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
சதக்கத்துல்லாஹ் அப்பா கல்லூரி, திருநெல்வேலி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7586-4100>
DOI: 10.5281/zenodo.6622375

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சிறுகதையின் அமைப்பு என்ற நிலையில் பார்க்கும் போது ஒரு நிகழ்ச்சி ஒரு மாந்தரின் வெளிப்பாடு ஒரு கருப்புலப்பாடு என்ற அடிப்படையின் சிக்கலின் தோற்றம், வளர்ச்சி, உச்சநிலை, முடிவு என்ற நான்கு நிலையில் அமைந்துள்ளது. உமா மகேஸ்வரியின் கதையில் இந்த நிலைப்பாடுகளும் காலத்தை மையப்படுத்தி அமைந்துள்ளதா அதற்கான வெளியில் கதையை படைத்துள்ளாரா என்பதை ஆய்வதே இக்கட்டுரையின் விரிவாகும்.

திறவுச்சொற்கள்: சிறுகதை, உமா மகேஸ்வரி, படைப்பு, காட்டு, கலை, நிலைப்பாடு.

முன்னுரை

சிறுகதை சின்னஞ்சிறு குங்குமச் சிமிழில் செய்யும் வேலைப்பாடு என்பர். சிறுகதை படைப்பது மிகவும் சிக்கலான பணி. சிறுகதைக்குச் செய்யும் உழைப்பை தொடர்க்கதைக்கு ஆற்ற வேண்டியது இல்லை. சிறுகதையின் அமைப்பு என்ற நிலையில் பார்க்கையில் இக்காலச் சிறுகதையில் பெரும்பாலும் எளிய நிலையான அமைப்பைக் கொண்டவையாக உள்ளன. ஒரு நிகழ்ச்சி, ஒரு மாந்தரின் பண்பு வெளிப்பாடு, ஒரு கரு புலப்பாடு என்ற அடிப்படையில் சிக்கலின் தோற்றம், வளர்ச்சி, உச்சநிலை, முடிவு என்ற நான்கு நிலையில் அமைந்துள்ளன. உமாமகேஸ்வரியின் கதையிலும் இந்த நான்கு நிலைப்பாடுகள் உள்ளது. இவர் படைப்பில் காலமானது இரண்டாக உள்ளது. 1. நிகழ்காலம் 2. இறந்த காலம் இந்த இரண்டு காலத்தையையும் மையப்படுத்தி அதற்கான வெளிகளில் கதையை படைத்துள்ளார். இவரது கதைகளில் காலப் பிண்ணனியையும் அவற்றின் மையங்களும் விவாதிக்கப்படுகிறது. நிகழ் காலத்தின் காலப் பிண்ணனியும் படைப்பு வெளியும் அன்றாட வாழ்வில் நடக்கும் ஆணின் முறைதவறிய வாழ்வினை மூடாத ஜன்னலில் ஆசிரியர் நிகழ்காலத்தின் பிண்ணனியில் எடுத்துக் கூறுகிறார். இதில் இவரது படைப்பு உலகம் வீடு ஆகும். வாழிடம் கிராமம் கிராமத்தில் முதலாளி என்பவன் வீட்டில் வேலை செய்து வரும் பெண்களை தங்கள் உடல் இச்சைக்கு பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள் என்பதை ஆசிரியர் நிகழ்காலப் பிண்ணனியில் படைப்பாக படைத்துள்ளார்.

"வீடு நெருப்புப் பிடித்தாற் போலத் தானிருந்து உண்மையாகவே சிவனம்மாவின் முதுகில் அறைந்து தள்ளினால் சரமாரியாக அடிகள் விழவிழ அசையாமல் நின்றிருந்தாள் சிவனம்மாள். அடிகள் விழ விழ அசையாமல் நின்றிருந்தாள் சிவனம்மா அடிகளின் வேகத்தில் சுற்றியிருந்த ஒற்றைத் துணியும் நழுவு அவள் அவசரமாக அதை இறுகப் பிடித்தாள். அம்மா அதை அக்ரோஷமாகப் பற்றிப்பறித்து, "குடுடி அதை, அடித்துப் போட்டுட்டு ஆடு சும்மா. என்று கத்திவிட்டு தன் தலையில் அடித்துக் கொண்டு விம்மினாள். ஆனால் ஒரு பொட்டு கண்ணீரும் வரவேயில்லை அம்மாவின் வறண்ட கண்ணில் இருந்து"

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

(மு.ஜ. பக்-15, 16). அன்றாட வாழ்க்கையில் பெண்ணின் நிலை எப்படிப்பட்டதாக உள்ளது என்பதையே இதில் ஆசிரியர் சூட்டிக் காட்டியுள்ளார். இது ஒரு நாள் நிகழ்வு ஆகும். ஆசிரியரின் "ரோஸ்" என்ற சிறுகதையில் நகரத்தை மையப்படுத்தி எழுதியுள்ளார். கிராம வாழ்வானாலும் நகர வாழ்வானாலும் "ஆண்" தான் வாரிசாக வேண்டும் என்பதை மையப்படுத்தி நிகழ்காலத்தில் பெண்ணின் வாழ்க்கை எவ்வாறு உள்ளது என்பதை ஆசிரியர் கூறியுள்ளார். இக்கதை ஆறு மாதத்தில் நடக்கும் நிகழ்வாகும். "பாப்பாவுக்கு ஆறு வயசதகுமே? இன்னு ஒண்ணு வேண்டாம்னு இருக்கீங்களா. இல்லை என் மாமியாருக்கு குல வாரிசு வேணுமாம் ஆம்பளப் பிள்ளை ஆம்பளப் பிள்ளைன்னு ஒரே நச்சரிப்பு. மெடிகல் டெஸ்ட் எடுத்துக் கிட்டருக்கேன்".

குடும்ப பிண்ணனியில் பெண்களை வாரிசாக ஏற்றுக் கொள்ள பெண்ணே முன் வருவது இல்லை என்பதை காலத்தின் அடிப்படையில் ஆசிரியர் கூறியுள்ளார். ஒவ்வொரு கால கட்டத்திலும் பெண்ணின் நிலைபாடுகள் உருவத்திலும் உள்ளத்திலும் மாறுபட்டுக் கொண்டே இருக்கிறது என்பதை ஆசிரியர் மழையில் கூறியுள்ளார். கணவன் வீட்டில் இருக்கும் அவள் 18 வருடங்களுக்கு முந்திய நினைவுகளை திருமணத்திற்கு பின் நிகழ் காலத்தில் அதை நினைத்துக் கொண்டு வாழ்கிறாள். தாய்மை அடைந்தவுடன் அன்னியமாய் தெரியும் அவருக்கு எல்லாம் சொந்தமாகிவிட்டது, "ஞாபகம் வந்தது விரல்களைப் பிரித்து எண்ணினாள் வழக்கமாக சரியாக இருபத்தெட்டே நாட்களில் அது வந்து விடும். எப்போதும் கடந்து நாட்கள் கூடி, இருக்கின்றன. போன மாதத் தேதி திருமணத்திற்கு மறுவாரம் அதற்குள்ளா? இது தான் அதுவா மறுபடி மறுபடி கணக்கிட்டால்" (மழை-ப.35) ஆனால் அவர்கள் எதிர்காலம் கேள்வி குள்ளாகிவிடுகிறது. இதனை மனதில் வைத்தே பாட்டி பேத்தியை காப்பாற்றுகிறாள். இதில் ஆசிரியர் படைப்பு வெளியாக தோட்டத்தையும் வீட்டையும் காட்டியுள்ளார். இக்கதையின் நிகழ்வு ஒரு நாள் ஆகும். "முடிவற்ற இரவுகளில் தோட்டத்தின் இருளிலும் பச்சை மணத்திலும் ஈரக்காற்றிலும் விழித்துக் காத்திருப்பாள். இருட்டில் நடைபாதை பளீரென்று ஒளிரும். முன் வேலில் புதராக அடர்ந்த முருதாணி பொடிப் பொடியான மஞ்சள் பூக்கள் கொண்ட கொடிகள் பின்னிக் கிடக்கும். ஒருவரும் கண்டுபிடிக்க முடியாத திறப்பொன்றை அந்த வேலியில் உருவாக்கினான். சாயங்காலம் மலரும் பிச்சியும், முல்லையும் இரவின் வாசனையாகக் கமழும் பஞ்சுக் குமிழ்களாக நந்தியாவட்டை மொட்டுக்கள். இலைகளடர்ந்த வாகை மரத்திலிருந்து கூவும் பறவை. மல்லிகைப் புதர் மறைவில் அவன் தொடுகையை உணர்வான்" (வேலி ப-82). மற்றொரு கதையான "என்றைக்கு" என்ற கதையில் ஹேமா என்பவள் வீட்டிற்குள்ள சுதரம்மற்ற உணர்வாய் பொறியில் சிக்கிய அணிலாய் தன்னை உணர்கிறாள். இதில் ஆசிரியர் வீட்டை படைப்பு வெளியாக கொண்டுள்ளார். "வீட்டைத் தினமும் போர்த்தும் மதியங்கள் சுருங்கிய உலகம் போல் கூடை அதன் மீது கவிழ்ந்து நெருக்க, செயலற்றுக் கிடக்கும் அணில் ஹேமாவிடமிரு அது அணிலே இல்லையென்று தோன்றும் தான் பார்த்த அணில்களை நினைப்பாள். வேப்பமரத்தடியில் மின்னல் துண்டு போல் ஓடித்திரியும். அணில், மருதாணிப் புதரோரம் இணையோடு காதல் புரியும் அணில். எந்நேரமும் துறுதுறு வென்று பூமியைத் துளைக்கத் தவித்து முனையும் அணில் எது போலவுமில்லை இது அணிலென்றால் சுதந்திரம் சுறுசுறுப்பு உற்சாகம் குதூகலம்" (என்றைக்கு - பக்கம் -92)

வாழ்வின்எதார்த்தத்தைபிரதிபலித்தல்

திருமணம் ஆன புதுப்பெண்ணின் வாழ்வினைக் காலப் பிண்ணனியுடன் வீட்டை படைப்பு வெளியாக வைத்து ஆசிரியர் கூறியுள்ளார். பெண்ணானவள் காலத்தின் போக்கினை அனுபவித்தே ஆக

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

வேண்டும். கணவனுக்காக தன்னையே இழக்கக்கூடாதவறுவதுயில்லை என்பதை ஆசிரியர் பொருள்வயின் உறவில் கூறியுள்ளார். நகரமான ஊட்டியில் அவள் வாழ்வு நரகமாகிவிட்டது. ஒரு நாளின் இருமை அவளை பிணமாகிவிட்டது என்பதை ஆசிரியர் கூறியுள்ளார். "இருட்டத் துவங்கிவிட்டது. ஊருக்குள் கார் நுழைகையில் அவள் தன்னை ஒளிக்கும் பொருட்டு தலையைப் பின்னிழுத்து உட்கார்ந்து கொண்டாள் பரபரவென்று வீட்டை நோக்கி நடக்கும் போது, புடவை தடுக்கியது கால்கள் தகர்ந்தனர்" (பொருள்வயின் உறவு ப. 57) இதில் ஆசிரியர் படைப்பு வெளியையும் வாழிடத்தை வெளிப்படையாகவே கூறியுள்ளார்.

ஒரு ஆணை நம்பி ஓடிபோக நினைக்கு பெண் ஒருத்திக்கு பாட்டி "வேலியாய்" இருந்து அவளை எப்படி காப்பாற்றுகிறாள் என்பதை ஆசிரியர் தனது "வேலி" சிறுகதையில் கூறியுள்ளார். பொதுவாக கிராமத்தில் பணக்கார வீட்டுப் பெண்கள் வீட்டு வேலை செய்யும் ஆணுடன் ஓடிப்போய் விடுகின்றனர். ஆனால் அவர்கள் எதிர்காலம் கேள்வி குள்ளாகிவிடுகிறது. இதனை மனதில் வைத்தே பாட்டி பேத்தியை காப்பாற்றுகிறாள். இதில் ஆசிரியர் படைப்பு. வெளியாக தோட்டத்தையும் வீட்டையும் காட்டியுள்ளார். இக்கதையின் நிகழ்வு ஒரு நாள் ஆகும். "முடிவற்ற இரவுகளில் தோட்டத்தின் இருளிலும் பச்சை மணத்திலும் ஈரக் காற்றிலும் விழித்துக் காத்திருப்பாள். இருட்டில் நடைபாதை பளீரென்று ஒளிரும். முன் வேலில் புதராக அடர்ந்த முருதாணி பொடிப் பொடியான மஞ்சள் பூக்கள் கொண்ட கொடிகள் பின்னிக் கிடக்கும். ஒருவரும் கண்டுபிடிக்க முடியாத திறப்பொன்றை அந்த வேலியில் உருவாக்கினான். சாயங்காலம் மலரும் பிச்சியும், முல்லையும் இரவின் வாசனையாகக் கமழும் பஞ்சக் குமிழ்களாக நந்தியா வட்டைமொட்டுக்கள். இலைகளடர்ந்த வாகை மரத்திலிருந்து கூவும் பறவை. மல்லிகைப் புதர் மறைவில் அவள் தொடுகையை உணர்வாள்" (வேலி ப-82). மற்றொரு கதையான "என்றைக்கு" என்ற கதையில் ஹேமா என்பவள் வீட்டிற்குள்ள சுதரம்மற்ற உணர்வாய் பொறியில் சிக்கிய அணிலாய் தன்னை உணர்கிறாள். இதில் ஆசிரியர் வீட்டை படைப்பு வெளியாக கொண்டுள்ளார்.

"வீட்டைத் தினமும் போர்த்தும் மதியங்கள் சுருங்கிய உலகம் போல் கூடை அதன் மீது கவிழ்ந்து நெருக்க, செயலற்றுக் கிடக்கும் அணில் ஹேமாவிற்கு அது அணிலே இல்லையென்று தோன்றும் தான் பார்த்த அணில்களை நினைப்பாள். வேப்பமரத்தடியில் மின்னல் துண்டு போல் ஓடித்திரியும். அணில், முருதாணிப் புதரோரம் இணையோடு காதல் புரியும் அணில், எந்நேரமும் துறுதுறு வென்று பூமியைத் துளைக்கத் தவித்து முனையும் அணில் எது போலவுமில்லை இது அணிலென்றால் சுதந்திரம் சுறுசுறுப்பு உற்சாகம் குதாகலம்" (என்றைக்கு - பக்கம்-92) நிகழ்கால வாழ்வில் பெண் சிறை கைதியாகவே தன்னை உணங்கிறாள் என்பதை ஆசிரியர் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். "பயம்" என்ற கதையில் ஆசிரியர் படைப்பு வெளியாக இரமில் பெட்டியை கொண்டுள்ளார். காலம் நிகழ்காலத்துடன் ஒரு நாளில் முடிகின்ற படைப்பாகும். இரயில் பயணம் செய்யவும் அவளுக்கு பயமாய் தெரிகிறது. யாகு இல்லாது தாள் தனித்துப் பயணம் செய்வது போல் உளர்வு ஏற்படுகிறது. ஒரு தாளில் பயணம் செய்யவே பயப்படும் இவள் எப்படி வாழ்க்கை பயணத்தை எதிர்கொள்ளுவாள் என்பதை ஆசிரியர் இவ்வாறு கூறுகிறார்.

"நான் மட்டும் தான் ஒரு மாபெரும் வெற்றிடத்தில் அவை மோதுகிறேன் உருவமற்ற பொருளற்ற ஏதோ ஒன்று என்னை துரத்தித் துன்புறுத்துகின்றது. ஆனால் அது அதிபயங்கரமானது. மானிட சக்தியை நசுக்கித் தீர்ப்பது எத்திசையில் நகர்கிறது என்பதே தெரியாத இந்த வாழ்க்கையும், ரயிலையும் போல இருளுக்குள் கொண்டிருக்கிறது..."(ப. 114). விரைந்துபெண்ணின் பயத்திற்கு அளவே இல்லை என்பதை ஆசிரியர் இக்கதையில் இரயில் பெட்டியை படைப்புகளாக கொண்டு படைத்துள்ளார்.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

"தொலைகடல்" என்னும் சிறுகதையில் நிகழ்காலத்தில் பெண்கணவன் இல்லாச் சூழலில் மற்றொரு ஆணின் வலையில் எப்படி தன்னை மாய்கிறான் என்பதை கடலை, படைப்பு வெளியாகப் வீட்டை அதனுடன்மையப்படுத்தியும் படைத்துள்ளார். இக்கதையின் நிகழ்வு ஒரு நாள் ஆகும்.

பெண்ணின்துன்பகிண்ணம்

"தனது அறைக்குள் ராதா நுழைந்த போது காற்றிலாடிக் கொண்டிருந்தன ஜன்னல்கள் சற்றுத் தொலைவில் புரண்டு கொண்டிருந்தது. கடல், ரகசியமாகக் காமமுற்று பெண்ணைப் போல மங்கலான நிலவொளியில் அதன் கருநீலஅலைகள் நிலைகொள்ளாமல் நெளிந்தன. பொங்கி எழும்பின. தயங்கித் தணிந்தன. ராதா கட்டில் விளம்பிலிருந்து தன் கல்யாணப் புகைப்படத்தைத் திருப்பி வைத்தாள். மறுபடி அதை எடுத்து ரகுவை ஒரு தரம் பார்த்துவிட்டு கவிழ்த்திப் போட்டான்", (தொலைகடல் ப.123-127) பெண்தன்னைலேசாக ஆணிடம் இழந்து விடுகிறான் என்பதை ஆசிரியர், இக்கதை வழி கட்டிக் காட்டியுள்ளார். "மரப்பாச்சி" என்னும் சிறுகதையில் ஆசிரியர் படைப்பு வெளியாக தோட்டத்தை மையப்படுத்தியுள்ளார் காலம் நிகழ்காலமாகும். வாழிடமாக நகரத்தை கொண்டுள்ளார். தோட்டத்திற்குள் இருக்கும் கழிப்பறைச் செல்லும் சிறுமியை அவளது. மாமா அடைய நினைக்கும் கொடுமையை ஆசிரியர் இக்கதையில் கூறியுள்ளார். "இந்த மருதாணி புதர்கிட்டே உட்கார ஆசையாக இருக்கு கொட்டும் முத்தங்கள் கன்னத்தில் உதட்டில் கழுத்தில் அவளுள் தளிர் விடுகிற அல்லது விதையே ஊன்றாத எதையோ தேடுகிற விரல்களின் தடவல் மாறாக அதை நசுக்கிச் சிதைக்கிறது" (ப.12 - மரப்பாச்சி) தோட்டத்தை படைப்பு வெளியாக ஒரு நாள் நிகழ்வாக இக்கதையை (படைத்துள்ளார் ஆசிரியர். "ஆண்" என்னும் சிறுகதையில் ஆசிரியர் படைப்பு வெளியாக வீட்டை மையப்படுத்தி கூறியுள்ளார். வீட்டில் நடக்கும் சிறுபிரச்சினைக்கும் மனைவியை அடித்து துன்புறுத்தும் கணவன் - அந்த பிரச்சனைக்கு காரணம் அவன்தான் என்று தெரியுத்தும் அடித்த மனைவியை அவன் கண்டு கொள்ள வில்லை. இக்கதையில் வரும் அனைத்து சம்பவங்களும் நிகழ்காலப் பின்ணனியுடன் தொடர்புடையதாக உள்ளது. இது பெண்ணின் அன்றாட வாழ்வில் நடக்கும் சிக்கலாகும் என்பதை ஆசிரியர் வீட்டை மையப்படுத்தி எழுதியுள்ளார். மற்றொரு கதையில் ஆசிரியர் வீட்டை மையப்படுத்திய படைப்புலகமாக கொண்டாலும் குறிப்பாகக் கழிவறையை மையப்படுத்தி எழுதியுள்ளார். கிராமத்தில் நடக்கும் நிகழ்வாகும். நாம் பயன்படுத்தும் கழிப்பறையை நாமே கழுக முகம் சுளிக்கும் போது அந்தப் பணியை செய்யும் மனிதர்களை நாம் எப்படி மதிக்க வேண்டும் என்பதையே ஆசிரியர் படைப்பாக கூறியுள்ளார். "வீசி வீசி ஊற்றும் போது மேல் தெறிக்கும் துளிகளை அவர்கள் பொருட்படுத்துவதே இல்லை லாவகத்துடன் துரிதகதியில் இயங்குகிற கை, கால்கள் வெற்று முதுகில் கொப்புளிக்கிற வியர்வைத் துளிகள் தவிர வேறெதுவும் தெரியாத தூரத்திலிருந்து தான் அவர்களை பார்க்க முடிகிறது" (நெடி-ப-54) இது ஒரு நாளிள் இரவில் நடக்கும் நிகழ்வு ஆகும் . இதனை ஆசிரியர் நிகழ்காலம் பின்ணினியில் எழுதியுள்ளார்.

"கதவு திறக்கும் கணம்" என்ற சிறுகதையில் ஆசிரியர்கதவை படைப்பு வெளியாக படைத்து காட்டியுள்ளார். வீட்டிற்கு கதவு எப்படி அவசியமோ, அதேப் போல் பெண்ணின் வாழ்வில் கணவன் இல்லாவிட்டால் அவள் அடையும் துன்பமும் அவமானமும் என்ன என்பதை ஆசிரியர் கூறியுள்ளார். "கதவோ இப்போதைக்குத் திறப்பதாய்த் தெரியவில்லை வழக்கமாய்இந்நேரம் திறந்து விடுவதுதான். மஞ்சு எட்டோ ஒன்பதோ படிப்பவளாயிருக்கும். அதை கூடச் சரியாய் தெரிந்து கொள்ள விடாத அண்டை மனிதரை அசைகப் பொழுதற்ற இந்த வாழ்வின் அவசரக் கதி ..." (ப - 59) கதவு திறக்கும்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

கணம். இக்கதையில் ஆசிரியர் வீட்டை படைப்புலகமாக கொண்டாலும் குறிப்பாக கதவை மையப்படுத்தி கூறியுள்ளார். இது அன்றாட வாழ்வில் நிகழ்காலத்துடன் தொடர்புடைய ஒரு நாள் நிகழ்வாகும். இன்னொரு கதையான "யூதர்கள்" என்ற சிறுகதையில் ஆசிரியர் படைப்புலகமாக புதர்கள் நிறைந்திருக்கும் பகுதியையும் தெருவையும் பற்றி கூறியுள்ளார். மன ரீதியாக பாதிக்கப்பட்ட அந்த பெண்ணின் உறைவிடம் புதரும் தெருவும் ஆகும் என்பதை ஆசிரியர் இக்கதையில் கட்டிக் காட்டியுள்ளார். "புதர்களுக்குள்ளிருந்து ஒருத்தி முளைத்தாள் பொட்டுத் துணியில்லாமல்தெரு பாரபட்சமின்றி அவனை தழுவிக்கொள்கிறது? அதன் ஓரங்களில் அவள் குப்பையாக கிடக்கிறாள். முனையில் சில நேரம் சிற்பமாய்ச் சமைக்கிறாள்" (மு77-புதர்கள்) இக்கதையில் வரும் நிகழ்வுகளை நாம் அன்றாட வாழ்வில் கண்கூடாக பார்ப்பது உண்மை இதனையே ஆசிரியர் தனது படைப்பில் கூறியுள்ளார். "மலையேற்றம்" என்னும் சிறுகதையில் பெண்ணின் வாழ்க்கையில் ஒவ்வொரு நொடியும் மலையேறி கடப்பது போன்றது என்பதை உணர வைக்கும் வகையில் கூறியுள்ளார்படைப்பு வெளியாக "மலையை" குறிப்பாக கூறியுள்ளார் பெண்ணின் வாழ்க்கை முழுவதும் வெறுமை தான் என்பதை இதன் மூலம் உணர்த்துகிறார். "மலையை நெருங்கியபோது அதன் பிரமாண்டமும் எங்கள் உருவச் சிறுமையும் மூச்சு முட்ட வைத்தன எல்லா வழிகளையும் அடைத்து அந்த அத்து மீறலையும் அனுமதிக்காத அதன் ஆகிருதியில் திகிலானோம். மலை தூரப்பார் வைக்குத் தெரிவது போல் சீரான செதுக்கல்களோடில்லை. கரடு முரடான மேற்புறம் பக்கவாட்டில் மெல்லிய மடங்கள் அவற்றின் பாதங்கள் பதிவதற்கேற்ற ஆழமும் அகலமும் இருக்கிறதாவென்று தெரியவில்லை" (மலையேற்றம், ப-86)

பெண்ணின் வாழ்க்கையை ஆசிரியர் மலையேற்றத்துடன் ஒப்பிட்டு பெண் வாழ்வு சிக்கலானது என்பதை ஒரு நாள் நிகழ்வாக இக்கதையைபடைத்துள்ளார்.

முடிவுரை

ஆசிரியர் இறந்த காலம், நிகழ்காலம் என்ற இந்த இரண்டு காலத்தையும் அடிப்படையாக கொண்டு வீடு, வீடு சார்ந்து குடும்பம் இவற்றை படைப்பு வெளியாக கொண்டுள்ளார். பொதுவான இடங்கள் இவரது கதைகளில் அதிக அளவு இல்லை குறிப்பான இடமாக ஒரு சில கதைகளில் மாசீகார வீதி, இரயில்வே ஸ்டேஷன், மகாபலிபுரம் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். நிகழ்வாக ஒரு நாள் அதையும் தாண்டி ஒரு வார நிகழ்வாக கூறியுள்ளார்.

துணைநூற்பட்டியல்

- [1] பாலசுப்பிரமணியன், கு,வெ. *இலக்கிய சிந்தனை*, எம்.சேதுராமன், வெளியீட்டாளர், கும்பகோணம், 1993.
- [2] பிரேமா, ரா. *பெண்ணிய அணுகுமுறைகள்*. தமிழ் புத்தக ஆலயம், 15. மாசிலா மணித் தெரு, பாண்டி பஜார், தியாகராஜநகர், சென்னை-17, 1999.
- [3] சாலை இளந்திரையன். *சிறுகதைச் செல்வம்*, தமிழ் புத்தக ஆலயம், சென்னை, 1996.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை

கிரியேட்டிவ்

காமன்சு

ஆட்ரிபியூசன்

4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

Creation and Impact of Science (With Reference to Kavizhnar Vairamuthu's Poems)

Dr. J. Muruganathan, Assistant Professor, Department of Tamil,
Government College of Arts and Science for Women, Barugur-635104.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3961-0845>

DOI: 10.5281/zenodo.6622384

Abstract

Literature and science enrich human life. This field is a sort of imagination that arises in the human soul for literary creation and scientific discovery. Man, astonished at the beauty of nature, wrote poems nature with the help of knowledge. However, contemporary events show that nature has not been able to conquer the eternity of man. In literature, there are many elements that stimulate human emotions and thought. A fictional component of metaphysical discoveries has begun to emphasize the need to adore nature today. Today's literature speaks of the need to preserve and glorify land, water and air. Vairamuthu, a well-known poet of Tamil Nadu, wondered at nature in his poems and described the human error and the consequences of trying to enslave nature in a scientific way. This article discusses the ability of his poems to refer to the proliferation of modernity that have paralyzed human activities and future, which has been pushed to the point of being ruled only by science.

Keywords: Nature, Science, Kavizhnar Vairamuthu, Poems.

References

- [1] Kaviperasu Vairamuthu. *Taññīr Tēcam* (Water Nation). Surya Literature, Chennai, 2007.
- [2] Kaviperasu Vairamuthu. *Vairamuthu Poems*. Surya Literature, Chennai, 2009.
- [3] Nellai S. Muthu. *Science in Poetry*. Manivasakar Publishing House, Chennai, 1990.
- [4] Manavai Mustafa. *Scientific Creativity in Tamil*. Manivasakar Publishing House, Chennai, 1989.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

அறிவியல் தந்த ஆக்கமும் தாக்கமும் (கவிஞர் வைரமுத்து கவிதைகளை முன்வைத்து)

முனைவர் செ. முருகநாதன், உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
அரசு மகளிர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, பருகூர் - 635104.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3961-0845>

DOI: 10.5281/zenodo.6622384

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இலக்கியமும் அறிவியலும் மானுட வாழ்வியலை வளப்படுத்துபவை. இலக்கியப் படைப்பாக்கத்திற்கும், அறிவியல் கண்டுபிடிப்புக்கும் மானுடஉள்ளத்தில் எழும் கற்பனையே களமாக அமைந்திருக்கிறது. இயற்கையின் எழிலில், ஆற்றலில் திளைத்து எண்ணி வியந்த மனிதன், அறிவின் துணையால் இயற்கையைக் கட்டுப்படுத்த நினைத்தான். எனினும் இயற்கையை மானுடனால் வெற்றிகொள்ள இயலவில்லை என்பதனை தற்கால நிகழ்வுகள் காட்டி வருகின்றன. இலக்கியங்களில் மனித உணர்வுகளைத் தூண்டி எண்ணத்தைச் சீர்மைப்படுத்துகின்றன. அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளுக்குத் துணைநின்ற கற்பனைக்கூறு, இன்றைக்கு இயற்கையைப் போற்ற வேண்டியதன் தேவையை வலியுறுத்தத் தொடங்கியுள்ளது. நிலம், நீர், காற்று முதலான ஐம்பூதங்களைக் காத்து, போற்ற வேண்டியதன் தேவையை இன்றைய இலக்கியங்கள் முக்கியமான பொருளாகப் பேசிவருகின்றன. அவ்வகையில் நாடறிந்த நற்றமிழ்க் கவிஞர் வைரமுத்து, தனது கவிதைகளில் இயற்கையின் ஆளுமையை எண்ணி வியந்ததோடு, இயற்கையை அடிமைப்படுத்த முயன்று தோற்ற மனிதத்தவறுகளையும் அதனால் எழுந்த விளைவுகளையும் அறிவியல் போக்கில் எடுத்துரைத்துள்ளார். கருவிகளின் பெருக்கம் மானுடச் செயல்பாடுகளை முடக்கியுள்ளதோடு, எதிர்காலம் அறிவியலால் மட்டுமே ஆளப்படும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ள மானுடச் செயல்பாடுகளையும் தன் கவிதைகளில் குறித்துள்ள திறன் குறித்து இக்கட்டுரையில் எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: அறிவியல், கணிணி, தொழில்நுட்பம், அறிவியல்யுகம்.

முன்னுரை

மானுட வளர்ச்சிக்குத் துணை செய்வனவாக அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகள் அமைந்தன. மனிதனது அறிவின் விளைவால் உருப்பெற்றவை அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகள். இன்றைக்கு அறிவியல் தொழில்நுட்பம் மனிதனை அடக்குவதற்கும் முடக்குவதற்குமே துணை செய்வதாக அமைந்திருக்கிறது. மானுட வளர்ச்சிக்குத் துணை நிற்பதற்காக உருவாக்கப்பட்ட கண்டுபிடிப்புகள் மனித வாழ்வியலில் ஆக்கத்தைத் தந்ததோடு நிலலாது பெரும்தாக்கத்தையும் உருவாக்கி உள்ளன என்பதனைக் கவிதைகளில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார் கவிஞர் வைரமுத்து. அவரது கவிதைகள் முன்வைக்கும் அறிவியல் தந்த ஆக்கமும் அவற்றால் நேர்ந்ததாக்கமும் குறித்து இக்கட்டுரையில் ஆராயப்பெறுகிறது.

இலக்கியத்தில் அறிவியலின் ஆளுமை

இலக்கியத்தில் அறிவியலும் அறிவியலில் இலக்கியமும் இணைந்தே செயலாக்கம் பெற்று வருகின்றன. கற்பனை வானில் இலக்கியப் படைப்பாளரும், அறிவியலாளரும் தம்சிந்தனைகளைச்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

செலுத்தி, அறிவுத்திறத்தால் தாம் வியந்தவற்றை உருவாக்கி, மக்கள் பயன்பாட்டில் செயல்படுத்தி வருகின்றனர். அறிவியல் தொழில்நுட்பத்திற்கு ஏற்பத் தம்மைமாற்றிக்கொள்ளாத எந்தவொரு கருவியும் இன்றைக்கு வழக்கொழிந்து போகும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இந்நிலை இலக்கியத்திற்கும் பொருந்தி வரும் என்றுரைக்கிறார் நெல்லை சு. முத்து, “நடப்பது அறிவியல் யுகம். இதனை ஏற்று உள்வாங்கிக் கொள்ளாத எந்தவொரு இலக்கியமும் காலவெள்ளத்தில் மூழ்கி முகவரி அற்றுப்போகும்” (ப.12) என்பதில் இலக்கியத்திற்கும் அறிவியலுக்கும் உள்ள உறவு குறிக்கப்படுகிறது.

மனித வாழ்க்கையில் அறிவியல் நிகழ்வுகள்

இலக்கியத்தின் வழியாக அறிவியல் கருத்துக்களை உணர்த்த முடியும் என்பதனைக் கவிஞர் வைரமுத்து, ‘தண்ணீர் தேசம்’ கவிதைத் தொகுப்பில் உணர்த்தியுள்ளார். மனிதவாழ்க்கை என்பது உடல்வளர்த்தேன் உயிர்வளர்த்தேன் என்பதாக அமைந்து விடல் ஆகாது என்பதனை உணர்த்துவதற்கு ஓர் அறிவியல் உண்மையைக் காட்டுகிறார்.

“வாழ்நாளில் 66000 லிட்டர் தண்ணீர் குடித்தான்.

ஆயுளில் மூன்று ஒரு பங்கு தூங்கினான்.

நான்குகோடி முறை இமைத்தான்.

நாலரை இலட்சம் டன் இரத்தத்தை

இதயத்தால் இறைக்க வைத்தான்

35 ஆயிரம் கிலோ உணவு-அதாவது

இந்திய யானைகள் ஏழு தின்றான்

மரித்துப்போனான்” (தண்ணீர் தேசம், ப. 59)

ஒருமனிதன் தன் வாழ்நாளில் எவ்வளவு நீரையும், உணவையும் செரித்துத் தீர்க்கிறான் என்பதனை அறிவியல் செய்தியாக உணர்த்தியுள்ள திறம் வியப்பினைத் தருவதாக அமைந்திருக்கிறது. இதில் எவ்வளவு காலம் வீணாகக் கழித்திருக்கிறோம் என்ற சிந்தனைத் தாக்கத்தையும் இப்பகுதி உணர்த்துவதாக அமைந்துள்ளது.

அறிவியல் நிகழ்ந்தும் ஆக்கங்களும் தாக்கங்களும்

அறிவியலின் வளர்ச்சி அவசியமானது. ஆனால் அதே நேரத்தில் அது மனிதநேயத்தை அழித்துவிடுவதாக அமைந்து விடக்கூடாது என்பதில் கவிஞர் கருத்தாக நிற்கிறார். இன்றைய அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகள் மனிதநேயத்தை மரித்துப் போகவே செய்து வருகின்றன. தொடர்ச்சியாக மனிதநேயமற்ற வாழ்வில் மனிதன் ஈடுபடத் தொடங்கினால் இறுதியில் விலங்குக்கும் மனிதனுக்கும் எவ்வித பேதமும் இல்லாத நிலை ஏற்பட்டுவிடும். எனவே, எவ்வாறான கண்டுபிடிப்புகள், அதற்கான முயற்சிகள் இருந்தாலும் அதில் மனிதநேயம் என்ற வேதிப்பொருள் தேவையான அளவு கண்டிப்பாகக்கலந்திருக்க வேண்டும் என்பது கவிஞரின் கருத்தாக உள்ளது. மனிதநேய வேதிப்பொருள் கலக்காத கண்டுபிடிப்புகள், அறிவியல் முயற்சிகள், மனித குலத்தை அழிப்பதற்கு வழிவகுத்துவிடும் என்பதைச் ‘சிகரங்களை நோக்கி’ என்று கவிதையில்,

“மனிதா !

உனக்கு முன்னால் இருந்து மறைந்த

எல்லா மனிதர்களையும்

இந்த நூற்றாண்டில் வென்றுவிட்டாய்

வாழ்த்துக்கள்!

உன் அறிவாலும்

அறிவியலாலும்

தூரத்தையும் நேரத்தையும்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

சுருக்கிவிட்டாய்
நன்றி
இனி அடுத்த நூற்றாண்டில்
ஒவ்வொரு மனிதன் தலைக்கு மேலும்
ஒரு செயற்கைக் கோள்
பறக்கவிடுவாய்
மகிழ்ச்சி
மனிதன் தான் விரும்பும் வரைக்கும்
மரணத்தைத் தள்ளிப்போடும்
மந்திரத்தையும் நீ
கண்டுபிடித்து விடுவாய்

அபாரம்!
ஒன்றை மட்டும் மறந்துவிடாதே
மனித நேசம் இருக்கட்டும்
இந்த மண் மண்டலம் இருக்கட்டும்
நமக்கு முன்னே வாழ்ந்தவர்களின்
சுவாச மெல்லாம்
இந்தக் காற்று மண்டலத்தில்
இன்னும் இருக்கிறது
இருக்கட்டும்!” (சிகரங்களை நோக்கி,
ப. 3)

என்று எடுத்துரைக்கின்றார். முன்னோர் சேர்த்து வைத்த மரபுச்செல்வங்களைப் புறந்தள்ளி, அறிவியலை முன்னிறுத்தும் செயல்பாடுகளால் மானுடவளர்ச்சி ஏற்படாது என்பதனை இதன் வழியாகக் காட்டுகிறார். இன்றைய நிலையில் அறிவியல் வளர்ச்சி நாம்நினைத்துப்பார்க்காதகற்பனைகளை எல்லாம் கடந்துசென்று கொண்டிருக்கிறது. அறிவியலால் மானுட வளர்ச்சி மாற்றம் பெற்றுள்ளது. குளோனிங் எனப்படும் நகல் மாதிரிகளால் மனிதர்களைப் போலவே இன்னொரு மனிதரை உருவாக்குதல் சாத்தியம் ஏற்பட்டுள்ளது.. இது அறிவியலின் வளர்ச்சி என்றாலும், இதனால் நிகழப்போகும் அழிவுகள் பேராபத்தை விளைவிக்கும். இந்நிலை தொடர்ந்தால் அறிவியல் மட்டுமே மனிதனை ஆளும் நாள் ஏற்படும் என்று எச்சரிக்கைச் செய்கிறார் கவிஞர்.

“ஒரு நாள்
இந்த
பூமிக் கிரகத்தின்மேல்
புதுக்கடை திறந்தான்
இங்கு
உங்கள் ஆசைகள் கிடைக்கும்
என்று
வானவில்லை எழுதிவைத்தான்
ஆசையோடு சென்ற என்னைக்
கவுண்டரில் இருந்த
கன்னிகை கேட்டாள்

என்ன வேண்டும்
உங்களுக்கு?
சமதானம்-அன்பு-பாசம்
கருணை-அரவணைப்பு
ஆறுதல்
இவை எல்லாம்
வேண்டும் என்றேன்.
அவள் சொன்னாள்
நாங்கள் பழங்களை அல்ல
விதைகளை மட்டுமே விற்கிறோம்!”
(எல்லா நதிகளிலும் என் ஓடம், ப. 3)

அறிவியல் ஏற்படுத்திய வளர்ச்சி, புதுமை என்று இவற்றைக் கொண்டாலும் மனித மனச்செயல்பாடுகள் மரணித்துப் போகும் நிலைக்கே அறிவியல் நம்மை ஆண்டு கொண்டிருக்கிறது என்பதனை இக்கவிதையால் உணர்த்தக்காணலாம்.

அணு ஆயுதக் கொள்கை

அறிவியல் பல்வேறு ஆக்கப்பணிகளுக்குத் துணை நின்றாலும் கூடவே அது பல அழிவுகளையும் செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அறிவியலாளர்கள் தங்களது கண்டுபிடிப்புகளை ஆக்கத்திற்கானது என்று சொன்னாலும், அவை ஏற்படுத்தும் தாக்கம் அழிவை நோக்கியதாகவே அமைந்திருக்கிறது.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

அணுவைக் கண்டறிந்து அதன் ஆற்றலைப் பயன்படுத்திப் பல்வேறு நன்மைகள் செய்யமுடியும் என்றாலும், உலகத்தின் ஆதிக்க நாடுகள் மற்ற நாடுகளை அச்சுறுத்துவதற்கு அணுவைப் பயன்படுத்துவதனைக் கவிஞர்கள்,சுற்றுச்சூழல்ஆர்வலர்கள் மிக்கடுமையாக எதிர்க்கின்றனர். இதேநிலையில் கவிஞர் வைரமுத்து அவர்களும் அணு ஆயுதக்கொள்கைக்கு எதிரான தனது கருத்தினைப் பின்வருமாறு பதிவு செய்கிறார்.

“சின்னஞ்சிறார்கள்

சிரிக்கிறார்கள்

நான்

அஞ்சுகிறேன்

ஆப்பிள் மரங்கள்

வெள்ளைப் பூக்களை

வெளியிடுகின்றன

நான் அஞ்சுகிறேன்

இரண்டையும்

அணு ஆயுதங்களின் கண்கள்

கவனித்துக் கொண்டே

இருக்கின்றன.”

(எல்லாநதிகளிலும்என்ஓடம், ப. 59)

அணுக்கதிர்வீச்சால் நேர்ந்த, நேரும் அவலங்கள் தெரிந்தும் உலகநாடுகள் அணு ஆயுத உற்பத்தியில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு வருவதனைக் கண்டிக்கிறார் கவிஞர். அணு ஆயுதங்கள் அப்பாவி மக்களைக் கொல்வதற்கே பயன்படுத்தப்பட்டு வருவதனை இக்கவிதையால் புலப்படுத்துகிறார்.

இயற்கைஅழிவு

கவிஞர் வைரமுத்து இயற்கையை அழித்து செயற்கையில் வாழும் மனித சமூகத்தைக் கண்டு சினம் கொள்கிறார். இயற்கையை அழித்ததால் மனித இனம் இன்று படும் துன்ப துயரங்களைப் பட்டியலிட்டுக் காட்டுவதோடு இயற்கையைக் காத்து நின்று வளப்படுத்தவேண்டிய நிலைப்பாட்டினையும் எடுத்துரைக்கிறார். இன்றைக்கு நகரங்கள் நச்சுப்புனைக் கேந்திரங்களாக மாறிவருகின்றன. பல நகரங்கள் மனிதன் வாழ்வதற்குத் தகுதியற்ற நகரங்களாக உள்ளன. இந்நிலை தொடர்ந்தால் மானுடசமுதாயம் என்னவாகும்? என்ற அச்சத்தை,

“அவசரமாய்ச்

சுவாசிக்க வேண்டும்

காரோட்டி

ஊருக்கு வெளியே போ

இமைகளை இதமாய் மூடிப்

புருவ மத்தி குறுகுறுக்க

நுரையீரல் விரிய விரிய

ஆழமாய்

அவசரமாய்

சுதந்திரமாய்ச்

சுவாசிக்க வேண்டும்

ஊருக்கு வெளியே போ! (வைரமுத்து

கவிதைகள், ப. 120)

என்னும் கவிதையில் எடுத்துரைக்கிறார். நகரங்களில் சுவாசிக்க முடியாத நிலையில் காற்று மாசுபட்டிருப்பதனை எடுத்துரைக்கிறார். இந்த நகரத்தின் சூழல் காற்றின் நிறத்தையே மாற்றிவிட்டது. இந்த நகரத்தில் வீசுவது காற்றே அல்ல. வாகனங்கள் கக்கும் கலப்புக் காற்றிலிருந்து பிராண வாயுவைப் பிரித்தெடுக்கும் திறன் தனது நாசிக்கு இல்லை என்று கூறுகிறார்.

“இந்த

நகரத்துக் காற்றில் எனக்கு

நம்பிக்கை இல்லை

காற்றின் நிறம்

கறுப்பு இல்லை

இதில்

பிராணவாயு பிரித்தெடுக்க

தூசிக்குச் சக்தி இல்லை

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

சுற்றியுள்ளது காற்றல்ல

இது

பெட்ரோல் டீசலின்

வளி வடிவம்

இதைச் சுவாசிப்பதெனில்

எந்த மூக்கு

வேண்டும் எனக்கு” (வைரமுத்து

கவிதைகள், ப. 231)

என்னும் கவிதையில் காற்றின் நிறம் மாறிய மாசுபாட்டினைக் காட்சிப்படுத்துகிறார்.

இயற்கையின் அழிவும் செயற்கையின் வரவும்

இயற்கை முற்றிலுமாக அழிந்துவருகிறது. செயற்கை மேலோங்கியுள்ளது. காடுகளும், மலைகளும், அருவிகளும், ஆறுகளும் இன்றைக்குக் காட்சிப்பொருளாக கமட்டுமே இருந்து வருகின்றன. மனிதத் தேவைகளுக்காக இயற்கை அன்னை தன்னைக்கரைத்துக் கொண்டுவருகிறாள். இயற்கைப்பேரழிவுகளும், சீற்றங்களும் நாளும் அரங்கேறி வருகின்றன. அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகள் மனிதவாழ்வை உயர்த்தினாலும், மனிதநேயத்தையும், இயற்கையையும் புறந்தள்ளி வந்து கொண்டுள்ளன.

சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த சிறப்புமிகு பறவைகள் இன்றைய நிலையில் காட்சிப்பொருளாகக் கூட இல்லை. அன்னத்தையும், அன்றிற் பறவையையும் இலக்கியங்களில் மட்டுமே படித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அவை இன்று இல்லை. இதுபோல் இனிவரும் காலங்களில் ஏராளமான செடிகொடிகள், விலங்கினங்கள், பறவைகள் காணாமல் போகும் என்பது உறுதி. அந்த அளவுக்கு இயற்கையை நாம் அழித்துக் கொண்டுள்ளோம். இது அடுத்த நூற்றாண்டில் எதுவுமே இல்லாமல் போகும் என்பது கவிஞரின் கருத்தாக உள்ளது.

“அடுத்த நூற்றாண்டில்

அந்தி நேரத்தில்

மூளை தவிர எல்லாம்

செயற்கையாய்க் கிடைக்கும்

ஆண்டுக்கொருமுறை

முகம் மாறலாம்

மரத்தின் திசுக்களில்

மனிதன் வாழ்வான்

எண்கள் இட்ட

இருதயம் கிடைக்கும்

கணவனுக்கு மனைவி

செவ்வாயிலிருந்து

செலவுக்கனுப்புவான்” (தமிழுக்கு

நிறமுண்டு, ப. 70)

என்னும் கவிதையில் விஞ்ஞானத்தின் வளர்ச்சியை எடுத்துரைக்கிறார். அடுத்த நூற்றாண்டில் மனிதநேயம் மறைந்து போகும்; மனிதன் தனக்குரிய இயற்கைப் பண்புகளிலிருந்து செயற்கையாகிப் போவான் என்று எடுத்துரைக்கிறார்.

முடிவுரை

அறிவியல் அறிஞனும் கவிஞனும் ஒரேதளத்தில் இயங்குகின்றனர். என்றாலும் கவிஞன் உள்ளத்தில் எழும்புகின்ற சிசுக்கூறுகளை அறிவியலாளன் உருவாக்கிவிடுகிறான். இன்றைக்கு அறிவியலால் சாத்தியப்படாத துறைகளே இல்லை என்றநிலை உருவாகிவருகிறது. மனிதத்தேவைகளைக் கருவிகள் நிறைவேற்றும் காலம் வந்துவிட்டது. மனிதனை மனிதனாகப் பார்க்கும் நிலைமாறி, மனிதனை மற்றொரு கருவியாகக் கருதும்நிலை ஏற்பட்டு வருகிறது. இயற்கை முற்றிலுமாக அழிக்கப்பட்டு, செயற்கைப்பொருள்கள் ஆதிக்கம் செலுத்திவருகிறது. முன்னோர் மரபும், கலைச்செல்வங்களும், மானுடவளர்ச்சியும் அற்ற அறிவியலால் மானுடமுன்னேற்றம் சாத்தியம் இல்லை

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

என்பதனைக் கட்டமைப்பதாகக் கவிஞர் வைரமுத்துவின் அறிவியல்சிந்தனை உள்ளதனை இக்கட்டுரையின் வழியாக உணரமுடிகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

- [1] கவிப்பேரரசுவைரமுத்து. தண்ணீர் தேசம். சூர்யாலிட் ரேச்சர், சென்னை, 2007.
- [2] கவிப்பேரரசுவைரமுத்து. வைரமுத்து கவிதைகள். சூர்யாலிட் ரேச்சர், சென்னை, 2009.
- [3] நெல்லை சு. முத்து. கவிதைகளில் அறிவியல். மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 1990.
- [4] மணவை முஸ்தபா. தமிழில் அறிவியல் படைப்பிலக்கியம். மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை, 1989.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Occupation in Tamil Literature

R. Murgan, Ph.D Research Scholar of Tamil, M.T.T. Hindu College,
Manonmaniyam Sundaranar University, Tirunelveli, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9172-5677>

DOI: 10.5281/zenodo.6622396

Abstract

If we start with the elegance of Tamil literature, then the Sangam period appears first. The people of Sangam times who lived amicable to nature do businesses for their living also. They realized that the agricultural industry was essential for the survival of human society. Because of that they mostly did agricultural work. They also did weaving, pottery and carpentry. During the pre-civilization period, people who lived in the cold areas wore tight-fitting clothing and people living in hot areas wore loose-fitting clothing. The purpose of the article is to bring forth the business adopted by the Sangam people.

Keywords: Literature, Sangam Times, Agriculture, Occupation.

References

- [1] Tamilannal. *Tolkappiyam Porulathigaram*.
- [2] Manikkavasagan Urai. *Silappathikaram*.
- [3] Kazhaga Velieetu. *Purananuru Mulamum Uraium*.
- [4] Kazhaga Velieetu. *Natrinai Mulamum Uraium*.
- [5] Kazhaga Velieetu. *Pathupattu Mulamum Uraium*.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

தமிழ் இலக்கியத்தின் தொழில்கள்

இரா. முருகன், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழியல் ஆய்வு மையம், ம. தி. தா.இந்துக்கல்லூரி,
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9172-5677>

DOI: 10.5281/zenodo.6622396

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கியங்கள் என்று தொடங்கினால் சங்க காலம் முதலில் தோன்றும் அதன் அடிப்படையில் பத்துப்பாட்டு எட்டுத்தொகை, பதினெண் மேல் கணக்கு, பதினென்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் வழியாக தொழில்கள் எவ்வாறெல்லாம் தொடங்கி அவைகள் எவ்வாறு மேம்பாடு அடைந்தது எந்த நிலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் என்ன? என்ன? தொழில்கள் செய்து வந்தனர் என்பதை திணை வாரி வாழ்ந்த மக்கள் செய்தனர். மனித சமுதாயம் வாழ வேளாண் தொழில் இன்றியமையாதது என்பதை உணர்ந்தனர். அதன் காரணமாக வேளாண் தொழில் செய்தனர். அத்துடன் நின்று விடாமல் நெசவு தொழில், தச்சு தொழில் ஆகியவற்றையும் செய்து வந்தனர். நாகரிகம் வளராத காலத்தில் தழைகளையும், இலைகளையும் ஆடையாகவும், பின்னர் வேட்டையின் மூலம் கிடைத்த மான், புலி ஆகியவற்றின் தோலையும் உடையாக உடுத்தினார் நாகரிகம் பெற்ற காலத்தில் பருத்தியில் இருந்து பஞ்சை பிரித்தெடுத்து நூலாக நூற்று ஆடை தயார் செய்து அணிய தொடங்கினார் உடை அணிதல் தட்ப வெப்ப நிலைக்கு ஏற்ப மாறுபட்டது. குளிரான பகுதியில் வாழ்ந்தவர் உடம்பை இறுக்கமாக கொண்ட ஆடையையும் வெப்பமான பகுதியில் வாழும் மக்கள் இறுக்கமில்லாத உடைகளையும் அணிந்தனர்.

திறவுச்சொற்கள்: இலக்கியம், பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, விவசாயம், தொழில்.

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கியங்கள் என்று தொடங்கினால் சங்க காலம் முதலில் தோன்றும் அதன் அடிப்படையில் பத்துப்பாட்டு எட்டுத்தொகை, பதினெண் மேல் கணக்கு, பதினென்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் வழியாக தொழில்கள் எவ்வாறெல்லாம் தொடங்கி அவைகள் எவ்வாறு மேம்பாடு அடைந்தது எந்த நிலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் என்ன? என்ன? தொழில்கள் செய்து வந்தனர் என்பதை திணை வாரி வாழ்ந்த மக்களின் தொழிலை இக்கட்டுரை வடிவமைக்கிறது.

குறிஞ்சித் திணையில் வாழ்ந்த மக்கள் தொழில்கள்

மனித சமுதாயம் வாழ வேளாண் தொழில் இன்றியமையாதது என்பதை உணர்ந்தனர். அதன் காரணமாக வேளாண் தொழில் செய்தனர். அத்துடன் நின்று விடாமல் நெசவு தொழில், தச்சு தொழில் ஆகியவற்றையும் செய்து வந்தனர். நாகரிகம் வளராத காலத்தில் தழைகளையும், இலைகளையும் ஆடையாகவும், பின்னர் வேட்டையின் மூலம் கிடைத்த மான், புலி ஆகியவற்றின் தோலையும் உடையாக உடுத்தினார் நாகரிகம் பெற்ற காலத்தில் பருத்தியில் இருந்து பஞ்சை பிரித்தெடுத்து நூலாக நூற்று ஆடை தயார் செய்து அணிய தொடங்கினார் உடை அணிதல் தட்ப வெப்ப நிலைக்கு ஏற்ப மாறுபட்டது. குளிரான பகுதியில் வாழ்ந்தவர் உடம்பை இறுக்கமாக கொண்ட ஆடையையும் வெப்பமான பகுதியில் வாழும் மக்கள் இறுக்கமில்லாத உடைகளையும் அணிந்தனர். ஆடை பற்றிய

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

குறிப்பு தொல்காப்பியத்தில் காணப்படுகிறது. இதிலிருந்து நெசவு தொழிலின் தொன்மையை அறிய முடிகிறது.

“கூழை விரித்தல் காதொன்று களைதல் ஊழனி தைவரல்

உடைபெயரத் துடிக்ககலோம்

கொழீஇய நான்கே இரண்டென மொழிப” (தொல் நூ 427)

சங்க இலக்கத்தில் பெண்கள் நெசவுத் தொழில் செய்பவராக காணப்படுகின்றனர். கைம் பெண்கள் வாழ்வாதந்திற்காக நெசவு செய்த செய்தி குறிஞ்சித்திணைப் பாடலில் காணப்படுகிறது. சங்க இலக்கியத்தில் நெசவு பெண்டிரை குறிக்க பருத்தி பெண்டிர், ஆளிற் பெண்டிர் போன்ற சொற்கள் இடம் பெற்றுள்ளனர்.

“ஆளிற் பெண்டிர் தாளிர் செய்த

நுணங்கு நுண்பனுவல் போல” (நற்றிணை 353 – 1-2)

“பருத்தி பெண்டின் பனுவல் அன்ன” (புறம் 125-1)

மேலும், நாருடையையும் தழையுடையையும் அணிந்தனர் என்ற செய்தி குறிஞ்சித் திணைப்பாடல் வழி காணலாம்.

இசை கருவி செய்தல்

குறிஞ்சி நில மக்கள் தாங்கள் வேட்டையாடி கிடைத்த மிருகங்களின் தோல்களைக் கொண்டு இசை கருவிகளைத் தயார் செய்தும் மூங்கிற் பட்டைகளை பிளந்து தட்டை தண்ணுமை, ஆம்பற்குழல் போன்ற இசை கருவிகளையும் தயார் செய்தனர். இதனை தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகிறது. ஐந்திணைக்கு முரிய யாழ், பண், பறை என குறிப்பிடுகிறது.

“தட்டைத் தண்ணுமைப் பின்னர் இயவர்

தீம் குழல் ஆம்பலின் இனிய இமிருகம்” (ஐங் 215 3-4)

குறிஞ்சி திணைப்பாடல்களில் துடி, முடி, பறை, கொம்பு, குழல், வயர் போன்ற இடை கருவிகளின் பெயர்களாக குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. இசை கருவிகளை தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரம்புக்கருவி, கஞ்சக்கருவி, மிடற்றுக்கருவி என வகைப்படுத்தியிருந்தனர்.

இரும்புத் தொழில்

வேட்டையாடிய மிருகங்களை சுட்டு திண்பதற்கு கற்கள் மூலம் தீ முட்டியவர்கள் உலைக்களம் அமைத்தார்கள் இதன் மூலம் இரும்பை காய்ச்சி அடித்து கருவிகள் செய்தனர். இதனைக் கொண்டு உழவுக்கு கலப்பை முதலியன தயார் செய்து உழவு தொழிலுக்கு பயன்படுத்தினர். உலைக்களம் பற்றிய செய்திகள் குறிஞ்சித் திணைப்பாடல் வழிகாண முடிகிறது. மேலும் இரும்பை கொண்டு வில், அம்பு தயார் செய்து வேட்டைக்கு பயன்படுத்தினர் போர் செய்வதற்கும் அம்பை பயன்படுத்தினர் மேலும் அரிவாள் வேல் போன்ற கருவிகளையும் செய்து பயன்படுத்தின வந்தனர்.

“காதலர்ப் பிரிந்த மாதர் கோதக

ஊதுயைக் குருகியினுயிர்த்தனரொடுங்கி” (சிலப் 4 : 58-59)

உலைக்கு பெருமை சேர்க்கும் வகையில் தலைவனின் காமப்பெருமூச்சு கொல்லனது உலை மூக்கிற்கு ஒப்பு கூறப்பட்டுள்ளது.

அணிகலத் தொழில்

கடற்கரையில் கிடைத்த கிளிஞ்சல்கள், கடலில் கிடைத்த முத்து பவளம், சங்கு ஆகியவற்றை

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

அணிகலன்களாக அணிந்தனர். பின்னர் வெள்ளி, பொன் ஆகியவற்றை கொண்டு அணிகலன்கள் செய்து அணிந்தனர். இந்த செய்திகளை குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்கள் வழியாக நாம் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது.

ஓவியத் தொழில்

சங்க கால மக்கள் இயற்கையோடு இணைந்து வாழ்ந்ததால் அவர்கள் அதிகமாக காண முடிந்த விலங்குகளையும், பறவைகளையும் மற்றைய உயிரினங்களையும் ஓவியங்களாக வரைந்தனர்.

மூல்லை நில மக்களின் தொழில்

மக்களின் வாழ்க்கை தரம் உயர தொழில் முக்கியமாக அமைகிறது. இந்த நில மக்கள் காடும் காடு சார்ந்த நிலத்தில் வாழ்ந்தனர். இந்த நில ஆடவரை ஆயர் எனவும் வேட்டுவர் எனவும் குறிப்பிட்டனர். தொல்காப்பியமும் அவ்வாறே கூறுகிறது.

ஆநிரை மேய்த்தல்

மூல்லை வாழ் மக்கள் ஆடு, மாடுகளை மேய்க்கும் தொழிலை பிரதானமாக செய்து வந்தனர். இவர்களை இடையர்கள் என அழைத்தனர். இந்த மேய்த்தல் தொழில் மூலமே பொருளிட்டினர்.

“பறியுடைக் கையர் மறியினத்து ஒழிய

பாலொடு வந்த கூலொடு பெயரும்

ஆடிடை இடை மகன் சென்னிச்

சூடிய எல்லாம் சிறுபசு முகையே” (குறு 221 : 2-5)

ஆயர் குலப் பெண்கள் பாலை மோராக்கி பக்கத்து ஊர்களில் கொண்டு விற்று அதன் மூலம் கிடைக்கும் காசில் வீட்டிற்கு வேண்டிய உணவு பொருள்களை வாங்கிவந்து சமைத்து உண்பர். தாங்கள் விற்ற மோர் காசை சேர்த்து வைத்து பசுக்கள் வாங்கி வளர்ப்பார்கள். மேலும், தரிசு நிலத்தை உழுது செம்மை செய்து வரகு விதைத்து பயன் பெற்றனர். பூவிற்றல் தொழிலும் செய்தனர் (நற் 97 : 6-7, நெடு 38) தட்சர்கள் மரத்தொழில் செய்தனர். கிணறு தோண்டும் தொழில் செய்தனர்.

நெய்தல் நில மக்கள் தொழில்

மீன் பிடித்தல், உப்பு விளைவித்தல், உலர்மீன் தயாரித்தல் உப்பு விற்றல் முத்தெடுத்தல் ஆகியவற்றோடு கொல்லர் தொழில் செய்தல், தச்சுத் தொழில் செய்தல், கால் நடை வளர்த்தல் குடிசை கட்டுதல் ஆகிய தொழில்களை செய்து வந்தனர். கொல்லர் தொழிலை “கொல்வினை” (குறுத்தொகை, பா. 304) இத்தொழில் மூலம் ஊளி தயார் செய்து சுறா மீனை பிடிக்க உபயோகப் படுத்துவார்கள். கரும்பு மற்றும் பிற தானியங்களையும் பயிரிட்டனர். வாணிகம் செய்தனர். மருத நிலத்தில் விளைந்த நெல்லை பிற நிலத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கு பண்டமாற்று முறை வாணிபம் செய்தனர். இங்கு வாழும் மக்களை கரையாளர் என்றனர். இவர்களை மீனவர், பரதர், முக்குவர் எனவும் பல பெயர்கள் விட்டு வளங்கி வந்தனர்.

தொகுப்புரை

நெசவு தொழில், இரும்பு தொழில், அணிகலன்கள் செய்தல், ஓவியத் தொழில், இசை கருவி செய்தல், உழவு தொழில் செய்தல் ஆடு, மாடு மேய்த்தல், மீன் பிடித்தல், தச்சு தொழில் செய்தல் கால் நடை வளர்த்தல், குடிசை கட்டும் தொழில் செய்தல், வேட்டை ஆடுதல், வேளாண்தொழில் முத்துகுளித்தல் ஆகிய தொழில்களை யார் யார் செய்தார்கள் என்பதை சங்க இலக்கிய தமிழ் நூல்களின் வழியாக தெரிந்து கொண்டதை இக்கட்டுரை மூலம் வெளிகொணரப்பட்டது. மலையும் மலை சார்ந்த

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

நிலத்தைக் குறிஞ்சி என்றும் காடும் காடு சார்ந்த நிலத்தைக் முல்லை என்றும் வயலும் வயல் சார்ந்த நிலத்தை நெய்தல் என்றும் வகை படுத்தி அங்கு வாழும் மக்கள் செய்யும் தொழில்களை வகைப்படுத்தி அதன் வழியாக பண்டமாற்று முறையை மேற்கொண்டு செம்மையாக தொழில் செய்து வளம் பெற்றனர் என்பதை இக்கட்டுரை நமக்கு உணர்த்துகிறது. தொல்காப்பியம், நற்றிணை, சிலம்பு, புறநானூறு குறிஞ்சித்திணைப்பாடல், முல்லைத்திணைப்பாடல், நெய்தல் திணைப்பாடல், மருததிணைப்பாடல் மூலமாகவும் ஐங்குறுநூற்றில், பட்டினப்பாலையில் பெரும் பாணர்ற்று படையில் திரட்டப்பட்ட செய்திகள் இக்கட்டுரையில் இடம் பெற்றுள்ளது. தமிழ் இலக்கியங்களில் வகைப்படுத்தப்பட்ட தொழில்களின் தொன்மையும் செழுமையும் இக்கட்டுரை வழி தெளிவு படுத்தப்பட்டுள்ளது.

துணைநின்ற நூல்கள்

- [1] தமிழண்ணல். தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்.
- [2] மாணிக்கவாசகன் உரை. சிலப்பதிகாரம்.
- [3]. கழக வெளியீடு. புறநானூறு மூலமும் உரையும்
- [4] கழக வெளியீடு. நற்றிணை மூலமும் உரையும்.
- [5] கழக வெளியீடு. பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும்.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Life of Ancient Tamil People in *Natrinai*

M. Murugesan, Assistant Professor, Department of Tamil,
Causanel College of Arts and Science, Ramanathapuram, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9312-7734>

DOI: 10.5281/zenodo.6622407

Abstract

Sangam literature is a literal depiction of the lifestyle of the Tamil people. 'Ettuthokai' and 'Pattuppattu' are from Sangam literatures. One of the eight books on the subject is the anthology of many poems. This book was sung and later compiled. However, the 'Ettuthokai' songs are considered to be the most excellent of the Tamil Sangam texts. The poems trace the way of life, customs, and culture of the people. Thus food, hospitality, marriage, love, culture, sports, etc. are seen in the collection of the poems. Hence, this article propounds to decipher the life of the ancient Tamil people from 'Natrinai'.

Keywords: *Natrinai*, Tamil, People, Life, Sangam, Literature.

References

- [1] Pinnathur Narayanaswami Ayyar Urai. *Natrinai Moolamum Uraiyum*. Kalaga Veliyeedu, Chennai. 2007.
- [2] Avvai Duraisamy Pillai Urai. *Moolamum Uraiyum*. Kalaga Veliyeedu, Chennai. 2001.
- [3] Ilampooranar Urai, *Tholkappiyam*, Porulathikaram. Kalaga Veliyeedu, Chennai. 2007.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

நற்றிணை காட்டும் பழந்தமிழ் மக்களின் வாழ்வியல்

மு.முருகேசன், உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

கௌசானல் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, இராமநாதபுரம், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9312-7734>

DOI: 10.5281/zenodo.6622407

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சங்க இலக்கியங்கள் தமிழ் மக்களின் வாழ்வியல் முறைமைகளைச் சொல்லோவியங்களாக எடுத்துக்காட்டும் இலக்கியங்களாகும். சங்க இலக்கியங்கள் என்பன எட்டுத்தொகையும் பத்துப்பாட்டும் ஆகும். இவற்றுள் எட்டுத்தொகை நூல்களில் அகநூல்களில் ஒன்று நற்றிணை ஆகும். இந்நூல் தனிப்பாடலாகப் பாடப்பட்டு பின்னர் தொகுப்பட்டது ஆகும். எனினும் எட்டுத்தொகை நூல்களில் மிகச்சிறப்பு வாய்ந்ததாகக் கருதப்படுகின்றது. இந்நூல் மக்களின் வாழ்க்கை முறையினையும் பழக்கவழக்கங்களையும் பண்பாட்டினையும் எடுத்தோம்புகின்றது. அந்தவகையில் நற்றிணையில் இடம்பெறும் வாழ்வியல் சிந்தனைகளாக உணவு, விருந்தோம்பல், திருமணம், காதல், பண்பாடு, விளையாட்டு போன்றவை காணப்படுகின்றன.

திறவுச் சொற்கள்: நற்றிணை, தமிழ், மக்கள், வாழ்வு, சங்கம், இலக்கியம், உணவு, திருமணம், காதல், பண்பாடு, விளையாட்டு.

முன்னுரை

சங்க இலக்கியங்கள் தமிழ் மக்களின் வாழ்வியல் முறைமைகளைச் சொல்லோவியங்களாக எடுத்துக்காட்டும் இலக்கியங்களாகும். சங்க இலக்கியங்கள் என்பன எட்டுத்தொகையும் பத்துப்பாட்டும் ஆகும். இவற்றுள் எட்டுத்தொகை நூல்களில் அகநூல்களில் ஒன்று நற்றிணை ஆகும். இந்நூல் தனிப்பாடலாகப் பாடப்பட்டு பின்னர் தொகுப்பட்டது ஆகும். எனினும் எட்டுத்தொகை நூல்களில் மிகச்சிறப்பு வாய்ந்ததாகக் கருதப்படுகின்றது. இந்நூல் மக்களின் வாழ்க்கை முறையினையும் பழக்கவழக்கங்களையும் பண்பாட்டினையும் எடுத்தோம்புகின்றது. அந்தவகையில் நற்றிணையில் இடம்பெறும் வாழ்வியல் சிந்தனைகளை எடுத்துக் கூறுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

நற்றிணை - அறிமுகம்

நற்றிணை = நல் + திணை என பிரிக்கப்பட்டு நல்ல நில ஒழுக்கங்களை எடுத்துக் கூறுகின்றது. இந்நூல் அகம் என்னும் காதல் வாழ்வை எடுத்தோம்புகிறது. நல் என்னும் அடைமொழியைப் பெற்றது. இதற்கு நற்றிணை நானூறு என்னும் மற்றொரு பெயரும் உண்டு. ஒன்பது முதல் பன்னிரண்டு அடிகள் வரை பாடப்பெறும். இந்நூலைத் தொகுத்தவர் பெயர் தெரியவில்லை. தொகுப்பித்தவர் பன்னாடு தந்த பாண்டியன் மாறன் வழி ஆவார். சுவடிகளில் எழுதப்பட்டு வந்த இந்நூல் பிற்காலத்தில் அழிந்துபோகும் நிலை ஏற்பட்டபோது முதன்மதலில் பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர் அவர்கள் தான் இயற்றிய புத்துரையுடன் 1915 ஆம் ஆண்டு பதிப்பித்து வெளியிட்டார். இதனையடுத்து பல உரையாசிரியர்கள் இந்நூலுக்கு உரை தந்துள்ளனர்.

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

நற்றிணை காட்டும் வாழ்வியல்

நற்றிணைப் பாடல்கள் வழியாக அக்கால பழந்தமிழ் மக்களின் பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், வாழ்க்கை முறைகள் போன்றவற்றை அறியலாம். தலைவன் பிரிவால் வாடும் தலைவி அவன் வரவைச் சுவரில் கோடிட்டு காட்டும் வழக்கமும், தலைவன் வரவை பல்லி கூறுவதும் அம்மக்களின் நம்பிக்கையாகவும் இருந்துள்ளது. மேலும் மகளிர் கால்பந்து விளையாடும் பழக்கமும் இருந்துள்ளதை அறியலாம். பிற்காலத்தில் சிறந்து விளங்கிய தூது என்னும் சிற்றிலக்கிய வகைக்கு வழிகாட்டியாக குருகு, கிளி, நாரை ஆகியவற்றை தூதுவிடும் பாங்கினையும் அறியலாம். இவை தவிர மன்னர்களின் ஆட்சிச்சிறப்பு, கொடைப்பண்பு, ஈகைப்பண்பு, மக்கள் வாழ்ந்த அறவாழ்வு ஆகியவற்றையும் அறிய முடிகின்றது. தெளிந்து வழியும் அருவி நீலமணிபோல காட்சியளிக்கின்றது. உயர்ந்த மலைப்பக்கத்தில் பொன்போல வேங்கை மலரின் தாது உதிர்ந்து காணப்படுகின்றது. பசிய கணுக்களை உடைய அசையும் மூங்கில்கள் மேகத்தின் அடிமுடிகளைத் தழுவுகின்றன. இத்தகைய மலைநாடன் முதலில் கூடிய காலத்து என் கைக்கொண்டு தன்கை ஒற்றியும் , தன்கைக்கொண்டு என் நெற்றியை நீவியும் தாயைப் போல சாலப் புரிந்து பேசினாள். இப்பொழுதோ கள்வன் போலக் கொடியன் என்று கூறினாள் எனதோழி பேசுவதை,

"என்கைக் கொண்டு தன்கை ஒற்றியும்

தன்கைக் கொண்டு என்நல்நுதல் நீவியும்

அன்னை போல இனிய கூறியும்" (நற்றிணை, பாடல் எண்: 28)

என்ற முதுகூற்றனார் பாடல் தெளிவாக உணர்த்துகின்றது. இப்பாடலில் தலைவியின் காதல் வாழ்வு உணர்த்தப்படுகின்றது. தோழியருடன் விளையாடும்போது மணலுக்குள் புன்னங்கொட்டையை மறைத்து விளையாடினோம். அதனை எடுக்காமல் மறந்துவிட்டுச் சென்றுவிட்டோம். அது முளைத்துக் கொண்டது. மேலும் அது உனக்கு உடன்பிறந்தவள் என்று தாய் சொல்லி விட்டாள். எனவே எனக்கு உண்ணக் கொடுத்த பாலை அதற்கு ஊற்றி வளர்த்து வந்தேன். இப்போது மரமாக நிற்கிறது. தலைவா! அதன்கீழ் உன்னோடு சிரித்துக் கொண்டு விளையாட வெட்கமாக இருக்கின்றது. உயர்ந்த இந்த மரத்தின் நிழலில் பிறவும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போது பட்டப்பகலில் நீ எனக்கு உன்னைக் கொடுத்தால் எனக்கும் கூச்சமாக இருக்கின்றது எனத் தலைவி கூறுவதை,

"விளையாடு ஆயமொடு வெண்மணல் அழுத்தி

மறந்தனம் துறந்த கான்முளை ஆகைய

நெய்பெய் தீம்பால் பெய்தினிது வளர்ப்ப" (நற்றிணை, பாடல் எண்: 172)

என்ற பாடல் வழியாக அறியலாம். இப்பாடலில் தலைவி தலைவனோடு விளையாடும் நிகழ்வை உணர முடிகின்றது. தமிழனின் பண்பட்ட வாழ்வையும் ஏழு பிறப்பிலும் தான் திருமணம் செய்துகொண்ட தலைவனோடு நட்புறவுத் தொடர வேண்டும் என்பதை,

"சாதல் அஞ்சேன் அஞ்சுவன் சாவில்

பிறப்புப் பிறிதாகுவ தாயின் என்றும்

மறக்குவன் கொல்என் காதலன் எனவே" (நற்றிணை, பாடல் எண்: 397)

என்ற பாடல் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இப்பாடலில் கணவன் மனைவி வாழ்க்கை முறை பற்றி சொல்லப்படுகின்றது. விருந்தோம்பல் மகத்துவத்தின் சிறப்பினையும் இரவு நேரத்திலும் விருந்து உபசரிக்கும் தமிழரின் வாழ்வின் அறத்தினை,

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

"அல்லிராயினும் விருந்துவரின் உவக்கும்

மூல்லை சான்ற கற்பின் மெல்லியல்" (நற்றிணை, பாடல் எண்: 142)

என்ற பாடல் வெளிப்படுத்துகின்றது. இப்பாடலில் விருந்தோம்பல் பற்றிய சிந்தனை இடம்பெற்றுள்ளது.

மரபுச் சிந்தனைகள்

மரபு பற்றிய செய்திகள் நற்றிணையில் அதிகமாகக் கொட்டிக் கிடக்கின்றன.

1. வெளவால் கனவில் வந்தால் அனைத்தும் உண்மையாக நடக்கும் (நற்றிணை, பாடல் எண்: 48)
2. காதலன் வரவை பல்லி கூறுதல் (நற்றிணை, பாடல் எண்: 308)
3. தலைவி தோழியருடன் பந்து விளையாடுதல் (நற்றிணை, பாடல் எண்: 234)
4. கிளி, நாரை, குருகு ஆகியவற்றைத் தூதாக அனுப்புதல் (நற்றிணை, பாடல் எண்: 349)
5. தலைவன் வரும் நாளை தலைவி சுவற்றில் கோடிட்டு எண்ணுதல் (நற்றிணை, பா. எண்: 298)

இவை போன்ற பல்வேறு மரபுக்கான செய்திகள் இந்நூலில் நிரம்பிக் கிடக்கின்றன. குறிஞ்சித் திணை காட்டும் வாழ்வியல், நற்றிணையில் கபிலர் பாடிய குறிஞ்சித் திணையில் பிரிவினை உணர்த்திய தலைவிக்குத் தோழி கூறுவதாக அமைந்த பாடலில் தலைவி தலைவன் மீது கொண்ட அன்பினை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. இதனைக் கபிலர்,

"நின்ற சொல்லர் நீடுதோன்று இனியர்

என்றும் என்தோள் பிரிவு அறியலரே...

...நீரின்றி அமையா உலகம் போலத்

தம்மின்றி அமையா நம்மைநயந்து அருளி

நறுநுதல் பசுத்தல் அஞ்சிச்

சிறுமை உறுபவோ? செய்வு அறியலரே" (நற்றிணை, பாடல் எண்: 1)

என்ற பாடல் மூலம் சுட்டிச் செல்கின்றார். இப்பாடலின் கருத்தாக பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர், தாமரைத் தாது தலைவன் உள்ளத்திற்கும் சந்தனத் தாது தலைவியின் உள்ளத்திற்கும் உவமையாக்கி இருவருடைய கருத்தும் ஒத்தவழிச் சாந்திலே தீந்தேனிறால் வைத்தது போல தலைவன் தலைவியின்பால் அன்பு வைத்துள்ளான் என்று கூறுகின்றார் (நற்றிணை மூலமும் உரையும், பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர் உரை). ஒளவை துரைசாமி பிள்ளை கூறும்போது, தாமரைத் தேனைச் சந்தனம் தன் மணத்தை ஊட்டிச் சிறப்பிப்பது போல தன்பால் வைத்த புள்ளிய என் அன்பை உள்ளத்தில் கொண்டு கேண்மையாம் பெருமை உறுவித்தார் என்பார்(நற்றிணை மூலமும் உரையும், ஒளவை துரைசாமி பிள்ளை உரை). இவ்விருவரும் தலைவன் தலைவியின் அன்பு வாழ்க்கையை வெளிப்படுத்துகின்றனர்.

பாலத்திணை காட்டும் வாழ்வியல்

தலைவனையும் தலைவியையும் பாலை நிலத்தில் கண்டவர்கள் சொல்வதுபோல் அமைந்துள்ள பதுமனார் பாடிய நற்றிணை பதுமனார் பாடலில் தலைவியின் பயணம் குறித்துப் பேசப்படுகின்றது. இதனைப் பதுமனார்,

"அழுந்துபட வீழ்ந்த பெருந்தண் குன்றத்து

ஒலிவல் ஈந்தின் உலவை அம்காட்டு

ஆறுசெல் மாக்கள் சென்னி எறிந்த

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

செம்மறுந் தலைய நெய்த்தோர் வாய
 வல்லிய பெருந்நலைக் குருளை மாலை
 மான்நோக்கு இண்டுஇவர் ஈங்கைய சுரனே
 வைஎயிற்று ஐயள் மடந்தைமுன் உற்று
 எல்லிடை நீங்கும் இளையோன் உள்ளம்
 காலொடு பட்ட மாரி

மால்வரை மிளிர்க்கும் உருமினும் கொடிதே (நற்றிணை, பாடல் எண்: 2)

என்ற பாடலின் வழியாக வெளிப்படுத்துகின்றார். இப்பாடலுக்கு பொ.வே.சோமசுந்தரனார், குடிப்பிறப்புடையானை மயங்கி அவள் சுற்றத்தினின்றும் பெயர்த்து அழைத்தேகுகின்றார்என்னும் இறைச்சிப் பொருள் தோன்ற காலொடு பட்ட மாரி மால் வரை என்று கண்டோர் கூறுகின்றனர் என உரைக்கின்றார் (நற்றிணை மூலமும் உரையும், பொ.வே. சோமசுந்தரனார் உரை). இக்ருத்தை ஒளவை துரைசாமிப் பிள்ளை கூறுகையில்,

"பொழுதும் ஆறும் உட்குவரத் தோன்றி
 வழுவின் ஆகிய குற்றம் காட்டலும்
 சேய்நிலைக்கு அகன்றோர் செலவினும் வரவினும்

கண்டோர் மொழிதல் கண்டது என்ப" (தொல்காப்பியம், பொருளதி., அகத்திணை. நூற்பா: 43)

என்ற நூற்பாவைச் சுட்டிக் காட்டி இது செலவின்கண் கூறியது என உணர்த்துகின்றார். இவ்விருவரும் பயணம் மேற்கொள்ளுதல் பற்றிப் பேசுகின்றனர்.

முடிவுரை

நாகரிக வாழ்வை வாழ்ந்து காட்டிய தமிழனின் வாழ்வியலை நற்றிணைப் புலவர்கள் மிக அழகாக எடுத்துரைத்துள்ளனர். தலைவன் தனலவியின் அன்பு வாழ்க்கை, பயணம் மேற்கொள்ளுதல், நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள், காதல், மரபுச் செய்திகள் போன்றவைப் பேசப்பட்டுள்ளன. விருந்தோம்பலின் சிறப்பு உணர்த்தப்பட்டுள்ளது. உலகத்தில் வாழும் உயிர்களை எல்லாம் உறவாக்கிக் கொள்ளும் பண்பாடு வெளிப்படுகின்றது. மக்களின் அற வாழ்க்கை, அன்பு வாழ்க்கை ஆகியவை தெள்ளத்தெளிவாகப் புலப்படுகின்றது.

துணைநின்ற நூல்கள்

- [1] பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர் உரை. நற்றிணை மூலமும் உரையும், கழக வெளியீடு, சென்னை.
- [2] ஒளவை துரைசாமிப் பிள்ளை உரை. நற்றிணை மூலமும் உரையும். கழக வெளியீடு, சென்னை.
- [3] இளம்பூரணர் உரை. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம். கழக வெளியீடு, சென்னை. 2007.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Thinai Marabu and Yappu in the Agam texts of *Pathinenkeelkanakku*

S.Murugeswari, Research Scholar (Full Time), Sethupathi Tamil Research Center, Department of Tamil,
Sethupathi Govt Arts College, Ramanathapuram.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2155-3678>

Dr. R. Athisayam, Research Guide, Assistant Professor, Sethupathi Tamil Research Center, Department of Tamil,
Sethupathi Govt Arts College, Ramanathapuram.

DOI: 10.5281/zenodo.6622415

Abstract

'Pathinenkeelkanakku' is about 18 Siriyakanakku- Aram (Virtue) books. This book is about the good values of life. It also evinces the way of leading good life for the people in a didactic manner. It delivers hopeful ideas to the people in a sincere way. In it, it delineates the facts from the six Agam texts, Thinai marabu and Yappu. In every thinai, valuable facts are without change about the Thinai marabu and Yappu. Hence, this article decodes the main ideas from the chosen theme.

Keywords: Thinai Marabu, Yappu, Agam texts, *Pathinenkeelkanakku*.

References

- [1] Senavarayar Urai. *Tholkappiam, Sollathikaram*.
- [2] Tamilannal. *Tholkappiam, Potulathikaram*.
- [3] Manickavasakan. *Silappathikaram*.
- [4] *Paripadal*. Kalaga Veliyeedu.
- [5] *Maduraikanji, Patthupaattu*. Kalaga Veliyeedu.
- [6] *Purananuru*. Kalaga Veliyeedu.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு அகநூல்களில் திணை மரபும் யாப்பும்

ச.முருகேஸ்வரி, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், சேதுபதி தமிழ் உயராய்வு மையம்,

சேதுபதி அரசினர் கலைக் கல்லூரி, இராமநாதபுரம்.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2155-3678>

முனைவர் ர. அதிசயம், நெறியாளர், உதவிபேராசிரியர், சேதுபதி தமிழ் உயராய்வு மையம்,

சேதுபதி அரசினர் கலைக் கல்லூரி, இராமநாதபுரம்.

DOI: 10.5281/zenodo.6622415

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என்பது பதினெண்-18 கீழ்- சிறியகணக்கு-அறம் 18 நூல்களும் அடி; அளவில் குறைந்து காணப்படும். பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் அனைத்தும் நல்லறங்களையும் நல்கருத்துக்களையும், நல்லொழுக்கங்களையும் விளக்குகிறது. மக்களுக்கு தேவையான அடிப்படை செய்திகளை பகுக்கின்றது. அவற்றில் அகநூல்களில் ஆறிலும் உள்ள கருத்துகளையும், திணைமரபு பற்றியும் யாப்பு பற்றியும் மையமிட்டு விளக்குகிறது. ஒவ்வொரு திணைக்கும் அறிய கருத்துகளை சிறிதும் மாறாமல் திணைமரபும் யாப்பும் அமைந்திருக்கிறதை காண முடிகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: தொண்டு, யாப்பு, ஒழுக்கம், நல்ல, கதை.

முன்னுரை

உலகமொழிகளில் சிறந்து விளங்க கூடியது நம் தமிழ்மொழி. தமிழ்மொழியின் பெருமையை இவ்வுலக மக்கள் அறிவர். மனிதவாழ்வியலுக்கு இலக்கண வகுத்த முதல் மொழி நம்மொழி கல்தோன்றி மண்தோன்றா காலத்தில் முன் தோன்றிய மூத்த குடியான தமிழ்குடி. இம்மொழியின் வாயிலாக பதினெண்கீழ்க்கணக்கு அகப்பாடல்களில் இலக்கணநூலார் குறிப்பிட்டதிணை இலக்கியம் மரபையும் அதனுள் காணப்படும் யாப்பையும் இக்கட்டுரை விரிவாக எடுத்துரைக்கின்றது.

திணை விளக்கம்:

முதலாவதாக திணை என்ற சொல் எப்படி தோன்றியிருக்கலாம். ஒவ்வொரு நிலத்திலும் வாழும் மக்களின் ஒழுக்கங்களை வைத்து வரையறுத்துள்ளனர். திணை என்பதற்கு ஒழுக்கம் என்பது பொருள் திணை என்ற சொல் பிரிவு என்ற பொருளையும் தருகின்றது. பின்பு தொல்காப்பியர் மொழியைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது திணைகளை வேறு பெயர்களால் குறிப்பிடுகின்றார். திணையை நிலம், வீடு, குலம், குடில் என்ற பிற பொருளையும் தருகிறது. முதலில் திணை என்ற சொல் குடியிருப்பை குறித்து வந்த சொல் பின்பு குடியிருப்புகளில் வாழும் மக்களின் ஒழுக்கத்தை சுட்டிக்காட்டியது தொல்காப்பியர் திணை என்ற சொல் நிலத்தையும், இடத்தையும் குறிக்கும் என்பர்.

“நிலனே காலம் கருவி என்றா

செந்தமிழ் நிலத்து வழக்கொடு சிவணி (தொல்.வேற்றுமை. நூற்பா. 29)

என்ற நூற்பாவின் மூலம் அறியலாம்

திணை வகைகள்

தமிழ் மாந்தர்கள் தம் வாழ்வினை அகவாழ்வு, புறவாழ்வு என இருவகையாகக் கொண்டிருந்தனர்.

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

“கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை யிறுவாய்

முற்படக் கிளந்த எழுதிணை என்ப (தொல்.களவியல் . நூற்பா. 1)

கைக்கிளை

‘கைக்கிளையுடையது ஒருதலைக் காமம்’ தொல்காப்பியர் இதனை இழிந்தகளவு என்றும் ஒவ்வாத காதல் என்றும் அழைப்பார். இக்காதல் ஒருவர் மட்டுமே அன்பு கூறிமற்றொருவர் அன்பு செலுத்தாமல் விட்டு விடுவதாகும்.

பெருந்திணை

பெருந்திணை என்பது பொருந்தாக்காமம். ‘மிக்க காமத்துமிடலொடு தொகை’ (தொல் .பொருள் அகம் நூற்பா. 56) இக்காதல் புரிவோர் ஒத்த வயதுடையவராகவோ அல்லது ஒத்த குடியினராகவோ இருத்தல் இயலாது ஆகவே இக்காதலும் பொருத்த மற்றவையாகவே திகழும் என்பர்

அன்பின் ஐந்திணை

ஐந்திணையுடையது அன்புக் காமம் என்று நம்பியகப் பொருள் குறிப்பிடுகிறது. சிறந்த அன்பு கொண்டு ஒழுக்குதல் அன்பின் ஐந்திணை என்று மாறன் அகப்பொருள் விளக்குகின்றது. இக்காதலை உலகமாந்தர் அனைவரும் போற்றுவர். இக்காதல் கற்பில் முடியக்கூடிய இல்லறம் சிறக்க கூடிய காதலாக விளங்குகிறது.

குறிஞ்சித்திணை

மலையும் மலைசார்ந்த பகுதியும் குறிஞ்சி நிலம் என்ப்படுகிறது. மலைப்பகுதி எப்பொழுதும் பசுமையாகவும், செழிப்பாகவும் வீற்றிருக்கும் நிலம். அங்கு வாழும் மக்கள் தினைவிதைத்தல், தேன்எடுத்தல், கிழங்கு அகழ்தல் போன்ற வேலைகளில் ஈடுபடுவர். ஆகவே அந்நில மக்கள் எப்பொழுதும் பொருளாதாரத்தில் சிறந்து விளங்குவர், ஆகவே எந்த பற்றாக்குறையும் இருந்தது இல்லை. அந்நில தலைவன் தலைவி எப்பொழுதும் சேர்ந்தே இருக்கக்கூடிய நிலை நிலவும் ஆகவே அம்மக்களின் உரிப்பொருளாக புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும் என்ற கருத்து அமைகிறது.

முல்லைத்திணை

தொல்காப்பியர் இத்திணையை முதலில் வைத்து பாகுபடுத்துவர். காரணம் முல்லைநில மக்கள் இல்லறத்திலும், கற்பொழுக்கத்திலும் சிறந்து விளங்கக்கூடியவராக இருந்திருக்கலாம் என்ற கருத்து நிலவி வருகிறது. இம்மக்கள் வாழும் பகுதிகாடும் காடுசார்ந்த பகுதியாகும். இந்நிலம் கால்நடை வளர்ப்பிற்கு ஏதுவாக இருந்ததால் அத்தொழிலையே முதன்மைத் தொழிலாகக் கொண்டனர். இத்திணையில் தலைவனை பிரிந்து தலைவியானவள் தன் வீட்டில் ஆற்றியிருப்பாள் அல்லது தலைவனது பிரிவை பொறுத்துக் கொள்ளாதல் என்ற காரணத்தினால் ஆற்றிருத்தலால் இருத்தலும் இருத்தல் நிமித்தமும் என்ற உரிப்பொருளைமையமிட்டு அமைகிறது.

மருதத்திணை

மருதநிலம் எங்குப் பார்த்தாலும் நீர் நிறைந்த பகுதியாகவும் கண்களுக்கு விருந்தூட்டும் பூக்கள், மரம்,செடி,கொடிகளாக இந்நிலம் காட்சியளிக்கும். காட்டுநிலத்திற்கும் கடற்கரை ஓரத்திற்கும், இடைப்பட்ட பகுதியாக இந்நிலம் விளங்குகிறது. வயலும் வயல்சார்ந்த பகுதியாக இருப்பதால் உப்புத் தன்மையோ, உவர்த்தன்மையோ இல்லாத நன்னீரே மருதநிலத்தில் காணப்பட்டது. இந்நிலத்தை மென்புலம் எனவும் அழைப்பார். இந்நில மக்கள் உழவர், உழத்தியராக வலம் வருவர். பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வு உண்டு பண்ணைக்காரரும் இருப்பர், தொழிலாளரும் இருப்பர், ஆகவே இந்நில மக்கள்

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

சிறுசிறு சண்டைகளாலும், பிரிவாலும் காணப்படுவதால் இந்நில உரிப்பொருளாக ஊடலும் ஊடல் நிமித்தமும் காணப்படும் நிலமாக வருணிக்கப்படுகிறது.

நெய்தல் திணை

கடலும் கடல்சார்ந்த பகுதியே நெய்தல் எனப்பட்டது. இங்கு உவர் மண்ணும் உவர்காற்றும் நிறைந்திருக்கும், நெய்தல் நிலப்பாடல்கள் களவினை எடுத்துரைக்கும் பாடலாகவே காணப்படுகிறது. இந்நிலமக்கள் மீன்பிடித்தல், மீனை உலரவைத்து கருவாடு செய்தல், உப்புவிற்றல், சங்குபொறித்தல் போன்ற வேலைகளில் ஈடுபடுவர், தன் தலைவன் மீன்படிப்பதற்கு கடலுக்கு போனவர் எப்பொழுது வருவார் என்று எதிர்ப்பார்த்து இரங்கலோடு காத்திருப்பதால் இந்நில உரிப்பொருளாக இரங்கலும் இரங்கள் நிமித்தமும் என்று பொருள்படுவதாக குறிக்கப்படுகிறது.

பாலைத் திணை

“மூலையும் குறிஞ்சியும் முறைமையில் திரிந்து
நல்லியல் புயிழந்து நடுங்கு துயருறுத்துப்

பாலை என்பதோர் படிவம் கொள்ளும் (சிலப்பதிகாரம் காடுகாண் காதை. பா. 64-66)

என்ற இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரத்தில் காடுகாண் காதையில் கூறுவதன் மூலம் இந்நிலச் சிறப்பை தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது தொல்காப்பியர் நிலப்பாகுபாட்டை குறிப்பிடும் பொழுது பாலைநிலத்தினை குறிப்பிடவில்லை. அதனால் அந்நிலத்திற்குரிய பொழுதும் உரிப்பொருளும் தொல்காப்பியரால் எடுத்துரைக்கப் பட்டுள்ளன. இந்நில தலைவன் தலைவி சேர்ந்து வாழக்கூடிய நிலமாக பாகுபடுத்த படவில்லை. ஏனென்றால் சுரம்மிகுந்த பாலையாக இருப்பதால் இந்நிலத்திற்குரிய உரிப்பொருள் பிரிதலும் பிரிதல்நிமித்தமும் என்று வரையறுக்கின்றனர்.

நிலங்களின் பெயர் காரணம்

திணை மலரால் பெயரிட்டு அழைக்கப்பட்டது. என்று இளம்பூரணர்வாயிலாக தெரியவருகிறது. பூக்கள் பழங்காலந்தொட்டே குறியீடுகளாக விளங்குகின்றன மணத்தையும் நிறத்தையும் தருவன பூக்கள் நல்லொழுக்கத்தினையும் பிறவற்றையும் குறிக்கிறது. நான்கு நிலத்திற்கும் பூக்கள் பெயர் வைத்தனர், பாலைக்கு வெள்ளையும் சாம்பலும் கலந்து இருவண்ணமாறான பாலைமலரைப் பெயராகச்சூட்டினர்.

திணை மரபும் யாப்பும்

சங்கஇலக்கிய அகப்பாடல்கள் மரபிலிருந்து பதினெண்கீழ்க்கணக்கு அகப்பாடல்கள் மாறுபட்டு அமைந்துள்ளன. ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்தில் தோன்றும் இலக்கியங்கள் வடிவமைப்பிலும், கருத்தியல் அடிப்படையிலும், மரபியல் அடிப்படையிலும் யாப்புகளை கொண்டு விளங்குவதைக் காணலாம். ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தே குறிப்பிட்ட இடத்தே நிகழ்ந்த வினை, நிகழ்ச்சி கால இயக்கத்தின் போது மாறாது தொடர்ந்து செல்லுதலும் உண்டு. சிறுசிறு வேறுபாடுகளுடன் தொடர்தலும் உண்டு. குறிப்பிட்ட காலமும் இடமும் அல்லது இரண்டில் ஏதேனும் ஒன்றானும் பற்றி வேறுபாடமைந்து தொடர்தலும் உண்டு. பெரும்பான்மையும் மாறாது தொடர்தலை மரபும் யாப்பும் என்கிறோம். அடிப்படை வேறுபாடுகளால் வேறுபடத்தொடர்தலை மரபுயாப்பு என்கிறோம். இத்தகைய மரபுயாப்புகள் நிலைக்களனாக நின்று இலக்கியப் பரிணாமத்தையும் வாழ்வியல் வளர்ச்சியையும் உணர்த்துகின்றன.

மரபுயாப்புகள் தோன்றல், கெடுதல், திரிதல் என்னும் நிலைகளில் அமையலாம். அம்மூவகை நிலைகள் தனித்தும் அமையலாம். இரண்டு மூன்று என ஒருங்கு கூடியும் அமையலாம். சங்ககாலத்தில் தோன்றிய பாடல்கள் அகமும், புறமும், அகப்புறம் சார்ந்தவையாக அமைந்துள்ளன. ஆனால் சங்கம்

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

மருவியகாலத்தில் அறம், அகம், புறம் என்ற வகையில் பாடல்கள் தோன்றின. அடி அளவிளும் சுங்கி நான் கடிக்குள் இப்பாடல்கள் நிற்கின்றன.

தொகுப்புரை

தொல்காப்பியர் திணைகளை நான்காகப் பகுத்து பின் அதன் வடிவமைப் பிணைக் கூறியுள்ளது. திணைப் பாகுபாடு இரு நிலையுடையது எனவும் அத்திணைப் பெயர் மலரின் பெயரையே குறித்து நின்றது எனவும் உணரமுடிகிறது. அகத்திணைக் கூறுகள் மக்களின் வாழ்வியலை எடுத்துரைக்கும் கருவி அதனை முதன்மையாகக் கொண்டே பாடுபொருள் அமைகின்றன என்ற செய்தினை இத்தலைப் பின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது. பதினெண்கீழ்க்கணக்கு அகநூல்களில் திணை மரபும் யாப்பும் என்னும் இத்தலைப்பில் திணைவிளக்கம், அகத்திணை, புறத்திணைப்பற்றிய கோட்பாடுகள், கைக்கிளை, பெருந்திணை, அன்பின் ஐந்திணை பற்றிய செய்திகள், நிலங்களின் பெயர்காரணம், திணை மரபும் யாப்பும் என்ற செய்திகளும் திணைபாடு ஏற்படுத்திய சமூகவளர்ச்சி பெற்ற செய்திணையும் காணமுடிகிறது.

துணைநூற் பட்டியல்

- [1] சேனாவரையருரை. தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம்.
- [2] தமிழண்ணல். தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்.
- [3] மாணிக்கவாசகன். சிலப்பதிகாரம்.
- [4] பரிபாடல் மூலமும் உரையும். கழக வெளியீடு
- [5] மதுரைக் காஞ்சி பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும். கழக வெளியீடு
- [6] புறநானூறு மூலமும் உரையும். கழக வெளியீடு

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

An Estimation of Parimelazhagar's *Thirukkural* Urai and M.Varatharasanar's Thiruvalluvar or *Vazhkkai Vilakkam* Urainoolum

I. Muniasamy, Assistant Professor, Department of Tamil,
Caussanel College of Arts and Science, Ramanathapuram - 623523, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3640-857X>

DOI: 10.5281/zenodo.6622465

Abstract

This article compares Parimezhagar's Thirukkural text to M. Varatharasanar's Thiruvalluvar or Vazhkkai Vilakkam of Thirukkural and explains the differences in the textual structure of the two literary stalwarts. It can be seen that most of the text structure of the two is differentiated in the mode of the category of virtue, object and pleasure. Similarly, the system of physiognomy is not found in the text of the Mu.Va. has been seen in the Parimelazhagar text. It is possible to see the difference between the two in system of projecting the virtues of life in their treatises. Thus, from Parimelazhagar to Mu.Va., the reason for the variance is they did not write his book as a mere text, but as a study of the thread of human life blended with culture and heritage. Apart from these, in some parts of the texts, it is permissible to view the text with the Parimelazhagar religious affiliation. It is also possible to see the text in the general sense of non-religion. Hence, this article decodes the similarity of the selected texts.

Keywords: *Thirukkural*, Parimelazhagar, M.Varatharasan, Text, Comparison, Evolution.

References

- [1] Chithambarampillai V.U. (Pathi.) *Tholkappiyam Porulathikaram (Kalaviyal, Karpiyal, Poruliyal)*. Vavillai Ramaswami Sasthrulu & Sons, Chennai, 1933.
- [2] Parimelazhagar (Urai). *Thirukkural*. Saratha publication, Chennai - 14, 2009.
- [3] Varatharasan, M. *Thiruvalluvar or Vazhkkai Vilakkam*. Pari Nilaiyam, Chennai, 1952,

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரையும் மு.வ.வின் திருவள்ளுவர் அல்லது வாழ்க்கை விளக்கம் உரை நூலும் - ஓர் மதிப்பீடு

இ. முனியசாமி, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, கௌசானல் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,

இராமநாதபுரம் - 623523, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3640-857X>

DOI: 10.5281/zenodo.6622465

ஆய்வுச் சுருக்கம்

பரிமேலழகரின் திருக்குறள் உரையுடன் மு.வரதராசனாரின் திருவள்ளுவர் அல்லது வாழ்க்கை விளக்கம் எனும் உரை நூலினை ஒப்பிட்டு இவ்விருவரது நூல் (உரை) அமைப்பிலும் உள்ள வேறுபாடுகளைக் கண்டறிந்து விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது. இருவரது உரை அமைப்பிலும் பெரும்பகுப்பான அறத்துப்பால், பொருட்பால், இன்பத்துப்பால் என்ற பகுப்பின் நிரல் வைப்பு முறையில் மாறுபட்டு அமைக்கப்பெற்றிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. அதேபோல் இயல்வைப்பு முறை பரிமேலழகர் உரையில் இடம்பெற மு.வ.வின் உரை நூலில் அவ்வமைப்பு காணப்பெறவில்லை. அதிகார வைப்பு முறையிலும் இருவரும் பல்வேறு இடங்களில் மாறுபடும் தன்மையினையும் காணமுடிகிறது. இவ்வாறு பரிமேலழகரிலிருந்து மு.வ. மாறுபடுகின்றமைக்குக் காரணம் மு.வ. தனது நூலினை வெறும் உரையாக மட்டும் எழுதாது திருக்குறளை மனித வாழ்வியலின் நெறியாக ஆராய்தமையே எனலாம். இவையன்றி குறட்பாக்களினது உரைகளின் சில இடங்களில் பரிமேலழகர் சமயச் சார்பு கொண்டு உரை காண மு.வ. எம்மதமும் சாராது பொதுமை நோக்கில் உரை கண்டுள்ளமையையும் காணமுடிகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: திருக்குறள், பரிமேலழகர், மு.வரதராசனார், நூல், ஒப்பீடு, மதிப்பீடு

முன்னுரை

தமிழ் மொழியில் பண்டைக் காலந்தொட்டு பல்வேறு அறநூல்கள் தோன்றியுள்ளன. அவ்வற நூல்களுள் பழமையானதும், தமிழர்களாலும் உலகத்தோராலும் சிறந்த நூலாகவும் போற்றப்படுவது உலகப் பொதுமறை எனும் திருக்குறள். இத்திருக்குறளுக்கு இதுகாறும் 240-க்கும் மேற்பட்ட உரைகள் தோன்றியுள்ளன. இன்றும் உரைகள் தோன்றியவண்ணம் உள்ளன. அவ்வுரைகளுள் சிறந்த உரையாக ஆராய்ச்சியாளர்களால் கருதப்பெறுவது பரிமேலழகரின் உரையாகும். இருபதாம் நூற்றாண்டில் மு.வரதராசனார் அவர்கள் திருவள்ளுவர் அல்லது வாழ்க்கை விளக்கம், திருக்குறள் தெளிவுரை என்ற நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவற்றுள் திருவள்ளுவர் அல்லது வாழ்க்கை விளக்கம் 1948-ஆம் ஆண்டும் திருக்குறள் தெளிவுரை 1949-ஆம் ஆண்டும் எழுதப்பெற்றுள்ளது. இவரது திருவள்ளுவர் அல்லது வாழ்க்கை விளக்கம் என்ற நூலினை பரிமேலழகரின் திருக்குறள் உரையோடு ஒப்பிட்டு ஆராயும் முகமாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

பரிமேலழகர்

பரிமேலழகர் திருக்குறள், பரிபாடல், திருமுருகாற்றுப்படை ஆகிய மூன்று நூல்களுக்கு உரை எழுதியுள்ளமையைக் காண முடிகிறது. திருக்குறளுக்கு உரை எழுதிய பதின்மருள் காலத்தால்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

பிற்பட்டவர் பரிமேலழகர். ஏனெனில் நன்னூல் ஆசிரியரின் கருத்துக்களும் தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரச் சேனாவரையரின் உரைக் கருத்துக்களும் இவரது உரையில் காணப்பெறுகின்றன. இவையன்றி கி.பி.14-ஆம் நூற்றாண்டினர் எனக் கருதப்பெறும் நச்சினார்க்கினியர் தனது திருமுருகாற்றுப்படை உரையில் பரிமேலழகரின் உரையை மேற்கோள் காட்டி மறுத்துரைத்துள்ளார். ஆகையால் நச்சினார்க்கினியர் காலத்திற்கு முற்பட்டவர் பரிமேலழகர் என்பது தெளிவு. நச்சினார்க்கினியர் காலத்திற்கு முற்பட்டவர் என்பதாலும் கி.பி.13-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவர் எனக் கருதப்பெறும் சேனாசரையர் காலத்திற்குப் பிற்பட்டவர் எனக் கருதப்பெறுவதாலும் பரிமேலழகர் கி.பி.13-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியல் வாழ்ந்தவர் எனக் கருதலாம்.

மு.வரதராசனார்

மு.வரதராசன் 25.04.1912 அன்று திருப்பத்தூரில் முனுசாமி-அம்மாக்கண்ணு தம்பதியருக்கு மகனாகப் பிறந்தவர். இயற்பெயர்(பெற்றோர் இட்டபெயர்) திருவேங்கடம். எனினும் வரதராசன் என அழைக்கப்பட்ட தாத்தாவின் பெயரே இவருக்கு நிலைத்துவிட்டது. இன்று தமிழலகில் மு.வ. என அனைவராலும் செல்லமாக அழைக்கப்பெறுகிறார். இவர் தனது பள்ளிக் கல்வியைத் திருப்பத்தூரில் முடித்துள்ளார். திருப்பத்தூர் பள்ளியில் தமிழ் ஆசிரியராகவும் பின் பச்சையப்பன் கல்லூரியிலும் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலும் பேராசிரியராகவும் பணியாற்றியவர். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் “சங்க இலக்கியத்தில் இயற்கை” எனும் தலைப்பில் முனைவர்பட்ட ஆராய்ச்சி மேற்கொண்டு அங்கு தமிழில் முதன் முதலாக முனைவர் பட்டம் பெற்றவர். மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தராக 1971 முதல் 1974 வரை செயல்பட்டவர். சிறுவர் இலக்கியம், சிறுகதை, புதினம், வரலாறு, மொழி, ஆராய்ச்சி, உரை எனப் பலவற்றிலும் 80-க்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். அகல் விளக்கு என்ற நூலிற்குச் சாகித்ய அகாதெமி விருது பெற்றவர். இவையன்றி பல்வேறு விருதுகளும் பரிசுகளும் பெற்றுள்ளார்.

பெரும்பகுப்பு வைப்புமுறை

பரிமேலழகர் திருக்குறளின் பெரும்பகுப்பினை அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்ற முறையில் அமைத்துள்ளார். ஆனால் மு.வ. தனது திருவள்ளுவர் அல்லது வாழ்க்கை விளக்கம் என்ற நூலில் காமத்துப்பால், பொருட்பால், அறத்துப்பால் என்ற முறையில் அமைத்துள்ளார். இவ்வமைப்புமுறை பெரும்பாலான உரையாசிரியர்களிடம் காணப்பெறவில்லை. அறம், பொருள், இன்பம் என்ற முறையினைத் தொல்காப்பியமும் காப்பிய இலக்கியங்களும் அறநூல்களும் ஆழ்வார்களும் நாயனமார்களும் குறிப்பிட இவர் மட்டும் மாறாக இவ்வாறு குறிப்பிட்டிருப்பது நமக்கு ஐயத்தினை ஏற்படுத்துகிறது. எனினும் இன்பம், பொருள், அறம் எனும் வைப்புமுறையினைத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டிருப்பதையும் காணமுடிகிறது. அவை,

இன்பமும் பொருளு மறனும் என்றாங்

கன்பொடு புணர்ந்த வைந்திணை மருங்கிற்

காமக் கூட்டங் காணுங் காலை

மறையோர் தேஎத்து மன்ற லெட்டனுட்

டுறையமை நல்யாழ்த்து துணைமையோ ரியல்பே (தொல்.களவு.1)

இந்நூற்பாவிற் கு உரை வரைந்த இளம்பூரணர் இவ்வைப்பு முறைக்கான காரணத்தினை, “அறனும் பொருளும் இன்பமும் என்னாது, இன்பமும் பொருளும் அறனும் என்றது என்னை எனின், பலவகை

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

உயிர்கட்கும் வரும் இன்பம் இருவகைப்படும். போக நுகர்தல் மனையறத்தார்க்கெய்துவது. அவரெய்தும் இன்பமும் அவ்வின்பத்திற்குக் காரணமாகிய பொருளும் அப்பொருட்டுக் காரணமாகிய அறனும் எனக் காரிய காரணம் நோக்கி வைத்தார் எனக்” (1933:41...) எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இதன் அடிப்படையிலேயே மு.வ.வின் பெரும்பகுப்பு வைப்புமுறையானது அமைந்துள்ளது என எண்ணத் தோன்றுகிறது. மு.வ.வும் இன்பம், பொருள், அறம் என்ற வைப்புமுறைக்கான காரணத்தைக் கீழ்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார், “காதலும் பொருளும் வாழ்க்கைப் படிகள், அறமே வாழ்க்கையில் உயர்நிலை என்று விளக்கும் நோக்கத்தால் காமத்துப்பால், பொருட்பால், அறத்துப்பால் என்னும் முறையில் இந்நூல் எழுதப்பெற்றுள்ளது” (முன்னுரை.23). இவ்வாறு தனது முன்னுரையில் மு.வ. குறிப்பிட்டுள்ளமையாலும் தனது நூலைத் திருக்குறள் உரை எனச் சுட்டாது வாழ்க்கை விளக்கம் எனப் பெயரிட்டமையாலும் மனித வாழ்வின் முதலில் காதலாகிய இன்பமும் அவ்வின்ப நுகர்விற்குப் பின் பொருள் தேவை என்பதாலும் இவர் இவ்வைப்பு முறையினை அமைத்துள்ளார் என்பது தெளிவாகிறது. வாழ்க்கை விளக்கம் என அமைத்து திருக்குறளுக்கு இவர் உரை எழுதியமையால் பெரும்பகுப்பினை இன்பம், பொருள், அறம் என்ற முறையில் அமைத்தமை பொருத்தமுடையதாகவே உள்ளது.

இயல் வைப்புமுறை

இயல் பகுப்பு எனும் முறையானது பரிமேலழகர் முதலான பெரும்பாலான உரையாசிரியர்களின் உரைகளில் காணப்பெறுகிறது. பரிமேலழகர் தனது உரையில் இயல்மைப்பைத் திருவள்ளுவர் அமைத்த முறைப்படி அறத்துப்பாலில் பாயிரம், இல்லறவியல், துறவவியல், ஊழ் இயல் எனவும் பொருட்பாலில் அரசியல், அங்கவியல், குடியியல் எனவும் இன்பத்துப்பாலில் களவியல், கற்பியல் எனவும் அமைத்துள்ளார். எனினும் மு.வ.வின் திருவள்ளுவர் அல்லது வாழ்க்கை விளக்கம் எனும் இந்நூலில் இயல் பகுப்பு முறை காணப்பெறவில்லை. ஆனால் மு.வ.வின் ‘திருக்குறள் தெளிவுரை’ எனும் நூலில் இவ்வியல் வைப்பு முறை காணப்பெறுகிறது. இவரின் வாழ்க்கை விளக்கம் எனும் நூலில் இம்முறை இல்லாதது பெரும் ஐயத்தினை ஏற்படுத்துவதாகவே உள்ளது. இயல் பகுப்பு அமைக்காமைக்கான காரணத்தையும் தனது நூலில் அவர் சுட்டவில்லை.

அதிகார வைப்புமுறை

அதிகார வைப்பு முறையில் பரிமேலழகர் தனது உரை நூலில் வள்ளுவனார் செய்த நூல் வழியே அதிகார வைப்பு முறையினை அமைத்துள்ளார். ஒரு அதிகாரத்தை அடுத்து மற்றொரு அதிகாரம் இடம்பெற்றமைக்கான காரணத்தையும் ஒப்பிட்டுக் கூறியுள்ளமை சிறப்பாக இடம்பெற்றுள்ளது. பரிமேலழகரிலிருந்து மு.வ. அதிகார வைப்பு முறையில் வேறுபடுகின்றமையைக் காணமுடிகிறது. இவ்வேறுபாட்டினை இரு தன்மைகளில் குறிப்பிடலாம். அவை, “அதிகாரம் முழுமையும் காணப்பெறாமை”. “ஒரு அதிகாரத்தின் தலைப்பில்பிற அதிகாரத்தின் குறட்பாட்களையும் சேர்த்துக் கூறல்”. மு.வ. தனது உரையில் சில அதிகாரங்களுக்கு விளக்கம் எழுதியும் சில அதிகாரங்களுக்கு விளக்கம் எழுதாமலும் விட்டுச்செல்லும் அமைப்பும் காணப்பெறுகிறது. சில அதிகாரங்களுக்கான விளக்கம் விரிவான விளக்கவுரையாக உள்ளது. அதிகாரங்களுக்கு விளக்கம் அமைந்த அதிகாரங்களாக கடவுள் வாழ்த்து, வான் சிறப்பு, இல்வாழ்க்கை போன்றனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். அதிகார விளக்கம் இடம்பெறாதவைகளாக நீத்தார் பெருமை, அறன் வலியுறுத்தல், வாழ்க்கைத் துணைநலம் போன்றனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

1. அதிகாரம் முழுமையும் காணப்படாதவை

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

அதிகாரம் முழுமையும் காணப்பெறாதவையாகப் பொருட்பாலில் 'அரண்' (75) எனும் அதிகாரம் மட்டுமே உள்ளது. இதற்குக் காரணம் நூல் முழுமைக்கும் உரை எழுதவில்லை. வாழ்க்கைக்குத் தேவையான குறட்பாக்கள் அதன் விளக்கங்களை மட்டுமே எழுதியுள்ளார். இவ்வதிகாரம் இடம்பெறாமல்கு முன்னுரையில் அவர் குறிப்பிட்டுள்ள பகுதி பொருத்தமுடையதாக அமைகிறது. அப்பகுதி வருமாறு, "திருவள்ளுவர் வாழ்க்கையை எவ்வாறு ஆராய்ந்துள்ளார், அவர் கண்டு விளக்கிய உண்மைகள் யாவை, அந்த விளக்கங்கள் இன்றைய வாழ்க்கைக்கு எவ்வளவில் பயன்படுவன என்னும் பகுதிகளை இங்கு ஒருவாறு எழுதப்பட்டுள்ளன" (முன்னுரை. 22). இவை தவிர்த்து காமத்துப்பாலில் அதிகார வைப்பு முறை எனும் பகுதியே காணப்பெறவில்லை. இவ்வாறு அமையாமைக்கான காரணம் மு.வ. தனது நூலினை வாழ்க்கை விளக்கம் ஒரு ஆராய்ச்சி நூலாக அமைத்துக் கொண்டதே எனலாம்.

2. ஒரு அதிகாரத்தின் தலைப்பில்; பிற அதிகாரத்தின் குறட்பாட்களையும் சேர்த்துக் கூறல்

பரிமேலழகர் 133 அதிகாரங்களையும் அவற்றின் குறட்பாட்களையும் தனித் தனியாகவே குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் மு.வ. சில அதிகாரங்களைத்; தனியே கூறாமல் பிற அதிகாரங்களுடன் சேர்த்துக் குறிப்பிடுகிறார். அவ்வாறு வேற்று அதிகாரங்களுடன் சேர்த்து எழுதப்பெற்ற அதிகாரங்களாகக் கல்லாமை, கொடுங்கோன்மை, வெருவந்த செய்யாமை, மடியின்மை, ஆள்வினை உடைமை, வினைத்தாய்மை, வினைத்திப்பம், அவை அஞ்சாமை, படைச்செருக்கு, நட்பாராய்தல், பழைமை, தீ நட்பு, கூடா நட்பு, பகைத்திறம் தெரிதல், உட்பகை, இரவச்சம் ஆகியனவைகள் காணப்பெறுகின்றன. இவ்வாறு ஒன்றுடன் பிறவற்றைச் சேர்த்துக் கூறுவதற்கு அவ்வதிகாரத்தோடு தொடர்புடையது என்பதே காரணமாக அமைகிறது என எண்ணத் தோன்றுகிறது. சான்றாக, 'நட்பு', எனும் தலைப்பின் கீழ் நட்பு, நட்பாராய்தல், பழைமை, தீ நட்பு, கூடா நட்பு ஆகிய பகுதிகளைக் குறிப்பிடலாம்.

உரை வேறுபாடு

கட்டுரையின் அளவு கருதி உரை வேறுபாட்டிற்காக எடுத்துக்கொள்ளப்படும் பகுதியாக பாயிரவியல் மட்டும் அமைகிறது. பாயிரவியலில் உள்ள நான்கு அதிகாரங்களுள் 9, 10, 12, 22, 25, 28, 38 ஆகிய ஏழு குறட்பாக்களும் அதன் உரையும் மு.வ.வின் நூலில் காணப்பெறவில்லை. இதற்குக் காரணம் முன்பு கூறிய வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பகுதிகள் மட்டுமே நூலில் இடம்பெறுகிறது என்பதே ஆகும். இதே போல் எல்லா அதிகாரங்களிலும் சில குறட்பாக்கள் காணப்பெறவில்லை. நூல் முழுவதும் ஒரு அதிகாரத்தில் கூட 10 குறட்பாக்களும் இடம்பெறவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எஞ்சிய 33 குறட்பாக்களில் 1, 2, 20, 23, 31, 37, 39, 40, ஆகிய எட்டு குறட்பாக்கள்; உரை வேறுபாடு உடையனவாகக் காணப்பெறுகின்றன. சான்றுக்குச் சில வருமாறு,

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி

பகவன் முதற்றே உலகு (குறள். 1)

என்ற குறளுக்கு உரை வரைந்த பரிமேலழகர் 'ஆதி பகவன்' என்பதற்கு அவர் வைதீகச் சமயச் சார்பு கொண்டு சிவன், திருமால், பிரமன் என்ற கடவுள்களைக் குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் மு.வ. எந்தவொரு மதக் கடவுளையும் குறிப்பிடாமல் பொதுமை நிலையில் கடவுள் என்றே குறிப்பிட்டு உரை எழுதிச் செல்கிறார். இவை மு.வ.வின் சமயச் சார்பின்மையைக் காட்டுகிறது எனலாம்.

சிறப்பீனும் செல்வமும் ஈனும் அறத்தினூங்கு

ஆக்கம் எவனோ உயிர்க்கு (குறள். 31)

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

இக்குறட்பாவிற்கு உரை வரைந்த பரிமேலழகர் 'சிறப்பு' என்பதற்கு 'வீடுபேறு' எனவும் 'செல்வம்' என்ற சொல்லிற்கு 'துறக்கம்' எனவும் பொருள் கண்டுள்ளார். ஆனால் மு.வ. இக்குறட்பாவிற்கு "அறமே வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய சிறப்பைத் தரும் செல்வத்தையும் தரும், ஆகையால் அறத்தைவிட உயிர்க்கு ஆக்கமாவது வேறு எது?" (1952: 311) என நேரடிப் பொருளையே எழுதியுள்ளார். இவை போல் மேற்குறிப்பிட்ட பிற குறட்பாக்களிலும் இருவரும் சிலவிடங்களில் வேறுபடுவதைக் காணமுடிகிறது.

தொகுப்புரை

பரிமேலழகரின் திருக்குறள் உரையிலிருந்து மு.வ.வின் திருவள்ளுவர் அல்லது வாழ்க்கை விளக்கம் எனும் நூலின் உரையானது வேறுபடுமாற்றைக் கீழ்வருமாறு தொகுத்துக் கூறலாம். திருக்குறளின் பெரும்பகுப்பு வைப்புமுறையில் பரிமேலழகர் அறம், பொருள், இன்பம் என அமைக்க மு.வ. இன்பம், பொருள், அறம் என அமைத்துள்ளமையைக் காணமுடிகிறது. இதற்குக் காரணம் மு.வ. திருக்குறளுக்கு நேரடியாக உரை கூறாது வாழ்க்கை விளக்கம் என எடுத்துக்கொண்டு ஆராய்ச்சி நோக்கில் நூலை ஆராய்ந்தே ஆகும். பரிமேலழகரின் திருக்குறள் உரை நூலில் இயல் வைப்புமுறை என்ற ஒன்று காணப்பெறுகிறது. ஆனால் மு.வ.வின் இந்நூலில் இயல் வைப்புமுறை என்ற ஒன்று இடம்பெறவில்லை. அதிகார வைப்புமுறையில் பரிமேலழகர் திருவள்ளுவரின் அதிகார வைப்புமுறையினை அவ்வாறே அமைத்து அதற்குக் காரண காரியத்தையும் அதிகார விளக்கத்தையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் மு.வ. தனது நூலில் சில அதிகாரங்களுக்கு விளக்கம் எழுதியும் சில அதிகாரங்களுக்கு விளக்கம் எழுதாமலும் விட்டுச்செல்வதைக் காணமுடிகிறது. இவையன்றி சில அதிகாரங்கள் முழுமையும் காணப்படாமையும் சில அதிகாரங்களின் குறட்பாக்கள் வேறு அதிகாரங்களின் தலைப்பில் இடம் பெற்றுள்ளமையையும் காணமுடிகிறது. இருவரும் உரை வரையும் போது சில இடங்களில் வேறுபடுகின்றனர். எனினும் இருவரின் உரைப் பகுதிகளும் பொருத்தமுடையதாகவே அமைகிறது.

துணை நின்றவை

- [1] சிதம்பரம்பிள்ளை வ.உ.(பதி.), தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் (களவியல், கற்பியல், பொருளியல்), வாவிள்ளை இராமஸ்வாமி சாஸ்த்ருலு அண்ட் ஷன்ஸ், சென்னை. 1933
- [2] பரிமேலழகர் (உரை), திருக்குறள், சாரதா பதிப்பகம், இராயப்பேட்டை, சென்னை-14, 2009.
- [3] வரதராசன் மு., திருவள்ளுவர் அல்லது வாழ்க்கை விளக்கம். பாரி நிலையம், சென்னை, 1952.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Worship Traditions of the Piramalai Kallars in Tamil Culture

A. Moorthiraja, Research Scholar of History,
Madurai Kamaraj University Madurai, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9889-6591>

DOI: [10.5281/zenodo.6622557](https://doi.org/10.5281/zenodo.6622557)

Abstract

The traces of the Piramalai Kallars community in the ancient Tamils have been traced back to ancient literature and still have their valuable contribution to the Tamil society. The life events that show their own life are embodied with social customs and values. These people believed that the Gods had the power to save mankind from disease. The special deities are worshipped by the people of the community together and receive divine blessings. Due to this, when the Piramalai Kallars worships their deities, they decide on the rituals to be performed for the deities and choose the priests starting from the devotion to sacrifice. The article then goes on to describe the honor bestowed on the people of the community who worship (sacrifice) and gather together to pray the deities.

Keywords: Kallar Social Culture, Worship Traditions.

References

- [1] R.Sundra Vanthiyadevan. *Praimalaikallar Valum Varalarum*. Santhiya Publication, Chennai-600083, 2017.
- [2] K.K.Pillai. *Tamilnadu History People Culture*, World Tamil Research Centre, Chennai – 600113, 2018.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

தமிழர் பண்பாட்டில் பிரமலைக்கள்ளர் வழிபாட்டு மரபுகள்

அ. மூர்த்திராஜா, வரலாற்றுத்துறை, முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர்,
மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9889-6591>
DOI: 10.5281/zenodo.6622557

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பழந்தமிழர்களில் பிரமலைக் கள்ளர் என்னும் சமூகத்தின் சுவடுகள் பண்டைய இலக்கியங்கள் தொட்டு இன்றைய மதிப்புறு சமூகமாக வளர்ந்துள்ளது. அவர்கள்தம் வாழ்க்கை முறைகளில் தொடர்ந்து பின்பற்றக்கூடிய நிகழ்வுகள் சமூக விழுமியங்களாகத் திகழ்கின்றன. இச்சமூக மக்கள், மனித இனத்தை நோய் நொடிகளிலிருந்து காத்தருளும் சக்தியுடையது தெய்வங்களே என நம்பிக்கை வைத்துள்ளனர். இத்தகு சிறப்பு மிக்க தங்களது தெய்வங்களை சமூக மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து வழிபாடு நடத்தி தெய்வ அருள் பெருகின்றனர். இதன் காரணமாக பிரமலைக்கள்ளர் சமூகத்தினர் தம் தெய்வங்களை வழிபடும்போது, அத்தெய்வங்களுக்கு பூஜைமுறைகள் எம்முறையில் நடத்த வேண்டும் எனத் தீர்மானித்து, முறையாகத் தொடங்கி பூசாரிகளைத் தேர்வு செய்கின்றனர். அதன் பின்னர் அவர்கள் வழிபாடு (பலியிட்டு) நடத்தி சமூக மக்கள் ஒன்று கூடி இறையருள் பெறும் மாண்பினை கட்டுரையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

திறவுச்சொற்கள்: கள்ளர் சமூகப்பண்பாடு, வழிப்பாடு, மரபுகள்.

முன்னுரை

தமிழ்ச் சமூகத்தின் தொன்மையான சமய மரபுகளையும் வழிபாடுகளையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றால் பிறமலைக் கள்ளர்களது வழிபாட்டு மரபுகளின் மூலமாகவே புரிந்துகொள்ள இயலும். ஏனெனில் தமிழ்ச்சமூகத்தின் பூர்விக வழிபாட்டுச் சமய மரபுகளான இயற்கை வழிபாடு, முன்னோர் வழிபாடு, தெய்வ வழிபாடு, சண்டையில் இறந்துபோன வீரர்களை வழிபடுகின்ற நடுகல் வழிபாடு போன்றவையே இன்றும் இவர்களது அடிப்படை வழிபாட்டு மரபுகளாக உள்ளன. இவர்களது தெய்வங்கள் அனைத்தும் மேற்கூறிய நான்கு நிலைகளிலேயே அமைந்திருக்கின்றன. அவற்றைப் பல தெய்வ வடிவங்களில் வைத்து வழிபடுகின்றனர். குலதெய்வங்கள், காவல் தெய்வங்கள், ஊர்ப்பொது தெய்வங்கள் நடுகல் தெய்வங்கள் என்பன இவற்றின் வழிபாட்டு முறைகள் விளக்கப்படுகிறது.

குலதெய்வ வழிபாடு

ஒரு இனத்தின் உட்பிரிவு தான் குலம். ஒரு பொது மூதாதையர்கள் வழியில் வந்த ஒரு குடும்பம். பல குடும்பங்களாகப் பல பெருகும் பொழுது அவை உறவு வழியில் இணைந்து ஒரு குலம் ஆகிறது. குலத்தின் தெய்வம் குலதெய்வமாகும். முதலில் அங்கு குடும்ப தெய்வங்களாக இருந்து அக்குடும்பங்கள் ஒரு குலம். ஒரே குலதெய்வங்களை வணங்குபவர்கள் ஒரே பங்காளிகளாகவும் கருதப்படுகின்றனர். இக்குலதெய்வங்களை வணங்குவதன் மூலம் தங்கள் குலம் பல்கிப் பெருகுவதாக நம்புகின்றனர். பெரும்பாலும் முகம் தெரியாத முன்னோர்களும், அவர்களால் இடப்பட்ட சக்திகளுமே குலதெய்வ வடிவங்களைப் பெறுகின்றன. அவ்வகையில் பிறமலைக் கள்ளர்கள் பலவகை ஆண் தெய்வங்களையும்,

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

பெண் தெய்வங்களையும் தங்கள் குல தெய்வங்களாக வணங்குகின்றனர். தழுவநாதன், பொன்னாங்கன், கடசாரி நல்ல குரும்பன், புன்னூர் ஐயனார், பூங்கொடி அய்யனார். ஊர்க்காளை அய்யனார், மயானக் கருப்பு, தென்கரைக் கருப்பு சோனைக் கருப்பு, பெத்தனசாமி, ஆதிசிவன், பெருமாள், மலைராமன், மட்டைக்கருப்பு, வாலகுருநாதன், குருநாதன், மாயன், வீரபுத்திர பதினெட்டாம் படிக்கருப்பு போன்ற ஆண் தெய்வங்களையும் பேச்சியம்மன், ஒச்சாண்டம்மன், சுந்தரவள்ளியம்மன், காத்தாண்டீஸ்வரி, அங்காளம்மன், சின்னக்கா அம்மன், காமாட்சியம்மன், கண்ணாத்தாள், ஆண்டாள், நல்லதங்காள் போன்றபெண் தெய்வங்களையும் குல தெய்வங்களாக வணங்குகின்றனர். இதில் எல்லாத் தெய்வங்களைப் பற்றி விரிவாகக் காண இயலாததாயினால் உதாரணத்திற்கு சில தெய்வங்களின் வரலாறு அதன் வழிபாட்டு முறைகள் தான்.

வழிபாட்டில் பெரிய தேவர் தேர்வுமுறை

ஒவ்வொரு கோயிலிலும் எத்தனை வம்சாவளிகள் இடம்பெற்றுள்ளனவோ அவை ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் ஒருவர் தேவராக பொறுப்பு வகிக்கிறார். அப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தேவர்களில் ஒருவர் பெரிய தேவராகப் பொறுப்பு வகிக்கிறார். இத்தேவர்கள் ஒவ்வொரு குலதெய்வக் கோயிலுக்கும் அவர்களுக்கே உரிய பூர்வீக வழக்கப்படி தேர்வு செய்யப்படுகின்றனர். இத்தேவர்களே கோயில் நிர்வாகத்தின் தலைவர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர். கோயிலுக்குரிய வரவு செலவுக் கணக்குகளையும் பிரச்சினைகளையும் இவர்கள் தலைமையிலேயே பொதுச்சனங்கள் கூடி விவாதிக்கும். “தேவர் பொறுப்பிற்கு வருபவர் கட்டாயம் திருமணம் ஆனவராக இருக்க வேண்டும். மேலும் மனைவியையிழந்தவராகவோ, மனைவியை மணவிலக்குதல் செய்வதாகவோ இருக்கக்கூடாது. ஒருமுறை தேவராகத் தேர்வு செய்யப்பட்டவர் தன் ஆயுள்காலம் முடியும்வரை அப்பொறுப்பில் இருப்பார். அவர் இறந்த பின்பே மற்றவருக்கு அப்பொறுப்புச் செல்லும். தேவராகப் பொறுப்பு வகித்தவர் இறந்தபின்பு, அக்கோயிலுக்குரிய பூசாரிகள். கோடாங்கித் தேவரைத் தேர்வு செய்வார். இத்தேவர் பொறுப்பு அக்கோயிலுக்குரிய பங்காளிகளுக்குள் சுழற்சி முறையில் செல்வதாகும். அந்த முறைக்குரிய பங்காளிகளில் ஒருவரே தேவராகத் தேர்வு செய்யப்படுவார். அப்பொழுது எல்லோரும் ஒன்று கூடி கொட்டடித்து, சாமி இறக்கி, மாயன் கோடாங்கி அப்பங்களில் ஒருவரைத் தேவராகத் தேர்வு செய்வார்”. இவ்வாய்வு குல தெய்வ வழிபாடுகளில் முதன்மையாக அமைகிறது. ஆறுகால பூஜை முறைகளோடு கடவுளை வழிபடுவது பெருந்தெய்வ வழிபாடு. வாழ்க்கை முறைகளோடு பின்னிப்பிணைந்த பண்புகளால் வழிபடுவது சிறு தெய்வ வழிபாடு. அவற்றில் குலதெய்வ வழிபாடும் ஆகும்.

கோடங்கி முறைகள்

நாட்டுப்புற மக்களின் வழிபாட்டு மரபுகளில் தெய்வங்கள் மனிதர்கள் மீது இறங்கி அருள்வாக்குச் சொல்வதாக நம்புகின்றனர். “கோ” என்ற சொல்லிற்குத் தெய்வம் என்றுபொருள் ஆகும். அந்தக் கோவாகிய தெய்வத்தைத் தாங்கி நிற்பவர் கோடாங்கி எனப்படுகிறார். அவரே சாமி இறங்கி ஆடுபவராகவும், அருள்வாக்குச் சொல்பவராகவும் இருப்பதனால் சாமியாடி என்றும், அருள் சொல்வதால் அருளாளி என்றும், தெய்வமாக மறுஉருவம் கொள்வதால் அருளாளி என்றும் அழைக்கப்படுகின்றார். “எல்லாத் தெய்வங்களுக்கும் கோடாங்கிகள் உள்ளனர். கருவறையில் உள்ள அய்யன் தமக்குரிய கோடாங்கி மட்டும் அய்யன் பிடிக்கி என அழைக்கப்படுகின்றார். அவரே தலைமைக் கோடாங்கியுமாவார். அவரது அருள்வாக்குப் பெற்றே, கோவில் திருவிழாக்கள் ஏற்பாடு

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

செய்யப்படுகின்றன. இவ்வய்யன் பிடிக்கிகள் வெள்ளைக்கல் வைத்த கடுக்கன் அணிந்திருப்பர். இதர கோடாங்கிகள் பச்சைக்கல் அணிந்த ஒட்டுக் கடுக்கன் அணிந்திருப்பர்”. கோடாங்கி என்பவர் சிறு தெய்வங்களின் அருள் உணர்வு வெளிப்படும் தெய்வ சக்தியுடையவராகவே கருப்படுகிறார். பிரமலைக்கள்ளர் சமூகத்தில் இந்நிகழ்வு சிறந்த ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது.

வழிபாட்டு மரபுகள்

பெட்டி தூக்குதல், சக்தி கிடாய் வெட்டுதல், பள்ளயம் பிரித்துப் கோயில்களுக்கும் அடிப்படை வழிபாட்டு நடைமுறைகள் உள்ளன.

பெட்டி தூக்குதல் முறை

“நமது முன்னோர்கள் இறந்து போனால் அவர்களின் பிணங்களை நாம் புதைத்தோ அல்லது எரித்தோ விடுகின்றோம். ஆனால் அவர்களது ஞாபகார்த்தமாக அவர்கள் பயன்படுத்திய பொருட்களை ஒரு பெட்டியினுள் வைத்துப் பாதுகாத்து அதை வருடத்திற்கு ஒருமுறை எடுத்து, அதற்குரிய மரியாதையைச் செய்து வழிபடுகிறோம். இவ்வாறு வழிபடுதலே பெட்டி தூக்குதல் எனப்படுகிறது”. கள்ளர்களது திருவிழாக்களில் பெட்டி தூக்குதலே பிரதான நிகழ்வாகக் கருதப்படுகின்றது. இவ்வகையில் முன்னோர்களது உடைமைகளைப் பெட்டியில் வைத்து வழிபடுகின்ற முறை யூதர்கள் மத்தியில் வழக்கில் இருந்ததாக நம்ப முடிகிறது. “பண்டைய தமிழகத்தில் சிறுதெய்வ வழிபாடும் நடைபெற்றது. உற்பாதங்களிலும், தீய கனவுகளிலும் பறவை நிமித்தத்திலும் குறிகளைக் கண்டனர்”4 என்ற கருத்து நோக்கத்தக்கது.

சக்தி நிறுத்துதல்

கிடாயை வெட்டி இரத்தத்தைச் சிந்துவதன் மூலம் தெய்வத்தின் மீது அந்த ரத்தம் சிந்தப்பட்ட இடத்தில் நிலைத்துவிடுவதாக நம்புகின்றனர். அதாவது ஒரு இடத்தில் தெய்வம் நிலைபெற வேண்டுமென்றால் உயிர்ப்பலி மூலமாகத் தான், அதனை செய்ய இயலும் எனவும், உயிர்ப் பலியிடும் பொழுது ஏற்படுகின்ற இரத்தத்தைத் தெய்வங்கள் வந்து பருகிச் செல்லும் என நம்புகின்றனர்.

பள்ளயம் வைத்தல்

பச்சைப்பயிர் மற்றும் இதர பயிர்களைக் கம்புமாவில் கலந்து மா, சக்கரை, வாழைப்பழம் போன்றவற்றை ஒரு இலையில் அம்மாளுக்கு முன் வைத்துப் பூஜை செய்வதையே பள்ளயம் வைத்தல் என்கின்றனர். அக்காலத்தில் கிராமக் கோயில்களுக்குப் கட்டடங்கள் கட்டுகின்ற வழக்கம் கிடையாது. அவை பெரும்பாலும் காட்டுப் பகுதிகளில் வெட்ட வெளிகளிலேயே உள்ளன. அவற்றில் சாமிகளுக்கு நிரந்தரமான சிலைகள் வைக்கப்படுவதில்லை. சாமிகளுக்கு அடையாளமாகக் கல் தூண்கள் மட்டும் வைக்கப்பட்டிருக்கும். திருவிழாக் காலங்களில் மட்டும், மண்ணில் செய்த வைப்பர். அச்சிலைகளின் முன்பாக இப்படையல்களை வைக்கும் பொழுது காற்று அடித்து அவற்றை கவிழ்த்துவிடும். அதனால் கையினால் சிறிய பள்ளங்களைப் பற்றிய படையல்கள் எல்லாவற்றையும் அவற்றின் மீது வைப்பர். அவ்வாறு பள்ளங்களைப் பறித்து வைக்கின்ற படையல்கள் பள்ளயங்கள் எனப்பட்டன. பூஜைகள் முடிவடைந்த பின்பு அப்பள்ளயங்களை அச்சாமிக்குரிய கோடாங்கிகளுக்கோ அல்லது அதற்குரிய உரிமைக்காரர்களுக்கோ கொடுத்து விடுவர். பள்ளயம் என்ற சொல்லிற்கு வேறு ஒரு பொருளும் சொல்லப்படுகின்றது. பல பொருட்களைச் சாமிக்குப் படைப்பதனால் பல இயம் எனப்பட்டது. அச்சொல்லே பள்ளயம் என்று அழைக்கப்படுகிறது என்னும் கருத்தைச் சிலர் முன்வைக்கின்றனர். இவ்வாறு பள்ளயம் பிரித்து. பெரிய பூசாரி வாயில் துணி சின்னக் கருப்புசாமி, ராக்கம்மாள் நீங்கலாக

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

எல்லாத் தெய்வங்களுக்கும் பூசை செய்வார். அதுபோல் சின்னச்சாமி கருப்புக்கு மட்டும் சின்னபூசாரி பூசை செய்வார்.

முடிவுரை

கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்ற முதுமொழிக்கு ஏற்ப பிரமலைக்கள்ளர்கள் வாழுகின்ற கிராமங்களில் தெய்வங்களுக்கு கோயில் அமைத்துள்ளனர். கோயில்களில் தங்களுடைய முன்னோர்களையே தெய்வங்களாக வழிபட்டுள்ளனர். முன்னோர்களே தங்களை நோய் நொடியின்றி வாழச் செய்வதாக நம்பிக்கை வைத்துள்ளனர். தெய்வங்கள் பூஜைகள் செய்யக்கூடிய கோடங்கியின் உடலுக்குள் வந்து மக்கள் குறை தீர்க்கும் பூஜை முறைகள் பற்றிக் கூறுவதாக அமைகின்றது.

நூற்பட்டியல்

[1] சுந்தர வந்தியத்தேவன், இரா. பிரமலைக்கள்ளர் வாழ்வும் வரலாறும். சந்தியா பதிப்பகம்.

சென்னை 600 083, 2017.

[2] பிள்ளை, கே.கே. தமிழக வரலாறு மக்களும் பண்பாடும். உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்,

சென்னை - 600 113, 2018.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை

கிரியேட்டிவ்

காமன்சு

ஆட்ரிபியூசன்

4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Life in Kurunthokai

J. Merin Jelinda, Assistant Professor, Tamil Department, Sarah Tucker College, Tirunelveli-7.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2807-9307>

DOI: 10.5281/zenodo.6622572

Abstract

Literature can be said to be a reflection of human life. Sangam literature has a special place in Tamil literature. One of the eight volumes of the book contains a large number of biographies on human life. The first duty of man in his life is charity. Virtue is what is done by the mind, word and deed. It has been pointed out in the summary that all wealth comes in search of itself, not only by enjoying it but also by giving it to others. Husband and wife are the base of the family. Virtue is the foundation of their home. The essay illustrates the significance of the leader and leader of the union living in such qualities as love, virtue, knowledge, and energy. It is the Tamil culture to welcome the guests who come to the house. Such hospitality was more prevalent during the Sangam period. The guests who came to the house were warmly welcomed. The article summarizes the principles and ideas that are essential to everyday life.

Keywords: Virtue, Hospitality, Love, Home.

References

- [1] Thirunana Sampantham. *Nannool Sollatikaram*, Raja Publications, Trichy, 2009
- [2] Parimelalagar. *Thirukkural*, Tirunelveli South, Indian Saiva Nootrandu Publishing House Limited, Chennai, 10th Edition, 1956
- [3] Venkatasamy Nattar. *Manimegalai*. Tirunelveli South, Indian Saiva Nootrandu Publishing House Limited, Chennai, First Edition, 1985

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

குறுந்தொகையில் வாழ்வியல்

ஜெ.மெரிள் ஜெலின்டா, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, சாராள் தக்கர் கல்லூரி, திருநெல்வேலி-7.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2807-9307>

DOI: 10.5281/zenodo.6622572

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இலக்கியம் மனித வாழ்வின் பிரதிபலிப்பு எனலாம். தமிழ் இலக்கியங்களில் சங்க இலக்கியம் தனக்கென்று ஓர் தனி இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. எட்டுத்தொகை நூல்களின் ஒன்றான குறுந்தொகையில் மனிதன் வாழ்வதற்குரிய வாழ்வியல் நெறிகள் அதிகம் இடம்பெற்றுள்ளன. மனிதன் தன் வாழ்வில் செய்ய வேண்டிய முதல் கடமை அறச்செயலே ஆகும். அறம் என்பது மனத்தாலும், சொல்லாலும், செயலாலும் செய்யப்படுவதே. செல்வங்களைச் சேர்த்து வைத்து தான் மட்டும் அனுபவிக்காமல், மற்றவர்களுக்கு கொடுக்கும் மனதோடு இருந்தால் அனைத்துச் செல்வங்களும் தானேத் தேடி வரும் என்பதை குறுந்தொகையில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. குடும்பத்தில் ஆணிவேராக இருப்பவர்கள் கணவன், மனைவி. அவர்கள் இல்லறம் நல்லறமாக அமைவதற்கு அடிக்கோலாக அமைவது அறம். அன்பு, அறம், அறிவு, ஆற்றல் போன்ற பண்புகளில் ஒன்றிய தலைவனும் தலைவியும் வாழும் சிறப்பினைக் குறுந்தொகை விளக்குகிறது. இற்புறம் நாடி வரும் விருந்தினரை வரவேற்பது தமிழர் பண்பாடு. அப்படிப்பட்ட விருந்தோம்பல் சங்க காலத்தில் அதிகம் காணப்பட்டது. வீட்டிற்கு வரும் விருந்தினரை இன்முகத்தோடு வரவேற்றனர். அன்றாட வாழ்விற்கு இன்றியமையாத அறவுரைகளையும், உயர்ந்தக் கருத்துக்களையும் குறுந்தொகை எடுத்துக்கூறுகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: அறம், விருந்தோம்பல், அன்பு, இல்லறம்

முன்னுரை

தமிழர்கள் அனைவரும் தொன்மை வாய்ந்த இலக்கியம் என்று பெருமையுடன் கூறிக் கொள்வது சங்க இலக்கியம். தமிழ் இலக்கியங்களில் சங்க இலக்கியம் தனக்கென்று ஓர் தனி இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. சங்க இலக்கியங்களுள் எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்று குறுந்தொகை. குறுந்தொகையில் மனிதன் வாழ்வதற்குரிய வாழ்வியல் நெறிகள் அதிகம் இடம் பெற்றுள்ளன. சங்ககாலத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்வியல். சிந்தனைகள் குறுந்தொகை வழி இக்கட்டுரையில் ஆராயப்படுகிறது.

அறம்

மனிதன் தன் வாழ்வில் செய்ய வேண்டிய முக்கியமான செயல் அறம். அறம் என்பது சொல்லாலும் செயலாலும் மனதாலும் ஒருவருக்கு செய்யப்படுவதே. செல்வங்களை சேர்த்து வைத்து தான் மட்டும் அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லாமல் மற்றவர்களுக்கு கொடுக்கும் மனத்தோடு இருந்தால் மதிப்பும் செல்வமும் தானா தேடி வரும். அறத்தின் பால் ஈடுபாடு கொண்டு அதன்படி செயல்படுவர்களுக்குதான் சிறப்பும் செல்வமும் வந்து சேரும்.

“சிறப்பீனும் செல்வமும் ஈனும் அறத்தினூங்கு

ஆக்கம் எவனோ உயிர்க்கு” (குறள். 31)

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

என்கிறார் வள்ளுவர்.நாம் முடிந்த வரை பிறருக்கு கொடுத்து வாழ்தல் வேண்டும்.

“ஈ தா கொடு வெறும் மூன்றும் முறையே

இழந்தோன் ஒப்போன் மிக்கோன் இரப்புரை” (நன்னூல் சொல்லதிகாரம் நூ. 435)

என்றும் நன்னூல் சொல்லதிகாரம் பொதுவியல் நூற்பாவாலும் நன்கு உணரலாம். குறுந்தொகையில் வாழ்ந்த மக்கள் தங்களுக்கு என்று அறங்களைப் பேணிக்காத்துள்ளனர். தங்களால் இயன்ற அளவு பிறருக்குப் பொருட்களைக் கொடுத்து ஈகைப் பண்பில்தலைசிறந்தவர்களாக வாழ்ந்தனர். இல்லையென்று வருவோருக்கு இருப்பதைக் கொடுப்பதுதான் மிக உயரிய பண்பு. இல்லை என்று துன்பத்தால் வருந்தி இரந்து கேட்ட ஒருவருக்குக் கொடுத்தப் பொருட்களைத் திரும்ப பெறக்கூடாது.கேட்கவும் கூடாது. அவ்வாறு கேட்பதை விட உயிரை விடலாம் என்பதை

“இருக்கண் அஞ்சி இரந்தோர் வேண்டிய

கொடுத்தவை தாவென் செல்லினும்

இன்னா நோநம் இன்னுயிர் இழப்பே” (குறுந்-349)

இப்பாடல் வழி அறிய முடிகிறது.

இல்லறம்

இல் அறம் இல்லறம்.சங்ககால மக்கள் இல்லறத்தை நல்லறமாகப் போற்றி பேணி வளர்த்தனர்.அன்பும் அறனும் இல்லத்தாரின் தலைமைப் பண்புகளாக வள்ளுவர் கூறியுள்ளார்.

“அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை

பண்பும் பயனும் அது” (குறள். 45)

சமுதாயத்தில் உயிர் நாடியாக விளங்குவது குடும்பம். குடும்பத்தில் ஆணிவேராக இருப்பவர் கணவன் மனைவி ஆவர். இல்லறம் நல்லறமாக இருக்க வேண்டுமென்றால் கணவன் மனைவி அறவழியில் செயல் பட வேண்டும். அன்பு அறிவு ஆற்றல் போன்ற பண்புகளில்ஒன்றிய தலைவனும் தலைவியும் இணைந்து வாழும் சிறப்பினைக் குறுந்தொகைப் பாடல்கள் போற்றி புகழ்கின்றது. பொருள் ஈட்டுவதின் தேவையையும் ஈட்டியப்பொருளை வைத்து எவ்வாறு குடும்பம் நடத்த வேண்டும் என்ற கருத்தினையும் குறுந்தொகையில்காணலாம். ஒரு பசுவினை மட்டும் வளர்த்து அதனால் வரும் ஆதாயத்தைக்கொண்டு எளிய வாழ்வு நடத்திய தலைவன் தலைவியை மணந்த நாள் முதலாகப்பெருவாழ்வுப் பெற்றான். தன்னிடம் உள்ள வருமானத்தை வைத்து இனிதாக இல்லறம் நடத்தினாள் தலைவி என்பதை

ஓரான் வல்சிச் சீரில் வாழ்க்கை

பெருநலக் குறுமகள் வந்தென

இனிவிழ வாயிற் றென்னுமவ் வுரே (குறுந் -295)

இப்பாடல் வரி விளக்கிறது. தலைவி செல்வர் வீட்டில் பிறந்து செழிப்புடன் வாழ்ந்து வளர்ந்தவள். சமையல் அறியாதவளாய் இருப்பினும் தன் கையால் தலைவனுக்கு சமைத்துத் தர ஆசை கொண்டவளாய் தயிர் குழம்பைத் தயார் செய்கிறாள். தோய்ந்த கட்டித் தயிரைக் கையிற் பிசைந்து கையைக் கழுவாமல் அப்படியே தன் தூய ஆடையில் துடைத்துக் கொண்டாள் .குழம்பைத் தாழ்க்கும் போது ஏற்பட்ட புகை அவளது மையுண்ட கண்களைக் கலங்கச் செய்தது. தலைவி சமைத்ததைத் தலைவனுக்கு அன்பாக பரிமாறுகிறாள். தலைவன் மிகவும் இனிதாக உள்ளதாகப் பாராட்டி உண்டு மகிழ்கின்றான். தலைவியின் உள்ளம் மகிழ்கிறது என்பதை,

முளிதயிர் பிசைந்த காந்தன் மெல்விரல்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

கழுவுறு கலிங்கங் கழாஅ துடிக்
 குவளை யுண்கண் குய்ப்புகை கழுமத்
 தான்றுழந் தட்ட தீம்புளிப் பாகர்
 இன்தெனக் கணவ னுண்டலின்
 நுண்ணிதின் மகிழ்ந்தன் றொண்ணுதல் முகனே (குறுந் -167)

தலைவி சமைக்கும்உணவு எத்தன்மையாக இருப்பினும் .தலைவன் இனிது என்று பாராட்டி உண்டு மகிழ்கின்றான் .கணவன், மனைவி இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் புரிந்து அன்புடன் வாழ்வதை இப்பாடல் வரிகள் உணர்த்துகின்றது.

விருந்தோம்பல்

இல்லம் நாடி வரும் விருந்தினர்களை இன்முகத்தோடு வரவேற்பது தமிழர் பண்பாடு. பண்டைய தமிழர்களின் அடையாளமாகக் கருதப்படுவது விருந்தோம்பல். ஏழ்மையிலும் கூட ஒரு பகுதி தானியத்தைப் பயன்படுத்தாமல் பாதுக்காத்து வைத்து வழிப்போக்கருக்கு படைத்திடும் பழக்கம் சங்ககாலத்தில் காணப்படுகிறது.விருந்தினரை பசியோடு இருக்க வைத்துவிட்டு தான்மட்டும் உண்ணக்கூடாது என்பதை

விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
 மருந்தெனினும் வேண்டற் பாற்றன்று (குறள். 82)

சங்க காலத்தில் விருந்தோம்பல் ஒரு கலையாக பேணப்பட்ட நிலை உள்ளது. இல்லத்திற்கு வருவோர் அகம் மகிழ் மனமுவந்து அமுது படைப்பதை நெய்யோடு வெண்ணெய் அரிசியால் சமைத்த வெம்மையான சோற்றையும் ஏழு கலங்களில் இட்டு காக்கைக்கு உணவு வைத்தல் என்பதை

ஏழுகலத்து ஏந்தினும் சிறிது –என் தோழி
 பெருந்தோள் நெகிழ்ந்த செல்லற்கு

விருந்து வரக் கரைந்த காக்கையது பலியே (குறுந்-210)

பாடல் வரி விளக்குகிறது. “விருந்தோம்பல்” என்பது இல்லம் தேடிவரும் புதியவர்களை இன்முகத்துடன் வரவேற்று இனிய மொழி கூறி உபசரித்து உணவளிக்கும் உயரிய பண்பாகும்.பசித்து வருவோருக்கு உணவு அளிப்பதை உயிர் கொடுப்பதாகக் கருதுகிறது சங்க இலக்கியம் இதனை “உண்டிக் கோடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே” (மணிமேகலை பா. 11)

என்பதை மணிமேகலை விளக்குகிறது.

முடிவுரை

அன்றாட வாழ்விற்கு இன்றியமையாத அறவுரைகளையும் உயர்ந்த கருத்துகளையும் குறுந்தொகை எடுத்துக்கூறுகிறது .இல்லற வாழ்வில் கணவனும் மனைவியும் இணைந்து பலஅறச் செயல்களை செய்துள்ளனர்.மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்து உதவும் பண்பில் தலைசிறந்தவர்களாக விளங்கினர்.தமிழர் பண்பாடுகளுள் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாக விருந்தோம்பல் குறுந்தொகையில் சிறப்பிடம் பெறுகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

- [1] திருஞான சம்பந்தம். நன்னூல் சொல்லதிகாரம், ராஜா பப்ளிகேசன்ஸ், திருச்சி, 2009.
- [2] பரிமேலழகர். திருக்குறள். திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

லிமிடெட், சென்னை, 1956.

[3] வேங்கடசாமி நாட்டார். மணிமேகலை. திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், சென்னை, 1985.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை

கிரியேட்டிவ்

காமன்சு

ஆட்ரிபியூசன்

4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Water Resources as Portrayed in Naladiyar

K. Monisha, Ph.D scholar, Department of Tamil, S.T. Hindu college, Nagercoil, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6768-3876>

I. Dr R.Sorna Bamila, Assistant Professor, Department of Tamil, S.T.Hindu College Nagercoil, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3677-4644>

DOI: 10.5281/zenodo.6622582

Abstract

Water is referred to here as one of the vital matter of life because there is no world without it. The world cannot survive for the living species without water. "Many literatures attest to the fact that our ancestors knew the facts of hydrology, one of the text which delineates about it is 'Naladiyar'. This article sets out to cull down the evidences that 'Naladiyar' speaks about the importance of water.

Keywords: *Naladiyar*, Water Resources, Life.

References

- [1] Elangumaran, R. *Pathinenkeelkanaku*. Nanmanikadigai, Student Publishing, Chennai. 2009.
- [2] Kaumariswari.S. *Naladiyar*. Sharda Publishing, Chennai 2006.
- [3] Pakkiyamari. *Vagaimainokililakiyavaralaru*, New Century Book House (P) Ltd, Chennai, 2013.
- [4] Manikavasagan. Gya. *Palamozhinanooru*, Uma Publishing, Chennai, 2013.
- [5] Varadharasanar.M. *Thirukkural*. South Indian Saiva Siddhanta Nurupathippuk Kazhagam Ltd., Chennai.1993.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

நாலடியார் நவிலும் நீர் வளங்கள்

கி.மோனிஷா, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்க்கலைஆய்வகம்,

தெ.தி.இந்துக்கல்லூரி, நாகர்கோவில், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6768-3876>

முனைவர் இரா. சொர்ணபமில்லா, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்க்கலை ஆய்வகம்,

தெ.தி.இந்துக்கல்லூரி, நாகர்கோவில், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3677-4644>

DOI: 10.5281/zenodo.6622582

ஆய்வுச் சுருக்கம்

ஐம்பூதங்கள் இன்றி உலகம் இல்லை என்பதற்கினங்க ஐம்பூதங்களின் ஒன்றாகநீர் இங்குக் குறிப்பிடப்படுகிறது. நீரின்றி அமையாது உலகு" என வள்ளுவரும் நீரை சிறப்பிக்கிறார். நீர்மஇயல் உண்மைகளை நமது முன்னோர்கள் அறிந்திருந்தமைக்கு பல இலக்கியங்கள் சான்று பகர்கின்றன. அதில் ஒன்று பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்றான நாலடியார் ஆகும். பல அறக்கருத்துக்கள் பேசும் நாலடியாரில் நீர்க் குறித்த செய்தியும் அறமாகவே கருதப்படுகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: நாலடியார், நீர்வளங்கள், நீர்.

முன்னுரை

பஞ்சபூதங்கள் (நீர்,நிலம்,காற்று,நெருப்பு, ஆகாயம்) இன்றி உலகம் இல்லை என்பது உலகநியதி அதிலும் 'நீரின்றி அமையாது உலகு' என வள்ளுவர் கூற்றிலிருந்து பஞ்சபூதங்களிலும் நீரின் முக்கியத்துவத்தை அறிய இயலுகிறது. உலகத்தில் உள்ள உயிரினங்கள் அனைத்தும் நீர்நிலைகள் இருக்கும் இடங்களைத் தேடிச்சென்று அதனருகே வாழ்கின்றன. மனிதன் மட்டுமே வாழும் இடங்களில் உள்ள நீரின்வளத்தைக் கண்டறிந்து முறையாகப் பயன்படுத்தி வாழ்க்கையை வளமாக்கிக் கொள்கிறான். நீர்மஇயல் உண்மைகளை நமது முன்னோர்கள் உணர்ந்து இருந்தமைக்கு சங்க இலக்கியங்களும், அற இலக்கியங்களும், சிற்றிலக்கியங்களும் சான்றாக அமைகிறது. 'நிலத்தங்கம்' என அழைக்கப்படும் நீரின்வளத்தை அற இலக்கியத்தில் ஒன்றான நாலடியார் வழி அறியலாம்.

சங்கம் மருவிய காலம்

சங்கம் மருவிய காலத்தில் தோன்றிய நூல்கள் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள்ஆகும். இப்பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் திருக்குறளுக்கு அடுத்து நாலடியார் போற்றப்படுகிறது. நான்கடி கொண்ட வெண்பாக்களால் ஆனதால் நாலடியார் என பெயர் பெற்றது 'நாலடிநானூறு' என்ற மற்றொரு பெயரும் இதற்கு உண்டு.

"ஆலும் வேலும் பல்லுக்குறுதி

நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்குறுதி

பழகு தமிழ்ச்சொல் லருமை நாலிரண்டில்" (பழமொழி நானூறு)

என்ற பழமொழிகள் இதன் பெருமையைக் குறிக்கிறது. அறக்கருத்துக்களான நிலையாமை அறம், துறவு ஈகை, கல்வி, பெருமை, அறிவுடைமை, மானம், கற்புடை மகளிர் இவையும், இவற்றுடன் நீர் குறித்த

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

செய்தியும் பேசப்படுகிறது. அற இலக்கியத்தில் நீரும் அதன் பாதுகாப்பும் அறமாகவே கொள்ளப்படுகிறது.

நீர் மேலாண்மையின் தொடக்க காலநிலை

நாகரீகத்தின் தொட்டில் என நதிக்கரை நாகரீகத்தை குறிப்பிடுவர். ஆற்றுப்படுகையில் பயிர்த்தொழில் செய்த மனிதன் ஆற்றுநீரைப் பாசனத்திற்காகப் பயன்படுத்தும் முறையை கற்றுக்கொண்டான். அதுவே நீர் மேலாண்மையின் தொடக்ககாலமாக அமைகிறது.

புதுமழைப் பொழிவு

உலகின் உயிரினச் சுழற்சியும், நீர் சுழற்சியும் ஒன்றோடொன்று நெருங்கிய தொடர்பைக் கொண்டுள்ளன. மழைப்பொழிவே உயிரினங்களையும் உலகையும் வாழ வைக்கிறது. அதனாலேயே மழை உயிர்களுக்குச் சாவா மருந்தாகக் கருதப்படுகிறது.

"பெயற்பால் மழைபெய்யாக் கண்ணும் உலகம்

செயற்பால் செய்யா விடினும்" (நாலடி -97)

என்ற நாலடிவரிகள் மழையானது பெய்யவேண்டிய காலத்தில் பெய்யாவிட்டால் உயர்ந்தோர் தாம் செய்யவேண்டிய அறங்களை செய்ய இயலாது என்பதைப் போதிக்கிறது. இதையே வள்ளுவரின்

"தானம் தவரமிரண்டும் தங்கா வியனுலகம்

வானம் வழங்கா தெனின்" (திரு 2: 19)

என்ற குறளும் விளக்குகிறது.

நீரின் சேர்க்கை

ஓர் இடத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படும் கழிவு நீரானது சமுத்திரத்தைச் சேர்ந்த போது (சாக்கடைஎன்னும்) தன் பெயரானது கடல்நீர் என மாறித் தீர்த்தமாகவே கருதப்படும். மேலும், பாலோடு கலந்த நீர் அந்தப் பாலாகவே ஆகி விடுமேயல்லாது நீராகத் தன்தன்மை வெளியே தெரிந்து காணப்படாததாகும் என்பதை பின்வரும் நாலடிபாடல் உணர்த்துகிறது.

"பாலோட ளாயநீர் பாலாகும் அல்லது

நீராய்நிறம் தெரிந்து தோன்றாதாம்" (நாலடி -177)

நீர்த்துறைகள்

மழை பெய்வதன் மூலமாக பூமியில் கிடைக்கும் இயற்கை நீரானது உயிரினங்களுக்கு பயன்படுவது நீர்வளம் என்பர். கடல், ஆறு, ஏரி மற்றும் ஊற்றுநீர், கிணற்றுநீர் போன்றவற்றைக் குறிக்கும். 'குளம்தொட்டு வளம் பெருக்கி' என்று நீர்வளத்தின் ஆதாரநிலையைச் சுட்டுகிறார் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்.

"அற்றக் கடைத்தும் அகல்யாற கழ்ந்தக்கால்

தெற்றெனத் தெண்ணீர் படும்" (நாலடி -150)

என்ற வரியானது அகண்ட நதியானது வறண்டு போன காலத்திலும், தோண்டினால் உடனடியாகத் தெளிந்த நீரைத்தரும் என்கிறது. நாலடியோ ஊற்றெடுக்கும் நீரையுடைய கிணறானது, மழையில்லா வறட்சிக்காலத்திலும் ஊர் மக்கள் நீரிறைத்து உண்பதற்கு ஈடுகொடுக்கும் எனவும் கூறுகிறது .

நீர்வாழ்த்த தாவரங்கள்

நீர்நிலைகளில் நீர்வாழ்த்த தாவரங்கள் வளர்ந்திருந்த செய்தியும் இங்குக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantals.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

குவளை மலரானது தெளிந்த நீரில் மலர்ந்திருக்கும் எனவும் ஒரே நீர்ப்பரப்பில் ஒருசேர வளர்ந்தாலும் விரிந்து பரந்து வளரும் குவளைமலரின் தன்மையை அல்லிமலர்கள் ஒத்திருப்பதில்லை என்றாலும், குவளையும் அல்லியும் ஒருசேர வளர்ந்த நிலையை பின்வரும் பாடல் அடிமூலம் அறியலாம்.

“ஒரு நீர்ப்பிறந் தொருங்கு நீண்டக் கடைத்தும்

விரிநீர்க்குவளையை ஆட்பலொக் கல்லா” (நாலடி-236)

நீருக்குள்ளேயே தோன்றி பச்சைநிற முடையதாயிருந்த போதிலும் நெட்டியானது தன்கைத்தே ஈரப்பசை இல்லாததாகும்.

வேளாண்மையில் நீரின் பங்கு

விவசாயத்திற்கு நீரானது இன்றியமையாத ஒன்றாகும். விவசாயிகள் நீரைப் பாதுகாப்பதை இப்பாடல் விளக்குகிறது .

“செறுத்தோறு டைப்பினும் செம்புனலோ டூடார்

மறுத்தும் சிறைசெய்வர் நீர்நசைஇ வாழ்நர்” (நாலடி -222)

நீரை விரும்பி வாழ்கின்ற விவசாயிகள், அந்நீரை அணைக்கட்டி அடைக்கும் போதெல்லாம் அது உடைந்து சென்றுவிட்டாலும் செம்மை பொருந்திய அந்நீருடன் பிணக்கம் கொள்ளமாட்டார்கள். குளத்திற்கு அருகிலுள்ள பசுமைப்பயிரானது பெறப்படுதற்குரிய நீரை மொத்தமாக பெறாமல் வளரும் இயல்புடையது எனவும் அறியலாம். வேளாண் குறிந்த அறிவியல் கருத்துக்களையும் கூற வள்ளுவரின் ஒரு குறள் போதுமானது, நிலம் பண்படுத்தப்பட்ட பின் என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதை,

“ஏரினும் நன்றால் எருஇடுதல் கட்டபின்

நீரினுள் நன்றதன் காப்பு” (குறள் : 1038)

என்ற குறள் மூலம் விளக்கியுள்ளார். உழவன் பின் ஊட்டசத்திற்காக எரு இடுதல், பின் களைஎடுத்தல், நீர்பாய்ச்சல் ஆகியவற்றை வரிசையாக செய்யவேண்டும், பின்பு வளரும் பயிரைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று ஒரு பண்பட்ட உழவனைப்போல விளக்கமாகக் கூறியுள்ளார். நீரே பயிர்களுக்கு ஆதாரமென நான்மணிக்கடிகையின் பாடல்வரி அறிவிக்கிறது . “முளைக்குழாம் நீருண்டே லுண்டாந்திருக் குழாம்” (நான்மணி-65) நீர்வளம் உண்டெனில் நிறத்தில் இட்ட விதையானது குறையாமல் முளைக்கும் என்பதை பழமொழியும் “அரிந்தரி கால் நீர்ப் படுக்குமாறு” (பழமொழி - 300) எனவும் சிறுபஞ்ச மூலம் “நீர் சான்றுயரவே நெல்லுயருஞ் - சீர்சான்ற” (சிறு - 46) எனவும் விவசாயத்தின் முறைகளை விளக்குகிறது.

முடிவுரை

இயற்கையின் கொடையாகிய நீரின் முக்கியத்துவத்தையும் உயிர்களை வளர்க்கும் தாய்மைப் பண்புக் கொண்ட நீரைத் தூய்மையுடன் பாதுகாப்பது நம் இன்றியமையாத கடமையாகும். இதை பழங்கால இலக்கியங்களும் நமக்கு எடுத்தியம்புகின்றன. தமிழர்கள் நீர்நிலைகளை முறைப் படிபாதுகாத்து, பயிர்தொழிலுக்கும், உயிர்வாழ்க்கைக்கும் பயன்படுத்தி முறைப்பட்ட வாழ்க்கை வாழ்ந்தமையை அறியமுடிகின்றது. வேளாண்மைக்கும் நீரானது எங்ஙனம் பயன்படுத்தப் பட்டன என்பன போன்ற செய்திகளை நாலடிநானூறு சிறப்புடன் எடுத்துரைக்கின்றது.

பார்வைநூல்கள்

[1] இளங்குமரன், இரா. பதினெண்கீழ்க்கணக்கு, நான்மணிக்கடிகை, மாணவர் பதிப்பகம், சென்னை , 2009.

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

- [2] கௌமாரீஸ்வரி, எஸ். நாலடியார். சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, 2006.
- [3] பாக்கிய மேரி. வகைமை நோக்கில் இலக்கிய வரலாறு. நியூசெஞ்சரி புக் ஹவுஸ்(பி) லிட், சென்னை, 2013.
- [4] மாணிக்கவாசகன், ஞா. பழமொழி நானூறு. உமாபதிப்பகம், சென்னை, 2013.
- [5] வரதராசனார், மு. திருக்குறள் மூலமும் உரையும். தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட், சென்னை, 1993.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை

கிரியேட்டிவ்

காமன்சு

ஆட்ரிபியூசன்

4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.